

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 150

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 61
14 iunie 2018

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2018/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice ⁽¹⁾** 93
- ★ **Directiva (UE) 2018/850 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾** 100
- ★ **Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile ⁽¹⁾** 109
- ★ **Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽¹⁾** 141

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2018/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1257/2013, a Directivelor 94/63/CE și 2009/31/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivelor 86/278/CEE și 87/217/CEE ale Consiliului în ceea ce privește normele procedurale în domeniul raportării cu privire la mediu și de abrogare a Directivei 91/692/CEE a Consiliului 155

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/848 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 30 mai 2018

privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Producția ecologică este un sistem global de gestionare agricolă și de producție alimentară care combină cele mai bune practici de mediu și de acțiune climatică, un nivel înalt al biodiversității, conservarea resurselor naturale și aplicarea unor standarde înalte privind bunăstarea animalelor și a unor standarde de producție ridicate care îndeplinesc cerințele tot mai multor consumatori, care doresc produse obținute cu ajutorul unor substanțe și procese naturale. Astfel, producția ecologică joacă un dublu rol social, deoarece, pe de o parte, alimentează o piață specifică ce răspunde cererii de produse ecologice a consumatorilor, iar, pe de altă parte, furnizează bunuri disponibile public care contribuie la protecția mediului și la bunăstarea animalelor, precum și la dezvoltarea rurală.
- (2) Respectarea unor standarde înalte privind sănătatea, mediul și bunăstarea animalelor în producția de produse ecologice este o parte intrinsecă a calității superioare a produselor respective. Astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei din 28 mai 2009 privind politica în domeniul calității produselor agricole, producția ecologică face parte din sistemele Uniunii din domeniul calității produselor agricole, împreună cu indicațiile geografice și cu specialitățile tradiționale garantate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și cu produsele regiunilor ultraperiferice ale Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. În acest sens, în cadrul politicii agricole comune (PAC), producția ecologică urmărește aceleași obiective care sunt inerente tuturor sistemelor Uniunii din domeniul calității produselor agricole.
- (3) Mai exact, obiectivele politicii privind producția ecologică fac parte integrantă din obiectivele PAC, prin garantarea faptului că fermierii primesc un câștig echitabil în schimbul respectării normelor privind producția ecologică. În plus, creșterea tot mai mare a cererii consumatorilor pentru produse ecologice creează condițiile pentru dezvoltarea și pentru expansiunea ulterioară a pieței produselor respective și, prin urmare, pentru creșterea câștigurilor fermierilor implicați în producția ecologică.

⁽¹⁾ JO C 12, 15.1.2015, p. 75.⁽²⁾ JO C 19, 21.1.2015, p. 84.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 19 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 22 mai 2018.⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

- (4) În plus, producția ecologică este un sistem care contribuie la integrarea în PAC a cerințelor privind protecția mediului și care promovează producția agricolă durabilă. Din acest motiv, în cadrul PAC au fost introduse măsuri de sprijinire financiară a producției ecologice, în special prin Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, măsuri care sunt consolidate în mod deosebit prin reforma cadrului juridic al politicii de dezvoltare rurală stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (5) De asemenea, producția ecologică contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicii de mediu a Uniunii, mai ales a celor prevăzute în comunicarea Comisiei din 22 septembrie 2006 intitulată „Strategia tematică pentru protecția solului”, în cea din 3 mai 2011 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” și în cea din 6 mai 2013 intitulată „Infrastructurile ecologice – Valorificarea capitalului natural al Europei” și în legislația de mediu, precum Directivele 2000/60/CE ⁽³⁾, 2001/81/CE ⁽⁴⁾, 2009/128/CE ⁽⁵⁾ și 2009/147/CE ⁽⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivele 91/676/CEE ⁽⁷⁾ și 92/43/CEE ⁽⁸⁾ ale Consiliului.
- (6) Având în vedere obiectivele politicii Uniunii privind producția ecologică, cadrul juridic stabilit pentru implementarea politicii respective ar trebui să vizeze asigurarea concurenței loiale și a funcționării adecvate a pieței interne a produselor ecologice, menținerea și justificarea încrederii consumatorilor în produsele etichetate ca ecologice și crearea unor condiții care să permită dezvoltarea politicii în armonie cu evoluțiile producției și ale pieței.
- (7) Prioritățile politice ale strategiei Europa 2020, astfel cum sunt prezentate în Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, includ realizarea unei economii competitive bazate pe cunoaștere și inovare, promovarea unei economii cu o rată ridicată de ocupare a forței de muncă oferind coeziune socială și teritorială și sprijinirea trecerii la o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și cu emisii reduse de dioxid de carbon. Prin urmare, politica privind producția ecologică ar trebui să ofere operatorilor instrumentele corespunzătoare pentru a-și identifica și promova mai bine produsele, protejându-i, în același timp, de practicile neloiale.
- (8) Sectorul agriculturii ecologice din Uniune s-a dezvoltat rapid în ultimii ani, în ceea ce privește nu numai suprafața folosită pentru agricultura ecologică, ci și numărul de exploatații agricole și numărul total de operatori ecologici înregistrați în Uniune.
- (9) Având în vedere evoluția dinamică a sectorului ecologic, Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ⁽⁹⁾ a identificat necesitatea unei viitoare revizuirii a normelor Uniunii privind producția ecologică, ținând cont de experiența dobândită prin aplicarea normelor respective. Potrivit rezultatelor respectivei revizuirii efectuate de Comisie, cadrul juridic al Uniunii care reglementează producția ecologică ar trebui îmbunătățit pentru a prevedea norme care să corespundă așteptărilor ridicate ale consumatorilor și care să garanteze suficientă claritate pentru cei cărora li se adresează. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 834/2007 ar trebui abrogat și înlocuit de un nou regulament.
- (10) Experiența dobândită până acum prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 834/2007 demonstrează necesitatea de a se preciza care sunt produsele cărora li se aplică prezentul regulament. În primul rând, acesta ar trebui să vizeze produsele care provin din agricultură, inclusiv din acvacultură și apicultură, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În plus, acesta ar trebui să vizeze produsele agricole prelucrate destinate utilizării ca alimente sau hrană pentru animale, deoarece comercializarea unor astfel de produse ca produse ecologice oferă un deosebit importanță pentru produsele agricole și asigură vizibilitatea

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

⁽³⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

⁽⁶⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁷⁾ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

pentru consumator a caracterului ecologic al produselor agricole din care sunt prelucrate. În mod similar, prezentul regulament ar trebui să vizeze anumite alte produse legate de produsele agricole într-un grad de apropiere asemănător cu cel al produselor agricole prelucrate destinate utilizării ca alimente și hrană pentru animale, deoarece respectivele alte produse fie constituie un dezechilibru important pentru produsele agricole, fie sunt parte integrantă din procesul de producție. În sfârșit, în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să se includă sarea de mare și alte tipuri de sare utilizate pentru alimente și hrana pentru animale, deoarece ele pot fi produse prin aplicarea unor tehnici de producție naturale, iar producerea lor contribuie la dezvoltarea zonelor rurale, încadrându-se astfel în obiectivele prezentului regulament. Din motive de claritate, astfel de alte produse, care nu sunt enumerate în anexa I la TFUE, ar trebui incluse într-o anexă la prezentul regulament.

- (11) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (12) Pentru a se ține cont de noile metode de producție, de noile materiale ori de angajamentele internaționale, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește extinderea listei cu alte produse strâns legate de agricultură care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (13) Produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, dar care provin din vânatul sau pescuitul animalelor sălbatice, nu ar trebui să fie considerate produse ecologice, deoarece procesul de producție nu poate fi controlat integral.
- (14) Având în vedere caracterul local al operațiunilor de alimentație colectivă, măsurile luate de statele membre și sistemele private în acest domeniu sunt considerate adecvate pentru a asigura funcționarea pieței unice. Așadar, alimentele pregătite în propriile spații de furnizorii de servicii de alimentație publică nu ar trebui să facă obiectul prezentului regulament și, prin urmare, nu ar trebui să fie etichetate sau promovate cu logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică.
- (15) Proiectele de cercetare au demonstrat că încrederea consumatorilor este crucială pe piața alimentelor ecologice. Pe termen lung, normele care nu sunt demne de încredere pot știrbi încrederea publicului și pot duce la eșecul pieței. Prin urmare, dezvoltarea durabilă a producției ecologice în Uniune ar trebui să se bazeze pe norme de producție robuste, armonizate la nivelul Uniunii și care răspund așteptărilor operatorilor și ale consumatorilor în ceea ce privește calitatea produselor ecologice și respectarea principiilor și a normelor stabilite în prezentul regulament.
- (16) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere legislației conexe, în special legislației din domeniul siguranței lanțului alimentar, al sănătății și bunăstării animalelor, al sănătății plantelor, al materialului de reproducere a plantelor, al etichetării și al mediului.
- (17) Prezentul regulament ar trebui să reprezinte baza dezvoltării durabile a producției ecologice și a obținerii unor efecte pozitive ale acesteia asupra mediului, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne a produselor ecologice și o concurență loială, ajutând astfel fermierii să obțină un venit echitabil, asigurând încrederea consumatorilor, protejând interesele consumatorilor și încurajând circuitele scurte de distribuție și producția locală. Aceste obiective ar trebui să fie realizate prin respectarea principiilor generale și specifice și a normelor de producție generale și detaliate aplicabile producției ecologice.
- (18) Având în vedere particularitățile sistemelor de producție ecologică, alegerea soiurilor de plante ar trebui să pună accentul pe performanța agronomică, pe diversitatea genetică, pe rezistența la boli, pe longevitate și pe adaptarea la diversele condiții pedoclimatice locale și ar trebui să respecte barierele încrucișării naturale.
- (19) Riscul de nerespectare a normelor privind producția ecologică este considerat mai ridicat în exploatarea agricolă care includ unități ce nu sunt gestionate în conformitate cu normele respective. Prin urmare, după o perioadă de

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

conversie adecvată, toate exploatațiile agricole din Uniune care doresc să devină ecologice ar trebui să fie gestionate în întregime în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice. Cu toate acestea, exploatațiile care includ atât unități gestionate în conformitate cu normele privind producția ecologică, cât și unități gestionate în conformitate cu normele privind producția neecologică, ar trebui să fie autorizate în anumite condiții, care includ, în special, condiția separării clare și efective între unitățile de producție ecologică, cele de producție în conversie și cele de producție neecologică, precum și între produsele obținute de unitățile respective.

- (20) Întrucât utilizarea factorilor de producție externi ar trebui să fie limitată în producția ecologică, ar trebui să fie identificate anumite obiective pentru care produsele și substanțele sunt adesea utilizate în producția de produse agricole sau de produse agricole prelucrate. Atunci când sunt utilizate în mod normal pentru obiectivele respective, utilizarea produselor sau a substanțelor ar trebui să fie permisă numai în cazul în care acestea au fost autorizate în conformitate cu prezentul regulament. O astfel de autorizare ar trebui totuși să fie valabilă doar atât timp cât utilizarea unor astfel de factori de producție externi în producția neecologică nu este interzisă în dreptul Uniunii sau în dreptul intern care este întemeiat pe dreptul Uniunii. Utilizarea produselor sau a substanțelor pe care produsele de protecție a plantelor le conțin sau în care acestea constau, altele decât substanțe active, ar trebui să fie permisă în producția ecologică atât timp cât utilizarea lor este autorizată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, iar introducerea pe piață sau utilizarea produselor respective de protecție a plantelor nu este interzisă de statele membre în conformitate cu regulamentul menționat.
- (21) În cazul în care întreaga exploatație sau părți ale exploatației sunt destinate să producă produse ecologice, acestea ar trebui să treacă printr-o perioadă de conversie în cursul căreia să fie gestionate în temeiul normelor privind producția ecologică, dar să nu poată să producă produse ecologice. Produsele ar trebui să fie introduse pe piață ca produse ecologice numai după încheierea perioadei de conversie. Perioada respectivă nu ar trebui să înceapă înainte ca fermierul sau operatorul care produce alge sau animale de acvacultură să fi notificat conversia respectivă la producția ecologică autorităților competente din statul membru în care exploatația se află și, prin urmare, face obiectul sistemului de control care urmează să fie instituit de statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și cu prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să recunoască retroactiv perioade anterioare datei notificării ca perioade de conversie numai atunci când exploatația sau părțile relevante ale acesteia au făcut obiectul unor măsuri de agromediu sprijinite din fonduri ale Uniunii sau sunt suprafețe naturale sau agricole care nu au fost tratate timp de cel puțin trei ani cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică.
- (22) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament în ceea ce privește producția ecologică și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește norme suplimentare privind împărțirea exploatațiilor în unități de producție ecologică, unități de producție în conversie și unități de producție neecologică.
- (23) Utilizarea radiațiilor ionizante, a clonării animalelor și a animalelor cu poliploidie indusă artificial sau a organismelor modificate genetic (OMG-uri), precum și a produselor obținute din OMG-uri sau cu ajutorul acestora, este incompatibilă cu noțiunea de producție ecologică și cu percepția consumatorilor privind produsele ecologice. Prin urmare, o astfel de utilizare ar trebui să fie interzisă în producția ecologică.
- (24) Pentru a sprijini și a facilita respectarea prezentului regulament, ar trebui ca, în toate etapele de producție, pregătire și distribuție, operatorii să ia măsuri preventive, după caz, pentru a asigura conservarea biodiversității și a calității solului, pentru prevenirea și controlul dăunătorilor și bolilor și pentru a preveni efectele negative asupra mediului și sănătății animalelor și plantelor. De asemenea, ei ar trebui să ia, după caz, măsuri de precauție proporționale aflate

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

sub controlul lor pentru a evita contaminarea cu produse sau substanțe care nu sunt autorizate pentru utilizare în producția ecologică în conformitate cu prezentul regulament și pentru a evita amestecarea produselor ecologice cu produse în conversie și produse neecologice.

- (25) Produsele obținute în timpul perioadei de conversie nu ar trebui să fie introduse pe piață ca produse ecologice. De asemenea, pentru a se evita riscul de confuzie și de inducere în eroare a consumatorilor, produsele respective nu ar trebui să fie comercializate ca produse în conversie, cu excepția materialului de reproducere a plantelor, a produselor alimentare de origine vegetală și a produselor destinate hranei animalelor de origine vegetală care conțin un singur ingredient provenit din culturi agricole, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unei perioade de conversie de cel puțin 12 luni înainte de recoltă.
- (26) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește normele de conversie pentru alte specii de animale.
- (27) Ar trebui stabilite norme de producție detaliate în ceea ce privește producția de plante, de animale și de acvacultură, inclusiv norme referitoare la culegerea de plante sălbatice și alge, și în ceea ce privește producția de alimente prelucrate și de hrană pentru animale prelucrată, precum și producția de vin și drojdie utilizate ca alimente sau ca hrană pentru animale, pentru a se asigura armonizarea și respectarea obiectivelor și principiilor producției ecologice.
- (28) Deoarece producția vegetală ecologică are la bază hrănirea plantelor în principal prin ecosistemul solului, plantele ar trebui obținute pe și în soluri vii aflate în contact cu subsolul și roca de bază. Prin urmare, nu ar trebui permisă producția hidroponică, nici cultivarea plantelor în containere, saci sau straturi în care rădăcinile nu se află în contact cu solul viu.
- (29) Cu toate acestea, anumite practici de cultivare care nu au legătură cu solul, cum ar fi producția de semințe germinate sau de andive și producția de plante ornamentale și de plante aromatice în ghivece care sunt vândute consumatorilor împreună cu ghiveciul, pentru care principiul cultivării de culturi legate de sol nu este adaptat sau pentru care nu există riscul de inducere în eroare a consumatorului în ceea ce privește metoda de producție, ar trebui să fie permise. Pentru a se facilita producția ecologică într-o etapă de cultivare a plantelor mai timpurie, ar trebui să fie permisă și cultivarea de plantule sau răsaduri în containere pentru transplantare ulterioară.
- (30) Principiul cultivării de culturi legate de sol și al hrănirii plantelor în principal prin ecosistemul solului a fost stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Cu toate acestea, anumiți operatori au dezvoltat o activitate economică prin cultivarea de plante în „straturi înălțate” și au fost certificați ca fiind ecologici în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 de către autoritățile lor naționale. La 28 iunie 2017, în cadrul procedurii legislative ordinare s-a ajuns la un acord conform căruia producția ecologică ar trebui să aibă la bază hrănirea plantelor în principal prin ecosistemul solului și să fie legată de sol, iar cultivarea plantelor în „straturi înălțate” nu ar mai trebui să fie permisă de la data menționată. Pentru a le da operatorilor care au dezvoltat o astfel de activitate economică până la acea dată posibilitatea de a se adapta, acestora ar trebui să li se permită să își mențină suprafețele de producție, dacă au fost certificate ca fiind ecologice înainte de data respectivă de către autoritățile lor naționale, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007, pentru o perioadă suplimentară de 10 ani începând cu data aplicării prezentului regulament. Pe baza informațiilor furnizate Comisiei de către statele membre, această activitate a fost autorizată în Uniune înainte de 28 iunie 2017 numai în Finlanda, Suedia și Danemarca. Utilizarea straturilor înălțate în agricultura ecologică ar trebui să facă obiectul unui raport al Comisiei care urmează să fie publicat la cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.
- (31) Producția vegetală ecologică ar trebui să implice utilizarea unor tehnici de producție care să împiedice sau să reducă la minimum orice contribuție la contaminarea mediului.
- (32) În timp ce agricultura neecologică are mai multe mijloace externe de a se adapta la mediu pentru a obține o creștere optimă a culturilor, sistemele de producție vegetală ecologică au nevoie de material de reproducere a plantelor care să fie capabil să se adapteze la rezistența la boli, diversitatea condițiilor pedoclimatice locale și la practicile de cultivare specifice ale agriculturii ecologice, contribuind la dezvoltarea sectorului ecologic. Prin urmare, este important să se dezvolte material ecologic de reproducere a plantelor adecvat agriculturii ecologice.
- (33) În ceea ce privește gestionarea și fertilizarea solului, ar trebui stabilite practicile de cultivare permise în cazul producției vegetale ecologice și condițiile referitoare la utilizarea îngrășămintelor și a amelioratorilor.

- (34) Utilizarea produselor de protecție a plantelor ar trebui restricționată în mod semnificativ. Ar trebui să se acorde preferință măsurilor de prevenire a daunelor cauzate de dăunători și de buruieni, cu ajutorul unor tehnici care nu implică utilizarea produselor de protecție a plantelor, precum rotația culturilor. Prezența dăunătorilor și a buruienilor ar trebui monitorizată pentru a se decide dacă o eventuală intervenție este justificată din punct de vedere economic și ecologic. Cu toate acestea, utilizarea anumitor produse de protecție a plantelor ar trebui permisă, dacă astfel de tehnici nu oferă o protecție adecvată și numai dacă respectivele produse de protecție a plantelor au fost autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, după ce au fost evaluate și considerate compatibile cu obiectivele și principiile producției ecologice, inclusiv în cazul în care respectivele produse au fost autorizate cu respectarea condițiilor de utilizare restrictive, și după ce au fost, ulterior, autorizate în conformitate cu prezentul regulament.
- (35) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește anumite derogări, utilizarea materialului de reproducere a plantelor în conversie sau neecologic, acordurile dintre operatorii de exploatații agricole, măsurile suplimentare referitoare la gestionarea dăunătorilor și a buruienilor și normele detaliate suplimentare, precum și practicile de cultivare pentru anumite plante și pentru producția vegetală.
- (36) Cercetarea din Uniune referitoare la materialul de reproducere a plantelor care nu respectă definiția soiului în ceea ce privește omogenitatea arată că ar putea exista beneficii din utilizarea unui astfel de material divers, în special în ceea ce privește producția ecologică, de exemplu, pentru a reduce răspândirea bolilor, a îmbunătăți reziliența și pentru a spori biodiversitatea.
- (37) Prin urmare, materialul de reproducere a plantelor care nu aparține unui soi, dar care aparține unui grup de plante dintr-un singur taxon botanic cu un nivel ridicat al diversității genetice și fenotipice între diferitele unități de reproducere, ar trebui să fie disponibil pentru utilizare în producția ecologică.

Din acest motiv, operatorilor ar trebui să li se permită să comercializeze materialul de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic, fără a trebui să respecte cerințele privind înregistrarea și fără a trebui să respecte categoriile de certificare a materialului prebază, de bază și certificat sau cerințele pentru alte categorii, astfel cum sunt prevăzute în Directivele 66/401/CEE ⁽¹⁾, 66/402/CEE ⁽²⁾, 68/193/CEE ⁽³⁾, 98/56/CE ⁽⁴⁾, 2002/53/CE ⁽⁵⁾, 2002/54/CE ⁽⁶⁾, 2002/55/CE ⁽⁷⁾, 2002/56/CE ⁽⁸⁾, 2002/57/CE ⁽⁹⁾, 2008/72/CE ⁽¹⁰⁾ și 2008/90/CE ⁽¹¹⁾ ale Consiliului sau în acte adoptate în temeiul directivelor menționate.

Comercializarea respectivă ar trebui să se desfășoare în urma unei notificări către organismele competente indicate în directivele menționate și, de îndată ce Comisia adoptă cerințe armonizate pentru un astfel de material, cu condiția ca acesta să respecte cerințele respective.

- (38) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește stabilirea anumitor norme pentru producerea și comercializarea materialului de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic din anumite genuri sau specii.
- (39) Pentru a răspunde nevoilor producătorilor ecologici, a promova cercetarea și a dezvolta soiuri ecologice adecvate producției ecologice, luând în considerare nevoile specifice și obiectivele agriculturii ecologice, cum ar fi o mai mare diversitate genetică, rezistența sau toleranța la boli și adaptarea la diverse condiții pedoclimatice locale, ar

⁽¹⁾ Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajare (JO L 125, 11.7.1966, p. 2298).

⁽²⁾ Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale (JO L 125, 11.7.1966, p. 2309).

⁽³⁾ Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie (JO L 93, 17.4.1968, p. 15).

⁽⁴⁾ Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plantele ornamentale (JO L 226, 13.8.1998, p. 16).

⁽⁵⁾ Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, 20.7.2002, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă (JO L 193, 20.7.2002, p. 12).

⁽⁷⁾ Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33).

⁽⁸⁾ Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță (JO L 193, 20.7.2002, p. 60).

⁽⁹⁾ Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre (JO L 193, 20.7.2002, p. 74).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2008/72/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare legumicol, altul decât semințele (JO L 205, 1.8.2008, p. 28).

⁽¹¹⁾ Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe (JO L 267, 8.10.2008, p. 8).

trebui organizat un experiment temporar în conformitate cu Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE. Experimentul temporar respectiv ar trebui să se desfășoare pe o perioadă de șapte ani, ar trebui să implice cantități suficiente din materialul de reproducere a plantelor și ar trebui să facă obiectul unor raportări anuale. Acesta ar trebui să permită stabilirea criteriilor pentru descrierea caracteristicilor materialului respectiv și să stabilească condițiile de producție și comercializare pentru materialul respectiv.

- (40) Întrucât producția animalieră implică în mod firesc gestionarea de terenuri agricole, dejecțiile animaliere fiind utilizate pentru fertilizarea producției vegetale, producția animalieră în lipsa terenului ar trebui interzisă, cu excepția apiculturii. La alegerea raselor, ar trebui încurajată optarea pentru caracteristicile care sunt importante pentru agricultura ecologică, cum ar fi un grad ridicat de diversitate genetică, capacitatea de a se adapta la condițiile locale și rezistența la boli.
- (41) Animalele ecologice nu sunt întotdeauna disponibile în cantitate și la o calitate suficiente pentru a răspunde nevoilor fermierilor care doresc să constituie un efectiv pentru prima dată sau să își mărească ori să își reînnoiască efectivul de animale. Prin urmare, în anumite condiții, ar trebui să se poată introduce animale crescute în mod neecologic într-o unitate de producție ecologică.
- (42) Efectivul de animale ar trebui să fie hrănit cu materii prime pentru hrana pentru animale produse în conformitate cu normele privind producția ecologică, de preferință provenite din exploatarea proprie a fermierilor, luând în considerare nevoile fiziologice ale animalelor. Cu toate acestea, fermierilor ar trebui să li se dea posibilitatea de a utiliza și hrană în conversie pentru animale care provine din propriile exploatați, în anumite condiții. De asemenea, pentru a satisface cerințele nutriționale de bază ale efectivului, fermierii ar trebui să poată utiliza anumite materii prime pentru hrana pentru animale de origine microbiană sau minerală ori anumiți aditivi pentru hrana animalelor și adjuvanți tehnologici în condiții bine definite.
- (43) Gestionarea sănătății animalelor ar trebui să se bazeze în principal pe prevenirea bolilor. De asemenea, ar trebui aplicate măsuri specifice de curățare și dezinfectare. Utilizarea preventivă a medicamentelor alopatiche chimice de sinteză, inclusiv a antibioticelor, nu ar trebui permisă în producția ecologică. În cazul unei boli sau al unei răni a unui animal care necesită tratament imediat, utilizarea acestor medicamente ar trebui limitată la minimul necesar pentru restabilirea confortului animalului. În astfel de cazuri, pentru a se garanta integritatea producției ecologice pentru consumatori, perioada oficială de așteptare după utilizarea unor astfel de medicamente, astfel cum este specificată în legislația relevantă a Uniunii, ar trebui să fie de două ori perioada normală de așteptare și să aibă o durată minimă de 48 de ore.
- (44) Condițiile de adăpostire și practicile de creștere pentru efectivul de animale ecologic ar trebui să răspundă nevoilor comportamentale ale animalelor și ar trebui să asigure un nivel ridicat de bunăstare a animalelor care, în ceea ce privește anumite aspecte, ar trebui să depășească standardele Uniunii în materie de bunăstare a animalelor aplicabile producției animaliere în general. În majoritatea cazurilor, efectivul de animale ar trebui să aibă acces permanent la zone în aer liber pentru mișcare. Suferința, durerea și stresul ar trebui evitate sau ar trebui menținute la un nivel minim în toate stadiile vieții animalului. Priponirea și mutilările, precum scurtarea cozilor la oi, tăierea ciocurilor în primele trei zile de viață și excizarea mugurilor de coarne, ar trebui să fie posibile numai dacă sunt permise de autoritățile competente și numai în anumite condiții.
- (45) Întrucât producția ecologică este cea mai dezvoltată în cazul bovinelor, ovinelor, caprinelor, ecvideelor, cervidelor, porcinelor, precum și al păsărilor de curte, al iepurilor și al albinelor, ar trebui să se aplice norme de producție detaliate suplimentare pentru speciile menționate. Pentru speciile menționate, Comisia trebuie să stabilească anumite cerințe care sunt importante pentru producția de astfel de animale, cum ar fi cerințe privind densitatea efectivelor, suprafețele minime și caracteristicile, precum și cerințe tehnice pentru adăposturi. Pentru alte specii, astfel de cerințe ar trebui stabilite de îndată ce li se aplică normele de producție detaliate suplimentare.
- (46) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește reducerea derogărilor în ceea ce privește originea animalelor, limita de azot ecologic aferentă densității totale a efectivelor, hrănirea coloniilor de albine, tratamentele acceptabile pentru dezinfectarea stupinelor, metodele și tratamentele pentru combaterea lui *Varroa destructor*, precum și norme detaliate referitoare la producția animalieră pentru alte specii.
- (47) Prezentul regulament reflectă obiectivele noii politici comune în domeniul pescuitului în ceea ce privește acvacultura, care are un rol esențial în asigurarea securității alimentare durabile pe termen lung și în creșterea economică și ocuparea forței de muncă, reducând totodată presiunea asupra stocurilor de pește din mediul sălbatic, în contextul creșterii cererii de alimente de origine acvatică la nivel mondial. Comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2013 privind orientările strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE evidențiază principalele provocări cu care se confruntă acvacultura în Uniune și potențialul de creștere al acesteia. Potrivit acestei comunicări, acvacultura ecologică este un sector deosebit de promițător, textul evidențiind avantajele concurențiale care derivă din certificarea ecologică.

- (48) Acvacultura ecologică este un domeniu relativ nou al producției ecologice, în comparație cu agricultura ecologică, sector în care există o experiență îndelungată la nivelul fermelor. Având în vedere creșterea interesului consumatorilor pentru produsele obținute din acvacultura ecologică, este probabil că va crește în continuare și rata de conversie a unităților de acvacultură care trec la producția ecologică. Această evoluție va duce la creșterea nivelului de experiență, de cunoștințe tehnice și de dezvoltare, iar îmbunătățirile din sectorul acvaculturii ecologice ar trebui să se reflecte în normele de producție.
- (49) Acvacultura ecologică ar trebui să se bazeze pe creșterea de efective tinere provenite de la unități de producție ecologică. Animalele de acvacultură ecologică pentru ameliorare sau în scopul creșterii nu sunt întotdeauna disponibile în cantitate și la o calitate suficiente pentru a răspunde nevoilor operatorilor care produc animale de acvacultură. În anumite condiții, ar trebui să se poată introduce animale sălbatice capturate sau animale de acvacultură neecologice într-o unitate de producție ecologică.
- (50) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește hrana pentru animalele de acvacultură și tratamentele veterinare ale acestor animale și în ceea ce privește condițiile detaliate pentru gestionarea genitorilor, pentru ameliorare și pentru producția de efective tinere.
- (51) Operatorii care produc alimente ecologice sau hrană ecologică pentru animale ar trebui să urmeze proceduri corespunzătoare, bazate pe identificarea sistematică a etapelor critice ale prelucrării, pentru a se asigura că produsele prelucrate se conformează normelor privind producția ecologică. Produsele ecologice prelucrate ar trebui obținute cu ajutorul unor metode de prelucrare care să garanteze că caracteristicile și calitățile ecologice ale produselor se mențin pe parcursul tuturor etapelor producției ecologice.
- (52) Ar trebui stabilite dispoziții privind compoziția alimentelor și a hranei pentru animale ecologice prelucrate. În special, aceste alimente ar trebui produse în principal din ingrediente agricole ecologice sau alte ingrediente care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament care sunt ecologice, posibilitatea de utilizare a anumitor ingrediente agricole neecologice, specificate în prezentul regulament, fiind limitată. În plus, doar anumite produse și substanțe autorizate în conformitate cu prezentul regulament ar trebui permise pentru a fi utilizate în producția de alimente și de hrană pentru animale ecologice prelucrate.
- (53) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește măsurile de precauție și preventive care trebuie luate de către operatorii care produc alimente procesate sau hrană procesată pentru animale, în ceea ce privește tipul și compoziția produselor și substanțelor a căror utilizare în alimentele prelucrate este permisă, precum și condițiile de utilizare a acestora și în ceea ce privește calcularea procentului de ingrediente agricole, inclusiv specificarea aditivilor a căror utilizare în producția ecologică este permisă care sunt luați în calcul ca ingrediente agricole în vederea calculării procentului care trebuie atins pentru ca produsul să fie etichetat în descrierea comercială ca fiind ecologic.
- (54) Vinul ecologic ar trebui să facă obiectul normelor relevante privind alimentele ecologice prelucrate. Cu toate acestea, dat fiind faptul că vinul este o categorie specifică și importantă de produse ecologice, ar trebui prevăzute norme de producție detaliate suplimentare în mod specific pentru vinul ecologic. Vinul ecologic ar trebui produs în întregime din materii prime ecologice și ar trebui permisă adăugarea doar a anumitor produse și substanțe autorizate în conformitate cu prezentul regulament. În cazul producției de vin ecologic, utilizarea anumitor practici, procese și tratamente enologice ar trebui interzise. Alte practici, procese și tratamente ar trebui permise în condiții bine definite.
- (55) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește specificarea altor practici, procese și tratamente enologice interzise și în ceea ce privește modificarea listei practicilor, proceselor și tratamentelor enologice permise.
- (56) Inițial, drojdia nu era considerată un ingredient agricol în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 și, prin urmare, nu era luată în calcul în ceea ce privește compoziția agricolă a produselor ecologice. Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei ⁽¹⁾ a introdus însă obligativitatea luării în calcul a drojdiei și a produselor din drojdie ca

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1).

ingrediente agricole în sensul producției ecologice începând de la 31 decembrie 2013. În consecință, începând cu 1 ianuarie 2021, doar substraturile produse în mod ecologic ar trebui utilizate pentru producția de drojdie ecologică destinată utilizării ca aliment și hrană pentru animale. În plus, doar anumite produse și substanțe ar trebui permise pentru a fi utilizate la producerea, prepararea și elaborarea sa.

- (57) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește norme de producție detaliate suplimentare referitoare la drojdie.
- (58) Prezentul regulament ar trebui să armonizeze normele privind producția ecologică în Uniune pentru toate produsele care intră în domeniul său de aplicare și ar trebui să prevadă norme de producție detaliate pentru diferite categorii de produse, dar anumite norme de producție, cum ar fi normele de producție detaliate suplimentare pentru alte specii de animale sau pentru produse care nu se încadrează în categoriile pentru care în prezentul regulament sunt prevăzute norme de producție detaliate, se vor putea adopta numai într-o etapă ulterioară. În absența unor astfel de norme de producție stabilite la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a stabili norme naționale pentru propria lor producție națională, cu condiția ca normele respective să nu contravină prezentului regulament. Totuși, statele membre nu ar trebui să aplice normele naționale respective unor produse realizate sau comercializate în alte state membre atunci când produsele respective respectă prezentul regulament. În absența unor astfel de norme de producție detaliate naționale, operatorii ar trebui cel puțin să respecte normele de producție generale și principiile producției ecologice, în măsura în care respectivele norme și principii se pot aplica pentru produsele în cauză, atunci când introduc astfel de produse pe piață cu termeni referitori la producția ecologică.
- (59) Pentru a se ține cont de o eventuală necesitate viitoare de a avea norme de producție specifice pentru produse a căror producție nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de norme de producție specifice stabilite de prezentul regulament, precum și pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea, respectarea prezentului regulament și, ulterior, adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește stabilirea unor norme de producție detaliate, precum și a unor norme privind obligația de conversie, pentru astfel de produse.
- (60) Ar trebui prevăzute excepții de la normele privind producția ecologică numai în cazuri de circumstanțe catastrofale. Pentru a-i permite producției ecologice să continue sau să reînceapă în astfel de cazuri, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește stabilirea criteriilor pentru a stabili dacă o situație se califică drept circumstanță catastrofală, precum și norme specifice, inclusiv o posibilă derogare de la prezentul regulament, privind modul în care statele membre urmează să abordeze astfel de circumstanțe catastrofale și privind cerințele de monitorizare și raportare necesare în astfel de cazuri.
- (61) În anumite condiții, produsele ecologice, produsele în conversie și produsele neecologice pot fi colectate și transportate simultan. Pentru separarea corespunzătoare a produselor ecologice de produsele în conversie și de produsele neecologice pe parcursul manipulării acestora și pentru a se evita orice amestec al acestor tipuri de produse ar trebui stabilite dispoziții specifice.
- (62) Pentru a se asigura integritatea producției ecologice și adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește norme privind ambalarea și transportarea produselor ecologice.
- (63) Utilizarea în producția ecologică a anumitor produse sau substanțe ca substanțe active care să fie utilizate în produse de protecție a plantelor reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, îngrășăminte, amelioratori de sol, nutrienți, componente neecologice ale nutriției animalelor de diverse origini, aditivi pentru hrana pentru animale, adjuvanți tehnologici și produse pentru curățenie și dezinfectare ar trebui limitată la minimum și ar trebui să respecte condițiile specifice prevăzute în prezentul regulament. Aceeași abordare ar trebui urmată în ceea ce privește utilizarea unor produse și substanțe ca aditivi alimentari și adjuvanți tehnologici și în ceea ce privește utilizarea ingredientelor agricole neecologice în producția de alimente ecologice prelucrate. Prin urmare, ar trebui definite utilizările posibile ale unor astfel de produse și substanțe în producția ecologică în general și în producția de alimente ecologice prelucrate în special, care să respecte principiile stabilite în prezentul regulament și să îndeplinească anumite criterii.
- (64) Pentru a se asigura calitatea, trasabilitatea și respectarea prezentului regulament în ceea ce privește producția ecologică în general și producția de alimente ecologice prelucrate în special, precum și pentru a se asigura adaptarea la evoluțiile tehnice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la criterii suplimentare pentru autorizarea produselor și substanțelor destinate utilizării în producția ecologică în general și în producția de alimente ecologice prelucrate în special, precum și criterii pentru retragerea unei astfel de autorizări.

- (65) Pentru a se asigura accesul la ingrediente agricole care nu sunt disponibile în cantitate suficientă sub formă ecologică pentru producția de alimente ecologice prelucrate, statele membre ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea de a permite utilizarea de ingrediente agricole neecologice în anumite condiții și pentru o perioadă limitată.
- (66) Pentru a stimula producția ecologică și pentru a răspunde nevoii de date fiabile, informațiile și datele referitoare la disponibilitatea pe piață a materialului de reproducere a plantelor ecologic și în conversie, a animalelor ecologice și a animalelor tinere de acvacultură ecologice trebuie colectate și diseminate fermierilor și operatorilor. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că pe teritoriul lor se stabilesc baze de date și sisteme cu astfel de informații actualizate în mod regulat, iar Comisia ar trebui să pună astfel de informații la dispoziția publicului.
- (67) Pentru a se asigura conformitatea cu cerințele privind producția ecologică, precum și pentru a asigura încrederea consumatorilor în această metodă de producție, este necesar ca operatorii să informeze autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de control sau organismele de control despre cazurile de suspiciune de nerespectare a prezentului regulament, care este probată sau nu poate fi eliminată, privind produsele pe care le produc, le prepară, le importă sau le primesc de la alți operatori. O astfel de suspiciune poate, între altele, să apară din cauza prezenței unui produs sau a unei substanțe a cărei utilizare nu este autorizată în producția unui produs care este prevăzut să fie utilizat sau comercializat ca produs ecologic sau în conversie. Operatorii ar trebui să informeze autoritățile competente atunci când sunt în măsură să probeze o suspiciune de nerespectare sau atunci când nu pot exclude o astfel de suspiciune. În asemenea cazuri, produsul respectiv ar trebui să nu fie introdus pe piață ca produs ecologic sau în conversie atât timp cât suspiciunea nu poate fi eliminată. Operatorii ar trebui să coopereze cu autoritățile competente sau, după caz, cu autoritățile de control sau organismele de control în scopul identificării și verificării motivelor unei astfel de nerespectări.
- (68) Pentru a se evita contaminarea producției ecologice cu produse sau substanțe care nu au fost autorizate de Comisie pentru utilizare în producția ecologică pentru anumite scopuri, operatorii ar trebui să adopte măsuri proporționale și adecvate aflate sub controlul lor, pentru a identifica și evita riscurile de astfel de contaminare. Astfel de măsuri ar trebui să fie revizuite periodic și ajustate, dacă este necesar.
- (69) Pentru a se asigura o abordare armonizată în întreaga Uniune în ceea ce privește măsurile care trebuie adoptate în caz de suspiciune de nerespectare, în special în cazul în care o astfel de suspiciune de nerespectare apare din cauza prezenței de produse și substanțe neautorizate în produsele ecologice sau în conversie, și pentru a se evita incertitudinile pentru operatori, autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de control sau organismele de control ar trebui să efectueze o anchetă oficială în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 în scopul verificării respectării cerințelor privind producția ecologică. În cazul specific al suspiciunii de nerespectare datorate prezenței unor produse sau substanțe neautorizate, ancheta ar trebui să stabilească sursa și cauza prezenței unor astfel de produse sau substanțe în scopul de a asigura faptul că operatorii respectă cerințele privind producția ecologică și, în special, faptul că nu au utilizat produse sau substanțe neautorizate în producția ecologică și faptul că operatorii respectivi au luat măsuri de precauție proporționale și adecvate pentru a evita contaminarea producției ecologice cu astfel de produse și substanțe. O astfel de anchetă ar trebui să fie proporțională cu nerespectarea suspectată și, prin urmare, ar trebui să fie încheiată cât mai curând posibil și într-un termen rezonabil, ținând seama de durabilitatea produsului și de complexitatea cazului. Aceasta ar putea include orice metodă sau tehnică de control oficial considerată adecvată, în vederea excluderii sau a confirmării, în mod eficient și fără întârzieri inutile, a oricărei suspiciuni de nerespectare a prezentului regulament, inclusiv utilizarea tuturor informațiilor relevante care ar permite excluderea sau confirmarea suspiciunilor de nerespectare fără o inspecție la fața locului.
- (70) Cazurile de prezență a unor produse sau substanțe care nu sunt autorizate pentru utilizare în producția ecologică în produse care sunt comercializate ca produse ecologice sau în conversie, precum și măsurile adoptate în acest sens, ar trebui să fie monitorizate în continuare de statele membre și de Comisie. Prin urmare, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului la patru ani de la data aplicării prezentului regulament pe baza informațiilor colectate de statele membre cu privire la cazurile în care, în producția ecologică, au fost investigate produse și substanțe neautorizate. Un astfel de raport ar putea fi însoțit, după caz, de o propunere legislativă în vederea unei armonizări mai avansate.

- (71) În absența unei astfel de armonizări avansate, statele membre care au dezvoltat abordări pentru a evita comercializarea ca produse ecologice sau în conversie a produselor care conțin un anumit nivel de produse sau substanțe a căror utilizare în producția ecologică pentru anumite scopuri nu a fost autorizată ar trebui să aibă posibilitatea de a continua să aplice abordările respective. Cu toate acestea, pentru a se asigura libera circulație a produselor ecologice și în conversie pe piața internă a Uniunii, astfel de abordări nu ar trebui să interzică, să restricționeze sau să împiedice introducerea pe piață a unor produse realizate în alte state membre în conformitate cu prezentul regulament. Prin urmare, astfel de abordări ar trebui să fie aplicate numai produselor realizate pe teritoriul statului membru care alege să continue să aplice abordarea respectivă. Statele membre care decid să facă uz de această posibilitate ar trebui să informeze Comisia fără întârziere.
- (72) Pe lângă obligațiile privind măsurile care trebuie luate de operatorii care produc, prepară, importă sau utilizează produse ecologice și în conversie și de către autoritățile competente sau, după caz, de autoritățile de control ori organismele de control stabilite în prezentul regulament pentru a se evita contaminarea produselor ecologice sau în conversie cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică, statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a lua alte măsuri adecvate pe teritoriul lor pentru a se evita prezența accidentală a produselor și substanțelor neautorizate în agricultura ecologică. Statele membre care decid să facă uz de această posibilitate ar trebui să informeze Comisia și celelalte state membre fără întârziere.
- (73) Etichetarea produselor agricole și a alimentelor ar trebui să facă obiectul normelor generale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și, în special, obiectul dispozițiilor care vizează prevenirea unei etichetări care ar putea crea confuzie în rândul consumatorilor sau ar putea induce în eroare consumatorii. În plus, în prezentul regulament ar trebui prevăzute dispoziții specifice referitoare la etichetarea produselor ecologice și în conversie. Aceste dispoziții ar trebui să protejeze atât interesele operatorilor, prin faptul că produsele lor sunt corect identificate pe piață, bucurându-se de condiții de concurență loiale, cât și interesele consumatorilor de a putea alege în cunoștință de cauză.
- (74) În consecință, termenii utilizați pentru a indica produsele ecologice ar trebui protejați în toată Uniunea împotriva utilizării acestora în etichetarea produselor neecologice, indiferent de limba utilizată. Protecția respectivă ar trebui aplicată, de asemenea, cuvintelor derivate și diminutivelor obișnuite ale acestor termeni, indiferent dacă sunt folosite independent sau în combinație.
- (75) Alimentele prelucrate ar trebui etichetate ca fiind ecologice doar atunci când toate sau aproape toate ingredientele lor de origine agricolă sunt ecologice. Pentru încurajarea utilizării ingredientelor ecologice, ar trebui, de asemenea, ca, în anumite condiții, să se ofere posibilitatea menționării producției ecologice numai în lista ingredientelor alimentelor prelucrate, în special faptul că alimentele în cauză respectă anumite norme de producție ecologică din prezentul regulament. De asemenea, ar trebui să se stabilească dispoziții speciale de etichetare pentru a oferi operatorilor posibilitatea de a identifica ingredientele ecologice utilizate în produse care constau în principal într-un ingredient care provine din vânătoare sau pescuit.
- (76) Hrana pentru animale prelucrată ar trebui etichetată ca fiind ecologică doar atunci când toate sau aproape toate ingredientele de origine agricolă sunt ecologice.
- (77) Pentru a asigura claritatea pentru consumatorii de pe întreaga piață a Uniunii, utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică ar trebui să devină obligatorie pentru toate alimentele ecologice preambalate produse pe teritoriul Uniunii. În plus, ar trebui să fie posibilă utilizarea voluntară a logoului respectiv în cazul produselor ecologice care nu sunt preambalate și care sunt produse în Uniune și în cazul oricăror produse ecologice importate din țări terțe, precum și în scopuri de informare și educaționale. Modelul logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică ar trebui stabilit.
- (78) Totuși, pentru a se evita inducerea în eroare a consumatorilor în ceea ce privește caracterul ecologic al întregului produs, este oportună limitarea utilizării logoului respectiv la produsele care conțin numai sau aproape numai ingrediente ecologice. Prin urmare, nu ar trebui permisă utilizarea logoului în etichetarea produselor în conversie sau a produselor prelucrate în cazul cărora ingredientele agricole sunt ecologice într-o proporție mai mică de 95 % ca greutate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

- (79) Pentru a se evita orice confuzie posibilă în rândul consumatorilor în privința originii produsului, din UE sau din afara UE, atunci când se utilizează logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, consumatorii ar trebui informați despre locul în care au fost cultivate materiile prime agricole din care este compus produsul. În acest context, ar trebui să fie permisă referirea la acvacultură, în loc de agricultură, pe eticheta produselor obținute din acvacultură ecologică.
- (80) Pentru a se oferi claritate consumatorilor și pentru a se garanta faptul că acestora le sunt comunicate informații adecvate, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește stabilirea unor norme suplimentare privind etichetarea produselor ecologice și modificarea listelor de termeni referitori la producția ecologică conținute în prezentul regulament, a logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică și a normelor legate de acesta.
- (81) Anumite produse sau substanțe utilizate în produsele de protecție a plantelor sau ca îngrășăminte ar trebui să nu intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament și, prin urmare, în principiu ar trebui să nu facă obiectul normelor din prezentul regulament, inclusiv normele privind etichetarea. Cu toate acestea, dat fiind faptul că produsele și substanțele respective joacă un rol important în agricultura ecologică iar utilizarea lor în producția ecologică face obiectul autorizării în conformitate cu prezentul regulament, dat fiind faptul că în practică au apărut anumite incertitudini în ceea ce privește etichetarea lor, în special în ceea ce privește utilizarea termenilor referitori la producția ecologică, ar trebui clarificat faptul că, atunci când astfel de produse sau substanțe sunt autorizate pentru a fi utilizate în producția ecologică în conformitate cu prezentul regulament, ele pot fi etichetate în mod corespunzător.
- (82) Producția ecologică este credibilă doar dacă este însoțită de verificări și controale eficace în toate etapele producției, prelucrării și distribuției.
- (83) Ar trebui să fie prevăzute cerințe specifice pentru operatori pentru a se asigura conformitatea cu prezentul regulament. În special, ar trebui prevăzute dispoziții privind notificarea activităților operatorilor autorităților competente și privind un sistem de certificare pentru identificarea operatorilor care se conformează normelor care reglementează producția ecologică și etichetarea produselor ecologice. Dispozițiile respective ar trebui, în principiu, să se aplice și eventualilor subcontractanți ai operatorilor în cauză, cu excepția cazului în care activitatea de subcontractare este în întregime integrată în activitatea principală a operatorului subcontractant și este controlată în acest context. Transparența sistemului de certificare ar trebui asigurată prin obligația ca statele membre să publice listele operatorilor care și-au notificat activitățile și eventualele taxe care pot fi percepute în legătură cu controalele efectuate pentru verificarea respectării normelor privind producția ecologică.
- (84) Magazinele mici de vânzare cu amănuntul care nu comercializează alte produse ecologice decât produse ecologice preambalate prezintă un risc relativ scăzut de nerespectare a normelor privind producția ecologică și ar trebui să nu se confrunte cu sarcini disproporționate pentru comercializarea produselor ecologice. Prin urmare, aceste magazine nu ar trebui să fie supuse obligațiilor de notificare și certificare, dar ar trebui să facă obiectul unor controale oficiale efectuate pentru verificarea respectării normelor privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice. De asemenea, magazinele mici de vânzare cu amănuntul care comercializează produse ecologice neambalate ar trebui să facă obiectul unor controale oficiale, însă, pentru a se facilita comercializarea produselor ecologice, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a excepta astfel de magazine de la obligația de a-și certifica activitatea.
- (85) Fermierii și operatorii mici care produc alge sau animale de acvacultură în Uniune în mod individual se confruntă cu costuri de inspecție și cu sarcini administrative relativ mari legate de certificarea ecologică. Ar trebui permis un sistem de certificare în grup, în scopul reducerii costurilor aferente inspecțiilor și certificării și a sarcinilor administrative conexe, în scopul consolidării rețelelor locale, al contribuției la dețineri de piață mai bune și al asigurării unor condiții de concurență echitabile cu operatorii din țările terțe. Din acest motiv, ar trebui introdus și definit conceptul de „grup de operatori” și ar trebui stabilite norme care să reflecte nevoile și capacitatea în materie de resurse ale fermierilor și operatorilor mici.
- (86) Pentru a se asigura eficacitatea, eficiența și transparența producției ecologice și a etichetării produselor ecologice, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește cerințele pentru ținerea de registre de către operatori sau grupurile de operatori și modelul certificatului de conformitate.
- (87) Pentru a se garanta că certificarea grupurilor de operatori se efectuează în mod eficace și eficient, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește responsabilitățile fiecăruia dintre membrii grupurilor de operatori, criteriile de stabilire a proximității geografice a membrilor lor și instituirea și funcționarea sistemului lor de controale interne.

- (88) Producția ecologică face obiectul unor controale oficiale și al altor activități oficiale desfășurate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 în scopul verificării respectării normelor privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice. Cu toate acestea, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute de prezentul regulament, pentru producția ecologică ar trebui să se aplice dispoziții suplimentare față de cele care sunt prevăzute în regulamentul menționat în ceea ce privește controalele și acțiunile oficiale ale autorităților competente și, după caz, ale autorităților de control și ale organismelor de control, în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse de către operatori și grupurile de operatori, în ceea ce privește delegarea anumitor atribuții oficiale de control sau a anumitor atribuții legate de alte activități oficiale și supravegherea lor, precum și în ceea ce privește acțiunile în cazurile de nerespectare suspectată sau constatată, inclusiv interdicția de a comercializa produsele ca produse ecologice sau în conversie atunci când nerespectarea constatată afectează integritatea produselor respective.
- (89) În scopul de a asigura o abordare uniformă pe teritoriul lor, numai autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a prevedea un catalog de măsuri care urmează să fie luate în cazurile de nerespectare suspectată sau constatată.
- (90) În prezentul regulament ar trebui prevăzute, pe lângă dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/625, dispoziții suplimentare privind schimbul de anumite informații relevante între autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control și anumite alte organisme și privind acțiunile întreprinse de astfel de autorități și organisme.
- (91) Pentru a se sprijini desfășurarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale de verificare a respectării prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește criteriile și condițiile specifice pentru desfășurarea controalelor oficiale menite să asigure trasabilitatea în toate etapele de producție, pregătire și distribuție, precum și respectarea prezentului regulament și în ceea ce privește elementele suplimentare de care trebuie să se țină seama la stabilirea, pe baza experienței practice, a probabilității de nerespectare.
- (92) Pentru a se sprijini efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale în scopul verificării respectării prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește condițiile pentru delegarea atribuțiilor oficiale de control și a altor atribuții legate de alte activități oficiale către organismele de control, în plus față de condițiile stabilite în prezentul regulament.
- (93) Experiența dobândită prin acordurile pentru importul de produse ecologice în Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 a arătat necesitatea revizuirii acordurilor respective, pentru a se răspunde așteptărilor consumatorilor ca produsele ecologice importate să respecte standarde la fel de stricte ca și cele ale Uniunii, precum și pentru a se asigura accesul produselor ecologice din Uniune pe piața internațională. În plus, este necesar să se asigure claritate în ceea ce privește normele aplicabile exportului de produse ecologice, în special prin stabilirea certificatelor de export ecologic.
- (94) Ar trebui consolidate și mai mult dispozițiile care reglementează importul produselor conforme cu normele Uniunii în materie de producție și etichetare, în privința cărora operatorii au fost supuși controlului de către autoritățile de control și de către organismele de control recunoscute de Comisie ca având competența de a efectua în țări terțe controale și certificări în domeniul producției ecologice. În special, ar trebui stabilite cerințe privind organismele de acreditare care acreditează organismele de control în scopul importului în Uniune de produse ecologice conforme, scopul fiind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru supravegherea de către Comisie a organismelor de control. Mai mult, este necesar să se prevadă posibilitatea ca Comisia să contacteze direct organismele de acreditare și autoritățile competente din țările terțe pentru a eficientiza supravegherea autorităților de control și, respectiv, a organismelor de control. În cazul produselor importate din țări terțe sau din regiunile ultraperiferice ale Uniunii care prezintă condiții pedoclimatice specifice, este oportun să se prevadă posibilitatea ca Comisia să acorde autorizații specifice pentru utilizarea produselor și a substanțelor în producția ecologică.
- (95) Ar trebui menținută posibilitatea accesului pe piața Uniunii a produselor ecologice care nu sunt conforme cu normele Uniunii privind producția ecologică, dar care provin din țări terțe ale căror producții ecologice și sisteme de control au fost recunoscute ca echivalente cu cele ale Uniunii. Totuși, recunoașterea echivalenței țărilor terțe, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 834/2007, ar trebui acordată doar prin intermediul acordurilor internaționale dintre Uniune și țările terțe respective, în cadrul cărora s-ar urmări, de asemenea, recunoașterea reciprocă a echivalenței pentru Uniune.
- (96) Țările terțe recunoscute în scopul echivalenței în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 ar trebui recunoscute în continuare ca atare în temeiul prezentului regulament, pentru o perioadă limitată, necesară pentru asigurarea unei tranziții fără probleme la sistemul de recunoaștere prin acord internațional, cu condiția ca țările terțe

respective să asigure în continuare echivalența producției lor ecologice și a normelor lor de control cu normele relevante ale Uniunii aflate în vigoare și cu condiția să îndeplinească toate cerințele legate de supravegherea recunoașterii lor de către Comisie. Supravegherea respectivă ar trebui să se bazeze în special pe rapoartele anuale trimise Comisiei de țările terțe recunoscute în cauză.

- (97) Experiența dobândită cu sistemul de autorități de control și de organisme de control recunoscute de Comisie ca fiind competente să desfășoare controale și să elibereze certificate în țările terțe în scopul importului de produse ce oferă garanții echivalente arată că normele aplicate de autoritățile și de organismele respective sunt diferite și ar putea fi dificil să fie considerate echivalente cu normele Uniunii în domeniu. În plus, multiplicarea standardelor autorităților de control și ale organismelor de control împiedică supravegherea adecvată de către Comisie. Prin urmare, respectivul sistem de recunoaștere a echivalenței ar trebui desființat. Totuși, ar trebui să se acorde suficient timp autorităților de control și organismelor de control respective să se pregătească pentru obținerea recunoașterii în scopul importului de produse în conformitate cu normele Uniunii. În plus, noile norme pentru recunoașterea autorităților de control și a organismelor de control în scopul importului de produse conforme ar trebui să se aplice deja de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, pentru a da Comisiei posibilitatea de a pregăti recunoașterea acestor autorități de control și organisme de control de la data aplicării prezentului regulament.
- (98) Introducerea pe piață ca produs ecologic a oricărui produs ecologic, în cazul în care acel produs a fost importat în Uniune, în temeiul oricăruia dintre acordurile de import prevăzute în prezentul regulament, ar trebui condiționată de disponibilitatea informațiilor necesare pentru asigurarea trasabilității produsului în lanțul alimentară.
- (99) Pentru a se asigura concurența loială între operatori, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește documentele destinate autorităților vamale din țările terțe, în special certificatele de export ecologic.
- (100) Pentru a se asigura transparența procedurii de recunoaștere și supraveghere pentru autoritățile de control și organismele de control în contextul importului de produse ecologice conforme, precum și eficacitatea, eficiența și transparența controalelor produselor importate, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește criteriile suplimentare pentru recunoașterea autorităților de control și a organismelor de control în contextul importului de produse ecologice care respectă prezentul regulament, precum și criterii suplimentare pentru retragerea unei astfel de recunoașteri, în ceea ce privește exercitarea supravegherii de către Comisie a autorităților de control și a organismelor de control recunoscute și în ceea ce privește controalele și alte acțiuni care trebuie efectuate de către autoritățile de control și organismele de control în acest scop.
- (101) Atunci când au fost descoperite încălcări grave sau repetate în ceea ce privește certificarea sau controalele și acțiunile efectuate în temeiul prezentului regulament, iar autoritatea de control sau organismul de control în cauză nu ia măsuri de remediere adecvate și în timp util ca răspuns la solicitarea Comisiei, recunoașterea autorităților de control sau a organismelor de control respective ar trebui retrasă fără întârziere.
- (102) Pentru a se asigura gestiunea listei țărilor terțe recunoscute în scopul echivalenței în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește informațiile care trebuie trimise de țările terțe recunoscute respective care sunt necesare pentru supravegherea recunoașterii lor și pentru exercitarea respectivei supravegheri de către Comisie.
- (103) Ar trebui prevăzută o dispoziție care să garanteze că circulația produselor ecologice care respectă prezentul regulament și au făcut obiectul unui control într-un stat membru nu poate fi restricționată în alt stat membru.
- (104) În scopul obținerii de informații fiabile pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să furnizeze periodic Comisiei informațiile necesare. Din motive de claritate și transparență, statele membre ar trebui să țină liste actualizate ale autorităților competente, ale autorităților de control și ale organismelor de control. Statele membre ar trebui să pună listele cu autoritățile de control și organismele de control la dispoziția publicului, iar Comisia ar trebui să le publice.
- (105) În vederea eliminării treptate a derogărilor privind utilizarea materialului neecologic de reproducere a plantelor, a păsărilor de curte crescute neecologic și a efectivului de animale neecologic pentru ameliorare, Comisia ar trebui să ia în considerare disponibilitatea unui astfel de material în formă ecologică pe piața Uniunii. În acest scop și pe baza datelor privind disponibilitatea materialului ecologic colectate prin intermediul bazei de date și al sistemelor instituite de statele membre, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului, la cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, un raport referitor la disponibilitatea și motivele unui posibil acces limitat al operatorilor ecologici la acest material.

- (106) În vederea eliminării treptate a derogărilor privind utilizarea furajelor proteice neecologice pentru păsările de curte și porcine și pe baza datelor furnizate în fiecare an de statele membre privind disponibilitatea unor astfel de furaje proteice în formă ecologică pe piața Uniunii” Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului, la cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, un raport referitor la disponibilitatea și motivele unui posibil acces limitat al operatorilor ecologici la astfel de furaje proteice ecologice.
- (107) Pentru a se ține seama de evoluția disponibilității pe piață a materialului de reproducere a plantelor ecologic, a animalelor ecologice și a furajelor proteice ecologice pentru păsări de curte și porcine, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește încetarea sau prelungirea derogărilor și a autorizațiilor privind utilizarea materialului de reproducere a plantelor neecologic, a animalelor neecologice și a furajelor proteice neecologice pentru păsări de curte și porcine.
- (108) Este necesar să se prevadă măsuri pentru asigurarea unei tranziții fără dificultăți la cadrul juridic care reglementează importul de produse ecologice și în conversie în Uniune, astfel cum este modificat prin prezentul regulament.
- (109) Mai mult, ar trebui stabilit un termen pentru expirarea recunoașterii autorităților de control și a organismelor de control în scopul echivalenței acordate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 și ar trebui prevăzute dispoziții în vederea abordării situației până la expirarea recunoașterii lor. De asemenea, ar trebui prevăzute dispoziții referitoare la cererile de recunoaștere în vederea echivalenței depuse de țări terțe în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 și care sunt pendinte la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (110) Pentru a se asigura gestiunea listei autorităților de control și a organismelor de control recunoscute în scopul echivalenței în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește informațiile pe care autoritățile de control și organismele de control respective ar trebui să le trimită în scopul supravegherii recunoașterii lor și pentru exercitarea respectivei supravegheri de către Comisie.
- (111) Pentru a se facilita încheierea examinării cererilor de recunoaștere în scopul echivalenței ale țărilor terțe care sunt pendinte la data intrării în vigoare a prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta anumite acte în ceea ce privește normele procedurale necesare pentru examinarea cererilor pendinte ale țărilor terțe.
- (112) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește documentele care trebuie furnizate în vederea recunoașterii unei perioade anterioare ca făcând parte din perioada de conversie, în ceea ce privește perioada minimă pentru hrănirea cu lapte matern a animalelor alăptate și anumite norme tehnice pentru adăpostirea efectivului de animale și practicile de creștere, în ceea ce privește normele detaliate pentru fiecare specie sau grup de specii de alge și animale de acvacultură privind densitatea efectivelor și privind caracteristicile specifice pentru sistemele de producție și sistemele de reținere, în ceea ce privește tehnicile autorizate în prelucrarea produselor destinate alimentației umane și animale și în ceea ce privește autorizarea produselor și substanțelor care pot fi utilizate în producția ecologică în general și în producția de alimente ecologice prelucrate în special, precum și retragerea unei astfel de autorizări, și în ceea ce privește procedurile pentru autorizare și listele de astfel de produse și substanțe și, după caz, descrierea, cerințele referitoare la compoziția și condițiile de utilizare ale unor astfel de produse.
- (113) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește detaliile tehnice pentru instituirea și întreținerea bazelor de date cu lista materialului de reproducere a plantelor ecologic sau în conversie obținut prin metoda de producție ecologică, în ceea ce privește detaliile tehnice pentru stabilirea și întreținerea sistemelor de punere la dispoziție a datelor privind materialul de reproducere a plantelor ecologic sau în conversie sau animalele ecologice ori animalele tinere de acvacultură ecologice și specificațiile pentru colectarea de date în acest scop, în ceea ce privește modalitățile privind participarea operatorilor la sistemele respective și în ceea ce privește detaliile privind informațiile care trebuie furnizate de statele membre cu privire la derogările de la utilizarea materialului de reproducere a plantelor ecologic, a animalelor ecologice și a hranei ecologice pentru animale, precum și cu privire la disponibilitatea pe piață a anumitor produse ecologice.
- (114) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește măsurile care trebuie adoptate și revizuite de operatori pentru a identifica și a evita riscul de contaminare a producției și produselor ecologice cu produse și substanțe neautorizate, în ceea ce privește etapele procedurale care trebuie urmate în caz de suspiciune de nerespectare și documentele relevante, în ceea ce privește metodologia privind detectarea și evaluarea prezenței de produse și substanțe neautorizate, precum și în ceea ce privește detaliile și formatul informațiilor care trebuie transmise de către statele membre Comisiei și celorlalte state membre cu privire la rezultatele anchetelor privind prezența unor produse sau substanțe neautorizate.

- (115) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește cerințele detaliate privind etichetarea și promovarea anumitor produse în conversie și în ceea ce privește modalitățile practice privind utilizarea, prezentarea, alcătuirea și dimensiunea indicațiilor referitoare la numerele de cod ale autorităților de control și ale organismelor de control și utilizarea, prezentarea, alcătuirea și dimensiunea indicației locului în care au fost cultivate materiile prime agricole, în ceea ce privește alocarea numerelor de cod autorităților de control și organismelor de control și în ceea ce privește indicarea locului în care au fost cultivate materiile prime agricole.
- (116) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește detaliile și specificațiile privind forma și mijloacele tehnice prin care operatorii și grupurile de operatori urmează să notifice activitatea lor autorităților competente, privind modalitățile de publicare a listelor cu astfel de operatori și grupuri de operatori, privind procedurile și modalitățile de publicare a taxelor care pot fi percepute în legătură cu controale, privind detaliile și specificațiile privind forma certificatului pentru operatori și grupurile de operatori și mijloacele tehnice prin care acesta este eliberat și în ceea ce privește alcătuirea și dimensiunile unui grup de operatori, privind documentele și sistemele de păstrare a evidențelor relevante, privind sistemul de trasabilitate internă și lista operatorilor, și privind schimbul de informații între grupurile de operatori și autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control și schimbul de informații între statele membre și Comisie.
- (117) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește procentul minim al tuturor controalelor oficiale care trebuie să fie efectuate fără notificare prealabilă și procentul minim al controalelor suplimentare, precum și numărul minim de probe care urmează să fie prelevate și de operatori care urmează să fie controlați în cadrul unui grup de operatori, în ceea ce privește registrele necesare pentru a demonstra respectarea, în ceea ce privește declarațiile și alte comunicări necesare pentru controalele oficiale, în ceea ce privește măsurile practice relevante pentru a asigura conformitatea, în ceea ce privește modalitățile uniforme pentru cazurile în care autoritățile competente trebuie să ia măsuri în legătură cu nerespectarea suspectată sau constatată, în ceea ce privește destinatarii unor astfel de informații, precum și în ceea ce privește procedurile pentru furnizarea unor astfel de informații, inclusiv funcționalitățile sistemului informatic utilizat.
- (118) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește conținutul certificatelor de inspecție eliberate de țările terțe, în ceea ce privește procedura de urmat pentru eliberarea și verificarea unor astfel de certificate, în ceea ce privește mijloacele tehnice prin care se eliberează astfel de certificate, în ceea ce privește recunoașterea autorităților de control și a organismelor de control competente să desfășoare controale și să elibereze certificatul ecologic în țări terțe, precum și retragerea unei astfel de recunoașteri, în ceea ce privește stabilirea listei cu respectivele autorități de control și organisme de control, în ceea ce privește normele de garantare a aplicării măsurilor în legătură cu cazurile de nerespectare suspectată sau constatată, în special cele care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie importate, în ceea ce privește stabilirea unei listei cu țări terțe recunoscute în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și modificarea listei respective și în ceea ce privește normele de garantare a aplicării măsurilor în legătură cu cazurile de nerespectare suspectată sau constatată, în special cele care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie importate din țările respective.
- (119) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește sistemul care trebuie utilizat pentru transmiterea informațiilor necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea prezentului regulament, în ceea ce privește detaliile informațiilor care urmează să fie transmise și data până la care informațiile trebuie transmise, precum și în ceea ce privește stabilirea listei cu autoritățile de control și organismele de control recunoscute în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și modificarea listei respective.
- (120) Competențele de executare conferite Comisiei ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (121) Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată atunci când, în cazuri justificate corespunzător, legate de practicile neloiale sau practicile incompatibile cu principiile și normele privind producția ecologică, de protejarea încrederii consumatorilor sau de protecția concurenței loiale între operatori, motive imperative de urgență impun acest lucru, pentru a se asigura aplicarea măsurilor referitoare la cazurile de nerespectare suspectată sau constatată sub controlul autorităților de control sau al organismelor de control recunoscute.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (122) Ar trebui prevăzută o dispoziție care să permită epuizarea după data aplicării prezentului regulament a stocurilor de produse care au fost obținute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007 înainte de data menționată.
- (123) Întrucât obiectivele prezentului regulament, în special concurența loială și funcționarea adecvată a pieței interne a produselor ecologice, precum și asigurarea încrederii consumatorilor în produsele respective și în logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere armonizarea necesară a normelor privind producția ecologică, obiectivele respective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (124) Este necesar să se prevadă o dată de aplicare a prezentului regulament care ar da operatorilor posibilitatea de a se adapta la noile cerințe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește principiile producției ecologice și instituie normele privind producția ecologică, certificarea aferentă și utilizarea indicațiilor referitoare la producția ecologică în etichetare și în publicitate, precum și normele privind controalele suplimentare celor prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică următoarelor produse de origine agricolă, inclusiv celor provenite din acvacultură și apicultură, enumerate în anexa I la TFUE și produselor derivate din produsele respective, atunci când acestea sunt sau se intenționează ca acestea să fie produse, pregătite, etichetate, distribuite, introduse pe piață, importate în ori exportate din Uniune:

- (a) produse agricole vii sau neprelucrate, inclusiv semințe și alte materiale de reproducere a plantelor;
- (b) produse agricole prelucrate pentru utilizare ca alimente;
- (c) hrană pentru animale.

Prezentul regulament se aplică de asemenea și anumitor alte produse strâns legate de agricultură, enumerate în anexa I la prezentul regulament, care sunt sau cu privire la care se intenționează să fie produse, pregătite, etichetate, distribuite, introduse pe piață, importate în Uniune sau exportate din Uniune.

(2) Prezentul regulament se aplică oricărui operator implicat, în orice etapă a producției, a pregătirii și a distribuției, în activități legate de produsele menționate la alineatul (1).

(3) Operațiunile de alimentație colectivă desfășurate de o unitate de restaurație colectivă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, nu fac obiectul prezentului regulament, cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul alineat.

Statele membre pot aplica norme naționale sau, în absența acestora, standarde private privind producerea, etichetarea și controlul produselor provenite din operațiuni de alimentație colectivă. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică nu se utilizează la etichetarea, prezentarea sau publicitatea unor astfel de produse și nu se utilizează în publicitatea unității de alimentație colectivă.

(4) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere legislației conexe a Uniunii, în special legislației din domeniile siguranței lanțului alimentar, sănătății și bunăstării animalelor, sănătății plantelor și materialelor de reproducere a plantelor.

(5) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții specifice din dreptul Uniunii privind introducerea produselor pe piață și, în special, Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și Regulamentului (UE) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(6) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a listei de produse prevăzute în anexa I prin adăugarea de produse suplimentare pe listă sau prin modificarea rubricilor adăugate. Doar produsele care sunt strâns legate de produsele agricole sunt eligibile pentru includere în lista respectivă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „producție ecologică” înseamnă utilizarea, inclusiv pe durata perioadei de conversie menționate la articolul 10, a unor metode de producție conforme cu prezentul regulament, în toate etapele producției, pregătirii și distribuției;
2. „produs ecologic” înseamnă un produs care provine din producția ecologică, altul decât un produs obținut în timpul perioadei de conversie menționate la articolul 10. Produsele obținute din vânatul sau pescuitul animalelor sălbatice nu sunt considerate produse ecologice;
3. „materie primă agricolă” înseamnă un produs agricol care nu a fost supus niciunei operațiuni de conservare sau prelucrare;
4. „măsuri preventive” înseamnă măsuri care trebuie luate de către operatori în fiecare etapă a producției, pregătirii și distribuției pentru a asigura conservarea biodiversității și calitatea solului, măsuri pentru prevenirea și controlul dăunătorilor și bolilor și măsuri care urmează să fie luate pentru prevenirea efectelor negative asupra mediului, a sănătății animalelor și a sănătății plantelor;
5. „măsuri de precauție” înseamnă măsuri care trebuie luate de operatori în fiecare etapă a producției, pregătirii și distribuției pentru a evita contaminarea cu produse sau substanțe care nu sunt autorizate pentru utilizare în producția ecologică în conformitate cu prezentul regulament și pentru a evita amestecarea produselor ecologice cu produse neecologice;
6. „conversie” înseamnă tranziția de la producția neecologică la producția ecologică într-o anumită perioadă de timp, pe parcursul căreia se aplică dispozițiile prezentului regulament privind producția ecologică;
7. „produs în conversie” înseamnă un produs obținut în perioada de conversie menționate la articolul 10;
8. „exploatație” înseamnă toate unitățile de producție care funcționează cu management unic pentru producerea de produse vii sau neprelucrate de origine agricolă, inclusiv produse provenite din acvacultură și apicultură, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau produsele enumerate în anexa I altele decât uleiurile esențiale și drojdia;
9. „unitate de producție” înseamnă toate activele unei exploatații, precum spațiile de producție primară, parcelele agricole, pășunile, suprafețele în aer liber, clădirile pentru efectivele de animale sau părți ale acestor clădiri, stupii, iazurile, sistemele și locurile de reținere pentru alge sau animale de acvacultură, unitățile de creștere, concesiunile de țărm sau de platformă continentală, precum și spațiile de stocare pentru culturi, pentru produse agricole vegetale, produse din alge, produse animale, materii prime și pentru orice alte elemente de bază relevante gestionate astfel cum sunt descrise la punctul 10, 11 sau 12;
10. „unitate de producție ecologică” înseamnă o unitate de producție care, cu excepția duratei perioadei de conversie menționate la articolul 10, este gestionată în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice;
11. „unitate de producție în conversie” înseamnă o unitate de producție care, pe durata perioadei de conversie menționate la articolul 10, este gestionată în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice; aceasta poate fi formată din parcele agricole sau alte active pentru care perioada de conversie menționată la articolul 10 începe la diferite momente în timp;
12. „unitate de producție neecologică” înseamnă o unitate de producție care nu este gestionată în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice;
13. „operator” înseamnă persoana fizică sau juridică responsabilă cu garantarea respectării prezentului regulament în toate etapele producției, pregătirii și distribuției aflate sub controlul persoanei respective;
14. „fermier” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic al grupului respectiv și al membrilor săi în temeiul dreptului intern, care desfășoară o activitate agricolă;
15. „suprafață agricolă” înseamnă suprafața agricolă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
16. „plante” înseamnă plante astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;

17. „material de reproducere a plantelor” înseamnă plante și părți de plante, inclusiv semințe, în orice stadiu de creștere, care sunt capabile și destinate să producă plante întregi;
18. „material eterogen ecologic” înseamnă un grup de plante dintr-un singur taxon botanic, de cel mai jos rang cunoscut, care:
 - (a) prezintă caracteristici fenotipice comune;
 - (b) este caracterizat de un nivel ridicat de diversitate genetică și fenotipică între diferitele unități reproductive, astfel încât grupul de plante respectiv este reprezentat de material în ansamblu, și nu de un mic număr de unități;
 - (c) nu este un soi în sensul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului ⁽¹⁾;
 - (d) nu este un amestec de soiuri; și
 - (e) a fost produs în conformitate cu prezentul regulament;
19. „soi ecologic adecvat producției ecologice” înseamnă un soi, astfel cum este definit la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94, care:
 - (a) este caracterizat de un nivel ridicat de diversitate genetică și fenotipică între diferitele unități reproductive;
 - (b) a rezultat în urma unor activități de ameliorare ecologice menționate în partea I punctul 1.8.4 din anexa II la prezentul regulament;
20. „plantă-mamă” înseamnă o plantă identificată de la care se prelevează materiale de reproducere a plantelor pentru reproducerea de noi plante;
21. „generație” înseamnă un grup de plante care reprezintă o etapă unică din descendența plantelor;
22. „producție vegetală” înseamnă producția de produse agricole vegetale, inclusiv recoltarea în scop comercial a produselor vegetale spontane;
23. „produse vegetale” înseamnă produse vegetale astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
24. „dăunător” înseamnă un organism dăunător astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
25. „preparate biodinamice” înseamnă amestecuri utilizate în mod tradițional în agricultura biodinamică;
26. „produse de protecție a plantelor” înseamnă produsele menționate la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
27. „producție animalieră” înseamnă producția de animale terestre domestice sau domesticite, inclusiv de insecte;
28. „verandă” înseamnă o structură adițională, în aer liber, a unei clădiri destinate păsărilor de curte, cu acoperiș, neizolată, latura cea mai lungă fiind echipată de obicei cu garduri din sârmă sau din plasă, cu climă exterioară, iluminare naturală și, dacă este necesar, artificială și o podea cu material de litieră;
29. „puicuțe” înseamnă animale tinere din specia *Gallus gallus*, care au o vârstă mai mică de 18 săptămâni;
30. „găini ouătoare” înseamnă animale din specia *Gallus gallus* destinate producției de ouă pentru consum și care au o vârstă de cel puțin 18 săptămâni;
31. „suprafață utilizabilă” înseamnă o suprafață utilizabilă astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 1999/74/CE a Consiliului ⁽³⁾;
32. „acvacultură” înseamnă acvacultura astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾;
33. „produse de acvacultură” înseamnă produse de acvacultură astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 34 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, 1.9.1994, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

⁽³⁾ Directiva 1999/74/CE a Consiliului din 19 iulie 1999 de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare (JO L 203, 3.8.1999, p. 53).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

34. „instalație pentru acvacultură cu sistem închis de recirculare” înseamnă o instalație pe uscat sau pe o navă în care acvacultura se realizează într-un mediu închis, implicând recircularea apei și depinzând de o alimentare externă permanentă cu energie în vederea stabilizării mediului pentru animalele de acvacultură;
35. „energie din surse regenerabile” înseamnă energie din surse regenerabile de alt tip decât fosile, precum energia eoliană, solară, geotermală, energia valurilor, energia mareelor, energia hidrolică, gazul de depozit, gazul provenit din stațiile de epurare a apei și biogazele;
36. „incubator” înseamnă un loc de ameliorare, de incubare și de creștere, în cursul primelor stadii de viață, pentru animalele de acvacultură, în special pești cu înotătoare și crustacee;
37. „pepinieră” înseamnă un loc în care se aplică un sistem de producție de acvacultură intermediar între incubator și stadiile de creștere. Stadiul de pepinieră se încheie în prima treime a ciclului de producție, cu excepția speciilor care trec printr-o serie de procese metabolice asociate migrației din apă dulce în apă sărată (smoltification);
38. „poluarea apei” înseamnă poluare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 33 din Directiva 2000/60/CE și la articolul 3 punctul 8 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, în apele cărora li se aplică fiecare dintre cele două directive menționate;
39. „policultură” înseamnă creșterea în acvacultură a două sau mai multe specii, de obicei aparținând unor niveluri trofice diferite, în aceeași unitate de cultură;
40. „ciclu de producție” înseamnă ciclul de viață al unui animal de acvacultură sau al unei alge de la stadiul incipient de viață (al ouălor fertilizate în cazul animalelor de acvacultură) până la recoltare;
41. „specii crescute la nivel local” înseamnă specii de acvacultură care nu sunt nici specii exotice, nici specii absente la nivel local, în sensul articolului 3 punctul 6 și, respectiv, 7 din Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului ⁽²⁾, precum și speciile enumerate în anexa IV la regulamentul respectiv;
42. „tratament veterinar” înseamnă toate etapele unui tratament curativ sau preventiv împotriva apariției unei boli specifice;
43. „medicament veterinar” înseamnă un medicament veterinar astfel cum este definit la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
44. „pregătire” înseamnă operațiunile de conservare sau de prelucrare a produselor ecologice ori în conversie sau orice altă operațiune efectuată asupra unui produs neprelucrat, fără modificarea produsului inițial, cum ar fi sacrificarea, tranșarea, curățarea ori măcinarea, precum și ambalarea, etichetarea sau modificările în ceea ce privește etichetarea referitoare la producția ecologică;
45. „alimente” înseamnă alimente astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾;
46. „hrană pentru animale” înseamnă hrană pentru animale astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
47. „materii prime pentru hrana pentru animale” înseamnă materii prime pentru furaje astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
48. „introducere pe piață” înseamnă introducerea pe piață, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
49. „trasabilitate” înseamnă capacitatea de a depista și a urmări alimente, hrana pentru animale sau orice produs menționat la articolul 2 alineatul (1) sau orice substanță destinată sau prevăzută a fi încorporată într-un aliment sau în hrana pentru animale sau în orice produs menționat la articolul 2 alineatul (1), pe parcursul tuturor etapelor producției, pregătirii și distribuției;
50. „etapă a producției, pregătirii și distribuției” înseamnă orice etapă, începând cu producția primară a unui produs ecologic, continuând cu depozitarea, prelucrarea, transportul și vânzarea sau furnizarea către consumatorul final, inclusiv, după caz, etichetarea, publicitatea, importul, exportul și activitățile de subcontractare;

⁽¹⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local (JO L 168, 28.6.2007, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentozes veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

51. „ingredient” înseamnă un ingredient astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 sau, în cazul altor produse decât alimentele, orice substanță sau produs utilizat în producerea sau pregătirea produselor, care este încă prezent în produsul finit, chiar și sub formă modificată;
52. „etichetare” înseamnă orice mențiune, indicație, marcă de fabrică sau de comerț, imagine sau simbol legat de un produs care este aplicat pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțește sau menționează produsul respectiv;
53. „publicitate” înseamnă orice prezentare a unor produse adresată publicului, prin orice alte mijloace decât o etichetă, care are scopul sau este susceptibilă de a influența și de a forma atitudinea, convingerile și comportamentele, cu scopul de a promova direct sau indirect vânzarea de produse;
54. „autorități competente” înseamnă autorități competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/625;
55. „autoritate de control” înseamnă o autoritate de control ecologic astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2017/625 sau o autoritate recunoscută de Comisie, sau de o țară terță recunoscută de Comisie, în vederea efectuării de controale în țări terțe în scopul importului de produse ecologice sau în conversie în Uniune;
56. „organism de control” înseamnă un organism delegat astfel cum este definit la articolul 3 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2017/625 sau un organism recunoscut de Comisie, sau de o țară terță recunoscută de Comisie, în vederea efectuării de controale în țările terțe în scopul importului de produse ecologice sau de produse în conversie în Uniune;
57. „nerespectare” înseamnă nerespectarea prezentului regulament sau nerespectarea actelor delegate sau a actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu prezentul regulament;
58. „organism modificat genetic” sau „OMG” înseamnă un organism modificat genetic astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care nu este obținut prin tehnicile de modificare genetică enumerate în anexa I.B la directiva menționată;
59. „obținut din OMG-uri” înseamnă derivat, integral sau parțial, din OMG-uri, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri;
60. „obținut prin OMG-uri” înseamnă derivat prin proceduri în care ultimul organism viu din procesul de producție este un OMG, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri și nici nu este obținut din OMG-uri;
61. „aditiv alimentar” înseamnă un aditiv alimentar astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
62. „aditivi pentru hrana animalelor” înseamnă aditivi pentru hrana animalelor astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾;
63. „nanomaterial fabricat” înseamnă un nanomaterial fabricat astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾;
64. „echivalență” înseamnă îndeplinirea aceluiași obiective și principii prin aplicarea unor norme care garantează același nivel de asigurare a respectării;
65. „adjuvant tehnologic” înseamnă un adjuvant tehnologic astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 pentru alimente și la articolul 2 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 pentru hrana pentru animale;
66. „enzimă alimentară” înseamnă o enzimă alimentară astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
67. „radiație ionizantă” înseamnă radiația ionizantă astfel cum este definită la articolul 4 punctul 46 din Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (JO L 327, 11.12.2015, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE, a Directivei 2001/112/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97 (JO L 354, 31.12.2008, p. 7).

⁽⁶⁾ Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1).

68. „aliment preambalat” înseamnă un produs alimentar preambalat astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;
69. „adăpost pentru păsări de curte” înseamnă o clădire fixă sau mobilă pentru adăpostirea efectivelor de păsări de curte, care include toate suprafețele acoperite de plafoane, inclusiv o verandă; adăpostul poate fi împărțit în mai multe compartimente separate, fiecare adăpostind un singur efectiv;
70. „cultivare de culturi legată de soluri” înseamnă producerea în soluri vii sau în soluri amestecate ori fertilizate cu materiale și produse permise în producția ecologică, în contact cu subsolul și roca de bază;
71. „produse neprelucrate” înseamnă produse neprelucrate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, indiferent de operațiunile de ambalare sau de etichetare;
72. „produse prelucrate” înseamnă produse prelucrate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (o) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004, indiferent de operațiunile de ambalare sau de etichetare;
73. „prelucrare” înseamnă prelucrare astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004; aceasta include utilizarea substanțelor menționate la articolele 24 și 25 din prezentul regulament, dar nu include operațiunile de ambalare sau de etichetare;
74. „integritate a produselor ecologice sau în conversie” înseamnă că produsul nu prezintă neconformități care:
- (a) în orice etapă a producției, pregătirii și distribuției, afectează caracteristicile produsului care îl califică drept ecologic sau, respectiv, în conversie; sau
 - (b) sunt repetitive sau intenționate;
75. „țarc” înseamnă o incintă care include o parte în care animalelor li se asigură protecție împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile.

CAPITOLUL II

OBIECTIVELE ȘI PRINCIPIILE PRODUCȚIEI ECOLOGICE

Articolul 4

Obiective

Producția ecologică urmărește atingerea următoarelor obiective generale:

- (a) aducerea unei contribuții la protecția mediului și a climei;
- (b) menținerea fertilității pe termen lung a solurilor;
- (c) aducerea unei contribuții la un înalt nivel de biodiversitate;
- (d) aducerea unei contribuții semnificative la un mediu netoxic;
- (e) aducerea unei contribuții la standarde înalte de bunăstare a animalelor și, în special, satisfacerea nevoilor comportamentale ale animalelor specifice speciilor;
- (f) încurajarea circuitelor scurte de distribuție și a producției locale în diferitele regiuni ale Uniunii;
- (g) încurajarea conservării raselor de animale rare și/sau a populațiilor locale în pericol de dispariție;
- (h) aducerea unei contribuții la dezvoltarea ofertei de materiale genetice vegetale adaptate la nevoile și obiectivele specifice agriculturii ecologice;
- (i) aducerea unei contribuții la un înalt nivel de biodiversitate, cu precădere prin utilizarea de materiale genetice vegetale diverse, cum ar fi materiale eterogene ecologice și soiuri ecologice adecvate producției ecologice;
- (j) promovarea dezvoltării activităților de ameliorare a plantelor ecologice pentru a contribui la perspectivele economice favorabile ale sectorului ecologic.

Articolul 5

Principii generale

Producția ecologică este un sistem de gestionare durabilă bazat pe următoarele principii generale:

- (a) respectarea sistemelor și a ciclurilor naturii și susținerea și îmbunătățirea stării solului, a apei și a aerului, a sănătății plantelor și animalelor și a echilibrului dintre ele;
- (b) menținerea elementelor peisajului natural, precum siturile de patrimoniu natural;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

- (c) utilizarea responsabilă a energiei și a resurselor naturale, precum apa, solul, materia organică și aerul;
- (d) producerea unei varietăți extinse de alimente de înaltă calitate și de alte produse agricole și de acvacultură care răspund cererii consumatorilor pentru bunuri care sunt produse prin utilizarea unor procese care nu dăunează mediului, sănătății umane, sănătății plantelor sau sănătății și bunăstării animalelor;
- (e) asigurarea integrității producției ecologice în toate etapele producției, pregătirii și distribuției alimentelor și a hranei pentru animale;
- (f) proiectarea și gestionarea adecvată a proceselor biologice, pe baza unor sisteme ecologice care utilizează resurse naturale interne sistemului de gestionare, prin metode care:
 - (i) utilizează organisme vii și metode de producție mecanice;
 - (ii) practică cultivarea de culturi legată de soluri și producția animalieră legată de terenuri sau practică acvacultura cu respectarea principiului exploatații durabile a resurselor acvatice;
 - (iii) exclud utilizarea OMG-urilor și a produselor obținute din OMG-uri și a produselor obținute prin OMG-uri, altele decât medicamentele veterinare;
 - (iv) se bazează pe evaluarea riscurilor și pe utilizarea de măsuri de precauție și preventive, după caz;
- (g) limitarea utilizării de factori de producție externi; în cazul în care sunt necesari factori de producție externi sau nu există practicile și metodele de gestionare adecvate menționate la litera (f), respectivii factori de producție externi se limitează la:
 - (i) factori proveniți din producția ecologică; în cazul materialului de reproducere a plantelor, ar trebui să se acorde prioritate varietăților selectate pentru capacitatea lor de a răspunde nevoilor și obiectivelor specifice ale agriculturii ecologice;
 - (ii) substanțe naturale sau substanțe derivate în mod natural;
 - (iii) îngrășăminte minerale cu solubilitate scăzută;
- (h) adaptarea procesului de producție, după caz și în cadrul instituit prin prezentul regulament, pentru a ține seama de statutul sanitar, de diferențele regionale privind echilibrul ecologic și condițiile climatice și locale, de etapele de dezvoltare și de practicile specifice de creștere a animalelor;
- (i) excluderea din întregul lanț alimentar ecologic a clonării animalelor, a creșterii de animale cu poliploidie indusă artificial și a radiațiilor ionizante;
- (j) respectarea unui nivel înalt de bunăstare a animalelor, respectând nevoile specifice ale speciilor.

Articolul 6

Principii specifice aplicabile activităților agricole și acvaculturii

În ceea ce privește activitățile agricole și acvacultura, producția ecologică se bazează în special pe următoarele principii specifice:

- (a) menținerea și îmbunătățirea vieții solului și a fertilității naturale a solului, a stabilității solului, a capacității solului de a reține apa și a biodiversității acestuia, prevenirea și combaterea pierderii materiei organice din sol, a tasării și a eroziunii solului, precum și hrănirea plantelor în principal prin ecosistemul solului;
- (b) limitarea la minimum a utilizării resurselor neregenerabile și a factorilor de producție externi;
- (c) reciclarea deșeurilor și a produselor secundare de origine vegetală și animalieră, prin utilizarea lor ca factori de producție în producția vegetală și animalieră;
- (d) menținerea sănătății plantelor prin măsuri preventive, în special prin selectarea de specii, soiuri sau materiale eterogene adecvate, rezistente la dăunători și la boli, prin rotația corespunzătoare a culturilor, prin metode mecanice și fizice și prin protecția dușmanilor naturali ai dăunătorilor;
- (e) utilizarea semințelor și animalelor care au un grad ridicat de diversitate genetică, rezistență la boli și longevitate;
- (f) selecționarea soiurilor de plante ținând seama de particularitățile sistemelor specifice de producție ecologică, punând accentul pe performanța agronomică, pe rezistența împotriva bolilor, pe adaptarea la diversele condiții pedoclimatice locale și pe respectarea barierelor încrucișării naturale;

- (g) utilizarea materialelor ecologice de reproducere a plantelor, cum ar fi materialele de reproducere a plantelor din materialele eterogene ecologice și din soiuri ecologice adecvate producției ecologice;
- (h) producția de soiuri ecologice prin capacitatea de reproducere naturală și axarea pe limitarea între barierele încrucișării naturale;
- (i) fără a aduce atingere articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 și nici drepturilor naționale de protecție a soiurilor de plante acordate în temeiul dreptului intern al statelor membre, posibilitatea ca fermierii să utilizeze materiale de reproducere a plantelor obținute în propriile ferme pentru a promova resurse genetice adaptate la condițiile speciale ale producției ecologice;
- (j) selecționarea raselor de animale ținând seama de un grad înalt de diversitate genetică, de capacitatea animalelor de a se adapta la condițiile locale, de valoarea de ameliorare a acestora, de longevitatea acestora, de vitalitatea acestora și de rezistența acestora la boli și probleme de sănătate;
- (k) practicarea producției animaliere adaptate zonei și tipului de teren;
- (l) aplicarea unor practici de creștere a animalelor care stimulează sistemul imunitar și întăresc apărarea naturală împotriva bolilor, inclusiv exerciții periodice și accesul la zone în aer liber și pășuni;
- (m) hrănirea efectivelor de animale cu hrană pentru animale ecologică alcătuită din ingrediente agricole rezultate din producția ecologică și din substanțe neagricole naturale;
- (n) producerea de produse ecologice de origine animală provenite de la animale care au fost crescute în exploatații ecologice pe parcursul întregii vieți, de la naștere sau ecloziune;
- (o) menținerea sănătății mediului acvatic și a calității ecosistemelor acvatice și terestre înconjurătoare;
- (p) hrănirea organismelor acvatice cu hrană pentru animale obținută prin exploatarea durabilă a resurselor acvatice vii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 sau cu hrană pentru animale ecologică formată din ingrediente agricole rezultate din producția ecologică, inclusiv prin acvacultură ecologică, și din substanțe neagricole naturale;
- (q) evitarea oricărei puneri în pericol a speciilor care prezintă interes de conservare, care ar putea decurge din producția ecologică.

Articolul 7

Principii specifice aplicabile prelucrării alimentelor ecologice

Producția de alimente ecologice prelucrate se bazează, în special, pe următoarele principii specifice:

- (a) producția de alimente ecologice din ingrediente agricole ecologice;
- (b) restricționarea utilizării aditivilor alimentari, a ingredientelor neecologice cu funcții preponderent tehnologice și organoleptice, precum și a micronutrienților și a adjuvanților tehnologici, astfel încât aceste elemente să fie utilizate în cea mai mică măsură și doar în cazuri de nevoie tehnologică esențială sau în scopuri nutriționale speciale;
- (c) excluderea substanțelor și a metodelor de prelucrare ce ar putea induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;
- (d) prelucrarea atentă a alimentelor ecologice, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice;
- (e) excluderea alimentelor care conțin sau sunt alcătuite din nanomateriale fabricate.

Articolul 8

Principii specifice aplicabile prelucrării hranei ecologice pentru animale

Producția de hrană ecologică pentru animale prelucrată se bazează, în special, pe următoarele principii specifice:

- (a) producția de hrană ecologică pentru animale din materii prime ecologice pentru hrana pentru animale;
- (b) restricționarea utilizării aditivilor pentru hrana animalelor și a adjuvanților tehnologici, astfel încât aceștia să fie utilizați în cea mai mică măsură și doar în cazul unor nevoi tehnologice sau zootehnice esențiale sau în scopuri nutriționale speciale;

- (c) excluderea substanțelor și a metodelor de prelucrare ce ar putea induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;
- (d) prelucrarea atentă a hranei pentru animale ecologice, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice.

CAPITOLUL III

NORME DE PRODUCȚIE

Articolul 9

Norme de producție generale

- (1) Operatorii se conformează normelor de producție generale stabilite în prezentul articol.
- (2) Întreaga exploatație este gestionată în conformitate cu cerințele din prezentul regulament aplicabile producției ecologice.
- (3) Pentru scopurile și utilizările menționate la articolele 24 și 25 și în anexa II, doar produsele și substanțele care au fost autorizate în temeiul dispozițiilor menționate se pot utiliza în producția ecologică, cu condiția ca utilizarea lor în producția neecologică să fi fost autorizată în conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii și, după caz, în conformitate cu dispozițiile naționale întemeiate pe dreptul Uniunii.

Următoarele produse și substanțe menționate la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 sunt permise pentru utilizare în producția ecologică, cu condiția să fie autorizate în conformitate cu regulamentul menționat:

- (a) agenți fitoprotectori, agenți sinergici și coformulanți drept componente ale produselor de protecție a plantelor;
- (b) adjuvanți destinați amestecării cu produse de protecție a plantelor.

Utilizarea în producția ecologică a produselor și substanțelor destinate altor scopuri care nu fac obiectul prezentului regulament este permisă cu condiția respectării principiilor stabilite în capitolul II.

- (4) Radiația ionizantă nu se utilizează pentru tratarea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale și pentru tratarea materiilor prime utilizate pentru producerea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale.
- (5) Se interzice utilizarea clonării animalelor și creșterea de animale cu poliploidie indusă artificial.
- (6) Se iau măsuri preventive și de precauție, după caz, în fiecare etapă a producției, pregătirii și distribuiri.
- (7) În pofida alineatului (2), o exploatație poate fi împărțită în mod clar și efectiv în unități de producție separate pentru producția ecologică, în conversie și producția neecologică, cu condiția ca, pentru unitățile de producție neecologică:
 - (a) în ceea ce privește efectivele de animale, să fie implicate specii diferite;
 - (b) în ceea ce privește plantele, să fie implicate varietăți diferite care să poată fi ușor diferențiate.

În ceea ce privește algele și animalele de acvacultură, pot fi implicate aceleași specii, cu condiția să existe o separare clară și efectivă între locurile sau unitățile de producție.

- (8) Prin derogare de la alineatul (7) litera (b), în cazul culturilor perene care necesită o perioadă de cultivare de cel puțin trei ani, se pot implica soiuri care nu pot fi diferențiate cu ușurință sau aceleași soiuri, cu condiția ca producția în cauză să facă parte dintr-un plan de conversie și cu condiția ca conversia ultimei părți a suprafeței aferente producției în cauză la producția ecologică să înceapă cât mai repede posibil și să fie finalizată în maximum cinci ani.

În astfel de cazuri:

- (a) fermierul notifică autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control sau organismul de control, cu cel puțin 48 de ore în avans, cu privire la începerea recoltării fiecăruia dintre produsele în cauză;
- (b) la încheierea recoltării, fermierul informează autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control sau organismul de control cu privire la cantitățile exacte recoltate din unitățile în cauză și cu privire la măsurile luate pentru separarea produselor;
- (c) planul de conversie și măsurile care urmează să fie luate pentru asigurarea separării efective și clare trebuie să fie confirmate de autoritatea competentă sau, după caz, de autoritatea de control ori de organismul de control, în fiecare an după începerea aplicării planului de conversie.
- (9) Cerințele privind speciile și soiurile diferite prevăzute la alineatul (7) literele (a) și (b) nu se aplică în cazul centrelor de cercetare și educaționale, a pepinierelor, a multiplicatoarelor de semințe și a operațiunilor de ameliorare.

(10) Atunci când, în cazurile menționate la alineatele (7), (8) și (9), nu toate unitățile de producție ale unei exploatații sunt gestionate în temeiul normelor privind producția ecologică, operatorii:

- (a) păstrează produsele utilizate pentru unitățile de producție ecologică și în conversie separat de cele utilizate pentru unitățile de producție neecologică;
- (b) păstrează produsele provenite din unitățile de producție ecologică, din cele de producție în conversie și din cele de producție neecologică separat unele de altele;
- (c) țin registre adecvate pentru a demonstra separarea efectivă a unităților de producție și a produselor.

(11) Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 54, să adopte acte delegate care să modifice alineatul (7) de la prezentul articol fie prin adăugarea unor norme suplimentare privind împărțirea exploatațiilor în unități de producție ecologică, unități de producție în conversie și unități de producție neecologică, în special în ceea ce privește produsele enumerate în anexa I, fie prin modificarea respectivelor norme adăugate.

Articolul 10

Conversia

(1) Fermierii și operatorii care produc alge sau animale de acvacultură respectă o perioadă de conversie. Pe parcursul întregii perioade de conversie, aceștia aplică toate normele privind producția ecologică prevăzute în prezentul regulament, în special normele aplicabile privind conversia prevăzute în prezentul articol și în anexa II.

(2) Perioada de conversie începe cel mai devreme atunci când fermierul sau operatorul care produce alge sau animale de acvacultură și-a notificat activitatea autorităților competente, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1), în statul membru în care își desfășoară activitatea și în care exploatarea fermierului sau a operatorului face obiectul sistemului de control.

(3) Nicio perioadă anterioară nu poate fi recunoscută retroactiv ca făcând parte din perioada de conversie, cu excepția cazului în care:

- (a) parcelele agricole ale operatorului au făcut obiectul unor măsuri definite într-un program pus în aplicare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 în vederea asigurării că pe parcelele agricole respective nu au fost utilizate alte produse sau substanțe decât cele autorizate pentru producția ecologică; sau
 - (b) operatorul poate aduce probe că parcelele agricole sunt zone naturale sau agricole și că, pe o perioadă de cel puțin trei ani, nu au fost tratate cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizarea în producția ecologică.
- (4) Produsele obținute în timpul perioadei de conversie nu se comercializează ca produse ecologice sau ca produse în conversie.

Cu toate acestea, următoarele produse obținute în timpul perioadei de conversie și în conformitate cu alineatul (1) pot fi comercializate ca produse în conversie:

- (a) materiale de reproducere a plantelor, cu condiția să se fi respectat o perioadă de conversie de cel puțin 12 luni;
- (b) produse alimentare de origine vegetală și produsele destinate hranei de origine vegetală, cu condiția ca produsul să conțină numai un singur ingredient provenit din culturi agricole și să se fi respectat o perioadă de conversie de cel puțin 12 luni înainte de recoltare.

(5) Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 54, să adopte acte delegate care să modifice anexa II partea II punctul 1.2.2 fie prin adăugarea unor norme de conversie pentru alte specii decât cele reglementate în anexa II partea II la 17 iunie 2018, fie prin modificarea respectivelor norme adăugate.

(6) După caz, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care specifică documentele care trebuie furnizate în scopul recunoașterii retroactive a perioadelor anterioare în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 11

Interzicerea utilizării OMG-urilor

(1) Se interzice utilizarea în producția ecologică a OMG-urilor și a produselor obținute din OMG-uri și a produselor obținute prin OMG-uri în alimente sau în hrana pentru animale sau ca alimente, hrană pentru animale, adjuvanți tehnologici, produse de protecție a plantelor, îngrășăminte, amelioratori de sol, material de reproducere a plantelor, microorganisme sau animale.

(2) În sensul interdicției prevăzute la alineatul (1), în ceea ce privește OMG-urile și produsele obținute din OMG-uri și destinate alimentelor sau hranei pentru animale, operatorii se pot baza pe etichetele unui produs care au fost aplicate sau furnizate în temeiul Directivei 2001/18/CE, al Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau al Regulamentului (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ sau pe orice alt document de însoțire a acestuia.

(3) Operatorii pot presupune că în producția alimentelor sau a hranei pentru animale achiziționate nu s-au folosit OMG-uri sau produse obținute din OMG-uri atunci când astfel de produse nu au o etichetă aplicată sau furnizată sau nu sunt însoțite de un document furnizat în conformitate cu actele legislative menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care au obținut alte informații indicând faptul că etichetarea produselor respective nu este în conformitate cu actele legislative menționate.

(4) În sensul interdicției prevăzute la alineatul (1), în ceea ce privește produsele care nu sunt reglementate de alineatele (2) și (3), operatorii care utilizează produse neecologice achiziționate de la terți solicită vânzătorului să confirme faptul că produsele respective nu au fost obținute din OMG-uri sau prin OMG-uri.

Articolul 12

Norme privind producția vegetală

(1) Operatorii care produc plante sau produse vegetale respectă, în special, normele detaliate prevăzute în partea I din anexa II.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:

- (a) punctelor 1.3 și 1.4 din anexa II partea I în ceea ce privește derogările;
- (b) punctului 1.8.5 din anexa II partea I în ceea ce privește utilizarea materialului de reproducere a plantelor neecologic sau în conversie;
- (c) punctului 1.9.5 din anexa II partea I prin adăugarea unor dispoziții suplimentare referitoare la acordurile dintre operatorii exploatațiilor agricole sau prin modificarea dispozițiilor respective adăugate;
- (d) punctului 1.10.1 din anexa II partea I prin adăugarea unor măsuri suplimentare referitoare la gestionarea dăunătorilor și a buruienilor sau prin modificarea acestor măsuri adăugate;
- (e) părții I din anexa II fie prin adăugarea unor norme detaliate și practici de cultivare suplimentare pentru anumite plante și produse vegetale, inclusiv norme pentru semințele germinate, fie prin modificarea acestor norme adăugate.

Articolul 13

Dispoziții specifice privind comercializarea materialului de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic

(1) Materialul de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic poate fi comercializat fără respectarea cerințelor privind înregistrarea și fără respectarea categoriilor de certificare a materialului de prebază, de bază și certificat sau a cerințelor pentru alte categorii, care sunt prevăzute în Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 98/56/CE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE sau în actele adoptate în temeiul directivelor menționate.

(2) Materialul de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic menționat la alineatul (1) poate fi comercializat în urma unei notificări referitoare la materialul eterogen ecologic, din partea furnizorului către organismele oficiale competente menționate în Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 68/193/CEE, 98/56/CE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/55/CE, 2002/56/CE, 2002/57/CE, 2008/72/CE și 2008/90/CE, utilizând un dosar care să conțină:

- (a) datele de contact ale solicitantului;
- (b) specia și denumirea materialului eterogen ecologic;
- (c) descrierea principalelor caracteristici agronomice și fenotipice care sunt comune în acest grup de plante, inclusiv metodele de ameliorare, rezultatele testelor privind caracteristicile respective, țara de producție și materialul parental utilizat;
- (d) o declarație a solicitantului privind veridicitatea elementelor menționate la literele (a), (b) și (c); și
- (e) un eșantion reprezentativ.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE (JO L 268, 18.10.2003, p. 24).

Notificarea respectivă se trimite prin scrisoare recomandată sau prin orice alt mijloc de comunicare acceptat de organismele oficiale, cu solicitarea confirmării de primire.

La trei luni de la data indicată pe confirmarea de primire, cu condiția să nu fi fost solicitate informații suplimentare sau să nu fi fost comunicat furnizorului un refuz oficial din motive ce țin de un dosar incomplet ori de nerespectare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 57, se consideră că organismul oficial responsabil a confirmat notificarea și conținutul acesteia.

După confirmarea expresă sau implicită a notificării, organismul oficial responsabil poate include pe o listă materialul eterogen ecologic notificat. Includerea pe listă menționată se face gratuit pentru furnizor.

Includerea pe listă a oricărui material eterogen ecologic se comunică autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei.

Un astfel de material eterogen ecologic trebuie să respecte cerințele din actele delegate adoptate în conformitate cu alineatul (3).

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea de norme privind producția și comercializarea materialului de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic din anumite genuri sau specii, în ceea ce privește:

- (a) descrierea materialului eterogen ecologic, inclusiv metodele de ameliorare și de producție relevante și materialul parental utilizat;
- (b) cerințele minime de calitate pentru loturile de semințe, inclusiv identitatea, puritatea specifică, capacitatea de germinare și calitatea sanitară;
- (c) etichetarea și ambalarea;
- (d) informațiile și eșantioanele de producție care trebuie să fie păstrate de operatorii profesioniști;
- (e) după caz, întreținerea materialului eterogen ecologic.

Articolul 14

Norme privind producția animalieră

(1) Operatorii care cresc animale se conformează, în special, normelor detaliate de producție prevăzute în anexa II partea II și în orice act de punere în aplicare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:

- (a) punctelor 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 și 1.3.4.4.3 din anexa II partea II prin reducerea procentajelor în ceea ce privește originea animalelor odată ce s-a constatat disponibilitatea suficientă a animalelor ecologice pe piața Uniunii;
- (b) punctului 1.6.6 din anexa II partea II în ceea ce privește limita de azot ecologic aferentă densității totale a efectivelor;
- (c) punctului 1.9.6.2 litera (b) din anexa II partea II în ceea ce privește hrănirea coloniilor de albine;
- (d) punctului 1.9.6.3 literele (b) și (e) din anexa II partea II în ceea ce privește tratamentele acceptabile pentru dezinfectarea stupinelor și metodele și tratamentele pentru combaterea lui *Varroa destructor*;
- (e) părții II din anexa II fie prin adăugarea unor norme detaliate referitoare la producția animalieră, pentru alte specii decât cele reglementate în partea menționată, la 17 iunie 2018, fie prin modificarea respectivelor norme adăugate, în ceea ce privește:
 - (i) derogările referitoare la originea animalelor;
 - (ii) alimentația;
 - (iii) practicile de adăpostire și de creștere;
 - (iv) asistența medicală;
 - (v) bunăstarea animalelor.

(3) Comisia adoptă, după caz, acte de punere în aplicare referitoare la anexa II partea II, prin care stabilește norme privind:

- (a) perioada minimă care trebuie respectată pentru hrănirea cu lapte matern a animalelor alăptate, menționată la punctul 1.4.1 litera (g);
- (b) densitatea efectivelor și suprafața minimă pentru suprafețele interioare și exterioare, care trebuie respectate în cazul anumitor specii de animale pentru a asigura respectarea nevoilor de dezvoltare, fiziologice și etologice ale animalelor, în conformitate cu punctele 1.6.3, 1.6.4 și 1.7.2;

- (c) caracteristicile și cerințele tehnice legate de suprafața minimă pentru suprafețele interioare și exterioare;
- (d) caracteristicile și cerințele tehnice legate de clădirile și Țărcurile pentru toate speciile de animale, altele decât albinele, pentru a asigura respectarea nevoilor de dezvoltare, fiziologice și etologice ale animalelor, în conformitate cu punctul 1.7.2;
- (e) cerințele legate de vegetație și caracteristicile instalațiilor protejate și ale suprafețelor în aer liber.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 15

Norme de producție aplicabile algelor și animalelor de acvacultură

- (1) Operatorii care produc alge și animale de acvacultură respectă, în special, normele detaliate de producție prevăzute în anexa II partea III și în orice act de punere în aplicare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:
 - (a) punctului 3.1.3.3 din anexa II partea III în ceea ce privește hrana pentru animalele de acvacultură carnivore;
 - (b) punctului 3.1.3.4 din anexa II partea III prin adăugarea unor norme specifice suplimentare privind hrana pentru anumite animale de acvacultură sau prin modificarea acestor norme adăugate;
 - (c) punctului 3.1.4.2 din anexa II partea III în ceea ce privește tratamentele veterinare pentru animalele de acvacultură;
 - (d) părții III din anexa II fie prin adăugarea unor condiții suplimentare detaliate în cazul fiecărei specii pentru gestionarea genitorilor, ameliorare și producția de efective tinere, fie prin modificarea acestor condiții detaliate adăugate.
- (3) După caz, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii unor norme detaliate pentru fiecare specie sau grup de specii în ceea ce privește densitatea efectivelor și caracteristicile specifice pentru sistemele de producție și sistemele de reținere, pentru a asigura îndeplinirea nevoilor specifice ale fiecărei specii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

- (4) În sensul prezentului articol și al partea III din anexa II, „densitatea efectivelor” înseamnă greutatea în viu a animalelor de acvacultură pe metru cub de apă în orice moment din timpul fazei de îngrășare, iar în cazul peștilor plăți și al creveștilor, greutatea pe metru pătrat de suprafață.

Articolul 16

Norme de producție privind alimentele prelucrate

- (1) Operatorii care produc alimente prelucrate respectă, în special, normele detaliate de producție prevăzute în anexa II partea IV și în orice act de punere în aplicare menționat la alineatul (3) din prezentul articol.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:
 - (a) punctului 1.4 din anexa II partea IV în ceea ce privește măsurile de precauție și măsurile preventive care trebuie luate de operatori;
 - (b) punctului 2.2.2 din anexa II partea IV în ceea ce privește tipul și compoziția produselor și substanțelor a căror utilizare în alimentele prelucrate este permisă, precum și condițiile în care pot fi folosite;
 - (c) punctului 2.2.4 din anexa II partea IV în ceea ce privește calcularea procentului de ingrediente agricole menționat la articolul 30 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (i), inclusiv aditivii alimentari autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică, care sunt considerați ingrediente agricole în sensul unui astfel de calcul.

Actele delegate respective nu includ posibilitatea de a utiliza substanțe aromatizante sau preparate aromatizante care nu sunt nici naturale, în sensul articolului 16 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, și nici ecologice.

- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește tehnicile autorizate în prelucrarea produselor alimentare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

*Articolul 17***Norme de producție privind hrana prelucrată pentru animale**

(1) Operatorii care produc hrană prelucrată pentru animale respectă, în special, normele detaliate de producție prevăzute în anexa II partea V și în orice act de punere în aplicare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a punctului 1.4 din anexa II partea V prin adăugarea de măsuri preventive și de precauție suplimentare care trebuie luate de operatori sau prin modificarea respectivelor măsuri adăugate.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește tehnicile autorizate pentru utilizarea în prelucrarea produselor destinate alimentației animale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

*Articolul 18***Norme de producție privind vinul**

(1) Operatorii care produc produse în sectorul vitivinicol respectă în special normele de producție detaliate prevăzute în partea VI din anexa II.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:

(a) punctului 3.2 din anexa II partea VI prin adăugarea unor practici, procese și tratamente enologice suplimentare care sunt interzise sau prin modificarea respectivelor elemente adăugate;

(b) punctului 3.3 din anexa II partea VI.

*Articolul 19***Norme de producție privind drojdia utilizată ca aliment sau ca hrană pentru animale**

(1) Operatorii care produc drojdie destinată utilizării ca aliment sau ca hrană pentru animale respectă în special normele de producție detaliate prevăzute în partea VII din anexa II.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a punctului 1.3 din anexa II partea VII prin adăugarea de norme detaliate suplimentare referitoare la producția de drojdie sau prin modificarea respectivelor norme adăugate.

*Articolul 20***Absența unor norme de producție specifice pentru anumite specii de animale și specii de animale de acvacultură**

Până la adoptarea:

(a) unor norme generale suplimentare pentru alte specii de animale decât cele reglementate la punctul 1.9 din anexa II partea II, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (e);

(b) actelor de punere în aplicare menționate la articolul 14 alineatul (3) pentru specii de animale; sau a

(c) actelor de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (3) pentru specii sau grupuri de specii de animale de acvacultură,

un stat membru poate aplica norme de producție detaliate la nivel național pentru anumite specii sau grupuri de specii de animale cu privire la elementele care trebuie să facă obiectul măsurilor menționate la literele (a), (b) și (c), cu condiția ca normele naționale respective să fie în conformitate cu prezentul regulament și să nu interzică, restricționeze sau împiedice introducerea pe piață de produse care au fost produse în afara teritoriului lor și care respectă prezentul regulament.

*Articolul 21***Norme de producție pentru produse care nu se încadrează în categoriile de produse menționate la articolele 12-19**

(1) Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 54, să adopte acte delegate care să modifice anexa II fie prin adăugarea unor norme de producție detaliate, precum și a unor norme privind obligația de conversie, pentru produsele care nu se încadrează în categoriile de produse menționate la articolele 12-19, fie prin modificarea acestor norme adăugate.

Actele delegate respective se bazează pe obiectivele și pe principiile producției ecologice prevăzute în capitolul II și respectă normele de producție generale prevăzute la articolele 9, 10 și 11, precum și normele de producție detaliate existente, prevăzute pentru produse similare în anexa II. Actele delegate stabilesc cerințe privind în mod special tratamente, practici și factori de producție care sunt permise sau interzise sau perioade de conversie pentru produsele în cauză.

- (2) În absența normelor de producție detaliate menționate la alineatul (1):
- (a) operatorii, în ceea ce privește produsele menționate la alineatul (1), se conformează principiilor prevăzute la articolele 5 și 6 și, *mutatis mutandis*, principiilor prevăzute la articolul 7, precum și normelor de producție generale prevăzute la articolele 9-11;
 - (b) în ceea ce privește produsele menționate la alineatul (1), statele membre pot aplica norme de producție detaliate la nivel național cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu prezentul regulament și să nu interzică, restricționeze sau împiedice introducerea pe piață de produse care au fost produse în afara teritoriului lor și care respectă prezentul regulament.

Articolul 22

Adoptarea unor norme de producție excepționale

- (1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea:
- (a) criteriilor de calificare a unei situații drept circumstanță catastrofală generată de un „fenomen climatic nefavorabil”, „boli ale animalelor”, un „incident de mediu”, un „dezastru natural” sau un „eveniment catastrofal”, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) literele (h), (i), (j), (k) și, respectiv, (l) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, precum și orice situație asemănătoare;
 - (b) unor norme specifice, inclusiv o posibilă derogare de la prezentul regulament, referitoare la modul în care statele membre trebuie să trateze astfel de circumstanțe catastrofale în cazul în care decid să aplice prezentul articol; și
 - (c) norme specifice privind monitorizarea și raportarea în astfel de cazuri.

Aceste criterii și norme fac obiectul principiilor producției ecologice stabilite în capitolul II.

(2) În cazurile în care un stat membru a recunoscut oficial un eveniment ca dezastru natural, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatul (3) sau la articolul 24 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, iar evenimentul respectiv face imposibilă respectarea normelor de producție prevăzute în prezentul regulament, statul membru respectiv poate acorda derogări de la normele de producție pentru o perioadă limitată, până când producția ecologică poate fi restabilită, sub rezerva respectării principiilor prevăzute în capitolul II și a oricărui act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (1).

(3) Statele membre pot adopta măsuri în conformitate cu actul delegat menționat la alineatul (1), pentru a permite producției ecologice să continue sau să reînceapă în eventualitatea unor circumstanțe catastrofale.

Articolul 23

Colectarea, ambalarea, transportul și depozitarea

- (1) Operatorii se asigură că produsele ecologice și produsele în conversie se colectează, se ambalează, se transportă și se depozitează în conformitate cu normele prevăzute în anexa III.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a:
- (a) secțiunii 2 din anexa III;
 - (b) secțiunilor 3, 4 și 6 din anexa III prin adăugarea unor norme speciale suplimentare privind transportul și primirea produselor în cauză sau prin modificarea respectivelor norme adăugate.

Articolul 24

Autorizarea produselor și a substanțelor pentru utilizare în producția ecologică

- (1) Comisia poate autoriza anumite produse și substanțe pentru a fi utilizate în producția ecologică, incluzând toate produsele și substanțele astfel autorizate pe liste supuse restricțiilor, în următoarele scopuri:
- (a) ca substanțe active care să fie utilizate în produse de protecție a plantelor;
 - (b) ca îngrășăminte, amelioratori de sol și nutrienți;
 - (c) ca materii prime pentru hrana pentru animale de origine vegetală sau animală ori provenite din alge sau drojdie sau ca materii prime pentru hrana pentru animale de origine microbiană ori minerală;
 - (d) ca aditivi pentru hrana animalelor și adjuvanți tehnologici;
 - (e) ca produse pentru curățarea și dezinfectarea iazurilor, a cuștilor, a rezervoarelor, a bazinelor lungi (*raceways*), a clădirilor sau a instalațiilor utilizate pentru producția animalieră;
 - (f) ca produse pentru curățarea și dezinfectarea clădirilor și a instalațiilor utilizate pentru producția vegetală, inclusiv pentru depozitarea într-o exploatare agricolă;

(g) ca produse de curățare și dezinfectare a spațiilor de prelucrare și depozitare.

(2) În plus față de produsele și substanțele autorizate în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate autoriza anumite produse și substanțe pentru a fi utilizate în producția de alimente ecologice prelucrate și de drojdie utilizată ca aliment sau ca hrană pentru animale, incluzând toate produsele și substanțele astfel autorizate pe liste supuse restricțiilor, în următoarele scopuri:

(a) ca aditivi pentru alimente și adjuvanți tehnologici;

(b) ca ingrediente agricole neecologice care se utilizează pentru producția de alimente ecologice prelucrate;

(c) ca adjuvanți tehnologici pentru producția de drojdie și de produse pe bază de drojdie.

(3) Autorizarea produselor și substanțelor menționate la alineatul (1) pentru utilizarea în producția ecologică se face cu respectarea principiilor stabilite în capitolul II și cu îndeplinirea criteriilor următoare, care se evaluează în ansamblu:

(a) produsele și substanțele respective sunt esențiale pentru menținerea producției și pentru utilizarea prevăzută;

(b) toate produsele și substanțele respective sunt de origine vegetală, animală, microbiană ori minerală sau provenite din alge, cu excepția cazurilor în care produsele sau substanțele provenite din astfel de surse nu sunt disponibile în cantități sau la calități suficiente sau dacă nu există alternative;

(c) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (a):

(i) utilizarea lor este esențială pentru controlul unui dăunător pentru care nu sunt disponibile alternative biologice, fizice sau de ameliorare, nici alte metode de cultivare sau practici de gestionare eficiente;

(ii) dacă astfel de produse nu sunt de origine vegetală, animală, microbiană ori minerală sau provenite din alge și nu sunt identice cu forma lor naturală, condițiile lor de utilizare exclud orice contact direct cu părțile comestibile ale plantei;

(d) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (b), utilizarea lor este esențială pentru creșterea sau menținerea fertilității solului sau pentru îndeplinirea cerințelor nutriționale specifice ale culturilor sau în scopuri specifice de ameliorare a solului;

(e) în cazul produselor menționate la alineatul (1) literele (c) și (d):

(i) utilizarea lor este necesară pentru menținerea sănătății, a bunăstării și a vitalității animalelor și contribuie la un regim alimentar adecvat ce răspunde necesităților fiziologice și comportamentale ale speciilor în cauză sau utilizarea lor este necesară pentru producerea sau conservarea hranei pentru animale deoarece producția sau conservarea hranei pentru animale este imposibilă fără utilizarea acestor substanțe;

(ii) hrana pentru animale de origine minerală, oligoelementele, vitaminele sau provitaminele au origine naturală, cu excepția cazurilor în care produsele sau substanțele provenite din astfel de surse nu sunt disponibile în cantitatea sau la calitatea suficientă sau dacă nu există alternative;

(iii) utilizarea de materii prime neecologice, de origine vegetală sau animală, pentru hrana pentru animale este necesară deoarece materiile prime pentru hrana pentru animale, de origine vegetală sau animală, produse în conformitate cu normele de producție ecologică nu sunt disponibile în cantitate suficientă;

(iv) utilizarea de mirodenii, plante aromatice și melase neecologice este necesară deoarece produsele respective nu sunt disponibile în formă ecologică, trebuie să fie produse sau pregătite fără solvenți chimici și utilizarea lor este limitată la 1 % din rația de hrană pentru o anumită specie, calculată anual ca procent din substanța uscată din hrana pentru animale de origine agricolă.

(4) Autorizarea produselor și substanțelor menționate la alineatul (2) pentru utilizarea în producția de alimente ecologice prelucrate sau pentru producția de drojdie utilizată ca aliment sau ca hrană pentru animale se face cu respectarea principiilor stabilite în capitolul II și cu îndeplinirea criteriilor următoare, care se evaluează în ansamblu:

(a) nu sunt disponibile produse sau substanțe alternative autorizate în conformitate cu prezentul articol sau tehnologii conforme cu prezentul regulament;

(b) fără recurgerea la aceste produse și substanțe, ar fi imposibilă producerea sau conservarea alimentelor sau îndeplinirea anumitor cerințe referitoare la regimul alimentar prevăzute în temeiul legislației Uniunii;

(c) se găsesc în natură și este posibil să fi făcut obiectul unor procese exclusiv mecanice, fizice, biologice, enzimatic sau microbiene, cu excepția cazului în care produsele sau substanțele din astfel de surse nu sunt disponibile în cantități sau la calități suficiente;

(d) ingredientul ecologic nu este disponibil în cantități suficiente.

(5) Autorizarea utilizării unor produse și substanțe obținute prin sinteză chimică în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol este limitată strict la cazurile în care utilizarea factorilor de producție externi menționați la articolul 5 litera (g) ar contribui la impacturi inacceptabile asupra mediului.

(6) Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 54, să adopte acte delegate de modificare a alineatelor (3) și (4) din prezentul articol prin adăugarea de criterii suplimentare pentru autorizarea pentru produsele și substanțele menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, destinate utilizării în producția ecologică în general și în producția de alimente ecologice prelucrate în special, precum și adăugarea de criterii suplimentare pentru retragerea unei astfel de autorizări, sau prin modificarea respectivelor criterii adăugate.

(7) În cazul în care un stat membru consideră că un produs sau o substanță ar trebui să fie inclus(ă) în sau retras(ă) din listele de produse și substanțe autorizate menționate la alineatele (1) și (2) sau că specificațiile de utilizare menționate în normele de producție ar trebui modificate, acesta asigură transmiterea oficială către Comisie și celelalte state membre a unui dosar care motivează includerea, retragerea sau alte modificări și care este disponibil public, sub rezerva legislației naționale și a Uniunii privind protecția datelor.

Comisia publică orice cerere de tipul celor menționate în prezentul alineat.

(8) Comisia revizuieste cu regularitate listele menționate la prezentul articol.

Lista de ingrediente neecologice menționată la alineatul (2) litera (b) se revizuieste cel puțin o dată pe an.

(9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind autorizarea sau retragerea autorizării unor produse și substanțe în conformitate cu alineatele (1) și (2), care pot fi utilizate în producția ecologică în general și în producția de alimente ecologice prelucrate în special, și stabilește procedurile care trebuie urmate pentru autorizare și listele cu astfel de produse și substanțe, precum și, după caz, descrierea acestora, cerințele referitoare la compoziția lor și condițiile de utilizare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 25

Autorizarea de către statele membre a unor ingrediente agricole neecologice pentru alimente ecologice prelucrate

(1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura accesul la anumite ingrediente agricole și în cazul în care astfel de ingrediente nu sunt disponibile sub formă ecologică în cantitate suficientă, un stat membru poate, la cererea unui operator, să autorizeze cu titlu provizoriu utilizarea de ingrediente agricole neecologice pentru producția de alimente ecologice prelucrate pe teritoriul său pentru o perioadă de maxim șase luni. Autorizația respectivă se aplică tuturor operatorilor din statul membru respectiv.

(2) Statul membru notifică de îndată Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul unui sistem informatic care permite schimbul de documente și de informații pus la dispoziție de Comisie, orice autorizație acordată pentru teritoriul său în conformitate cu alineatul (1).

(3) Statul membru poate prelungi autorizația prevăzută la alineatul (1) de maximum două ori, de fiecare dată pentru o perioadă de șase luni, dacă niciun alt stat membru nu a formulat obiecții indicând, prin intermediul sistemului menționat la alineatul (2), că astfel de ingrediente sunt disponibile sub formă ecologică în cantități suficiente.

(4) O autoritate de control sau un organism de control recunoscut în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) poate acorda o autorizație provizorie, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, pentru o perioadă de maximum șase luni operatorilor din țări terțe care solicită o astfel de autorizație și care fac obiectul controalelor efectuate de autoritatea de control sau organismul de control respectiv, cu respectarea condițiilor de la alineatul menționat în țara terță în cauză. Autorizația poate fi prelungită de maximum două ori, de fiecare dată pentru o perioadă de șase luni.

(5) În cazul în care, după două prelungiri ale autorizației provizorii, un stat membru consideră, pe baza unor informații obiective, că disponibilitatea unor astfel de ingrediente sub formă ecologică rămâne insuficientă pentru a satisface nevoile calitative și cantitative ale operatorilor, acesta poate înainta o solicitare Comisiei în conformitate cu articolul 24 alineatul (7).

Articolul 26

Culegerea datelor referitoare la disponibilitatea pe piață a materialului de reproducere a plantelor ecologice și în conversie, a animalelor ecologice și a animalelor tinere de acvacultură ecologice

(1) Fiecare stat membru se asigură că este instituită o bază de date actualizată în mod regulat pentru constituirea unei liste a materialului de reproducere a plantelor ecologice și în conversie, cu excepția plantulelor, dar incluzând cartofii de sămânță, care este disponibil pe teritoriul său.

(2) Statele membre instituie sisteme care permit operatorilor care comercializează material de reproducere a plantelor ecologic sau în conversie sau animale ecologice sau animale tinere de acvacultură ecologice și care sunt în măsură să le furnizeze în cantități suficiente și într-un termen rezonabil, să publice voluntar și gratuit următoarele informații, împreună cu numele lor și cu datele lor de contact:

- (a) materialul de reproducere a plantelor ecologic și în conversie disponibil, cum ar fi materialul de reproducere a plantelor din material eterogen ecologic sau din soiuri ecologice adecvate producției ecologice, cu excepția plantulelor, dar incluzând cartofii de sămânță; cantitatea în greutate a materialului respectiv și perioada anului în care este disponibil; un astfel de material se include pe listă cel puțin cu denumirea sa științifică latină;
- (b) animalele ecologice pentru care poate fi acordată o derogare, în conformitate cu partea II punctul 1.3.4.4 din anexa II; numărul animalelor disponibile, defalcat pe sexe; informații, dacă sunt relevante, referitoare la diferitele specii de animale în ceea ce privește rasele și tulpinile disponibile; rasele de animale, vârsta animalelor și orice altă informație relevantă;
- (c) animalele tinere de acvacultură ecologice disponibile pe exploatare și starea de sănătate a acestora, în conformitate cu Directiva 2006/88/CE a Consiliului ⁽¹⁾, și capacitatea de producție pentru fiecare specie de acvacultură.

(3) Statele membre pot, de asemenea, să instituie sisteme care să permită operatorilor care comercializează rase și tulpini adaptate la producția ecologică în conformitate cu punctul 1.3.3 din anexa II partea II sau puicuțe ecologice și care sunt în măsură să furnizeze respectivele animale în cantități suficiente și într-un termen rezonabil să publice voluntar și gratuit informațiile relevante, împreună cu numele și datele de contact.

(4) Operatorii care aleg să includă informațiile privind materialul de reproducere a plantelor, animalele sau animalele tinere de acvacultură în sistemele menționate la alineatele (2) și (3) se asigură că informațiile sunt actualizate cu regularitate și se asigură că informațiile sunt retrase de pe liste odată ce materialul de reproducere a plantelor, animalele sau animalele tinere de acvacultură nu mai sunt disponibile.

(5) În scopul respectării dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (3), statele membre pot continua să utilizeze sistemele de informații relevante deja existente.

(6) Comisia pune la dispoziția publicului, pe un site dedicat al Comisiei, un link către fiecare dintre bazele de date sau sistemele naționale, permițând astfel utilizatorilor să aibă acces la astfel de baze de date sau sisteme în întreaga Uniune.

(7) Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care să furnizeze:

- (a) detaliile tehnice pentru instituirea și întreținerea bazelor de date menționate la alineatul (1), precum și a sistemelor menționate la alineatul (2);
- (b) specificații în ceea ce privește colectarea informațiilor menționate la alineatele (1) și (2);
- (c) specificații cu privire la modalitățile de participare la bazele de date menționate la alineatul (1) și la sistemele menționate la alineatele (2) și (3); și
- (d) detalii în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 53 alineatul (6).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 27

Obligații și acțiuni în cazul suspiciunii de nerespectare

În cazul în care un operator suspectează că un produs pe care l-a produs, pregătit, importat sau pe care l-a primit de la un alt operator nu respectă cerințele prezentului regulament, operatorul respectiv, sub rezerva articolului 28 alineatul (2):

- (a) identifică și izolează produsul în cauză;
- (b) verifică dacă suspiciunea poate fi probată;
- (c) nu plasează produsul în cauză pe piață ca produs ecologic sau în conversie și nu îl utilizează în producția ecologică, decât dacă suspiciunea poate fi exclusă;
- (d) în cazul în care suspiciunea este probată sau în cazul în care nu poate fi exclusă, informează imediat autoritatea competentă relevantă sau, după caz, autoritatea de control sau organismul de control relevant, prezentând elementele disponibile, după caz;
- (e) cooperează pe deplin cu autoritatea competentă relevantă sau, după caz, cu autoritatea de control ori cu organismul de control relevant în cadrul verificării și identificării motivelor de nerespectare suspectată.

⁽¹⁾ Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).

Articolul 28

Măsuri de precauție pentru a evita prezența produselor și substanțelor neautorizate

(1) Pentru a evita contaminarea cu produse sau substanțe neautorizate în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizarea în producția ecologică, operatorii iau următoarele măsuri de precauție în fiecare etapă a producției, pregătirii și distribuției:

- (a) instituie și mențin măsuri proporționale și adecvate pentru a identifica riscurile de contaminare a producției și a produselor ecologice cu produse sau substanțe neautorizate, inclusiv identificarea sistematică a etapelor procedurale esențiale;
- (b) instituie și mențin măsuri proporționale și adecvate pentru a evita riscurile de contaminare a producției și a produselor ecologice cu produse sau substanțe neautorizate;
- (c) revizuiesc și adaptează aceste măsuri cu regularitate; și
- (d) respectă alte cerințe relevante din prezentul regulament, care asigură separarea produselor ecologice, în conversie și neecologice.

(2) În cazul în care un operator suspectează, din cauza prezenței unui produs sau a unei substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizarea în producția ecologică, într-un produs care este conceput pentru a fi utilizat sau comercializat ca produs ecologic sau în conversie, că acesta din urmă nu respectă prezentul regulament, operatorul:

- (a) identifică și izolează produsul în cauză;
 - (b) verifică dacă suspiciunea poate fi probată;
 - (c) nu plasează produsul în cauză pe piață ca produs ecologic sau în conversie și nu îl utilizează în producția ecologică, decât dacă suspiciunea poate fi exclusă;
 - (d) în cazul în care suspiciunea este probată sau în cazul în care nu poate fi exclusă, informează imediat autoritatea competentă relevantă sau, după caz, autoritatea de control sau organismul de control relevant, prezentându-i elementele disponibile, după caz;
 - (e) cooperează pe deplin cu autoritatea competentă relevantă sau, după caz, cu autoritatea de control ori cu organismul de control relevant la identificarea și verificarea motivelor pentru prezența produselor sau substanțelor neautorizate.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili norme uniforme care să specifice:
- (a) etapele procedurale care trebuie urmate de operatori, în conformitate cu alineatul (2) literele (a)-(e), și documentele relevante care trebuie furnizate de aceștia;
 - (b) măsurile proporționale și corespunzătoare care trebuie adoptate și revizuite de către operatori pentru a identifica și evita riscurile de contaminare, în conformitate cu alineatul (1) literele (a)-(c).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 29

Măsurile care trebuie luate în cazurile de prezență a unor produse sau substanțe neautorizate

(1) Atunci când autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control ori organismul de control primește informații probate cu privire la prezența unor produse sau substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizarea în producția ecologică sau a fost informată de un operator în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) sau detectează astfel de produse ori substanțe într-un produs ecologic sau în conversie:

- (a) efectuează imediat o anchetă oficială în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625, cu scopul de a stabili sursa și cauza în vederea verificării respectării articolului 9 alineatul (3) primul paragraf și a articolului 28 alineatul (1); o astfel de anchetă trebuie finalizată cât mai curând posibil, într-un termen rezonabil, și trebuie să țină seama de durabilitatea produsului și de complexitatea cazului;
- (b) interzice provizoriu atât introducerea pe piață a produselor în cauză ca produse ecologice sau în conversie cât și utilizarea lor în producția ecologică, în așteptarea rezultatelor anchetei, astfel cum se menționează la litera (a).

(2) Produsul în cauză nu se comercializează ca produs ecologic ori în conversie și nu se utilizează în producția ecologică în cazul în care autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control ori organismul de control a stabilit că operatorul respectiv:

- (a) a utilizat produse sau substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizare în producția ecologică;
- (b) nu a luat măsurile de precauție menționate la articolul 28 alineatul (1); sau
- (c) nu a luat măsuri ca urmare a solicitărilor anterioare relevante din partea autorităților competente, a autorităților de control sau a organismelor de control.

(3) Operatorului în cauză i se acordă posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la rezultatele anchetei menționate la alineatul (1) litera (a). Autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control sau organismul de control ține un registru al anchetei efectuate.

În cazul în care este necesar, operatorul în cauză ia măsurile corective necesare pentru evitarea unei viitoare contaminări.

(4) Până la 31 decembrie 2024, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentului articol, cu privire la prezența de produse și substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizare în producția ecologică și cu privire la evaluarea normelor naționale menționate la alineatul (5) de la prezentul articol. Raportul respectiv poate fi însoțit, după caz, de o propunere legislativă pentru a ridica nivelul de armonizare.

(5) Statele membre care au instituit norme potrivit cărora produsele care conțin produse sau substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizare în producția ecologică nu pot fi comercializate ca produse ecologice pot continua să aplice normele respective cu condiția ca acestea să nu interzică, restricționeze sau împiedice introducerea pe piață a produselor care au fost produse în alte state membre ca fiind produse ecologice, în cazul în care produsele respective au fost obținute în conformitate cu prezentul regulament. Statele membre care aplică prezentul alineat informează Comisia fără întârziere.

(6) Autoritățile competente păstrează documente referitoare la rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1), precum și referitoare la toate măsurile care au fost luate în scopul formulării unor bune practici și cu alte măsuri de evitare a prezenței unor produse și substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizarea în producția ecologică.

Statele membre pun astfel de informații la dispoziția altor state membre și a Comisiei prin intermediul unui sistem informatic care permite schimburi electronice de documente și informații, pus la dispoziție de Comisie.

(7) Statele membre pot lua măsuri corespunzătoare pe teritoriul lor pentru a evita prezența neintenționată în agricultura ecologică de produse și substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizare în producția ecologică. Astfel de măsuri nu interzic, restricționează sau împiedică introducerea pe piață a produselor produse în alte state membre ca fiind produse ecologice sau în conversie, în cazul în care produsele respective au fost obținute în conformitate cu prezentul regulament. Statele membre care aplică prezentul alineat informează Comisia și celelalte state membre fără întârziere.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili norme uniforme care să specifice:

- (a) metodologia care trebuie aplicată de autoritățile competente sau, după caz, de autoritățile sau organismele de control, pentru detectarea și evaluarea prezenței de produse și substanțe neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf pentru utilizare în producția ecologică;
- (b) detaliile și formatul informațiilor care trebuie puse la dispoziție de către statele membre Comisiei și celorlalte state membre, în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(9) Până la data de 31 martie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei pe cale electronică informațiile relevante privind cazurile de contaminare cu produse sau substanțe neautorizate în anul anterior, inclusiv informațiile colectate la posturile de inspecție la frontieră, în ceea ce privește natura contaminării detectate și, în special, cauza, sursa, nivelul contaminării și volumul și natura produselor contaminate. Aceste informații sunt colectate de Comisie prin intermediul sistemului informatic pus la dispoziție de Comisie și sunt utilizate pentru a facilita formularea de bune practici pentru evitarea contaminării.

CAPITOLUL IV

ETICHETAREA

Articolul 30

Utilizarea termenilor referitori la producția ecologică

(1) În sensul prezentului regulament, un produs este considerat ca purtând termeni referitori la producția ecologică în cazul în care, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale, produsul în cauză, ingredientele sale sau materiile prime pentru hrana pentru animale utilizate pentru producerea sa sunt descrise în termeni care sugerează cumpărătorului că produsul, ingredientele sau materiile sale prime pentru hrana pentru animale au fost produse în conformitate cu prezentul regulament. În special, termenii enumerați în anexa IV, cuvintele derivate și diminutivele acestora, precum „bio” și „eco”, singure sau în combinație, pot fi folosite, pe întreg teritoriul Uniunii și în orice limbă enumerată în anexa respectivă, pentru etichetarea și promovarea produselor menționate la articolul 2 alineatul (1) conforme cu prezentul regulament.

(2) În cazul produselor menționate la articolul 2 alineatul (1), termenii menționați la prezentul articol alineatul (1) nu se utilizează nicăieri în Uniune, în niciuna dintre limbile enumerate în anexa IV, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale ale unui produs care nu este conform cu prezentul regulament.

Mai mult, nu se folosesc în etichetare sau în publicitate niciun fel de termeni, inclusiv termenii utilizați în mărci comerciale sau nume de societăți, sau practici dacă ar putea induce în eroare consumatorul sau utilizatorul sugerând că un produs sau ingredientele acestuia respectă prezentul regulament.

(3) Produsele obținute în timpul perioadei de conversie nu se etichetează și nu se promovează drept produse ecologice sau produse în conversie.

Cu toate acestea, materialul de reproducere a plantelor, produsele alimentare de origine vegetală și produsele destinate hranei animalelor de origine vegetală obținute în timpul perioadei de conversie care respectă articolul 10 alineatul (4) se pot eticheta și promova drept produse în conversie, utilizând termenul „în conversie” sau un termen corespunzător, alături de termenii prevăzuți la alineatul (1).

(4) Termenii menționați la alineatele (1) și (3) nu se folosesc pentru un produs pentru care, în conformitate cu dreptul Uniunii, trebuie să se indice pe etichetă sau în materialul publicitar că produsul conține OMG-uri, constă în OMG-uri sau este produs din OMG-uri.

(5) Pentru alimentele prelucrate, se pot folosi termenii menționați la alineatul (1):

(a) în descrierea comercială și în lista de ingrediente, în cazul în care o astfel de listă este obligatorie în temeiul legislației Uniunii, cu condiția ca:

(i) alimentele prelucrate să se conformeze normelor de producție prevăzute în partea IV din anexa II și normelor specifice prevăzute în conformitate cu articolul 16 alineatul (3);

(ii) cel puțin 95 % din ingredientele agricole ale produsului în greutate să fie ecologice; și

(iii) în cazul aromelor, se pot folosi numai pentru substanțele aromatizante naturale și pentru preparatele aromatizante naturale etichetate în conformitate cu articolul 16 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 și în cazul în care toate componentele lor aromatizante și substanțele purtătoare de componente aromatizante din substanțele aromatizante sunt ecologice;

(b) doar în lista de ingrediente, cu condiția ca:

(i) mai puțin de 95 % din ingredientele agricole ale produsului în greutate să fie ecologice, iar ingredientele respective să fie conforme cu normele de producție prevăzute în prezentul regulament; și

(ii) alimentele prelucrate să se conformeze normelor de producție prevăzute la punctul 1.5, punctul 2.1 litera (a), punctul 2.1 litera (b) și punctul 2.2.1 din partea IV din anexa II și normelor prevăzute în conformitate cu articolul 16 alineatul (3);

(c) în descrierea comercială și în lista de ingrediente, cu condiția ca:

(i) ingredientul principal să fie un produs al activității de vânat sau pescuit;

(ii) termenul menționat la alineatul (1) să aibă legătură clară în descrierea comercială cu un alt ingredient care să fie ecologic și diferit de ingredientul principal;

(iii) toate celelalte ingrediente agricole să fie ecologice; și

(iv) alimentele să se conformeze punctului 1.5, punctului 2.1 literele (a) și (b) și punctului 2.2.1 din anexa II partea IV, precum și normelor prevăzute în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

Lista ingredientelor menționată la primul paragraf literele (a), (b) și (c) precizează care ingrediente sunt ecologice. Referirile la producția ecologică pot apărea doar în raport cu ingredientele ecologice.

Lista de ingrediente menționată la primul paragraf literele (b) și (c) include precizarea procentajului total de ingrediente ecologice în raport cu cantitatea totală a ingredientelor agricole.

Termenii menționați la alineatul (1), atunci când sunt utilizați în lista de ingrediente menționată la primul paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat, și indicația procentajului menționat la al treilea paragraf de la prezentul alineat apar cu aceeași culoare și cu caractere de aceeași dimensiune și de același stil ca și restul indicațiilor din lista de ingrediente.

(6) În ceea ce privește hrana pentru animale prelucrată, termenii menționați la alineatul (1) se pot utiliza în descrierea comercială și în lista de ingrediente, cu condiția ca:

- (a) hrana pentru animale prelucrată să se conformeze normelor de producție prevăzute în părțile II, III și V din anexa II și normelor specifice prevăzute în conformitate cu articolul 16 alineatul (3);
- (b) toate ingredientele de origine agricolă pe care le conține hrana pentru animale prelucrată să fie ecologice; și
- (c) cel puțin 95 % din substanța uscată a produsului să fie ecologică.

(7) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare:

- (a) a prezentului articol prin adăugarea unor norme suplimentare privind etichetarea produselor enumerate în anexa I sau prin modificarea acestor norme adăugate; și
- (b) a listei de termeni stabilită în anexa IV, ținând cont de evoluțiile lingvistice din statele membre.

(8) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili cerințe detaliate privind aplicarea alineatului (3) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 31

Etichetarea produselor și a substanțelor utilizate în producția vegetală

În pofida domeniului de aplicare al prezentului regulament, astfel cum este stabilit la articolul 2 alineatul (1), produsele și substanțele utilizate în produsele de protecție a plantelor sau ca îngrășământ, ca ameliorator de sol ori ca nutrient autorizat în conformitate cu articolele 9 și 24 pot purta o mențiune care să indice că produsele sau substanțele respective sunt autorizată pentru utilizarea în producția ecologică în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 32

Indicații obligatorii

(1) Atunci când produsele poartă termeni menționați la articolul 30 alineatul (1), inclusiv produse etichetate ca fiind produse în conversie în conformitate cu articolul 30 alineatul (3):

- (a) pe etichetă apare, de asemenea, numărul de cod al autorității de control sau al organismului de control care reglementează activitatea operatorului care a desfășurat ultima operațiune de producție sau de pregătire; și
- (b) în cazul alimentelor preambalate, pe ambalaj apare, de asemenea, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică menționat la articolul 33, cu excepția cazurilor menționate la articolul 30 alineatul (3) și alineatul (5) literele (b) și (c).

(2) În cazul în care se utilizează logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, în același câmp vizual cu acesta apare și o indicație a locului în care au fost cultivate materiile prime agricole din care este compus produsul, sub una din următoarele forme, după caz:

- (a) „Agricultură UE”, atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în Uniune;
- (b) „Agricultură non-UE”, atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în țări terțe;
- (c) „Agricultură UE/non-UE”, atunci când o parte din materiile prime agricole a fost cultivată în Uniune, iar altă parte a fost cultivată într-o țară terță.

În sensul primului paragraf, cuvântul „Agricultură” poate fi înlocuit cu „Acvacultură” după caz, iar cuvintele „UE” și „non-UE” pot fi înlocuite sau completate cu numele unei țări sau cu numele unei țări și al unei regiuni, dacă toate materiile prime agricole din care se compune produsul au fost cultivate în țara respectivă și, după caz, în regiunea respectivă.

În ceea ce privește indicația locului în care au fost cultivate materiile prime agricole din care este compus produsul, astfel cum se menționează la primul și al treilea paragraf, cantitățile reduse de ingrediente, măsurate după greutate, pot fi ignorate, cu condiția ca întreaga cantitate de ingrediente ignorate să nu depășească 5 % din cantitatea totală, măsurată după greutate, de materii prime agricole.

Cuvântul „UE” sau „non-UE” nu este mai proeminent, prin culoarea, dimensiunea și stilul caracterelor, decât denumirea produsului.

(3) Informațiile menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2) și la articolul 33 alineatul (3) sunt marcate într-un loc care atrage atenția, în așa fel încât să fie ușor vizibile, și sunt clar lizibile și indelebile.

(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a prezentului articol alineatul (2) și a articolului 33 alineatul (3) prin adăugarea de norme suplimentare privind etichetarea sau prin modificarea acestor norme adăugate.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește:

- (a) modalități practice referitoare la utilizarea, prezentarea, compoziția și dimensiunea indicațiilor menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) și la articolul 33 alineatul (3);
- (b) alocarea numerelor de cod autorităților de control și organismelor de control;
- (c) indicarea locului în care au fost cultivate materiile prime agricole, în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol și cu articolul 33 alineatul (3).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 33

Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică

(1) Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat pentru etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor conforme cu prezentul regulament.

Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat, de asemenea, în scopuri de informare și educaționale legate de existența și de publicitatea logoului propriu-zis, cu condiția ca o astfel de utilizare să nu fie de natură să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește producția ecologică de produse specifice și cu condiția ca logoul să fie reprodus în conformitate cu normele stabilite în anexa V. Într-un astfel de caz, cerințele de la articolul 32 alineatul (2) și de la punctul 1.7 din anexa V nu se aplică.

Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică nu se utilizează pentru alimentele prelucrate menționate la articolul 30 alineatul (5) literele (b) și (c) și pentru produsele în conversie menționate la articolul 30 alineatul (3).

(2) Cu excepția cazului în care este utilizat în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică este o atestare oficială în conformitate cu articolele 86 și 91 din Regulamentul (UE) 2017/625.

(3) Utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică este opțională în cazul produselor importate din țări terțe. Atunci când pe eticheta unor astfel de produse figurează logoul respectiv, atunci apare pe etichetă și indicația menționată la articolul 32 alineatul (2).

(4) Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică respectă modelul prezentat în anexa V și este conform cu normele prevăzute în anexa respectivă.

(5) La etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor conforme cu prezentul regulament pot fi utilizate logouri naționale și logouri private.

(6) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a anexei V în ceea ce privește logoul Uniunii Europene privind producția ecologică și normele referitoare la acesta.

CAPITOLUL V

CERTIFICAREA

Articolul 34

Sistemul de certificare

(1) Înainte de a introduce pe piață orice produs ca „ecologic” ori „în conversie” sau înaintea perioadei de conversie, operatorii și grupurile de operatori, astfel cum sunt prevăzute la articolul 36, care produc, pregătesc, distribuie sau depozitează produse ecologice ori în conversie, care importă astfel de produse dintr-o țară terță sau exportă astfel de produse spre o țară terță sau care introduc astfel de produse pe piață notifică propria activitate autorităților competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea și în care întreprinderea lor face obiectul sistemului de control.

În cazul în care autoritățile competente și-au conferit responsabilitățile sau au delegat anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale mai multor autorități sau organisme de control, operatorii sau grupurile de operatori indică în notificarea menționată la primul paragraf autoritatea de control sau organismul de control care verifică dacă activitatea lor respectă prezentul regulament și furnizează certificatul menționat la articolul 35 alineatul (1).

(2) Operatorii care vând produse ecologice preambalate direct consumatorului sau utilizatorului final sunt scutiți de la obligația de notificare prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și de obligația de a fi în posesia unui certificat menționat la articolul 35 alineatul (2), cu condiția ca aceștia să nu producă, să nu pregătească, să nu depoziteze altfel decât în legătură cu punctul de vânzare, sau să nu importe astfel de produse dintr-o țară terță sau să nu subcontracteze astfel de activități unui alt operator.

(3) Dacă operatorii sau grupurile de operatori subcontractează oricare dintre propriile activități unor părți terțe, atât operatorii sau grupurile de operatori, cât și părțile terțe cărora le-au fost subcontractate activitățile respective respectă alineatul (1), cu excepția cazului în care operatorul sau grupul de operatori declară în notificarea menționată la alineatul (1) că rămâne responsabil în ceea ce privește producția ecologică și că nu a transferat responsabilitatea respectivă subcontractantului. În astfel de cazuri, autoritățile competente sau, după caz, de autoritatea de control sau de organismul de control verifică faptul că activitățile subcontractate respectă prezentul regulament în contextul controlului pe care îl efectuează la operatori sau grupuri de operatori care și-au subcontractat activitățile.

(4) Statele membre pot desemna o autoritate sau aproba un organism care să primească notificările menționate la alineatul (1).

(5) Operatorii, grupurile de operatori și subcontractanții țin registre, în conformitate cu prezentul regulament, privind diferitele activități în care se implică.

(6) Statele membre păstrează liste actualizate cu numele și adresele operatorilor și ale grupurilor de operatori care și-au notificat activitățile în conformitate cu alineatul (1) și fac publică în mod corespunzător, inclusiv prin intermediul unor linkuri către un site unic, o listă cuprinzătoare cu datele respective, împreună cu informațiile referitoare la certificatele furnizate operatorilor și grupurilor de operatori în conformitate cu articolul 35 alineatul (1). În acest sens, statele membre respectă cerințele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

(7) Statele membre se asigură că orice operator sau grup de operatori care respectă prezentul regulament și care, în cazul în care se colectează o taxă în conformitate cu articolele 78 și 80 din Regulamentul (UE) 2017/625, achită o taxă rezonabilă care să acopere costurile controalelor, are dreptul să fie acoperit de sistemul de control. Statele membre se asigură că eventualele taxe care pot fi percepute sunt făcute publice.

(8) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a anexei II în ceea ce privește cerințele pentru ținerea de registre.

(9) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a furniza detalii și specificații privind:

- (a) formatul și mijloacele tehnice pentru notificarea menționată la alineatul (1);
- (b) modalitățile de publicare a listelor menționate la alineatul (6); și
- (c) procedurile și modalitățile de publicare a taxelor menționate la alineatul (7).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 35

Certificatul

(1) Autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de control sau organismele de control furnizează un certificat oricărui operator sau grup de operatori care și-a notificat propria activitate în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) și care respectă prezentul regulament. Certificatul:

- (a) se eliberează, ori de câte ori este posibil, în format electronic;
- (b) permite cel puțin identificarea operatorului sau a grupului de operatori, inclusiv lista membrilor acestuia, categoria de produse vizate de certificat și perioada de valabilitate a acestuia;
- (c) certifică faptul că activitatea notificată respectă prezentul regulament; și
- (d) se eliberează în conformitate cu modelul prezentat în anexa VI.

(2) Fără a aduce atingere alineatul (8) de la prezentul articol sau articolului 34 alineatul (2), operatorii și grupurile de operatori nu introduc pe piață produsele menționate la articolul 2 alineatul (1) ca fiind produse ecologice sau în conversie decât dacă posedă deja un certificat, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(3) Certificatul menționat la prezentul articol reprezintă un certificat oficial în sensul articolului 86 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/625.

(4) Un operator sau un grup de operatori nu are dreptul de a obține un certificat de la mai multe organisme de control pentru activități desfășurate în același stat membru, în ceea ce privește aceeași categorie de produse, inclusiv atunci când respectivul operator sau grup de operatori se implică în etape diferite ale producției, pregătirii și distribuției.

(5) Membrii unui grup de operatori nu au dreptul de a obține un certificat individual pentru niciuna dintre activitățile vizate de certificarea grupului de operatori de care aparțin.

(6) Operatorii verifică certificatele operatorilor care le sunt furnizori.

(7) În sensul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol, produsele se clasifică în conformitate cu următoarele categorii:

(a) plante și produse vegetale neprelucrate, inclusiv semințe și alte materiale de reproducere a plantelor;

(b) animale și produse de origine animală neprelucrate;

(c) alge și produse de acvacultură neprelucrate;

(d) produse agricole prelucrate, inclusiv produse de acvacultură, destinate utilizării ca alimente;

(e) hrană pentru animale;

(f) vin;

(g) alte produse enumerate în anexa I la prezentul regulament sau necuprinse în categoriile anterioare.

(8) Statele membre pot scuti de la obligația de a fi în posesia unui certificat prevăzut la alineatul (2) pe operatorii care vând direct consumatorului final produse ecologice neambalate, cu excepția hranei pentru animale, cu condiția ca operatorii respectivi să nu producă, să nu pregătească, să nu depoziteze altfel decât în legătură cu punctul de vânzare, sau să nu importe astfel de produse dintr-o țară terță sau să nu subcontracteze astfel de activități unei părți terțe, și cu condiția ca:

(a) vânzările respective să nu depășească 5 000 kg pe an;

(b) vânzările respective să reprezinte o cifră de afaceri anuală pentru produse ecologice neambalate care nu depășește 20 000 EUR; sau

(c) costurile potențiale de certificare ale operatorului să nu depășească 2 % din cifra de afaceri totală pentru produse ecologice neambalate vândute de operatorul respectiv.

Dacă un stat membru decide să scutească operatorii menționați la primul paragraf, acesta poate stabili limite mai stricte decât cele stabilite la primul paragraf.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia lor de a excepta operatori, în temeiul primului paragraf, și cu privire la limitele până la care sunt exceptați operatorii respectivi.

(9) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a modelului certificatului care figurează în anexa VI.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a furniza detalii și specificații privind forma certificatului menționat la alineatul (1) și mijloacele tehnice prin care acesta se eliberează.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 36

Grupul de operatori

(1) Fiecare grup de operatori:

(a) este alcătuit numai din membri care sunt fermieri sau din operatori care produc alge sau animale de acvacultură și care, în plus, pot fi implicați în prelucrarea, pregătirea sau introducerea pe piață de alimente ori de hrană pentru animale;

(b) este alcătuit numai din membri:

(i) al căror cost de certificare individual reprezintă mai mult de 2 % din cifra de afaceri a fiecărui membru sau din producția sa ecologică standard și a căror cifră de afaceri anuală pentru producția ecologică nu depășește 25 000 EUR sau a căror producție ecologică standard nu depășește 15 000 EUR pe an; sau

(ii) care dețin fiecare exploatații de maximum:

— cinci hectare,

- 0,5 hectare în cazul serelor, sau
 - 15 hectare, exclusiv în cazul pajiștilor permanente;
- (c) este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță;
- (d) are personalitate juridică;
- (e) este alcătuit numai din membri ale căror activități de producție se desfășoară în proximitate geografică una față de cealaltă;
- (f) instituie un sistem comun de comercializare pentru produsele produse de grup; și
- (g) instituie un sistem de controale interne care cuprinde un set documentat de activități și proceduri de control, potrivit căruia o anumită persoană sau un anumit organism este responsabil(ă) cu verificarea respectării prezentului regulament de către fiecare membru al grupului.
- (2) Autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de control sau organismele de control retrag certificatele menționate la articolul 35 pentru întregul grup în cazul în care deficiențele în ceea ce privește structura sau funcționarea sistemului de controale interne prevăzut la alineatul (1), în special în ceea ce privește nedetectarea sau nesoluționarea nerespectării de către membri individuali ai grupului de operatori, afectează integritatea produselor ecologice și în conversie.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a prezentului articol alineatele (1) și (2) prin adăugarea de norme sau prin modificarea acestor norme adăugate, în special în ceea ce privește:
- (a) responsabilitățile membrilor individuali ai unui grup de operatori;
 - (b) criteriile de determinare a proximității geografice a membrilor grupului, cum ar fi utilizarea comună a instalațiilor sau a locurilor de desfășurare a activităților;
 - (c) instituirea și funcționarea sistemului de controale interne, inclusiv domeniul de aplicare, conținutul și frecvența controalelor care urmează să fie efectuate și criteriile de identificare a deficiențelor în structura sau funcționarea sistemului de controale interne.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme specifice privind:
- (a) alcătuirea și dimensiunile unui grup de operatori;
 - (b) documentele și sistemele de ținere a evidențelor, sistemul de trasabilitate internă și lista operatorilor;
 - (c) schimbul de informații dintre un grup de operatori și autoritatea competentă sau autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control și dintre statele membre și Comisie.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

CAPITOLUL VI

CONTROALELE OFICIALE ȘI ALTE ACTIVITĂȚI OFICIALE

Articolul 37

Relația cu Regulamentul (UE) 2017/625 și normele suplimentare pentru controalele oficiale și alte activități oficiale în legătură cu producția ecologică și cu etichetarea produselor ecologice

Normele specifice din prezentul capitol se aplică, în plus față de normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625, cu excepția cazului în care articolul 40 alineatul (2) din prezentul regulament prevede dispoziții contrare și în plus față de articolul 29 din prezentul regulament, cu excepția cazului în care articolul 41 alineatul (1) din prezentul regulament prevede dispoziții contrare, în ceea ce privește controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a verifica pe parcursul întregului proces, în toate etapele de producție, preparare și distribuție, că produsele menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament au fost produse cu respectarea prezentului regulament.

Articolul 38

Norme suplimentare privind controalele oficiale și acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente

- (1) Controalele oficiale efectuate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625 pentru verificarea respectării prezentului regulament includ, în special:
- (a) verificarea aplicării de către operatori a măsurilor preventive și de precauție, astfel cum sunt menționate la articolul 9 alineatul (6) și la articolul 28 din prezentul regulament, în fiecare etapă de producție, pregătire și distribuție;

- (b) în cazul în care exploatarea include unități de producție neecologică sau în conversie, verificarea registrelor și a măsurilor sau procedurilor sau mecanismelor instituite în vederea asigurării unei separări clare și efective între unitățile de producție ecologică, în conversie și neecologică, precum și între produsele respective produse în unitățile respective, precum și a substanțelor și produselor utilizate pentru unitățile de producție ecologică, în conversie și neecologică; o astfel de verificare include controale pe parcelele pentru care o perioadă anterioară a fost recunoscută retroactiv ca parte a perioadei de conversie și controale în ceea ce privește unitățile de producție neecologică;
- (c) în cazurile în care produsele ecologice, în conversie și neecologice sunt colectate simultan de către operatori, sunt preparate ori depozitate în aceeași unitate, zonă sau spații de preparare sau sunt transportate către alți operatori ori alte unități, verificarea registrelor și a măsurilor, procedurilor sau mecanismelor instituite pentru a se asigura că operațiunile sunt efectuate separat în spațiu sau în timp, că sunt puse în aplicare măsuri adecvate de curățenie și, după caz, măsuri pentru a preveni substituirea produselor, că produsele ecologice și produsele în conversie sunt identificate în orice moment și că produsele ecologice, produsele în conversie și produsele neecologice sunt depozitate, înainte și după operațiunile de pregătire, în mod separat în spațiu sau în timp unele de altele;
- (d) verificarea instituirii și funcționării sistemului de control intern al grupurilor de operatori;
- (e) în cazurile în care operatorii sunt scutiți de obligația de notificare în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din prezentul regulament sau de obligația de a fi în posesia unui certificat în conformitate cu articolul 35 alineatul (8) din prezentul regulament, verificarea îndeplinirii cerințelor pentru scutire și verificarea produselor vândute de operatorii respectivi.

(2) Controalele oficiale efectuate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625 pentru verificarea respectării prezentului regulament se desfășoară de-a lungul întregului proces în toate etapele de producție, pregătire și distribuție, în funcție de probabilitatea nerespectării, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 57 din prezentul regulament, care se determină ținând seama, în plus față de elementele menționate la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625, în special de următoarele elemente:

- (a) tipul, dimensiunea și structura operatorilor și a grupurilor de operatori;
- (b) vechimea operatorilor și a grupurilor de operatori în producția, pregătirea și distribuția ecologică;
- (c) rezultatele controalelor efectuate în conformitate cu prezentul articol;
- (d) momentul relevant pentru activitățile efectuate;
- (e) categoriile de produse;
- (f) tipul, cantitatea și valoarea produselor și evoluția lor de-a lungul timpului;
- (g) posibilitatea amestecării produselor sau a contaminării cu produse sau substanțe neautorizate;
- (h) aplicarea de derogări sau excepții de la norme pentru operatori și grupuri de operatori;
- (i) punctele critice pentru nerespectare și probabilitatea nerespectării în fiecare etapă a producției, pregătirii și distribuției;
- (j) activitățile de subcontractare.

(3) În orice caz, toți operatorii și toate grupurile de operatori, cu excepția celor menționați la articolul 34 alineatul (2) și la articolul 35 alineatul (8), fac obiectul verificării respectării cel puțin o dată pe an.

Verificarea respectării include o inspecție fizică la fața locului, cu excepția cazului în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) controalele anterioare ale operatorului sau ale grupului de operatori în cauză nu au evidențiat nicio nerespectare care să afecteze integritatea produselor ecologice sau în conversie timp de cel puțin trei ani consecutivi; și
- (b) operatorul sau grupurile de operatori în cauză au fost evaluate pe baza elementelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625 ca prezentând o probabilitate redusă de nerespectare.

În acest caz, perioada dintre două inspecții fizice la fața locului nu depășește 24 de luni.

- (4) Controalele oficiale efectuate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625 pentru verificarea respectării prezentului regulament:
- (a) sunt realizate în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/625, asigurându-se totodată că un procent minim din toate controalele oficiale ale operatorilor sau grupurilor de operatori se efectuează fără notificare prealabilă;
 - (b) asigură că se efectuează un procent minim de controale suplimentare față de cele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol;
 - (c) se efectuează prin prelevarea unui număr minim de probe, care au fost prelevate în conformitate cu articolul 14 litera (h) din Regulamentul (UE) 2017/625;
 - (d) asigură că un număr minim de operatori care sunt membri ai unui grup de operatori sunt controlați în legătură cu verificarea respectării menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.
- (5) Eliberarea sau reînnoirea certificatului menționat la articolul 35 alineatul (1) se bazează pe rezultatele verificării respectării astfel cum este menționată la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol.
- (6) Evidența scrisă care trebuie întocmită pentru fiecare control oficial efectuat în vederea verificării respectării prezentului regulament, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625, se contrasemnează de către operator sau de către grupul de operatori pentru a confirma primirea respectivei evidențe scrise.
- (7) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625 nu se aplică auditurilor și inspecțiilor efectuate de autoritățile competente în contextul activităților lor de supraveghere a organismelor de control cărora le-au fost delegate anumite atribuții de oficiale de control sau alte atribuții legate de alte activități oficiale.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate:
- (a) de completare a prezentului regulament prin stabilirea de criterii și condiții specifice pentru efectuarea controalelor oficiale menite să asigure trasabilitatea în toate etapele producției, pregătirii și distribuției și respectarea prezentului regulament, în ceea ce privește:
 - (i) verificările documentelor contabile;
 - (ii) controalele efectuate la anumite categorii de operatori;
 - (iii) după caz, perioada în care urmează să fie efectuate controalele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv inspecția fizică la fața locului menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, și spațiile sau zona anume în care urmează să fie efectuate;
 - (b) de modificare a alineatului (2) de la prezentul articol prin adăugarea unor elemente suplimentare întemeiate pe experiența practică sau prin modificarea acestor norme adăugate.
- (9) Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care să specifice:
- (a) procentul minim din totalitatea controalelor oficiale efectuate la operatori sau grupuri de operatori care trebuie să fie efectuate fără notificare prealabilă, menționat la alineatul (4) litera (a);
 - (b) procentul minim de controale suplimentare menționat la alineatul (4) litera (b);
 - (c) numărul minim de probe menționat la alineatul (4) litera (c);
 - (d) numărul minim de operatori care sunt membri ai unui grup de operatori menționat la alineatul (4) litera (d).
- Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 39

Norme suplimentare privind acțiunile care trebuie întreprinse de către operatori și grupurile de operatori

- (1) În plus față de obligațiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2017/625, operatorii și grupurile de operatori:
- (a) țin registre pentru a demonstra respectarea prezentului regulament;
 - (b) efectuează toate declarațiile și alte comunicări care sunt necesare în vederea controalelor oficiale;
 - (c) iau măsuri practice relevante pentru a asigura respectarea prezentului regulament;
 - (d) furnizează, sub forma unei declarații care urmează să fie semnată și actualizată, după caz:
 - (i) descrierea completă a unității de producție ecologice sau în conversie și a activităților care urmează să fie desfășurate în conformitate cu prezentul regulament;
 - (ii) măsurile practice relevante care urmează să fie luate pentru a asigura respectarea prezentului regulament;

(iii) un angajament:

- să informeze în scris și fără întârzieri nejustificate cumpărătorii produselor și să facă schimb de informații relevante cu autoritatea competentă sau, după caz, cu autoritatea de control sau cu organismul de control, în cazul în care o suspiciune de nerespectare a fost probată, o suspiciune de nerespectare nu poate fi exclusă sau a fost constatată o nerespectare care afectează integritatea produselor în cauză;
- să accepte transferul dosarului de control, în caz de schimbare a organismului de control ori a autorității de control, sau, în cazul retragerii din producția ecologică, păstrarea dosarului de control timp de cel puțin cinci ani de către ultima autoritate de control sau ultimul organism de control;
- să informeze imediat autoritatea competentă sau autoritatea ori organismul desemnat în conformitate cu articolul 34 alineatul (4) în cazul retragerii din producția ecologică; și
- să accepte schimbul de informații dintre autoritățile sau organismele respective în cazul în care subcontractanții sunt verificați de autorități de control sau organisme de control diferite.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a furniza detalii și specificații privind:

- (a) registrele pentru a demonstra respectarea prezentului regulament;
- (b) declarațiile și alte comunicări care sunt necesare în vederea controalelor oficiale;
- (c) măsurile practice relevante pentru asigurarea respectării prezentului regulament.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 40

Norme suplimentare privind delegarea anumitor atribuții oficiale de control și atribuții legate de alte activități oficiale

(1) Autoritățile competente pot delega organismelor de control anumite atribuții oficiale de control și anumite atribuții legate de alte activități oficiale doar dacă, pe lângă condițiile prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2017/625, sunt îndeplinite și următoarele condiții:

- (a) delegarea conține o descriere detaliată a atribuțiilor delegate oficiale de control și a atribuțiilor delegate legate de alte activități oficiale, inclusiv a obligațiilor de raportare și a altor obligații specifice, precum și a condițiilor în care organismul de control le poate efectua. În special, organismul de control transmite autorităților competente pentru aprobare prealabilă următoarele:
 - (i) procedura sa de evaluare a riscurilor prin care se stabilește, în special, baza pentru intensitatea și frecvența verificării respectării de către operatori și grupuri de operatori, care este constituită pe baza elementelor menționate la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2017/625 și a articolului 38 din prezentul regulament și care trebuie urmată în vederea controalelor oficiale la operatori și grupuri de operatori;
 - (ii) procedura de control standard instituită, care trebuie să conțină o descriere detaliată a măsurilor de control pe care organismul de control se angajează să le aplice operatorilor și grupurilor de operatori care fac obiectul controalelor sale;
 - (iii) o listă de măsuri care sunt în conformitate cu catalogul comun menționat la articolul 41 alineatul (4) și care urmează să fie aplicate operatorilor și grupurilor de operatori în cazurile de nerespectare suspectată sau constatată;
 - (iv) mecanismele pentru monitorizarea eficace în ceea ce privește atribuțiile oficiale de control și atribuțiile legate de alte activități oficiale efectuate față de operatori și grupuri de operatori și mecanismele pentru raportarea cu privire la atribuțiile respective.

Organismul de control notifică autorității competente orice modificare ulterioară adusă elementelor menționate la punctele (i)-(iv);

- (b) autoritățile competente respective dispun de proceduri și mecanisme pentru a asigura supravegherea organismelor de control, inclusiv verificarea eficacității, independenței și obiectivității modului în care se execută atribuțiile delegate, în special în ceea ce privește intensitatea și frecvența verificării respectării.

Cel puțin o dată pe an, autoritățile competente organizează, în temeiul articolului 33 litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/625, audituri ale organismelor de control cărora le-au delegat atribuții oficiale de control sau atribuțiile legate de alte activități oficiale.

(2) Prin derogare de la articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/625, autoritățile competente pot delega unui organism de control decizia cu privire la atribuțiile prevăzute la articolul 138 alineatul (1) litera (b) și la articolul 138 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv.

(3) În sensul articolului 29 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul (UE) 2017/625, standardul pentru delegarea anumitor atribuții oficiale de control și a anumitor atribuții legate de alte activități oficiale în vederea verificării respectării prezentului regulament, care este relevant în domeniul reglementat de prezentul regulament, este versiunea notificată cel mai recent a standardului armonizat internațional intitulat „Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii”, a cărui referință a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Autoritățile competente nu delegă organismelor de control următoarele atribuții oficiale de control și atribuții legate de alte activități oficiale:

- (a) supravegherea și auditul altor autorități de control sau organisme de control;
- (b) competența de a acorda derogări, altele decât derogările pentru utilizarea materialului de reproducere a plantelor care nu a fost obținut din producția ecologică;
- (c) capacitatea de a primi notificări ale activității de către operatori sau grupuri de operatori, în temeiul articolului 34 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (d) evaluarea probabilității nerespectării dispozițiilor prezentului regulament care stabilesc frecvența controalelor fizice care trebuie să fie efectuate asupra transporturilor ecologice înaintea punerii lor în liberă circulație în Uniune, în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE) 2017/625;
- (e) stabilirea unui catalog comun de măsuri astfel cum se menționează la articolul 41 alineatul (4) din prezentul regulament.

(5) Autoritățile competente nu delegă unor persoane fizice atribuții oficiale de control sau atribuțiile legate de alte activități oficiale.

(6) Autoritățile competente se asigură că informațiile primite de la organismele de control în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2017/625 și informațiile privind măsurile aplicate de organismele de control în caz de nerespectare constatată sau probabilă sunt colectate și utilizate de autoritățile competente pentru supravegherea activităților organismelor de control respective.

(7) În cazul în care o autoritate competentă retrage complet sau parțial delegarea anumitor atribuții oficiale de control sau a anumitor atribuții legate de alte activități oficiale în conformitate cu articolul 33 litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/625, aceasta decide dacă vreun certificat dintre cele eliberate de organismele de control în cauză înainte de data deciziei respective privind retragerea parțială sau completă rămâne valabil și informează operatorii afectați de decizia respectivă.

(8) Fără a aduce atingere articolului 33 litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/625, înaintea retragerii complete sau parțiale a delegării de atribuții oficiale de control sau atribuțiile legate de alte activități oficiale în cazurile menționate la litera respectivă, autoritățile competente pot suspenda complet sau parțial delegarea respectivă:

- (a) pentru o perioadă care nu depășește 12 luni și în care organismul de control trebuie să remedieze deficiențele identificate în cursul auditurilor și inspecțiilor sau pentru a aborda nerespectările pentru care se desfășoară un schimb de informații cu alte autorități și organisme de control, cu autorități competente, precum și cu Comisia, în conformitate cu articolul 43 din prezentul regulament; sau
- (b) pentru perioada în care este suspendată acreditarea menționată la articolul 29 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul (UE) 2017/625, în legătură cu articolul 40 alineatul (3) din prezentul regulament.

În caz de suspendare a delegării atribuțiilor oficiale de control sau a atribuțiilor legate de alte activități oficiale, organismele de control în cauză nu eliberează certificate menționate la articolul 35 pentru părțile pentru care a fost suspendată delegarea. Autoritățile competente decid dacă vreun certificat dintre cele eliberate de organismele de control în cauză înainte de data deciziei respective privind retragerea parțială sau completă rămâne valabil și informează operatorii în cauză cu privire la decizia respectivă.

Fără a aduce atingere articolului 33 din Regulamentul (UE) 2017/625, autoritățile competente revocă suspendarea delegării atribuțiilor oficiale de control sau a atribuțiilor legate de alte activități oficiale cât mai curând posibil, atunci când organismul de control a remediat deficiențele sau neconformitățile menționate la primul paragraf litera (a) sau atunci când organismul de acreditare a ridicat suspendarea acreditării menționate la primul paragraf litera (b).

(9) În cazul în care un organism de control căruia autoritățile competente i-au delegat anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale a fost, de asemenea, recunoscut de Comisie, în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din prezentul regulament, pentru efectuarea de activități de control în țări terțe, iar Comisia are intenția de a retrage sau a retras recunoașterea organismului de control respectiv, autoritățile competente organizează audituri sau inspecții la organismul de control în ceea ce privește activitățile sale în statul membru/statele membre în cauză, în conformitate cu articolul 33 litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/625.

(10) Organismele de control transmit autorităților competente:

- (a) o listă a operatorilor care făceau obiectul controalelor lor la data de 31 decembrie a anului precedent, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an; și
- (b) informații privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate în anul precedent pentru a sprijini pregătirea părții referitoare la producția ecologică și etichetarea produselor ecologice din cadrul raportului anual menționat la articolul 113 din Regulamentul (UE) 2017/625, până la data de 31 martie a fiecărui an.

(11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 54, de completare a prezentului regulament în ceea ce privește condițiile pentru delegarea atribuțiilor oficiale de control și a atribuțiilor legate de alte activități oficiale către organismele de control, în plus față de condițiile prevăzute la prezentul articol alineatul (1).

Articolul 41

Norme suplimentare privind acțiunile în caz de nerespectare

(1) Sub rezerva articolului 29, în cazul în care o autoritate competentă sau, după caz, o autoritate de control ori un organism de control are suspiciuni sau primește informații probate, inclusiv informații din partea altor autorități competente sau, după caz, din partea altor autorități de control ori organisme de control, cu privire la faptul că un operator intenționează să utilizeze sau să introducă pe piață un produs care poate să nu respecte prezentul regulament, dar care poartă termeni referitori la producția ecologică, sau în cazul în care o astfel de autoritate competentă, autoritate de control ori organism de control este informat de un operator în legătură cu o suspiciune de nerespectare în conformitate cu articolul 27:

- (a) aceasta efectuează imediat o anchetă oficială în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 cu scopul de a verifica respectarea prezentului regulament; ancheta respectivă trebuie finalizată cât mai curând posibil, într-un termen rezonabil, ținând seama de durabilitatea produsului și de complexitatea cazului;
- (b) aceasta/acesta interzice provizoriu atât introducerea pe piață a produselor în cauză ca produse ecologice sau în conversie cât și utilizarea lor în producția ecologică, în așteptarea rezultatelor anchetei menționate la litera (a). Înainte de a lua o astfel de decizie, autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea de control ori organismul de control îi oferă operatorului ocazia de a prezenta observații.

(2) În cazul în care rezultatele anchetei menționate la alineatul (1) litera (a) nu demonstrează vreo nerespectare care să afecteze integritatea produselor ecologice sau în conversie, operatorului i se permite să utilizeze produsele în cauză sau să le introducă pe piață ca produse ecologice sau în conversie.

(3) Statele membre adoptă măsurile și prevăd eventuale sancțiuni necesare pentru a evita utilizarea frauduloasă a indicațiilor menționate în capitolul IV din prezentul regulament.

(4) Autoritățile competente pun la dispoziție un catalog comun de măsuri pentru cazurile de nerespectare suspectată și de nerespectare constatată, care urmează să fie aplicate pe teritoriul lor, inclusiv de autoritățile de control și de organismele de control.

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica modalitățile uniforme pentru cazurile în care autoritățile competente trebuie să ia măsuri în legătură cu o nerespectare suspectată sau constatată.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 42

Norme suplimentare privind măsurile în caz de nerespectare

(1) În eventualitatea unei nerespectări care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie pe parcursul oricăreia dintre etapele producției, pregătirii și distribuției, de exemplu, din cauza utilizării unor produse, substanțe sau tehnici neautorizate ori a amestecării cu produse neecologice, autoritățile competente și, după caz, autoritățile de control și organismele de control se asigură că, pe lângă măsurile care trebuie luate în conformitate cu articolul 138 din Regulamentul (UE) 2017/625, în etichetarea și publicitatea întregului lot sau a întregii serii de producție în cauză nu se face referire la producția ecologică.

(2) În eventualitatea unei nerespectări grave sau repetitive ori continue, autoritățile competente și, după caz, autoritățile de control și organismele de control se asigură că, pe lângă măsurile prevăzute la alineatul (1) și pe lângă orice măsuri adecvate adoptate în mod specific în conformitate cu articolul 138 din Regulamentul (UE) 2017/625, operatorilor sau grupurilor de operatori în cauză li se interzice comercializarea de produse cu referire la producția ecologică pe o perioadă dată și că se retrage sau se suspendă certificatul acestora menționat la articolul 35, după caz.

Articolul 43

Norme suplimentare privind schimbul de informații

(1) Pe lângă obligațiile prevăzute la articolul 105 alineatul (1) și la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625, autoritățile competente fac imediat schimb de informații cu alte autorități competente, precum și cu Comisia cu privire la orice suspiciune de nerespectare care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie.

Autoritățile competente comunică informațiile respective altor autorități competente și Comisiei prin intermediul unui sistem informatic care permite schimburi electronice de documente și de informații, pus la dispoziție de Comisie.

(2) În cazul în care există o nerespectare suspectată sau constatată în ceea ce privește produse aflate sub controlul altor autorități de control sau al altor organisme de control, autoritățile de control și organismele de control informează imediat celelalte autorități sau organisme de control.

(3) Autoritățile de control și organismele de control fac schimb de alte informații relevante cu alte autorități de control și organisme de control.

(4) În urma primirii unei cereri justificate de nevoia garantării faptului că un produs a fost realizat în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile de control și organismele de control fac schimb de informații cu alte autorități competente, precum și cu Comisia, în privința rezultatelor controalelor efectuate.

(5) Autoritățile competente fac schimb de informații privind supravegherea organismelor de control cu organismele naționale de acreditare, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

(6) Autoritățile competente iau măsurile adecvate și instituie proceduri documentate pentru a se asigura că informațiile privind rezultatele controalelor sunt comunicate agenției de plăți în conformitate cu necesitățile sale, în sensul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și al actelor adoptate în temeiul articolului menționat.

(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se precizează informațiile care trebuie furnizate de către autoritățile competente, autoritățile de control și organismele de control responsabile cu controalele oficiale și cu alte activități oficiale în conformitate cu prezentul articol, destinatarii relevanți ai acestor informații și procedurile în conformitate cu care se furnizează aceste informații, inclusiv funcționalitățile sistemului informatic menționat la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

CAPITOLUL VII

COMERȚUL CU ȚĂRI TERȚE

Articolul 44

Exportul de produse ecologice

(1) Un produs poate fi exportat din Uniune ca produs ecologic și poate purta logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică dacă respectă normele pentru producția ecologică în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament în ceea ce privește documentele destinate autorităților vamale din țările terțe, în special în ceea ce privește eliberarea certificatelor de export pentru produse ecologice în format electronic ori de câte ori este posibil și asigurarea că produsele ecologice exportate respectă prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

*Articolul 45***Importul de produse ecologice și de produse în conversie**

(1) Un produs poate fi importat dintr-o țară terță pentru a fi introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic sau ca produs în conversie dacă sunt îndeplinite următoarele trei condiții:

(a) produsul este un produs menționat la articolul 2 alineatul (1);

(b) se aplică una din următoarele:

(i) produsul respectă capitolele II, III și IV din prezentul regulament, iar autoritățile de control sau organismele de control recunoscute în conformitate cu articolul 46 au controlat toți operatorii și grupurile de operatori, astfel cum sunt menționate la articolul 36, inclusiv exportatorii din țara terță în cauză, iar autoritățile sau organismele respective le-au furnizat tuturor operatorilor, grupurilor de operatori și exportatorilor respectivi un certificat care confirmă că respectă prezentul regulament;

(ii) în cazul în care produsul provine dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 47, produsul respectiv respectă condițiile stabilite în acordul comercial relevant; sau

(iii) în cazul în care produsul provine dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 48, produsul respectiv respectă normele echivalente de producție și control ale țării terțe respective și este importat cu un certificat de inspecție care confirmă respectarea și care a fost eliberat de autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control ale țării terțe respective; și

(c) operatorii din țările terțe pot furniza în orice moment importatorilor și autorităților naționale din Uniune și din țările terțe respective informații care permit identificarea operatorilor care sunt furnizorii lor și a autorităților de control sau a organismelor de control ale acestor furnizori, pentru a se asigura trasabilitatea produsului ecologic sau în conversie în cauză. Aceste informații se pun, de asemenea, la dispoziția autorităților de control sau a organismelor de control ale importatorilor.

(2) În conformitate cu procedura stabilită la articolul 24 alineatul (9), Comisia poate să acorde autorizații specifice pentru utilizarea de produse și substanțe în țările terțe și în regiunile ultraperiferice ale Uniunii, ținând seama de diferențele privind echilibrul ecologic din producția vegetală sau animalieră, de condițiile climatice specifice, de tradițiile și de condițiile locale din zonele respective. Astfel de autorizații specifice pot fi acordate pentru o perioadă de doi ani, care poate fi reînnoită, și respectă principiile stabilite în capitolul II și criteriile prevăzute la articolul 24 alineatele (3) și (6).

(3) Atunci când stabilește criteriile pentru ca anumite situații să se califice drept circumstanțe catastrofale și când stabilește normele specifice cu privire la modul de gestionare a unor astfel de circumstanțe în conformitate cu articolul 22, Comisia ia în considerare diferențele privind echilibrul ecologic și condițiile climatice și locale din țările terțe și regiunile ultraperiferice ale Uniunii.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme specifice privind conținutul certificatelor menționate la alineatul (1) litera (b), procedura care trebuie urmată pentru eliberarea acestora, verificarea acestora și mijloacele tehnice prin care sunt eliberate, în special în ceea ce privește rolul autorităților competente, al autorităților de control și al organismelor de control, asigurând trasabilitatea și conformitatea produselor importate destinate să fie introduse pe piața Uniunii drept produse ecologice sau produse în conversie, după cum se prevede la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(5) Respectarea condițiilor și a măsurilor prevăzute la alineatul (1) pentru importul de produse ecologice și produse în conversie menționate la alineatul (1) în Uniune este verificată la posturile de inspecție la frontieră, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625. Frecvența controalelor fizice menționate la articolul 49 alineatul (2) din regulamentul menționat depinde de probabilitatea nerespectării, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 57 din prezentul regulament.

*Articolul 46***Recunoașterea autorităților de control și a organismelor de control**

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să recunoască autoritățile de control și organismele de control care au competența de a efectua controale și de a emite un certificat ecologic în țări terțe, să retragă recunoașterea unor astfel de autorități și organisme de control, și să elaboreze o listă a autorității de control și organisme de control recunoscute.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(2) Autoritățile de control sau organismele de control sunt recunoscute, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, pentru controlul importului categoriilor de produse enumerate la articolul 35 alineatul (7), dacă îndeplinesc următoarele criterii:

- (a) sunt stabilite legal într-un stat membru sau într-o țară terță;
- (b) au capacitatea de a executa controale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 45 alineatul (1) litera (a), litera (b) punctul (i) și litera (c) și la prezentul articol pentru produsele ecologice și produsele în conversie destinate importului în Uniune;
- (c) oferă garanții adecvate de obiectivitate și imparțialitate și sunt libere de orice conflicte de interese în exercitarea sarcinilor lor de control;
- (d) în cazul organismelor de control, acestea sunt acreditate conform standardului armonizat relevant pentru „Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii”, a cărui referință a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
- (e) dețin cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru desfășurarea sarcinilor de control și un personal cu un nivel adecvat de calificare și experiență în număr suficient; și
- (f) îndeplinesc orice criterii suplimentare care pot fi stabilite într-un act delegat adoptat în temeiul alineatului (7).

(3) Acreditarea menționată la alineatul (2) litera (d) poate fi acordată numai de:

- (a) un organism de acreditare național din Uniune, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008; sau
- (b) un organism de acreditare din afara Uniunii care a semnat un acord multilateral de recunoaștere sub auspiciile Forumului internațional de acreditare.

(4) Autoritățile de control și organismele de control transmit Comisiei o cerere de recunoaștere. O astfel de cerere constă într-un dosar tehnic care conține toate informațiile care sunt necesare pentru asigurarea îndeplinirii criteriilor stabilite la alineatul (2).

Autoritățile de control furnizează cel mai recent raport de evaluare emis de autoritatea competentă iar organismele de control furnizează certificatul de acreditare eliberat de organismul de acreditare. După caz, autoritățile de control sau organismele de control furnizează de asemenea cele mai recente rapoarte privind evaluarea periodică la fața locului, supravegherea și reevaluarea multianuală a activităților lor.

(5) Pe baza informațiilor menționate la alineatul (4) și a oricăror alte informații relevante legate de autoritatea de control sau de organismul de control, Comisia asigură supravegherea corespunzătoare a autorităților de control și a organismelor de control recunoscute prin revizuirea periodică a funcționării și a recunoașterii acestora. În scopul respectivei supravegheri, Comisia poate solicita informații suplimentare de la organismele de acreditare sau, după caz, de la autoritățile competente.

(6) Caracterul supravegherii menționate la alineatul (5) se stabilește pe baza unei evaluări a probabilității nerespectării, ținând cont în special de activitatea autorității de control sau a organismului de control, de tipul produselor și de operatorii pe care îi controlează și de modificările normelor de producție și ale măsurilor de control.

Recunoașterea autorităților de control sau a organismelor de control menționate la alineatul (1) trebuie în special să fie retrasă fără întârziere în conformitate cu procedura menționată la alineatul menționat în cazul în care au fost descoperite încălcări grave sau repetate în ceea ce privește certificarea sau controalele și acțiunile stabilite în conformitate cu alineatul (8) și în cazul în care autoritatea de control sau organismul de control în cauză nu ia măsuri de remediere adecvate și în timp util ca răspuns la solicitarea Comisiei într-un termen stabilit de Comisie. Un astfel de termen este stabilit în funcție de gravitatea problemei și, în general, nu poate fi mai scurt de 30 de zile.

(7) Comisia este împuternicită, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54 care:

- (a) să modifice alineatul (2) de la prezentul articol prin adăugarea unor criterii suplimentare față de cele stabilite la alineatul respectiv pentru recunoașterea autorităților de control și a organismelor de control menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau pentru retragerea unei astfel de recunoașteri, sau prin modificarea respectivelor criterii adăugate;
- (b) să completeze prezentul regulament în ceea ce privește:
 - (i) exercitarea supravegherii de către autoritățile de control și organismele de control recunoscute de Comisie în conformitate cu alineatul (1), inclusiv prin examinare la fața locului; și
 - (ii) controalele și alte acțiuni care trebuie efectuate de autoritățile de control și organismele de control respective.

(8) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a garanta aplicarea unor măsuri în ceea ce privește cazurile de nerespectare suspectată sau constatată, în special cele care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie importate în temeiul recunoașterii prevăzute la prezentul articol. Măsurile de acest gen pot consta în special în verificarea integrității produselor ecologice sau în conversie înaintea introducerii produselor pe piață în Uniune și, după caz, în suspendarea autorizației de introducere pe piață în Uniune a unor astfel de produse ca produse ecologice sau produse în conversie.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(9) Din motive imperative de urgență justificate corespunzător, legate de practici neloiale sau practici incompatibile cu principiile și normele referitoare la producția ecologică, de protejarea încrederii consumatorilor sau de protejarea concurenței loiale între operatori, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată, în conformitate cu procedura menționată la articolul 55 alineatul (3), pentru a lua măsurile menționate la prezentul articol alineatul (8) sau pentru a decide în privința retragerii recunoașterii autorităților de control și a organismelor de control menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 47

Echivalența în temeiul unui acord comercial

O țară terță recunoscută menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) este o țară terță pe care Uniunea a recunoscut-o în temeiul unui acord comercial ca având un sistem de producție care îndeplinește aceleași obiective și principii prin aplicarea unor norme care asigură același nivel de garantare a conformității pe care îl asigură normele Uniunii.

Articolul 48

Echivalența în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007

(1) O țară terță recunoscută menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) este o țară terță care a fost recunoscută în scopul echivalenței în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, inclusiv cele recunoscute în temeiul măsurii tranzitorii prevăzute la articolul 58 din prezentul regulament.

Recunoașterea respectivă a țărilor terțe expiră la 31 decembrie 2025.

(2) Pe baza rapoartelor anuale care trebuie trimise Comisiei până la data de 31 martie a fiecărui an de țările terțe menționate la alineatul (1), referitoare la punerea în aplicare și executarea măsurilor de control stabilite de țările respective, și având în vedere orice altă informație primită, Comisia asigură supravegherea adecvată a țărilor terțe recunoscute prin reexaminarea regulată a recunoașterii lor. În acest scop, Comisia poate solicita ajutorul statelor membre. Caracterul supravegherii se stabilește pe baza unei evaluări a probabilității nerespectării, ținând cont în special de volumul exporturilor către Uniune din țara terță în cauză, de rezultatele activităților de monitorizare și supraveghere efectuate de autoritatea competentă și de rezultatele controalelor anterioare. Comisia prezintă periodic Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatele reexaminării efectuate.

(3) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia elaborează o listă cu țările terțe menționate la alineatul (1) și poate modifica lista respectivă prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament în ceea ce privește informațiile care trebuie transmise de țările terțe incluse pe listă în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, necesare pentru supravegherea de către Comisie a recunoașterii lor, precum și în ceea ce privește exercitarea de către Comisie a respectivei supravegheri, inclusiv prin examinare la fața locului.

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a garanta aplicarea unor măsuri în ceea ce privește cazurile de nerespectare suspectată sau constatată, în special cele care afectează integritatea produselor ecologice sau în conversie importate din țările terțe prevăzute la prezentul articol. Măsurile de acest gen pot consta în special în verificarea integrității produselor ecologice sau în conversie înaintea introducerii produselor pe piață în Uniune și, după caz, în suspendarea autorizației de introducere pe piață în Uniune a unor astfel de produse ca produse ecologice sau produse în conversie.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

*Articolul 49***Raportul Comisiei privind aplicarea articolelor 47 și 48**

Până la 31 decembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la stadiul aplicării articolelor 47 și 48, în special în ceea ce privește recunoașterea țărilor terțe în sensul echivalenței.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Libera circulație a produselor ecologice și în conversie*Articolul 50***Neinterzicerea și nerestricționarea comercializării produselor ecologice și în conversie**

Autoritățile competente, autoritățile de control și organismele de control nu interzic sau restricționează, pe motive legate de producție, de etichetare sau de prezentarea produselor, comercializarea produselor ecologice și în conversie controlate de o altă autoritate competentă, de o altă autoritate de control sau de un alt organism de control, aflat în alt stat membru, dacă produsele respective sunt conforme cu prezentul regulament. În special, nu se efectuează niciun control oficial sau alte activități oficiale decât cele în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 și nu se percep taxe pentru controale oficiale și alte activități oficiale altele decât cele prevăzute în capitolul VI din regulamentul menționat.

SECȚIUNEA 2

Informații, raportare și derogări conexe*Articolul 51***Informații referitoare la sectorul ecologic și la comerțul conex**

(1) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei informațiile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru monitorizarea acestei aplicări. Pe cât posibil, aceste informații se bazează pe surse de date confirmate. Comisia ține cont de nevoile de date și de sinergiile dintre potențialele surse de date, mai ales de utilizarea datelor în scopuri statistice, atunci când este cazul.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește sistemul care trebuie utilizat pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1), detaliile referitoare la informațiile care trebuie transmise și data până la care trebuie transmise respectivele informații.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

*Articolul 52***Informații referitoare la autoritățile competente, la autoritățile de control și la organismele de control**

(1) Statele membre păstrează o listă actualizată periodic, care conține:

- (a) denumirile și adresele autorităților competente;
- (b) denumirile, adresele și numerele de cod ale autorităților de control și ale organismelor de control.

Statele membre transmit Comisiei listele respective și orice modificare adusă acestora și le fac publice, cu excepția cazurilor în care o astfel de transmitere și publicare au fost deja solicitate în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/625.

(2) Pe baza informațiilor prevăzute la alineatul (1), Comisia publică periodic pe internet o listă actualizată a autorităților de control și a organismelor de control menționate la alineatul (1) litera (b).

*Articolul 53***Derogări, autorizații și rapoarte**

(1) Derogările de la utilizarea materialului ecologic de reproducere a plantelor și de la utilizarea animalelor ecologice, prevăzute în partea I punctul 1.8.5 din anexa II și în partea II punctele 1.3.4.3 și 1.3.4.4 din anexa II, cu excepția părții II punctul 1.3.4.4.2 din anexa II, expiră la 31 decembrie 2035.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2028, pe baza concluziilor în ceea ce privește disponibilitatea materialului ecologic de reproducere a plantelor și a animalelor ecologice prezentată în raportul prevăzut la alineatul (7) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a prezentului regulament după cum urmează:

(a) încetarea derogărilor menționate la punctul 1.8.5 din anexa II partea I și la punctele 1.3.4.3 și 1.3.4.4 din anexa II partea I, cu excepția punctului 1.3.4.4.2 din anexa II partea II, înainte de 31 decembrie 2035 sau prelungirea acestora dincolo de data menționată; sau

(b) încetarea derogării menționate în partea II punctul 1.3.4.4.2 din anexa II.

(3) Începând cu 1 ianuarie 2026, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de modificare a articolului 26 alineatul (2) litera (b) pentru a extinde domeniul de aplicare al sistemului de informații menționat la articolul 26 alineatul (2) astfel încât să cuprindă și puicuțele, precum și a părții II punctul 1.3.4.3 din anexa II pentru a întemeia derogările în ceea ce privește puicuțele pe datele colectate în conformitate cu acest sistem;

(4) Începând cu 1 ianuarie 2025, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate în temeiul informațiilor referitoare la disponibilitatea hranei proteice ecologice pentru păsări de curte și porcine puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol sau prezentate în raportul menționat la alineatul (7) de la prezentul articol, care prevăd încetarea autorizațiilor de a utiliza hrană proteică neecologică în nutriția păsărilor de curte și a porcinelor prevăzute în partea II punctul 1.9.3.1 litera (c) și punctul 1.9.4.2 litera (c) din anexa II înainte de 31 decembrie 2025 sau prelungirea acestora după această dată.

(5) Atunci când prelungește derogările sau autorizațiile menționate la alineatele (2), (3) și (4), Comisia procedează astfel numai atât timp cât deține informații, în special informații furnizate de statele membre în conformitate cu alineatul (6), care confirmă indisponibilitatea pe piața Uniunii a materialului de reproducere a plantelor, a animalelor și a hranei pentru animale în cauză.

(6) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre pun la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre:

(a) informațiile furnizate în baza de date, astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (1), și în sistemele menționate la articolul 26 alineatul (2) și, dacă este cazul, în sistemele menționate la articolul 26 alineatul (3);

(b) informațiile privind derogările acordate în conformitate cu partea I punctul 1.8.5 din anexa II partea II punctele 1.3.4.3 și 1.3.4.4 din anexa II; și

(c) informațiile privind disponibilitatea pe piața Uniunii a hranei proteice ecologice pentru păsări de curte și porcine și privind autorizațiile acordate în conformitate cu partea II punctele 1.9.3.1 litera (c) și 1.9.4.2 litera (c) din anexa II.

(7) Până la 31 decembrie 2025, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la disponibilitatea pe piața Uniunii și, dacă este cazul, cu privire la cauzele accesului limitat la:

(a) materialul ecologic de reproducere a plantelor;

(b) animalele ecologice care fac obiectul derogărilor menționate la punctele 1.3.4.3 și 1.3.4.4 din anexa II partea II;

(c) hrana proteică ecologică destinată alimentației păsărilor de curte și a porcinelor sub rezerva autorizațiilor menționate la punctul 1.9.3.1 litera (c) și la punctul 1.9.4.2 litera (c) din anexa II partea II.

La elaborarea acestui raport, Comisia ține cont, în special, de datele colectate în conformitate cu articolul 26 și de informațiile referitoare la derogările și la autorizațiile menționate la alineatul (6) de la prezentul articol.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII PROCEDURALE, TRANZITORII ȘI FINALE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții procedurale

Articolul 54

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (6), articolul 9 alineatul (11), articolul 10 alineatul (5), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (3), articolul 14 alineatul (2), articolul 15 alineatul (2), articolul 16 alineatul (2), articolul 17 alineatul (2), articolul 18 alineatul (2), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (1), articolul 22 alineatul (1), articolul 23 alineatul (2), articolul 24 alineatul (6), articolul 30 alineatul (7), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (6), articolul 34 alineatul (8), articolul 35 alineatul (9), articolul 36 alineatul (3), articolul 38 alineatul (8), articolul 40 alineatul (11), articolul 44 alineatul (2), articolul 46 alineatul (7), articolul 48 alineatul (4), articolul 53 alineatele (2), (3) și (4), articolul 57 alineatul (3) și articolul 58 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 ianuarie 2021. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (6), articolul 9 alineatul (11), articolul 10 alineatul (5), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (3), articolul 14 alineatul (2), articolul 15 alineatul (2), articolul 16 alineatul (2), articolul 17 alineatul (2), articolul 18 alineatul (2), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (1), articolul 22 alineatul (1), articolul 23 alineatul (2), articolul 24 alineatul (6), articolul 30 alineatul (7), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (6), articolul 34 alineatul (8), articolul 35 alineatul (9), articolul 36 alineatul (3), articolul 38 alineatul (8), articolul 40 alineatul (11), articolul 44 alineatul (2), articolul 46 alineatul (7), articolul 48 alineatul (4), articolul 53 alineatele (2), (3) și (4), articolul 57 alineatul (3) și articolul 58 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (6), al articolului 9 alineatul (11), al articolului 10 alineatul (5), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (3), al articolului 14 alineatul (2), al articolului 15 alineatul (2), al articolului 16 alineatul (2), al articolului 17 alineatul (2), al articolului 18 alineatul (2), al articolului 19 alineatul (2), al articolului 21 alineatul (1), al articolului 22 alineatul (1), al articolului 23 alineatul (2), al articolului 24 alineatul (6), al articolului 30 alineatul (7), al articolului 32 alineatul (4), al articolului 33 alineatul (6), al articolului 34 alineatul (8), al articolului 35 alineatul (9), al articolului 36 alineatul (3), al articolului 38 alineatul (8), al articolului 40 alineatul (11), al articolului 44 alineatul (2), al articolului 46 alineatul (7), al articolului 48 alineatul (4), al articolului 53 alineatele (2), (3) și (4), al articolului 57 alineatul (3) și al articolului 58 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 55

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru producția ecologică”. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5.

(4) În cazul în care comitetul nu emite un avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

SECȚIUNEA 2

Abrogare și dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 56

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 834/2007 se abrogă.

Totuși, regulamentul menționat se aplică în continuare în scopul încheierii procesului de examinare a cererilor pendinte din partea țărilor terțe, menționate la articolul 58 din prezentul regulament.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 57***Măsuri tranzitorii referitoare la autoritățile de control și la organismele de control recunoscute în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007**

(1) Recunoașterea acordată autorităților de control și organismelor de control în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 expiră până la 31 decembrie 2023 cel târziu.

(2) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia elaborează o listă cu autoritățile de control și organismele de control recunoscute în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și poate modifica lista respectivă prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (2).

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament în ceea ce privește informațiile care trebuie transmise de autoritățile de control și de organismele de control menționate la prezentul articol alineatul (2), care sunt necesare pentru supravegherea de către Comisie a recunoașterii lor, precum și în ceea ce privește exercitarea de către Comisie a respectivei supravegheri, inclusiv prin examinare la fața locului.

*Articolul 58***Măsuri tranzitorii referitoare la cererile depuse de țările terțe în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007**

(1) Comisia încheie examinarea cererilor depuse de țările terțe care au fost depuse în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și care sunt în curs de examinare la 17 iunie 2018. În privința examinării cererilor respective, se aplică regulamentul menționat.

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 54, acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea normelor procedurale necesare pentru examinarea cererilor menționate la prezentul articol alineatul (1), inclusiv cu privire la informațiile care trebuie transmise de țările terțe.

*Articolul 59***Măsuri tranzitorii referitoare la prima recunoaștere a autorităților de control și a organismelor de control**

Prin derogare de la data aplicării prevăzută la articolul 61 al doilea paragraf, articolul 46 se aplică de la 17 iunie 2018 în măsura în care acest lucru este necesar pentru a permite o recunoaștere în timp util a autorităților de control și a organismelor de control.

*Articolul 60***Măsuri tranzitorii privind stocurile de produse ecologice produse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007**

Produsele produse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007 înainte de 1 ianuarie 2021 pot fi introduse pe piață după data respectivă, până la epuizarea stocurilor.

*Articolul 61***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXA I

ALTE PRODUSE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

- Drojdie utilizată ca aliment sau hrană pentru animale;
 - maté, porumb dulce, frunze de viță, miezuri de palmier, muguri de hamei și alte părți comestibile ale plantelor și produse obținute din acestea;
 - sare de mare și alte tipuri de sare utilizate pentru alimente și hrana pentru animale;
 - gogoși de viermi de mătase de pe care se pot depăna fire;
 - gume și rășini naturale;
 - ceară de albine;
 - uleiuri esențiale;
 - dopuri de plută din plută naturală, neaglomerate și fără niciun fel de lianți;
 - bumbac, necardat și nepieptănat;
 - lână, necardată și nepieptănată;
 - piei brute și piei netratate;
 - preparate tradiționale din plante pe bază de plante.
-

ANEXA II

NORMELE DE PRODUCȚIE DETALIATE MENȚIONATE ÎN CAPITOLUL III

Partea I: Norme privind producția vegetală

Pe lângă normele de producție stabilite la articolele 9-12, normele prevăzute în această parte se aplică producției vegetale ecologice.

1. Cerințe generale
- 1.1. Culturile ecologice, cu excepția acelor care sunt cultivate în mod natural în apă, se produc în soluri vii sau în soluri vii amestecate ori fertilizate cu materiale și produse permise în producția ecologică, în contact cu subsolul și roca de bază.
- 1.2. Este interzisă producția hidroponică, o metodă de cultivare a plantelor care nu cresc în apă în mod natural, constând în plasarea rădăcinilor acestora numai într-o soluție de nutrienți sau într-un mediu inert în care se adaugă o soluție de nutrienți.
- 1.3. Prin derogare de la punctul 1.1, sunt permise producția de germeni prin umezirea semințelor și obținerea de andive inclusiv prin scufundare în apă curată.
- 1.4. Prin derogare de la punctul 1.1, următoarele practici sunt permise:
 - (a) cultivarea plantelor pentru producția de plante ornamentale și de plante aromatice în ghivece, care urmează să fie vândute împreună cu ghiveciul către consumatorul final;
 - (b) cultivarea de plantule sau răsaduri în containere pentru transplantare ulterioară.
- 1.5. Prin derogare de la punctul 1.1, cultivarea plantelor în straturi înălțate este permisă numai pentru suprafețele care au fost certificate ca fiind ecologice pentru această practică înainte de 28 iunie 2017 în Finlanda, Suedia și Danemarca. Nicio extindere a suprafețelor respective nu este permisă.

Această derogare expiră la 31 decembrie 2030.

Până la 31 decembrie 2025, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea straturilor înălțate în agricultura ecologică. Raportul respectiv poate fi însoțit, atunci când este cazul, de o propunere legislativă privind utilizarea straturilor înălțate în agricultura ecologică.

- 1.6. Toate tehnicile de producție vegetală utilizate previn sau reduc la minimum orice contribuție la contaminarea mediului.
- 1.7. Conversia
 - 1.7.1. Pentru ca plantele și produsele vegetale să fie considerate produse ecologice, normele de producție stabilite în prezentul regulament trebuie să fi fost puse în aplicare cu privire la parcele pe parcursul unei perioade de conversie de cel puțin doi ani înainte de însămânțare sau, în cazul pășunilor și al furajelor perene, pe parcursul unei perioade de cel puțin doi ani înainte de utilizarea acestora ca hrană ecologică pentru animale sau, în cazul culturilor perene decât furajele, pe parcursul unei perioade de cel puțin trei ani înainte de prima recoltă a produselor ecologice.
 - 1.7.2. În cazurile în care terenul sau una sau mai multe parcele ale acestuia au fost contaminate cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizarea în producția ecologică, autoritatea competentă poate decide să prelungească perioada de conversie pentru terenul sau parcelele în cauză peste perioada menționată la punctul 1.7.1.
 - 1.7.3. În cazul în care are loc un tratament cu un produs sau o substanță neautorizată pentru utilizarea în producția ecologică, autoritatea competentă solicită o nouă perioadă de conversie în conformitate cu punctul 1.7.1.

Perioada respectivă poate fi redusă în următoarele două cazuri:

- (a) un tratament cu un produs sau o substanță neautorizată pentru utilizarea în producția ecologică, ca parte dintr-o măsură obligatorie de control al dăunătorilor sau al buruienilor, inclusiv al organismelor de carantină sau al speciilor invazive, impusă de autoritatea competentă a statului membru în cauză;
- (b) un tratament cu un produs sau o substanță neautorizată pentru utilizarea în producția ecologică, ca parte a unor teste științifice aprobate de autoritatea competentă a statului membru în cauză.

- 1.7.4. În cazurile menționate la punctele 1.7.2. și 1.7.3, durata perioadei de conversie se fixează luând în considerare următoarele cerințe:
- (a) procesul de degradare a produsului sau substanței în cauză trebuie să garanteze, la sfârșitul perioadei de conversie, un nivel nesemnificativ de reziduuri în sol și, în cazul unei culturi perene, în plantă;
 - (b) în urma tratamentului, recolta nu poate fi introdusă pe piață drept produse ecologice sau în conversie.
- 1.7.4.1. Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la orice decizie pe care au luat-o pentru a stabili măsuri obligatorii legate de tratamentul cu un produs sau o substanță neautorizată pentru utilizare în producția ecologică;
- 1.7.4.2. În cazul în care are loc un tratament cu un produs sau o substanță neautorizată pentru utilizare în producția ecologică, nu se aplică punctul 1.7.5 litera (b).
- 1.7.5. În cazul terenurilor asociate producției animaliere ecologice:
- (a) normele de conversie se aplică întregii suprafețe a unității de producție pe care se produce hrana pentru animale.
 - (b) în pofida dispozițiilor de la punctul 1.7.5 litera (a), perioada de conversie poate fi redusă la un an în cazul pășunilor și al suprafețelor în aer liber utilizate de specii neerbivore.
- 1.8. Originea plantelor, inclusiv a materialului de reproducere a plantelor
- 1.8.1. Pentru producția de alte plante și produse vegetale decât materialul de reproducere a plantelor se folosește numai material ecologic de reproducere a plantelor.
- 1.8.2. Pentru obținerea materialului ecologic de reproducere a plantelor care urmează să fie utilizat pentru producția de alte produse decât materialul de reproducere a plantelor, planta-mamă și, dacă este relevant, alte plante destinate producției de material de reproducere a plantelor trebuie să fi fost produse în conformitate cu prezentul regulament pe durata a cel puțin o generație sau, în cazul culturilor perene, timp de cel puțin o generație în cursul a două perioade de generație.
- 1.8.3. Atunci când aleg tipul de material ecologic de reproducere a plantelor, operatorii acordă prioritate materialului ecologic de reproducere a plantelor adecvat agriculturii ecologice.
- 1.8.4. Pentru producția de soiuri ecologice adecvate agriculturii ecologice, activitățile de ameliorare ecologică se realizează în condiții ecologice și se concentrează pe îmbunătățirea diversității genetice, pe fundamentarea pe capacitatea de reproducție naturală, precum și pe performanțele agronomice, rezistența la boli și adaptarea la diversele condiții pedoclimatice locale.
- Toate practicile de înmulțire, cu excepția culturii de meristeme, se desfășoară în cadrul unei gestionări ecologice certificate.
- 1.8.5. Utilizarea materialului în conversie și neecologic de reproducere a plantelor
- 1.8.5.1. Prin derogare de la punctul 1.8.1, în cazul în care datele colectate în baza de date menționată la articolul 26a alineatul (1) sau în sistemul menționat la articolul 26 alineatul (2) litera (a) arată că nu sunt îndeplinite nevoile calitative sau cantitative ale operatorului cu privire la materialul ecologic relevant de reproducere a plantelor, cu excepția plantulelor, autoritățile competente pot autoriza utilizarea materialului de reproducere a plantelor neecologic sau în conversie în conformitate cu condițiile stabilite la punctele 1.8.5.3, 1.8.5.4 și 1.8.5.5.
- Înainte de a solicita orice astfel de derogare, operatorul consultă baza de date menționată la articolul 26 alineatul (1) sau sistemul menționat la articolul 26 alineatul (2) litera (a) pentru a verifica dacă solicitarea sa este justificată.
- 1.8.5.2. Autoritățile de control sau organismele de control recunoscute în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) pot autoriza operatorii din țările terțe să utilizeze materialului de reproducere a plantelor neecologic sau în conversie într-o unitate de producție ecologică, atunci când materialul ecologic de reproducere a plantelor nu este disponibil în cantitate suficientă sau la un nivel calitativ suficient pe teritoriul țării terțe în care își are sediul operatorul și în conformitate cu condițiile prevăzute la punctele 1.8.5.3., 1.8.5.4 și 1.8.5.5.
- 1.8.5.3. Materialul neecologic de reproducere a plantelor nu se tratează cu alte produse de protecție a plantelor decât cele autorizate pentru tratamentul semințelor în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezentul regulament, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a statului membru în cauză a prescris tratament chimic în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 2016/2031 în scopuri fitosanitare, pentru toate soiurile unei specii date în zona în care urmează să se utilizeze materialul de reproducere a plantelor.
- 1.8.5.4. Autorizația de utilizare a materialului în conversie sau neecologic de reproducere a plantelor se acordă înainte de semănarea culturii.

- 1.8.5.5. Autorizația de utilizare a materialului în conversie sau neecologic de reproducere a plantelor se acordă doar utilizatorilor individuali de la un sezon la altul, iar autoritatea competentă responsabilă de autorizare alcătuiește o listă cu cantitățile autorizate de material de reproducere a plantelor.
- 1.9. Gestionarea și fertilizarea solului
- 1.9.1. În producția vegetală ecologică se folosesc practici de prelucrare a solului și de cultivare care mențin sau sporesc materia organică a solului, ameliorează stabilitatea și biodiversitatea solului și previn tasarea și eroziunea solului.
- 1.9.2. Fertilitatea și activitatea biologică a solului sunt menținute și sporite:
- (a) cu excepția cazului pajiștilor sau furajelor perene, prin utilizarea rotației multianuale a culturilor, inclusiv a culturilor obligatorii de leguminoase, ca culturi principale sau culturi de protecție pentru culturile de rotație, și a altor culturi pentru îngrășăminte verzi;
 - (b) în cazul serelor sau al culturilor perene, altele decât furajele, prin utilizarea culturilor pentru îngrășăminte verzi pe termen scurt și leguminoase, precum și prin utilizarea diversității vegetale; și
 - (c) în toate cazurile, prin aplicarea de îngrășăminte de origine animală sau de materii organice, ambele de preferință compostate, provenite din producția ecologică.
- 1.9.3. În cazul în care nevoile nutritive ale plantelor nu pot fi satisfăcute prin măsurile prevăzute la punctele 1.9.1 și 1.9.2, se pot folosi numai îngrășămintele și amelioratorii de sol care au fost autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică și numai în măsura în care este necesar. Operatorii țin registre privind utilizarea produselor respective.
- 1.9.4. Cantitatea totală de gunoi de grajd, astfel cum este definit în Directiva 91/676/CEE, utilizat în unitățile de producție în conversie sau ecologică, nu depășește 170 kg de azot pe an/hectar de suprafață agricolă utilizată. Această limită se aplică numai utilizării gunoiului de grajd, a gunoiului de grajd uscat și a dejecțiilor animaliere deshidratate de la pasări de curte, a compostului din excremente de animale, inclusiv dejecțiile animaliere de la pasări de curte, a compostului de gunoi de grajd și a excrementelor lichide de animale.
- 1.9.5. Operatorii exploatațiilor agricole pot stabili acorduri de cooperare scrise exclusiv cu alte exploatații și întreprinderi agricole care respectă normele privind producția ecologică, cu scopul de a răspândi surplusul de dejecții animaliere provenit din unități de producție ecologică. Limita maximă menționată la punctul 1.9.4 se calculează pe baza tuturor unităților de producție ecologică implicate într-o astfel de cooperare.
- 1.9.6. Pentru îmbunătățirea stării generale a solului sau în scopul îmbunătățirii disponibilității nutrienților în sol sau în culturi, se pot utiliza preparate pe bază de microorganisme.
- 1.9.7. Pentru activarea compostului se pot folosi preparate adecvate pe bază de plante sau preparate din microorganisme.
- 1.9.8. Nu se folosesc îngrășăminte minerale pe bază de azot.
- 1.9.9. Se pot utiliza preparate biodinamice.
- 1.10. Gestionarea dăunătorilor și a buruienilor
- 1.10.1. Prevenirea daunelor cauzate de dăunători și buruieni se bazează în principal pe protecția prin:
- inamici naturali,
 - alegerea speciilor, a soiurilor și a materialului eterogen,
 - rotația culturilor,
 - tehnici de cultivare precum fumigația ecologică, metode mecanice și fizice, și
 - procese termice, precum solarizarea și, în cazul culturilor protejate, tratamentul cu abur la suprafață aplicat solului (la o adâncime maximă de 10 cm).
- 1.10.2. Dacă plantele nu pot fi protejate în mod adecvat de dăunători prin măsurile prevăzute la punctul 1.10.1 sau în cazul unei amenințări constatate pentru o cultură, se pot utiliza numai produsele și substanțele autorizate în temeiul articolelor 9 și 24 pentru utilizare în producția ecologică și numai în măsura în care este necesar. Operatorii țin registre care să dovedească necesitatea utilizării unor astfel de produse.
- 1.10.3. În legătură cu produsele și substanțele folosite în capcane sau în dozatoare de produse și substanțe, altele decât feromonii, capcanele și/sau dozatoarele împiedică eliberarea produselor și substanțelor în mediu și contactul dintre produse și substanțe și culturi. Toate capcanele, inclusiv capcanele cu feromoni, se colectează după utilizare și se elimină în condiții de siguranță.

- 1.11. Produsele folosite pentru curățare și dezinfecție
Se folosesc numai acele produse pentru curățare și dezinfecție în producția vegetală autorizate în temeiul articolului 24 pentru folosire în producția ecologică.
- 1.12. Obligația de a ține evidențe
Operatorii țin registre cu privire la parcelele în cauză și cu privire la cantitatea recoltei.
- 1.13. Pregătirea produselor neprelucrate
În cazul în care operațiunile de pregătire, altele decât cele de prelucrare, sunt efectuate pe plante, cerințele generale stabilite la punctele 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 și 2.2.3 din partea IV se aplică *mutatis mutandis* unor astfel de operațiuni.
2. Norme detaliate pentru anumite plante și produse vegetale
- 2.1. Norme privind producția de ciuperci
Pentru producția de ciuperci pot fi folosite substraturi, în cazul în care acestea sunt formate exclusiv din următoarele componente:
(a) gunoi de grajd și excremente de animale:
(i) fie din unități de producție ecologică, fie din unități în conversie aflate în cel de-al doilea an de conversie; fie
(ii) menționate la punctul 1.9.3, numai în cazul în care produsul menționat la punctul (i) nu este disponibil, cu condiția ca excrementele de animale și gunoiul de grajd respective să nu depășească 25 % din greutatea tuturor componentelor substratului, cu excepția materialului de acoperire și a apei eventual adăugate, înainte de compostare;
(b) produse de origine agricolă, altele decât cele menționate la litera (a), provenite din unități de producție ecologică;
(c) turbă netratată cu produse chimice;
(d) lemn netratat cu produse chimice după tăiere;
(e) produsele minerale menționate la punctul 1.9.3, apă și sol.
- 2.2. Norme privind culegerea plantelor sălbatice
Culegerea de plante sălbatice și de părți ale acestora, care cresc în mod spontan în zone naturale, păduri și zone agricole, este considerată drept o metodă de producție ecologică, dacă:
(a) suprafețele respective nu au fost tratate, timp de cel puțin trei ani înainte de culegere, cu alte produse sau substanțe decât cele autorizate în temeiul cu articolele 9 și 24 pentru utilizare în producția ecologică;
(b) culegerea nu afectează stabilitatea habitatului natural sau preservarea speciilor din zona de culegere.

Partea II: Norme privind producția animalieră

Pe lângă normele de producție stabilite la articolele 9, 10, 11 și 14, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției animaliere ecologice.

1. Cerințe generale
- 1.1. Cu excepția apiculturii, se interzice producția animalieră în lipsa terenurilor, în cazul în care fermierul care intenționează să producă animale ecologice nu gestionează terenuri agricole și nu a încheiat un acord scris de cooperare cu un fermier în ceea ce privește utilizarea unor unități de producție ecologică sau în conversie, pentru animalele respective.
- 1.2. Conversia
- 1.2.1. În cazul începerii simultane a conversiei unității de producție, inclusiv a pășunilor sau a oricărui teren utilizat pentru hrănirea animalelor, și a animalelor existente în unitatea de producție la începutul perioadei sale de conversie, astfel cum este prevăzut la punctele 1.7.1 și 1.7.5 litera (b) din partea I, animalele și produsele de origine animală pot fi considerate ecologice la sfârșitul perioadei de conversie a unității de producție, chiar dacă perioada de conversie stabilită la punctul 1.2.2 din prezenta parte pentru tipul de animal în cauză este mai lungă decât perioada de conversie pentru unitatea de producție.
Prin derogare de la punctul 1.4.3.1, în cazul unei astfel de conversii simultane și în timpul perioadei de conversie a unității de producție, animalele prezente în unitatea de producție respectivă de la începutul perioadei de conversie pot fi hrănite cu hrană în conversie pentru animale produsă în cadrul unității de producție în conversie în primul an de conversie și/sau cu hrană pentru animale în conformitate cu punctul 1.4.3.1 și/sau cu hrană pentru animale ecologică.

Animalele neecologice pot fi introduse într-o unitate de producție în conversie după începerea perioadei de conversie, în conformitate cu punctul 1.3.4.

1.2.2. Se stabilesc perioade de conversie specifice în funcție de tipul de producție animalieră, după cum urmează:

- (a) 12 luni în cazul bovinelor și ecvideelor pentru producția de carne și, în orice caz, cel puțin trei sferturi din durata lor de viață;
- (b) șase luni în cazul ovinelor, caprinelor și porcinelor, precum și al animalelor pentru producția de lapte;
- (c) 10 săptămâni în cazul păsărilor de curte pentru producția de carne, cu excepția rațelor din rasa Pekin, aduse în exploatare înainte de a împlini trei zile;
- (d) șapte săptămâni în cazul rațelor din rasa Pekin, aduse în exploatare înainte de a împlini trei zile;
- (e) șase săptămâni în cazul păsărilor de curte pentru producția de ouă, aduse în exploatare înainte de a împlini trei zile;
- (f) 12 luni în cazul albinelor.

Pe durata perioadei de conversie, ceara se înlocuiește cu ceară provenită din apicultura ecologică.

Cu toate acestea, se poate utiliza ceară de albine neecologică:

- (i) dacă ceara de albine provenită din apicultura ecologică nu este disponibilă pe piață;
 - (ii) dacă se dovedește că aceasta nu este contaminată cu produse sau substanțe neautorizate utilizare în producția ecologică; și
 - (iii) cu condiția să provină de la operculii celulelor;
- (g) trei luni în cazul iepurilor;
- (h) 12 luni în cazul cervidelor.

1.3. Originea animalelor

1.3.1. Fără a aduce atingere normelor privind conversia, animalele ecologice se nasc sau eclozează și sunt crescute în unități de producție ecologică.

1.3.2. În privința ameliorării animalelor ecologice:

- (a) pentru reproducție se folosesc metode naturale; însămânțarea artificială este permisă;
- (b) ciclurile de reproducție nu sunt induse sau împiedicate prin tratament hormonal sau cu alte substanțe cu efect similar, decât ca formă de tratament terapeutic veterinar în cazul unui anumit animal;
- (c) nu se folosesc alte forme de reproducție artificială, precum clonarea sau transferul de embrioni;
- (d) selecționarea raselor trebuie să fie adecvată la principiile producției ecologice, să asigure un standard ridicat al bunăstării animalelor și să contribuie la prevenirea suferințelor și la evitarea necesității de a mutila animalele.

1.3.3. La selecționarea raselor sau a tulpinilor, operatorii iau în considerare acordarea de preferință pentru rasele sau tulpinile cu un grad ridicat de diversitate genetică, capacitatea animalelor de adaptare la condițiile locale, valoarea de ameliorare a acestora, longevitatea acestora, vitalitatea acestora și rezistența acestora la boli și probleme de sănătate, fără ca toți acești factori să dăuneze bunăstării lor. De asemenea, rasele sau tulpinile de animale se selectează pentru a se evita bolile specifice sau problemele de sănătate asociate anumitor rase sau tulpini folosite în producția intensivă, cum ar fi sindromul stresului la porcine, care poate avea drept consecințe carnea palidă, moale și exudativă (PSE), moartea subită, avortul spontan și dificultățile la fătare care necesită operație cezariană. Se acordă preferință raselor și tulpinilor indigene.

Pentru a alege rase și tulpini pure în conformitate cu primul paragraf, operatorii utilizează informațiile disponibile în sistemele menționate la articolul 26 alineatul (3).

1.3.4. Utilizarea animalelor neecologice

1.3.4.1. Prin derogare de la punctul 1.3.1, în scopuri de ameliorare a animalelor, pot fi aduse într-o unitate de producție ecologică animale crescute în mod neecologic dacă rasele sunt în pericol să fie pierdute pentru agricultură în conformitate cu articolul 28 alineatul (10) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și cu actele adoptate pe baza acestuia. În acest caz, animalele de rasa respectivă nu trebuie neapărat să fie nulipare.

- 1.3.4.2. Prin derogare de la punctul 1.3.1, pentru reînnoirea stupinelor, în unitatea de producție ecologică se pot înlocui anual 20 % dintre mătcă și roiuri cu mătcă și roiuri neecologice, cu condiția ca mătcă și roiurile să fie plasate în stupi cu faguri sau structuri de faguri care provin din unități de producție ecologice. În orice caz, se poate înlocui un roi sau o matcă pe an cu un roi sau o matcă neecologică.
- 1.3.4.3. Prin derogare de la punctul 1.3.1, atunci când un efectiv de păsări se constituie pentru prima dată, se reînnoiește sau se reconstituie, și atunci când nevoile fermierilor în materie de calitate și cantitate nu pot fi satisfăcute, autoritatea competentă poate decide că se pot aduce păsări de curte crescute neecologic într-o unitate de producție ecologică de păsări de curte, cu condiția ca puicuțele pentru producția de ouă și păsările de curte pentru producția de carne să fie mai mici de trei zile. Produsele derivate de la aceste animale pot fi considerate ecologice cu condiția să fie respectată perioada de conversie menționată la punctul 1.2.
- 1.3.4.4. Prin derogare de la punctul 1.3.1, în cazul în care datele colectate în sistemul menționat la articolul 26 alineatul (2) litera (b) arată că nu sunt îndeplinite nevoile calitative sau cantitative ale fermierilor cu privire la animalele ecologice, autoritățile competente pot autoriza introducerea de animale neecologice într-o unitate de producție ecologică, în conformitate cu condițiile prevăzute la punctele 1.3.4.4.1-1.3.4.4.4.

Înainte de a solicita orice astfel de derogare, fermierul consultă datele colectate în sistemul menționat la articolul 26 alineatul (2) litera (b) pentru a verifica dacă solicitarea sa este justificată.

Pentru operatorii din țările terțe, autoritățile de control și organismele de control recunoscute în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) pot autoriza introducerea animalelor neecologic într-o unitate de producție ecologică, dacă animalele ecologice nu sunt disponibile în cantitate suficientă sau la un nivel calitativ suficient pe teritoriul țării în care își are sediul operatorul.

- 1.3.4.4.1. Atunci când un efectiv se constituie pentru prima dată, pot fi introduse animale tinere neecologice în scopuri de ameliorare. Acestea se cresc în conformitate cu normele privind producția ecologică imediat ce sunt înțarcate. În plus, la data la care animalele intră în efectiv, se aplică următoarele restricții:
- (a) bovinele, ecvideele și cervidele au mai puțin de șase luni;
 - (b) ovinele și caprinele au mai puțin de 60 de zile;
 - (c) porcinele cântăresc mai puțin de 35 kg;
 - (d) iepurii au mai puțin de trei luni.
- 1.3.4.4.2. În scopuri de ameliorare, se pot introduce masculi adulți neecologici și femelele nulipare neecologice pentru reînnoirea unui efectiv. Acestea se cresc ulterior în conformitate cu normele de producție ecologică. În plus, numărul de femele se supune următoarelor restricții anuale:
- (a) pot fi introduse cel mult de 10 % din ecvideele sau bovinele adulte și 20 % din porcinele, ovinele, caprinele, iepurii sau cervidele adulte;
 - (b) pentru unitățile cu mai puțin de 10 ecvidee, cervide, bovine ori iepuri sau cu mai puțin de cinci porcine, ovine ori caprine, orice astfel de reînnoire se limitează la maximum un animal pe an.
- 1.3.4.4.3. Procentajele de la subpunctul 1.3.4.4.2 pot crește până la 40 %, cu condiția ca autoritatea competentă să fi confirmat că este îndeplinită oricare din condițiile următoare:
- (a) s-a realizat o extindere majoră a fermei;
 - (b) o rasă a fost înlocuită cu alta;
 - (c) s-a inițiat o nouă specializare de creștere a animalelor.
- 1.3.4.4.4. În cazurile menționate la punctele 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 și 1.3.4.4.3, animalele neecologice pot fi considerate ecologice cu condiția să fie respectată perioada de conversie menționată la punctul 1.2. Perioada de conversie prevăzută la punctul 1.2.2 începe cel mai devreme atunci când animalele sunt introduse în unitatea de producție în conversie.
- 1.3.4.4.5. În cazurile menționate la punctele 1.3.4.4.1-1.3.4.4.4, animalele neecologice sunt ținute separat de alte animale sau rămân identificabile până la sfârșitul perioadei de conversie menționate la punctul 1.3.4.4.4.

1.4. Alimentația

1.4.1. Cerințe generale privind alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) hrana pentru animale se obține în principal din exploatarea agricolă în care sunt ținute animalele sau se obține din unități de producție ecologice sau în conversie aparținând altor exploatare din aceeași regiune;
- (b) animalele sunt hrănite cu hrană ecologică sau în conversie care satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diversele etape de dezvoltare ale acestora; în producția animalieră nu este permisă limitarea cantității de hrană, cu excepția cazurilor justificate din motive veterinare;
- (c) se interzice ținerea animalelor în condiții care pot favoriza anemia sau supunerea acestora la regimuri care pot favoriza anemia;
- (d) practicile de îngrășare respectă întotdeauna modelele normale de alimentație pentru fiecare specie și bunăstarea animalelor, în fiecare stadiu al procesului de creștere; se interzice hrănirea forțată;
- (e) cu excepția porcinelor, a păsărilor de curte și a albinelor, animalele au acces permanent la pășuni, ori de câte ori permit condițiile, sau au acces permanent la furaje grosiere;
- (f) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;
- (g) animalele alăptate sunt hrănite de preferință cu lapte matern pe durata unei perioade minime prevăzute de Comisie în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (a); înlocuitorii de lapte care conțin componente obținute prin sinteză chimică sau componente de origine vegetală nu sunt utilizați în cursul perioadei respective;
- (h) materiile prime de origine vegetală, animală ori provenite din alge sau drojdie și utilizate pentru hrana pentru animale sunt ecologice;
- (i) materiile prime pentru hrana pentru animale neecologice de origine vegetală, animală sau provenite din alge ori drojdie, materiile prime de origine microbiană sau minerală destinate hranei pentru animale, aditivii furajeri și adjuvanții tehnologici pot fi utilizați numai dacă au fost autorizați în temeiul cu articolul 24 pentru utilizare în producția ecologică.

1.4.2. Pășunat

1.4.2.1. Pășunatul pe teren ecologic

Fără a aduce atingere punctului 1.4.2.2, animalele ecologice pasc pe teren ecologic. Cu toate acestea, pășunile ecologice pot fi utilizate de animale neecologice pentru o perioadă limitată în fiecare an, cu condiția ca acestea să fi fost crescute într-un mod favorabil mediului pe teren care beneficiază de sprijin în temeiul articolelor 23, 25, 28, 30, 31 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și ca pe pășunea respectivă să nu fie prezente în același timp cu animale ecologice.

1.4.2.2. Pășunatul pe terenuri comune și transhumanța

1.4.2.2.1. Animalele ecologice pot păște pe terenuri comune, cu condiția ca:

- (a) terenul comun să nu fi fost tratat cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică timp de cel puțin trei ani;
- (b) toate animalele neecologice care utilizează terenul comun să fi fost crescute într-un mod favorabil mediului pe teren care beneficiază de sprijin în temeiul articolelor 23, 25, 28, 30, 31 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;
- (c) produsele de origine animală provenite de la animale ecologice care au fost produse în timpul pășunării pe terenul comun să nu fie considerate produse ecologice, decât dacă se poate dovedi o separare adecvată de animalele neecologice.

1.4.2.2.2. În perioada de transhumanță, animalele ecologice pot păște pe terenuri neecologice atunci când sunt mutate pe jos de pe o suprafață de pășunat pe alta. În această perioadă, animalele ecologice se țin separate de alte animale. Este permisă ingerarea de hrană neecologică sub formă de iarbă sau de alte tipuri de vegetație păscută de animale:

- (a) timp de maximum 35 de zile, incluzând drumul dus-întors; sau
- (b) în proporție de maximum 10 % din rația totală de hrană pe an, calculată ca procent din materia uscată de furaje de origine agricolă.

1.4.3. Hrană în conversie pentru animale

1.4.3.1. Pentru exploatațiile agricole care produc animale ecologice:

- (a) o proporție de până la 25 % în medie din formula nutritivă a rațiilor poate cuprinde hrană în conversie pentru animale provenită din al doilea an de conversie. Acest procent poate fi majorat la 100 % dacă această hrană în conversie pentru animale provine din exploatația în care sunt ținute animalele; și
- (b) o proporție de până la 20 % din cantitatea medie totală de hrană oferită animalelor poate proveni din pășunatul sau recoltarea pășunilor permanente, a parcelelor cu furaje perene sau culturi proteice, însă-mânțate în cadrul gestionării ecologice pe terenuri în primul an de conversie a acestora, cu condiția ca terenurile respective să facă parte din exploatația în sine.

În cazul în care se utilizează pentru hrănire ambele tipuri de hrană în conversie menționate la literele (a) și (b), procentul total combinat al acestui tip de hrană nu depășește procentul maxim stabilit la litera (a).

1.4.3.2. Cifrele de la punctul 1.4.3.1 se calculează anual ca procent din substanța uscată a hranei de origine vegetală.

1.5. Asistența medicală

1.5.1. Prevenirea bolilor

1.5.1.1. Prevenirea bolilor se bazează pe selecția raselor și a tulpinilor, pe practici de gestionare a creșterii, pe hrană de înaltă calitate și pe mișcare, pe densitatea adecvată a efectivelor și pe adăposturi corespunzătoare, menținute în condiții de igienă.

1.5.1.2. Este permisă utilizarea medicamentelor imunologice veterinare.

1.5.1.3. Nu se utilizează pentru tratamente preventive medicamentele veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele și bolusul de molecule chimice alopatiche de sinteză.

1.5.1.4. Nu se utilizează substanțele pentru stimularea creșterii sau a producției (inclusiv antibiotice, coccidiostatice și alți aditivi artificiali pentru stimularea creșterii) și hormoni și substanțe similare în scopul controlării reproducerii sau în alte scopuri (de exemplu, inducerea sau sincronizarea estrului).

1.5.1.5. În cazul în care animalele provin din unități de producție neecologice, se aplică măsuri speciale, precum testele de screening sau perioadele de carantină, în funcție de circumstanțele locale.

1.5.1.6. Pentru curățare și dezinfecție în clădirile și instalațiile pentru animale, se folosesc numai produsele pentru curățare și dezinfecție autorizate în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică.

1.5.1.7. Adăposturile, Țărcurile, echipamentele și ustensilele se curăță și se dezinfectează în mod corespunzător pentru a preveni contaminarea încrucișată și dezvoltarea organismelor vectori. Fecalele, urina și hrana neconsumată sau împrăștiată se îndepărtează cât de des este necesar pentru a reduce la minimum mirosurile și a evita atragerea insectelor sau a rozătoarelor. Rodenticidele (care trebuie folosite doar în capcane) și produsele și substanțele autorizate în temeiul articolelor 9 și 24 pentru utilizare în producția ecologică pot fi folosite pentru eliminarea insectelor și a altor dăunători în clădiri și în alte instalații în care este ținut efectivul de animale.

1.5.2. Tratamentul veterinar

1.5.2.1. În cazul în care animalele se îmbolnăvesc sau se rănesc, în ciuda măsurilor preventive luate în vederea asigurării sănătății animalelor, acestea sunt tratate imediat.

1.5.2.2. Bolile sunt tratate imediat, pentru a se evita orice suferință a animalului; medicamentele veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, pot fi folosite atunci când este necesar, în condiții stricte și sub responsabilitatea unui medic veterinar, atunci când nu este adecvată folosirea produselor fitoterapeutice, a celor homeopatice și a altor produse. Trebuie definite, în special, restricții privind tratamentele și perioadele de așteptare.

1.5.2.3. Se preferă utilizarea materiilor prime de origine minerală pentru hrana pentru animale autorizate în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică și a aditivilor nutriționali autorizați în conformitate cu articolul 24 pentru utilizare în producția ecologică, precum și a produselor fitoterapeutice și homeopatice în detrimentul tratamentelor cu medicamente veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, cu condiția ca efectul lor terapeutic să fie eficace pentru specia de animale în cauză și pentru boala căreia îi este destinat tratamentul.

- 1.5.2.4. Cu excepția vaccinurilor, a tratamentelor pentru paraziți și a schemelor obligatorii de eradicare, în cazul în care un animal sau un grup de animale primește mai mult de trei tratamente cu medicamente veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv cu antibiotice, în decurs de 12 luni sau mai mult de un tratament în cazul în care ciclul lor de viață productivă este mai scurt de un an, animalele în cauză sau produsele obținute de la acestea nu sunt vândute ca produse ecologice, iar animalele în cauză trebuie să treacă prin perioadele de conversie menționate la punctul 1.2.
- 1.5.2.5. Perioada de așteptare dintre ultima administrare unui animal a unui medicament veterinar alopatic obținut prin sinteză chimică sau a unui antibiotic în condiții normale de utilizare și producția de alimente produse ecologic de la animalul respectiv este de două ori perioada de așteptare menționată la articolul 11 din Directiva 2001/82/CE și de cel puțin 48 de ore.
- 1.5.2.6. Sunt permise tratamente impuse pe baza legislației Uniunii, destinate să protejeze sănătatea umană și animală.
- 1.6. Practici de adăpostire și de creștere
- 1.6.1. Izolarea, încălzirea și ventilarea clădirii asigură faptul că circulația aerului, nivelul de praf, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrația de gaze sunt menținute în limite care garantează bunăstarea animalelor. Clădirea permite o ventilare naturală abundentă și pătrunderea din abundență a luminii.
- 1.6.2. Adăpostirea animalelor nu este obligatorie în zonele cu condiții climatice corespunzătoare care permit animalelor să trăiască afară. În astfel de cazuri, animalele au acces la adăposturi sau la zone umbroase care să le protejeze de condiții meteorologice nefavorabile.
- 1.6.3. Densitatea efectivelor în clădiri oferă confort și bunăstare și respectă nevoile specifice ale animalelor, care depind, în principal, de specia, rasa și vârsta acestora. Se iau în considerare inclusiv nevoile comportamentale ale animalelor, care depind, în special, de dimensiunea grupului și de sexul animalelor. Densitatea asigură bunăstarea animalelor, oferindu-le suficient spațiu pentru a sta confortabil în picioare, a se mișca, a se lungi cu ușurință, a se întoarce, a se curăța, a lua orice poziție și a face orice mișcare firească, cum ar fi să se întindă sau să bată din aripi.
- 1.6.4. Se respectă suprafețele interioare și în aer liber minime, precum și detaliile tehnice legate de adăposturi, astfel cum sunt prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 alineatul (3).
- 1.6.5. Suprafețele în aer liber pot fi parțial acoperite. Verandele nu sunt considerate suprafețe în aer liber.
- 1.6.6. Densitatea totală a efectivelor nu depășește limita de 170 kg de azot organic pe an și pe hectar de suprafață agricolă.
- 1.6.7. Pentru a stabili densitatea corespunzătoare a efectivelor de animale menționată la punctul 1.6.6, autoritatea competentă stabilește numărul de unități de șeptel echivalent cu limita menționată la punctul 1.6.6, în funcție de cifrele stabilite în fiecare dintre cerințele specifice fiecărui tip de producție animalieră.
- 1.6.8. Nu se utilizează cuști, cutii și platforme pentru creșterea animalelor pentru nicio specie de animale.
- 1.6.9. În cazul în care bovinelor li se administrează un tratament individual din motive veterinare, acestea sunt adăpostite în spații cu pardoseli rigide și trebuie să beneficieze de paie sau de litiță corespunzătoare. Animalul trebuie să se poată răsuci cu ușurință și să se întindă complet în mod confortabil.
- 1.6.10. Creșterea ecologică a animalelor într-un țarc cu sol foarte umed sau mlăștinos nu este permisă.
- 1.7. Bunăstarea animalelor
- 1.7.1. Toate persoanele implicate în creșterea animalelor și în manipularea animalelor pe durata transportului și a sacrificării dispun de cunoștințele și competențele de bază necesare în ceea ce privește nevoile în materie de sănătate și de bunăstare ale animalelor și trebuie să fi urmat o formare adecvată, astfel cum se cere în special în Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului ⁽²⁾, pentru a asigura aplicarea corectă a normelor stabilite în prezentul regulament.
- 1.7.2. Practicile de creștere, inclusiv densitățile efectivelor și condițiile de adăpostire, asigură satisfacerea nevoilor de dezvoltare, fiziologice și etologice ale animalelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1).

- 1.7.3. Animalele au acces permanent la suprafețe în aer liber care să le permită să fie active, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și sezoniere și starea terenului o permit, cu excepția cazurilor în care au fost impuse restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în baza legislației Uniunii.
- 1.7.4. Numărul de animale se limitează în scopul reducerii la minimum a pășunatului excesiv, a tasării solului, a eroziunii și a poluării cauzate de animale sau de răspândirea dejectiilor provenite de la acestea.
- 1.7.5. Se interzice prionirea sau izolarea animalelor, cu excepția unor anumite exemplare pentru o perioadă limitată și în măsura în care acest lucru se justifică din considerente veterinare. Se poate autoriza izolarea animalelor, pentru o perioadă limitată, doar atunci când siguranța lucrătorilor este compromisă sau din rațiuni de bunăstare a animalelor. Autoritățile competente pot autoriza prionirea vitelor din ferme cu maximum 50 de animale (cu excepția șeptelului tânăr) dacă nu este posibilă ținerea acestora în grupuri corespunzătoare necesităților lor comportamentale, cu condiția ca animalele respective să aibă acces la pășuni pe durata perioadei de pășunat și, de cel puțin două ori pe săptămână, să aibă acces la suprafețe în aer liber atunci când pășunatul nu este posibil.
- 1.7.6. Se reduce la minimum durata transportului animalelor.
- 1.7.7. Orice suferință, durere și stres sunt evitate și menținute la un nivel minim pe durata întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării.
- 1.7.8. Fără a aduce atingere evoluției legislației Uniunii privind bunăstarea animalelor, scurtarea cozilor în cazul oilor, tăierea ciocurilor atunci când se efectuează în primele trei zile de viață, tăierea coarnelor pot fi permise în mod excepțional doar de la caz la caz și doar atunci când îmbunătățesc sănătatea, bunăstarea sau igiena animalelor sau atunci când siguranța lucrătorilor ar fi compromisă. Excizarea mugurilor de coarne este permisă doar de la caz la caz, atunci când îmbunătățește sănătatea, bunăstarea sau igiena animalelor sau atunci când siguranța lucrătorilor ar fi compromisă. Astfel de operațiuni sunt autorizate de autoritatea competentă numai dacă operatorul a notificat și a justificat în mod corespunzător operațiunea către autoritatea competentă respectivă și dacă operațiunea este executată de personal calificat.
- 1.7.9. Se reduce la minimum orice suferință a animalelor prin administrarea de anestezice și/sau analgezice corespunzătoare și prin executarea fiecărei operațiuni numai la vârsta cea mai potrivită, cu personal calificat.
- 1.7.10. Castrarea fizică este permisă pentru păstrarea calității produselor și pentru menținerea practicilor tradiționale de producție, însă numai în condițiile stabilite la punctul 1.7.9.
- 1.7.11. Încărcarea și descărcarea animalelor se efectuează fără a utiliza vreun tip de stimulare electrică sau alt tip de stimulare dureroasă pentru a constrânge animalele. Este interzisă utilizarea tranchilizanțelor alopatice înaintea sau pe durata transportului.
- 1.8. Pregătirea produselor neprelucrate
- În cazul în care operațiunile de pregătire, altele decât cele de prelucrare, sunt efectuate pe animale, cerințele generale stabilite la punctele 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 și 2.2.3 din partea IV se aplică *mutatis mutandis* unor astfel de operațiuni.
- 1.9. Norme generale suplimentare
- 1.9.1. Referitor la bovine, ovine, caprine și ecvidee
- 1.9.1.1. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin 60 % din hrana pentru animale provine de la ferma respectivă sau, în cazul în care nu este fezabil sau o astfel de hrană nu este disponibilă, este produsă în cooperare cu alte unități de producție ecologice sau în conversie și cu operatori din sectorul hranei pentru animale care utilizează hrană pentru animale și materii prime pentru hrana pentru animale din aceeași regiune. Acest procent se majorează la 70 % începând cu 1 ianuarie 2023;
- (b) animalele au acces la pășuni pentru a păște ori de câte ori condițiile o permit;
- (c) fără a se aduce atingere dispozițiilor de la litera (b), bovinele masculi cu vârsta mai mare de un an au acces la pășuni sau la o suprafață în aer liber;
- (d) în cazurile în care animalele au acces la pășuni pe parcursul perioadei de pășunat și în cazul în care sistemul de adăpostire pe timpul iernii oferă libertate de mișcare animalelor, poate fi ridicată obligația de a oferi suprafețe în aer liber pe parcursul lunilor de iarnă;
- (e) sistemele de creștere au la bază utilizarea maximă a pășunilor pentru păscut, în funcție de disponibilitatea pășunilor în diferitele perioade ale anului;

- (f) substanța uscată din rațiile zilnice constă în proporție de cel puțin 60 % din furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori din furaje însilozate. Acest procentaj poate fi redus la 50 % pentru animalele din producția de lapte pentru o perioadă maximă de trei luni la începutul perioadei de lactație.

1.9.1.2. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) adăpostul are podele netede, dar nu alunecoase;
- (b) adăpostul este prevăzut cu o suprafață de întins/de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție solidă care nu este sub formă de grilaje. Zona de odihnă cuprinde un culcuș mare, uscat, pe care se împrăștie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat în temeiul articolului 24 ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică;
- (c) în pofida dispozițiilor de la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și dispozițiilor de la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/119/CE a Consiliului ⁽¹⁾, adăpostirea vițelilor în boxe individuale este interzisă după împlinirea vârstei de o săptămână, cu excepția anumitor animale pentru o perioadă limitată și în măsura în care acest lucru este justificat din considerente veterinare.
- (d) în cazul în care unui vițel i se administrează un tratament individual din motive veterinare, acesta este adăpostit în spații cu pardoseli rigide și trebuie să beneficieze de litieră. Vițelul trebuie să se poată răsuca cu ușurință și să se întindă complet în mod confortabil.

1.9.2. Referitor la cervide

1.9.2.1. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin 60 % din hrana pentru animale provine de la ferma respectivă sau, în cazul în care nu este fezabil sau o astfel de hrană nu este disponibilă, este produsă în cooperare cu alte unități de producție ecologice sau în conversie și cu operatori din sectorul hranei pentru animale care utilizează hrană pentru animale și materii prime pentru hrana pentru animale din aceeași regiune. Acest procent se majorează la 70 % începând cu 1 ianuarie 2023;
- (b) animalele au acces la pășuni pentru a paște ori de câte ori condițiile o permit;
- (c) în cazurile în care animalele au acces la pășuni pe parcursul perioadei de pășunat și în cazul în care sistemul de adăpostire pe timpul iernii oferă libertate de mișcare animalelor, poate fi ridicată obligația de a oferi suprafețe în aer liber pe parcursul lunilor de iarnă;
- (d) sistemele de creștere au la bază utilizarea maximă a pășunilor pentru păscut, în funcție de disponibilitatea pășunilor în diferitele perioade ale anului;
- (e) substanța uscată din rațiile zilnice constă în proporție de cel puțin 60 % în furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori furaje însilozate. Acest procentaj poate fi redus la 50 % pentru cervidele femele din producția de lapte pentru o perioadă maximă de trei luni la începutul perioadei de lactație;
- (f) se asigură pășunat natural în țarc în perioada de vegetație. Nu sunt permise țarcurile care nu pot asigura hrana din pășunat în perioada de vegetație;
- (g) hrănirea este permisă numai în cazul în care pășunatul este limitat ca urmare a condițiilor meteorologice nefavorabile;
- (h) animalelor crescute într-un țarc li se asigură apă curată și proaspătă. În cazul în care nu există o sursă de apă ușor accesibilă pentru animale, trebuie prevăzute locuri cu apă.

1.9.2.2. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) cervidelor li se asigură locuri de refugiu, adăposturi și garduri care nu rănesc animalele;
- (b) în țarcurile destinate cerbilor roșii, animalele trebuie să se poată rostogoli în noroi pentru a asigura îngrijirea pielii și reglarea temperaturii corpului;

⁽¹⁾ Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (JO L 10, 15.1.2009, p. 7).

- (c) adăposturile sunt prevăzute cu podele netede, dar nu alunecoase;
- (d) adăpostul este prevăzut cu o suprafață de întins sau de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă cuprinde un culcuș mare, uscat, pe care se împrășteie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat în temeiul articolului 24 ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică;
- (e) locurile de hrănire sunt instalate în zone protejate de intemperii și accesibile atât pentru animale, cât și pentru persoanele care le îngrijesc. Solul pe care sunt situate locurile de hrănire este consolidat, iar aparatul de hrănire este prevăzut cu un acoperiș;
- (f) dacă nu se poate asigura accesul permanent la hrană, locurile de hrănire sunt concepute astfel încât toate animalele să se poată hrăni în același timp.

1.9.3. Referitor la porcine

1.9.3.1. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin 30 % din hrana pentru animale provine de la ferma respectivă sau, în cazul în care nu este fezabil sau o astfel de hrană nu este disponibilă, este produsă în cooperare cu alte unități de producție ecologice sau în conversie și cu operatori din sectorul hranei pentru animale care utilizează hrană pentru animale și materii prime pentru hrana pentru animale din aceeași regiune;
- (b) la rația zilnică se adaugă furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori furaje însilozate;
- (c) în cazul în care fermierii nu au posibilitatea să obțină hrană proteică exclusiv din producția ecologică și autoritatea competentă a confirmat că hrana proteică ecologică nu este disponibilă în cantitate suficientă, se poate utiliza hrană proteică neecologică până la 31 decembrie 2025, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (i) hrana nu este disponibilă în formă ecologică;
 - (ii) hrana este produsă sau pregătită fără solvenți chimici;
 - (iii) utilizarea sa este limitată la hrănirea purcelilor de până la 35 kg cu compuși proteici specifici; și
 - (iv) procentul maxim autorizat într-o perioadă de 12 luni pentru aceste animale nu depășește 5 %. Se calculează procentul substanței uscate din hrana pentru animale de origine agricolă.

1.9.3.2. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) adăposturile au podele netede, dar nu alunecoase;
- (b) adăposturile sunt prevăzute cu o suprafață de întins sau de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă cuprinde un culcuș mare, uscat, pe care se împrășteie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat în temeiul articolului 24 ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică;
- (c) se pune întotdeauna la dispoziție o litieră din paie sau din alt material adecvat, suficient de mare pentru a se asigura că toți porcii din țarc se pot întinde în același timp în maniera care ocupă cel mai mult spațiu;
- (d) scroafele sunt ținute în grupuri, cu excepția ultimelor stadii ale gestației și a perioadei alăptării, timp în care trebui să poată să se miște liber în țarc iar deplasările lor se restricționează numai pentru perioade scurte;
- (e) fără a neglija cerințele suplimentare pentru paie, cu câteva zile înaintea termenului prevăzut pentru fătare, scroafele trebuie să aibă la dispoziție o cantitate suficientă de paie sau de alt material natural adecvat care să le permită să construiască locuri de fătare;
- (f) trebuie ca porcinele să se poată bălega și să poată râma pe suprafețele pentru mișcare. Pentru rămare se pot folosi mai multe substraturi.

1.9.4. Referitor la păsări de curte

1.9.4.1. Originea animalelor

Pentru a preveni utilizarea metodelor de creștere intensivă, păsările de curte sunt fie crescute până la o vârstă minimă, fie provin din rase cu creștere lentă, adaptate creșterii în aer liber.

Autoritatea competentă definește criteriile pentru rasele cu creștere lentă sau întocmește o listă a raselor respective și comunică aceste informații operatorilor, altor state membre și Comisiei.

În cazul în care fermierul nu utilizează rase de păsări cu creștere lentă, vârsta minimă la sacrificare este următoarea:

- (a) 81 de zile pentru pui;
- (b) 150 de zile pentru claponi;
- (c) 49 de zile pentru rațe din rasa Pekin;
- (d) 70 de zile pentru rațele leșești femele;
- (e) 84 de zile pentru rațele leșești masculi;
- (f) 92 de zile pentru rațele sălbatice;
- (g) 94 de zile pentru bibilici;
- (h) 140 de zile pentru curcani și găștele de carne; și
- (i) 100 de zile pentru curci.

1.9.4.2. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin 30 % din hrana pentru animale provine de la ferma respectivă sau, în cazul în care nu este fezabil sau o astfel de hrană nu este disponibilă, este produsă în cooperare cu alte unități de producție ecologice sau în conversie și cu operatori din sectorul hranei pentru animale care utilizează hrană pentru animale și materii prime pentru hrana pentru animale din aceeași regiune;
- (b) la rația zilnică se adaugă furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori furaje însilozate;
- (c) în cazul în care fermierii nu au posibilitatea să obțină hrană proteică exclusiv din producția ecologică pentru specii de păsări de curte și autoritatea competentă a confirmat că hrana proteică ecologică nu este disponibilă în cantitate suficientă, se poate utiliza hrană proteică neecologică până la 31 decembrie 2025, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (i) hrana nu este disponibilă în formă ecologică;
 - (ii) hrana este produsă sau pregătită fără solvenți chimici;
 - (iii) utilizarea sa este limitată la hrănirea păsărilor de curte tinere cu compuși proteici specifici; și
 - (iv) procentul maxim autorizat într-o perioadă de 12 luni pentru aceste animale nu depășește 5 %. Se calculează procentul substanței uscate din hrana de origine agricolă.

1.9.4.3. Bunăstarea animalelor

Este interzisă deplumarea păsărilor de curte vii.

1.9.4.4. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin o treime din suprafața podelei este solidă, adică nu este construită din grilaje sau din plasă, și este acoperită cu material de litieră precum paie, surcele, nisip sau turbă;
- (b) în adăposturile pentru găinile ouătoare, o parte suficient de mare din suprafața podelei care este la dispoziția găinilor este disponibilă pentru colectarea dejecțiilor de la păsări;
- (c) clădirile sunt golite de păsări de fiecare dată când se schimbă lotul de păsări care au fost crescute. În acest timp, se curăță și se dezinfectează clădirile și echipamentele. De asemenea, atunci când s-a încheiat creșterea fiecărui lot de păsări, țarcurile se lasă goale pe durata unei perioade care urmează a fi stabilită de statele membre, pentru a permite vegetației să crească la loc. Aceste cerințe nu se aplică în cazul în care păsările de curte nu sunt crescute în loturi, nu sunt ținute în țarcuri și se pot deplasa liber pe toată durata zilei;

- (d) păsările de curte au acces la o suprafață în aer liber cel puțin o treime din viața lor. Totuși, găinile ouătoare și păsările de curte pentru îngrășare au acces la o suprafață în aer liber cel puțin o treime din viața lor, cu excepția cazului în care au fost impuse restricții temporare pe baza legislației Uniunii;
- (e) se asigură accesul permanent în timpul zilei la spații în aer liber de la o vârstă cât mai mică posibil din punct de vedere practic și ori de câte ori starea fiziologică și fizică permite acest lucru, cu excepția cazului în care au fost impuse restricții temporare pe baza legislației Uniunii;
- (f) prin derogare de la punctul 1.6.5, în cazul păsărilor de reproducție și al puicuteilor cu vârsta sub 18 săptămâni, dacă condițiile menționate la punctul 1.7.3 în ceea ce privește restricțiile și obligațiile legate de protecția sănătății umane și animale impuse pe baza legislației Uniunii sunt îndeplinite și împiedică păsările de reproducție și puicuțele cu vârsta sub 18 săptămâni să aibă acces la zone în aer liber, verandele sunt considerate suprafețe în aer liber și, în astfel de cazuri, sunt prevăzute cu o barieră din plasă de sârmă pentru a bloca accesul altor păsări;
- (g) suprafețele în aer liber pentru păsările de curte permit accesul ușor al păsărilor la un număr adecvat de adăpătoare;
- (h) suprafețele în aer liber pentru păsările de curte sunt în cea mai mare parte acoperite cu vegetație;
- (i) în condițiile în care suprafața în aer liber oferă hrană pentru animale în cantități limitate, de exemplu, din cauza acoperirii cu zăpadă pe o durată mare de timp sau a condițiilor meteorologice aride, rațiile păsărilor de curte trebuie să includă furaje grosiere suplimentare;
- (j) dacă sunt ținute în interior din cauza unor restricții sau a unor obligații impuse în baza legislației UE, păsările de curte au acces în permanență la cantități suficiente de furaje grosiere și la materiale corespunzătoare pentru a-și putea satisface nevoile etologice;
- (k) păsările de apă au acces la un curs de apă, la un iaz, la un lac sau la o baltă ori de câte ori condițiile de igienă și cele meteorologice fac posibil acest lucru, pentru a se respecta nevoile specifice speciei lor și cerințele în materie de bunăstare a animalelor; atunci când un astfel de acces nu este posibil din cauza condițiilor meteorologice, păsările respective au acces la apă astfel încât să își poată scufunda capul în ea pentru a-și curăța penajul;
- (l) lumina naturală poate fi suplimentată prin mijloace artificiale pentru a oferi un maxim de 16 ore de lumină pe zi, cu o perioadă continuă de odihnă nocturnă fără lumină artificială de cel puțin opt ore;
- (m) suprafața utilizabilă totală destinată îngrășării păsărilor de curte în adăposturi pentru păsări de curte pentru oricare unitate de producție nu depășește 1 600 m²;
- (n) numărul de găini ouătoare dintr-un compartiment al unui adăpost pentru păsări de curte nu depășește 3 000.

1.9.5. Referitor la iepuri

1.9.5.1. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) cel puțin 70 % din hrana pentru animale provine de la ferma respectivă sau, în cazul în care nu este fezabil sau o astfel de hrană nu este disponibilă, este produsă în cooperare cu alte unități de producție ecologice sau în conversie și cu operatori din sectorul hranei pentru animale care utilizează hrană pentru animale și materii prime pentru hrana pentru animale din aceeași regiune;
- (b) iepurii au acces la pășuni pentru a paște ori de câte ori condițiile o permit;
- (c) sistemele de creștere au la bază utilizarea maximă a pășunilor pentru păscut, în funcție de disponibilitatea pășunilor în diferitele perioade ale anului;
- (d) atunci când nu există iarbă suficientă, trebuie furnizată hrană fibroasă, cum ar fi paie sau fân. Nutrețul reprezintă cel puțin 60 % din alimentație.

1.9.5.2. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) adăpostul este prevăzut cu o suprafață de întins sau de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă cuprinde un culcuș mare, uscat, pe care se împrăștie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat în temeiul articolului 24 ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică;
- (b) iepurii sunt ținuți în grupuri;

- (c) fermele de iepuri utilizează rase robuste, adaptate la condițiile în aer liber;
- (d) iepurii au acces la:
 - (i) un adăpost acoperit, inclusiv zone de refugiu întunecoase;
 - (ii) un spațiu de mișcare situat în exterior cu vegetație, de preferință pășune;
 - (iii) o platformă deasupra solului pe care să poată sta, fie în interior, fie în exterior;
 - (iv) material pentru cuib în cazul femelelor care alăptează.

1.9.6. Referitor la albine

1.9.6.1. Originea animalelor

Pentru apicultură, se preferă utilizarea *Apis mellifera* și a ecotipurilor locale ale acesteia.

1.9.6.2. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) la sfârșitul sezonului de producție, stupii trebuie să rămână cu rezerve suficiente de miere și polen pentru ca albinele să supraviețuiască peste iarnă;
- (b) coloniile de albine pot fi hrănite numai în cazul în care supraviețuirea coloniilor este pusă în pericol din cauza condițiilor climatice. În acest caz, coloniile sunt hrănite cu miere ecologică, siropuri de zahăr ecologic sau zahăr ecologic.

1.9.6.3. Asistența medicală

În ceea ce privește asistența medicală, se aplică următoarele norme:

- (a) în scopul protejării ramelor, a stupilor și a fagurilor, în special de dăunători, sunt permise doar rodenticidele, utilizate în capcane, și produsele și substanțele corespunzătoare autorizate în temeiul articolelor 9 și 24 pentru utilizare în producția ecologică;
- (b) sunt permise tratamentele fizice pentru dezinfectarea stupinelor, precum fumul sau flacăra directă;
- (c) practica distrugerii masculilor pentru ameliorare este permisă doar în scopul de a limita infestarea cu *Varroa destructor*;
- (d) dacă, în ciuda tuturor măsurilor preventive, coloniile se îmbolnăvesc sau sunt infestate, acestea sunt tratate imediat și, dacă este necesar, pot fi plasate în stupine izolate;
- (e) în cazurile de infestare cu *Varroa destructor*, se pot folosi acidul formic, acidul lactic, acidul acetic și acidul oxalic, precum și mentolul, timolul, eucaliptolul sau camforul;
- (f) în cazul în care se aplică un tratament cu produse alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, altele decât produsele și substanțele autorizate pentru utilizare în temeiul articolelor 9 și 24 în producția ecologică, pe durata tratamentului, coloniile tratate se plasează în stupine izolate și toată ceara este înlocuită cu ceară provenită din apicultura ecologică. Ulterior, în cazul coloniilor respective, se aplică perioada de conversie de 12 luni stabilită la punctul 1.2.2.

1.9.6.4. Bunăstarea animalelor

În ceea ce privește apicultura, se aplică următoarele norme generale suplimentare:

- (a) se interzice distrugerea albinelor în faguri ca metodă asociată recoltării produselor apicole;
- (b) se interzice mutilarea, precum tăierea aripilor mătciilor.

1.9.6.5. Practici de adăpostire și de creștere

În ceea ce privește practicile de adăpostire și de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) stupinele se amplasează în zone în care se asigură resurse de nectar și polen provenite în principal din culturi produse în mod ecologic sau, după caz, din flora spontană sau din păduri, ori culturi gestionate în mod neecologic care sunt tratate doar prin metode cu impact scăzut asupra mediului;
- (b) stupinele sunt ținute la distanță de surse care pot conduce la contaminarea produselor apicole sau la afectarea sănătății albinelor;

- (c) amplasarea stupinelor se face în așa fel încât, pe o rază de 3 km de la locul unde se află stupina, sursele de nectar și de polen să constea în principal în culturi produse prin metode ecologice sau în vegetație spontană ori în culturi tratate prin metode cu impact scăzut asupra mediului echivalente celor prevăzute la articolele 28 și 30 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, care nu pot afecta calificarea producției apicole drept ecologică. Cerința menționată nu se aplică atunci când plantele nu sunt înflorite sau coloniile de albine sunt inactive;
- (d) stupii și materialele utilizate în apicultură sunt fabricate în principal din materiale naturale care nu prezintă niciun risc de contaminare pentru mediu sau pentru produsele apicole;
- (e) ceara de albine pentru fagurii noi provine din unități de producție ecologică;
- (f) în stupi se pot folosi numai produse naturale precum propolisul, ceara și uleiurile vegetale;
- (g) nu se utilizează repelenți chimici de sinteză pe parcursul operațiunilor de extragere a mierii;
- (h) nu se utilizează faguri cu larve pentru extragerea mierii;
- (i) apicultura nu este considerată ecologică atunci când este practică în regiuni sau zone desemnate de statele membre ca regiuni sau zone în care nu poate fi practică apicultura ecologică.

Partea III: Norme de producție privind algele și animalele de acvacultură

1. Cerințe generale
- 1.1. Operațiunile se desfășoară în locuri neafectate de contaminare cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică sau cu poluanți care ar compromite caracterul ecologic al produselor.
- 1.2. Unitățile de producție ecologică și neecologică se separă în mod corespunzător și în conformitate cu distanțele minime de separare stabilite de statele membre, după caz. Astfel de măsuri de separare se bazează pe situarea naturală, pe sisteme separate de distribuție a apei, pe distanțe, pe marea, și pe situarea în amonte și în aval a unității de producție ecologică. Producția de alge și de acvacultură nu este considerată ecologică atunci când este practică în locuri sau în zone desemnate de autoritățile statelor membre ca locuri sau zone neadecvate pentru astfel de activități.
- 1.3. În cazul tuturor operațiunilor noi pentru care se solicită recunoașterea producției ca fiind ecologică și care produc mai mult de 20 de tone de produse de acvacultură pe an, este necesară o evaluare de mediu corespunzătoare pentru unitatea de producție pentru a se stabili condițiile din unitatea de producție și din mediul din imediata sa apropiere, precum și posibilele efecte ale funcționării acesteia. Operatorul furnizează evaluarea de mediu organismului de control sau autorității de control. Conținutul evaluării de mediu se bazează pe anexa IV la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Dacă unitatea de producție a făcut deja obiectul unei evaluări echivalente, se permite utilizarea respectivei evaluări în acest scop.
- 1.4. Nu este permisă distrugerea de mangrove.
- 1.5. Operatorul prezintă un plan de gestionare durabilă proporțional cu unitatea de producție pentru acvacultură și recoltarea de alge.
- 1.6. Planul se actualizează anual și prezintă în detaliu efectele operațiunii asupra mediului și monitorizarea de mediu care urmează să fie efectuată și enumeră măsurile care trebuie luate în vederea reducerii la minimum a efectelor negative asupra mediului înconjurător acvatic și terestru, inclusiv, acolo unde este cazul, a cantității de nutrienți evacuați în mediu pe ciclu de producție sau pe an. Planul înregistrează date privind verificarea și reparațiile echipamentului tehnic.
- 1.7. Măsurile defensive și preventive adoptate împotriva prădătorilor în conformitate cu Directiva 92/43/CEE și cu normele naționale se înregistrează în planul de gestionare durabilă.
- 1.8. După caz, redactarea planului de gestionare se face în coordonare cu operatorii din vecinătate.
- 1.9. Operatorii din sectorul acvaculturii și al cultivării algelor întocmesc, ca parte a planului de gestionare durabilă, un calendar de reducere a cantității de deșeuri, care urmează să fie aplicat odată cu începerea operațiunilor. Dacă este posibil, utilizarea căldurii reziduale se limitează la energia din surse regenerabile.

⁽¹⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

1.10. Pregătirea produselor neprelucrate

În cazul în care operațiunile de pregătire, altele decât cele de prelucrare sunt efectuate pe alge sau animale de acvacultură, cerințele generale stabilite la punctele 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 și 2.2.3 din partea IV se aplică *mutatis mutandis* unor astfel de operațiuni.

2. Cerințe aplicabile algelor

Pe lângă normele generale de producție stabilite la articolele 9, 10, 11 și 15 și, dacă este relevant, în secțiunea 1 din prezenta parte, normele stabilite în prezenta secțiune se aplică culegerii și producției ecologice de alge. Normele respective se aplică *mutatis mutandis* producției de fitoplancton.

2.1. Conversia

2.1.1. Perioada de conversie pentru o unitate de producție pentru culegerea de alge este de șase luni.

2.1.2. Perioada de conversie pentru o unitate de producție pentru cultivarea algelor este o perioadă de șase luni sau un ciclu de producție complet, în funcție de care dintre acestea două are o durată mai mare.

2.2. Norme aplicabile producției de alge

2.2.1. Culegerea algelor sălbatice și a părților acestora este considerată metodă de producție ecologică dacă:

(a) zonele de creștere sunt adecvate din punct de vedere al sănătății și au o stare ecologică foarte bună, astfel cum este definită în Directiva 2000/60/CE, sau au o calitate echivalentă cu:

- zonele de producție încadrate în categoriile A și B în Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, până la 13 decembrie 2019, sau
- zonele de clasificare aferente stabilite în actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2017/625, începând cu 14 decembrie 2019;

(b) culegerea nu afectează în mod semnificativ stabilitatea ecosistemului natural sau conservarea speciilor în zona de culegere.

2.2.2. Pentru a fi considerată ecologică, cultivarea algelor are loc în zone cu caracteristici de mediu și sanitare cel puțin echivalente cu cele evidențiate la punctul 2.2.1 litera (a). În plus, se aplică următoarele norme de producție:

- (a) se utilizează practici durabile în toate etapele de producție, de la culegerea algelor tinere până la recoltare;
- (b) pentru a se asigura menținerea unui fond genetic extins, culegerea algelor tinere în zonele de creștere spontană se efectuează cu regularitate, în scopul de a menține și de a spori diversitatea stocurilor cultivate în interior;
- (c) nu se utilizează îngrășăminte decât în instalațiile de interior și numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în temeiul articolului 24 în acest scop.

2.3. Cultivarea algelor

2.3.1. Cultura de alge în larg utilizează numai nutrienți care există în mod natural în mediu sau care provin din unități de producție ecologică a animalelor de acvacultură situate de preferință în apropiere, ca parte a unui sistem de policultură.

2.3.2. În cazul instalațiilor de pe uscat în care sunt folosite surse externe de nutrienți, nivelurile de nutrienți din efluent trebuie să fie, în mod verificabil, aceleași cu nivelurile de nutrienți din apa care intră în instalație sau inferioare acestora. Se pot folosi numai nutrienți de origine vegetală sau minerală autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică.

2.3.3. Densitatea culturii sau intensitatea operațională se înregistrează și menține integritatea mediului acvatic prin garantarea faptului că nu se depășește cantitatea maximă de alge care poate fi realizată fără efecte negative asupra mediului.

2.3.4. Corzile și alte echipamente utilizate pentru creșterea algelor se reutilizează sau se reciclează atunci când este posibil.

2.4. Culegerea sustenabilă a algelor sălbatice

2.4.1. Se efectuează o singură estimare a biomasei la începutul culegerii algelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).

- 2.4.2. În unitatea de producție sau în localurile producătorului se păstrează documente contabile care permit operatorului să identifice, iar organismului de control sau autorității de control să verifice că culegătorii au furnizat numai alge sălbatice produse în conformitate cu prezentul regulament.
- 2.4.3. Culegerea se realizează astfel încât cantitățile culese să nu producă un impact semnificativ asupra stării mediului acvatic. Pentru a se asigura că algele se pot regenera și că sunt împiedicate capturile accidentale, se iau măsuri precum tehnicile de culegere, dimensiunile minime, vârstele, ciclurile de reproducere sau dimensiunea algelor care rămân.
- 2.4.4. În cazul în care algele sunt culese dintr-o zonă de culegere partajată sau comună, trebuie să fie disponibile documente justificative elaborate de autoritatea relevantă desemnată de către statul membru în cauză, din care să reiasă că întreaga culegere respectă prezentul regulament.

3. Cerințe privind animalele de acvacultură

Pe lângă normele de producție generale stabilite la articolele 9, 10, 11 și 15 și, dacă este relevant, în secțiunea 1 din prezenta parte, normele stabilite în prezenta secțiune se aplică producției ecologice de specii de pești, crustacee, echinoderme și moluște. Normele respective se aplică *mutatis mutandis* și producției de zooplancton, microcrustacee, rotifere, viermi și alte animale acvatice care constituie hrană pentru animale.

3.1. Cerințe generale

3.1.1. Conversia

Se aplică următoarele perioade de conversie pentru unitățile de producție de acvacultură în cazul tipurilor de instalații de acvacultură enumerate mai jos, inclusiv al animalelor de acvacultură existente:

- (a) pentru instalațiile care nu pot fi drenate, curățate și dezinfectate, o perioadă de conversie de 24 de luni;
- (b) pentru instalațiile care au fost drenate sau care au făcut obiectul unui vid sanitar, o perioadă de conversie de 12 luni;
- (c) pentru instalațiile care au fost drenate, curățate și dezinfectate, o perioadă de conversie de șase luni;
- (d) pentru instalațiile de apă cu circuit deschis, inclusiv cele care produc moluște bivalve, o perioadă de conversie de trei luni.

3.1.2. Originea animalelor de acvacultură

3.1.2.1. În ceea ce privește originea animalelor de acvacultură, se aplică următoarele norme:

- (a) acvacultura ecologică se bazează pe creșterea de efective tinere provenite de la genitori ecologici și din unități de producție ecologice;
- (b) se utilizează specii crescute la nivel local, iar ameliorarea animalelor urmărește obținerea de subspecii mai bine adaptate la condițiile de producție, asigurând o bună stare de sănătate și bunăstarea animalelor, precum și o utilizare eficientă a resurselor de hrană pentru animale. Se pun la dispoziția autorității competente sau, dacă este cazul, a organismului de control sau a autorității de control documente justificative privind originea și tratamentul acestora;
- (c) sunt alese specii robuste, care pot fi crescute fără a crea prejudicii semnificative efectivelor sălbatice;
- (d) în scopul ameliorării, într-o exploatare pot fi introduse animale sălbatice capturate sau animale neecologice de acvacultură numai în cazuri bine întemeiate, dacă nu există rase ecologice sau dacă în unitatea de producție se aduce stoc genetic nou în scopul ameliorării, după ce autoritatea competentă a emis o autorizație, în vederea îmbunătățirii calității stocului genetic. Aceste animale se țin într-un sistem de gestionare ecologică timp de cel puțin trei luni înainte de a putea fi utilizate pentru ameliorare. Pentru animalele care se află pe lista roșie a IUCN a speciilor pe cale de dispariție, autorizația de utilizare a exemplarelor sălbatice capturate se poate acorda numai în contextul programelor de conservare recunoscute de autoritatea publică relevantă responsabilă de efortul de conservare;
- (e) în scopul creșterii, recoltarea de efective tinere sălbatice de acvacultură se restrânge specific la următoarele cazuri:
 - (i) afluxul natural de larve și puiet de pește sau de crustacee la umplerea iazurilor, a sistemelor de reținere și a țărcurilor;

(ii) repopularea cu pești mici sau larve de crustacee din speciile care nu se regăsesc pe lista roșie a IUCN a speciilor pe cale de dispariție în fermele de acvacultură extensivă din interiorul zonelor umede, cum ar fi apele salmastre, regiunile mareice și lagunele costiere, cu condiția ca:

- repopularea să fie conformă cu măsurile de gestionare aprobate de autoritățile relevante pentru a se asigura exploatarea durabilă a speciilor în cauză; și
- animalele să fie hrănite în exclusivitate cu hrană disponibilă în mod natural în mediu.

Prin derogare de la litera (a), statele membre pot autoriza introducerea, în scopul creșterii, într-o unitate de producție ecologică, a unui procent de efective tinere neecologice de cel mult 50 %, din specii care nu au fost dezvoltate drept ecologice în Uniune până la 1 ianuarie 2021, cu condiția ca cel puțin ultimele două treimi din durata ciclului de producție să fie gestionate în cadrul gestionării ecologice. O astfel de derogare poate fi acordată pentru o perioadă de maximum doi ani și nu poate fi reînnoită.

În cazul exploatarea de acvacultură situate în afara Uniunii, o astfel de derogare nu poate fi acordată decât de către autoritățile de control sau organismele de control care au fost recunoscute în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) pentru specii care nu au fost dezvoltate drept ecologice nici pe teritoriul țării în care este situată exploatarea, nici în Uniune. O astfel de derogare poate fi acordată pentru o perioadă de maximum doi ani și nu poate fi reînnoită.

3.1.2.2. În privința ameliorării, se aplică următoarele norme:

- (a) nu se utilizează hormoni și derivați ai hormonilor;
- (b) nu se utilizează producția artificială de subspecii monosex, cu excepția sortării manuale, inducerii poliploidiei, hibridizării artificiale și clonării;
- (c) se aleg subspeciile adecvate.

3.1.3. Alimentația

3.1.3.1. În ceea ce privește hrana pentru pești, crustacee și echinoderme, se aplică următoarele norme:

- (a) animalele sunt hrănite cu hrană care să satisfacă cerințele nutriționale ale animalelor în diversele stadii de dezvoltare a acestora;
- (b) regimurile alimentare sunt concepute ținând cont de următoarele priorități:
 - (i) sănătatea animală și bunăstarea animalelor;
 - (ii) calitatea superioară a produselor, inclusiv în ceea ce privește compoziția nutrițională a produsului care trebuie să asigure calitatea ridicată a produsului final comestibil;
 - (iii) impact redus asupra mediului;
- (c) componenta vegetală a hranei pentru animale este ecologică, iar componenta din hrană derivată din animale acvatice provine din acvacultura ecologică sau din activități de pescuit care au fost certificate ca fiind durabile în cadrul unui program recunoscut de către autoritatea competentă, în conformitate cu principiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
- (d) materiile prime neecologice de origine vegetală, animală sau provenite din alge ori drojdii destinate hranei pentru animale, materiile prime de origine minerală sau de origine microbiană destinate hranei pentru animale, aditivii furajeri și adjuvanții tehnologici se utilizează numai dacă au fost autorizați în temeiul prezentului regulament pentru utilizare în producția ecologică;
- (e) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză.

3.1.3.2. În privința moluștelor bivalve și a altor specii care nu sunt hrănite de către om, ci se hrănesc cu plancton natural, se aplică următoarele norme:

- (a) astfel de animale filtrante primesc tot necesarul nutrițional din natură, cu excepția exemplarelor tinere crescute în incubatoare și pepiniere;
- (b) zonele de creștere sunt adecvate din punct de vedere al sănătății și se află într-o stare ecologică foarte bună, astfel cum este definită de Directiva 2000/60/CE, sau într-o stare ecologică bună, astfel cum se definește în Directiva 2008/56/CE, sau au o calitate echivalentă cu:
 - zonele de producție încadrate în categoria A în Regulamentul (CE) nr. 854/2004, până la 13 decembrie 2019, sau

— zonele de clasificare aferente stabilite în actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2017/625, începând cu 14 decembrie 2019.

3.1.3.3. Norme specifice privind hrana pentru animalele de acvacultură carnivore

Hrana pentru animalele de acvacultură carnivore se obține conform următoarelor priorități:

- (a) hrană ecologică pentru animale, de origine acvicolă;
- (b) făină și ulei de pește obținute din resturi provenind din acvacultura ecologică obținute din pești, crustacee sau moluște;
- (c) făină și ulei de pește, precum și materiile prime destinate hranei pentru animale pe bază de pește derivate din resturi provenind de la pești, crustacee sau moluște capturate deja pentru consumul uman în pescării durabile;
- (d) făină și ulei de pește, precum și materiile prime destinate hranei pentru animale pe bază de pește derivate din pești, crustacee sau moluște întregi capturate în pescării durabile și nefolosite pentru consumul uman;
- (e) materii prime ecologice de origine vegetală sau animală destinate hranei pentru animale; proporția materiilor prime vegetale nu depășește 60 % din totalul ingredientelor.

3.1.3.4. Norme specifice privind hrana pentru anumite animale de acvacultură

În faza de creștere, peștii din apele interioare, creveții din familia *Penaeidae* și creveții de apă dulce, precum și peștii tropicali de apă dulce sunt hrăniți după cum urmează:

- (a) sunt hrăniți cu hrană pentru animale care se găsește în mod natural în iazuri și lacuri;
- (b) dacă hrana naturală pentru animale menționată la litera (a) nu este disponibilă în cantități suficiente, se poate utiliza hrană pentru animale ecologică de origine vegetală, crescută de preferință în ferma propriu-zisă, sau alge. Operatorii păstrează documente justificative privind necesitatea de a folosi hrană suplimentară;
- (c) dacă hrana naturală pentru animale este suplimentată în conformitate cu litera (b):
 - (i) rațiile de hrană pentru creveții din familia *Penaeidae* și pentru creveții de apă dulce (*Macrobrachium* spp.) pot include maximum 25 % făină și 10 % ulei de pește derivate din pescării durabile;
 - (ii) rațiile de hrană pentru pangasius (*Pangasius* spp.) pot include maximum 10 % făină sau ulei de pește derivat din pescării durabile.

3.1.4. Asistența medicală

3.1.4.1. Prevenirea bolilor

În ceea ce privește prevenirea bolilor, se aplică următoarele norme:

- (a) prevenirea bolilor se bazează pe ținerea animalelor în condiții optime prin selectarea corespunzătoare a amplasării, ținând seama, printre altele, de necesitățile speciilor în ceea ce privește calitatea bună a apei, debitul și rata schimbului de apă, prin proiectarea optimă a exploatațiilor, prin aplicarea bunelor practici de gestionare și de creștere, inclusiv curățarea și dezinfectarea periodică a localurilor, prin hrană de calitate superioară pentru animale, prin asigurarea unei densități adecvate a efectivelor, precum și prin selecția raselor și a tulpinilor;
- (b) este permisă utilizarea de medicamente imunologice veterinare;
- (c) un plan de gestionare a sănătății animale detaliază practicile privind biosecuritatea și prevenirea bolilor, inclusiv un acord scris privind consilierea în materie de sănătate, proporțională cu unitatea de producție, încheiat cu servicii calificate în domeniul sănătății animalelor de acvacultură care efectuează o vizită la fermă cel puțin o dată pe an sau, în cazul crustaceelor bivalve, cel puțin o dată la doi ani;
- (d) sistemele, echipamentele și ustensilele din cadrul exploatației se curăță și se dezinfectează corespunzător;
- (e) depunerile (*bio-fouling*) de organisme se îndepărtează numai prin mijloace fizice sau manual și, după caz, se aruncă înapoi în mare la distanță mare de fermă;
- (f) se pot folosi numai substanțe pentru curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a instalațiilor autorizate în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică;

(g) în ceea ce privește vidul sanitar, se aplică următoarele norme:

- (i) autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea sau organismul de control stabilește dacă este necesar vidul sanitar și stabilește durata adecvată care trebuie respectată și documentată după fiecare ciclu de producție în sisteme de reținere în circuit deschis amplasate în larg;
 - (ii) nu este obligatoriu în cazul culturii de moluște bivalve;
 - (iii) pe durata vidului sanitar, cușca scufundată sau alte structuri utilizate pentru producția de animale de acvacultură sunt golite, dezinfectate și rămân goale până la reutilizare;
- (h) dacă este cazul, hrana pentru pești neconsumată, excrementele și animalele moarte se îndepărtează imediat pentru a se evita riscul unor daune semnificative pentru mediu în ceea ce privește calitatea stării apei, pentru a se reduce la minimum riscul apariției bolilor și pentru a se evita atragerea insectelor sau a rozătoarelor;
- (i) lumina ultravioletă și ozonul se pot utiliza numai în incubatoare și pepiniere;
- (j) pentru controlul biologic al ectoparaziților, se utilizează de preferință peștii curățători, precum și apa dulce, apa de mare și soluțiile de clorură de sodiu.

3.1.4.2. Tratamentele veterinare

În privința tratamentelor veterinare, se aplică următoarele norme:

- (a) bolile sunt tratate imediat, pentru a se evita orice suferință a animalului; medicamentele veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, pot fi folosite atunci când este necesar, în condiții stricte și sub responsabilitatea unui medic veterinar, atunci când nu este adecvată folosirea produselor fitoterapeutice, a celor homeopatice și a altor produse. Acolo unde este cazul, se definesc restricții privind tratamentele și perioadele de așteptare;
- (b) sunt permise tratamente impuse pe baza legislației Uniunii, destinate să protejeze sănătatea umană și animală;
- (c) atunci când apare o problemă de sănătate cu toate că s-au luat măsuri de prevenire pentru a se garanta sănătatea animală menționate la punctul 3.1.4.1, pot fi utilizate tratamente veterinare, de preferință în următoarea ordine:
 - (i) substanțe de origine vegetală, animală sau minerală în diluție homeopatică;
 - (ii) plante și extracte de plante care nu au efect anestezic; și
 - (iii) substanțe precum oligoelementele, metalele, imunostimulentele naturale sau probioticele autorizate;
- (d) utilizarea tratamentelor alopatiche este limitată la două tratamente pe an, cu excepția vaccinărilor și a programelor obligatorii de eradicare. Cu toate acestea, în cazul unui ciclu de producție mai scurt de un an, se aplică o limită de un tratament alopatic. În cazul depășirii limitelor indicate pentru tratamentele alopatiche, animalele de acvacultură în cauză nu se comercializează ca produse ecologice;
- (e) tratamentele pentru paraziți, altele decât sistemele obligatorii de control realizate de statele membre, se limitează la două utilizări pe an sau la o utilizare pe an în cazul în care ciclul de producție este mai scurt de 18 luni;
- (f) perioada de așteptare dintre tratamentele veterinare alopatiche și tratamentele pentru paraziți în conformitate cu litera (d), inclusiv tratamentele efectuate în cadrul sistemelor obligatorii de control și eradicare, este dublă față de perioada de așteptare prevăzută la articolul 11 din Directiva 2001/82/CE sau de 48 de ore în cazul în care această perioadă nu este specificată;
- (g) orice utilizare de medicamente veterinare se declară autorității competente sau, după caz, organismului sau autorității de control înainte de comercializarea animalelor ca produse ecologice. Efectivele tratate trebuie să poată fi identificate în mod clar.

3.1.5. Condiții de adăpostire și practici de creștere

- 3.1.5.1. Se interzic instalațiile de recirculare cu circuit închis pentru producția de animale de acvacultură, cu excepția incubatoarelor și a pepiniereleor sau pentru producția de specii utilizate ca hrană ecologică pentru animale.

3.1.5.2. Încălzirea sau răcirea artificială a apei este permisă numai în incubatoare și pepiniere. Se poate utiliza apa naturală dintr-un puț de foraj pentru încălzirea sau răcirea apei în toate etapele de producție.

3.1.5.3. Mediul de creștere a animalelor de acvacultură este conceput astfel încât, în conformitate cu nevoile specifice fiecărei specii, animalele de acvacultură:

- (a) să aibă spațiu suficient pentru bunăstarea lor și să aibă densitatea relevantă a efectivelor, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (3);
- (b) să fie ținute în apă de bună calitate, printre altele cu un debit și o rată a schimbului de apă adecvate, cu niveluri suficiente de oxigen și menținându-se un nivel scăzut de metaboliți;
- (c) să fie ținute în condiții de temperatură și lumină conforme cu cerințele pentru fiecare specie și ținând seama de situarea geografică.

Atunci când se analizează efectele densității efectivelor asupra bunăstării peștilor produși, se monitorizează starea peștilor (de exemplu, leziuni ale înotătoarelor, alte leziuni, rata de creștere, comportamentul manifestat și starea generală de sănătate) și se monitorizează și se ține seama de calitatea apei.

În cazul peștilor de apă dulce, fundul apei trebuie să se apropie cât mai mult posibil de condițiile naturale.

În cazul crapilor și al speciilor similare:

- fundul apei constă în pământ natural;
- fertilizarea ecologică și minerală a iazurilor și a lacurilor se realizează numai cu îngrășăminte și amelioratori de sol care au fost autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică, aplicându-se maximum 20 kg de azot/ha;
- sunt interzise tratamentele care implică utilizarea unor substanțe chimice de sinteză pentru combaterea plantelor hidrofite și a vegetației prezente în apele în care are loc producția.

3.1.5.4. Sistemele acvatice de reținere sunt concepute și construite astfel încât să se asigure debite și parametri fizico-chimici care să protejeze sănătatea și bunăstarea animalelor și să satisfacă nevoile comportamentale ale acestora.

Se respectă caracteristicile specifice pentru sistemele de producție și sistemele de reținere pentru speciile sau grupul de specii, astfel cum sunt stabilite în actele de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (3).

3.1.5.5. Unitățile de creștere de pe uscat întrunesc următoarele condiții:

- (a) sistemele de tip *flow-through* (apa trece o singură dată prin sistem, fiind apoi deversată înapoi în mediul acvatic) trebuie să permită monitorizarea și controlul debitului și calității apei atât la intrarea, cât și la ieșirea acestuia din sistem;
- (b) cel puțin 10 % din perimetru („interfața uscat-apă”) conține vegetație naturală.

3.1.5.6. Sistemele de reținere amplasate în larg întrunesc următoarele condiții:

- (a) sunt situate acolo unde debitul, adâncimea apei și rata schimburilor de corpuri de apă sunt de natură să reducă la minimum impactul asupra fundului mării și a corpului de apă înconjurător;
- (b) sunt constituite din cuști scufundate a căror proiectare, construcție și întreținere sunt adaptate expunerii lor la mediul operațional.

3.1.5.7. Sistemele de reținere sunt concepute, amplasate și utilizate astfel încât să se reducă la minimum evadările.

3.1.5.8. În cazul în care peștii sau crustaceele evadează, se iau măsuri adecvate pentru reducerea impactului asupra ecosistemului local, inclusiv, dacă este cazul, recapturarea animalelor. Trebuie să se țină registre în acest sens.

3.1.5.9. Pentru producția de animale de acvacultură în iazuri piscicole, în rezervoare sau în bazine lungi (*raceway*), fermele sunt fie echipate cu straturi de filtrare naturală, cu iazuri de decantare, cu filtre biologice sau mecanice pentru colectarea deșeurilor de nutrienți, fie utilizează alge sau animale (bivalve) care contribuie la ameliorarea calității efluenților. Monitorizarea efluenților se realizează la intervale regulate, dacă este cazul.

3.1.6. Bunăstarea animalelor

- 3.1.6.1. Toate persoanele implicate în creșterea animalelor de acvacultură dispun de cunoștințele și competențele de bază necesare în ceea ce privește nevoile în materie de sănătate și de bunăstare ale animalelor.
- 3.1.6.2. Manipularea animalelor de acvacultură se reduce la minimum și se realizează cu cea mai mare grijă. Se utilizează echipamente și protocoale adecvate în scopul de a se evita stresul și vătămarea fizică asociate procedurilor de manipulare. Genitorii se manipulează astfel încât să se reducă la minimum vătămarea fizică și stresul și, dacă este cazul, manipularea se face sub anestezie. Operațiunile de clasificare se limitează la minimum și se utilizează numai dacă este necesar pentru a se asigura bunăstarea peștilor.
- 3.1.6.3. În cazul utilizării luminii artificiale, se aplică următoarele restricții:
- (a) prelungirea perioadei de lumină naturală de zi nu depășește o valoare maximă care respectă nevoile etologice, condițiile geografice și starea generală de sănătate a animalelor produse; această valoare maximă nu depășește 14 ore pe zi, cu excepția cazului în care este necesară în scopul reproducerii;
 - (b) se evită modificările bruște ale intensității luminii în momentul trecerii de la lumină la întuneric sau invers, prin utilizarea unor variatoare ale intensității luminii sau a unei iluminări de fond.
- 3.1.6.4. Se permite aerarea pentru a se asigura bunăstarea și sănătatea animalelor. Aeratoarele mecanice să alimenteze de preferință de la surse regenerabile de energie.
- 3.1.6.5. Utilizarea oxigenului este permisă numai în scopul de a se satisface necesitățile în materie de bunăstare și sănătate a animalelor și în perioade critice de producție sau de transport, în următoarele cazuri:
- (a) cazuri excepționale de schimbare a temperaturii, de scădere a presiunii atmosferice sau de poluare accidentală a apei;
 - (b) proceduri ocazionale de gestionare a efectivelor, cum sunt prelevarea de eșantioane și sortarea;
 - (c) pentru a se asigura supraviețuirea efectivelor din fermă.
- 3.1.6.6. Se iau măsuri adecvate pentru a se menține durata transportului animalelor de acvacultură la un nivel minim.
- 3.1.6.7. Orice suferință este menținută la un nivel minim pe durata întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării.
- 3.1.6.8. Este interzisă ablația pedunculului ocular, inclusiv toate practicile similare, cum ar fi ligaturarea, incizarea și comprimarea.
- 3.1.6.9. Prin tehnicile de sacrificare, trebuie ca peștii să devină imediat inconștienți și insensibili la durere. Manipularea înainte de sacrificare se efectuează astfel încât să se evite leziunile, menținându-se, în același timp, suferința și stresul la un nivel minim. Atunci când se analizează cele mai bune metode de sacrificare, se ține seama de diferențele dintre dimensiunile animalelor în momentul recoltării, dintre specii și dintre locurile de producție.

3.2. Norme detaliate aplicabile moluștelor

3.2.1. Originea materialului de însămânțare

În ceea ce privește originea materialului de însămânțare, se aplică următoarele norme:

- (a) materialul de însămânțare de la exemplare sălbatice provenit din afara unității de producție poate fi utilizat în cazul crustaceelor bivalve, cu condiția să nu existe nicio deteriorare semnificativă a mediului, să fie permis în conformitate cu legislația locală și materialul de însămânțare să provină din:
 - (i) straturi de populații care este improbabil să supraviețuiască vremii de iarnă sau care reprezintă un surplus față de necesități; sau
 - (ii) straturi naturale de material de însămânțare de la crustacee aflate pe colectoare;
- (b) în cazul stridiei japoneze (*Crassostrea gigas*), se preferă efectivele înmulțite în mod selectiv pentru a se reduce depunerea icrelor în mediul natural;
- (c) se țin registre privind modul, locul și perioada în care a fost colectat materialul de însămânțare de la exemplare sălbatice, pentru a se permite trasabilitatea până la zona de colectare;
- (d) materialul de însămânțare poate fi colectat numai după ce autoritatea competentă a acordat autorizarea în acest sens.

3.2.2. Condiții de adăpostire și practici de creștere

În ceea ce privește condițiile de adăpostire și practicile de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) producția poate fi realizată în aceeași zonă acvatică în care are loc și producția ecologică de pești cu înotoătoare și alge, într-un sistem de policultură care trebuie documentat în planul de gestionare durabilă. Moluștele bivalve pot fi crescute de asemenea în policultură împreună cu moluște gasteropode precum speciile de litorină;
- (b) producția de moluște bivalve ecologice are loc în zone delimitate de stâlpi, de balize sau prin alte mijloace clare de marcaj și este izolată, dacă este cazul, prin saci din plasă, cuști scufundate sau alte mijloace create de om;
- (c) fermele de conchiliocultură ecologică reduc la minimum riscurile la adresa speciilor în privința cărora există un interes de conservare. Dacă se utilizează plase împotriva animalelor de pradă, acestea trebuie să fie astfel concepute încât să nu producă vătămări păsărilor scufundătoare.

3.2.3. Cultivarea

În ceea ce privește cultivarea, se aplică următoarele norme:

- (a) pentru producția ecologică pot fi utilizate cultivarea pe corzi pentru midii și alte metode enumerate în actele de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (3);
- (b) cultivarea moluștelor pe fundul apei este permisă numai dacă în locurile de colectare și de creștere nu se produce un impact semnificativ asupra mediului. Înaintea începerii operațiunilor, operatorul furnizează autorității competente sau, după caz, autorității de control sau organismului de control și adaugă, drept capitol separat în cadrul planului de gestionare durabilă, un studiu și un raport care sprijină dovezile existenței unui impact minim asupra mediului.

3.2.4. Gestionare

În ceea ce privește gestionarea, se aplică următoarele norme:

- (a) producția utilizează o densitate a efectivelor care nu depășește densitatea utilizată în localitate pentru moluștele neecologice. Sortarea, răirirea și ajustările densității efectivelor se efectuează în funcție de biomasă și în vederea asigurării bunăstării animalelor și a calității ridicate a produselor;
- (b) depunerile de organisme se îndepărtează prin mijloace fizice sau manual și, dacă este cazul, se aruncă înapoi în mare, departe de fermele de moluște. Moluștele pot fi tratate o singură dată pe durata ciclului de producție cu o soluție de var în scopul combaterii depunerii de organisme concurente.

3.2.5. Norme specifice de cultivare a stridiilor

Este permisă cultivarea în saci, în buzunare situate pe tăblii. Acestea sau oricare alte structuri cu colectori pentru stridii se dispun astfel încât să se evite formarea unei bariere compacte de-a lungul țărmului. Pentru optimizarea producției, efectivele de stridii se poziționează cu grijă pe straturi în funcție de marea. Producția respectă cerințele stabilite în actele de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (3).

Partea IV: Norme de producție referitoare la alimentele prelucrate

Pe lângă normele generale de producție stabilite la articolele 9, 11 și 16, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției ecologice de alimente prelucrate.

1. Cerințe generale pentru producția de alimente prelucrate

- 1.1. Aditivii alimentari, adjuvanții tehnologici și alte substanțe și ingrediente folosite la prelucrarea alimentelor, precum și orice practică de prelucrare aplicată, cum ar fi afumarea, respectă principiile bunelor practici de fabricație ⁽¹⁾.
- 1.2. Operatorii care produc alimente prelucrate stabilesc și actualizează proceduri corespunzătoare bazate pe o identificare sistematică a etapelor esențiale ale prelucrării.

⁽¹⁾ Bunele practici de fabricație (BPF), astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2023/2006 al Comisiei din 22 decembrie 2006 privind buna practică de fabricație a materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 384, 29.12.2006, p. 75).

- 1.3. Aplicarea procedurilor menționate la punctul 1.2 asigură că produsele prelucrate obținute din producție respectă prezentul regulament în orice moment.
- 1.4. Operatorii respectă și pun în aplicare procedurile menționate la punctul 1.2 și fără a aduce atingere articolului 28, în special:
 - (a) iau măsuri de precauție;
 - (b) implementează măsuri de curățare adecvate, monitorizează eficacitatea acestora și țin registre privind operațiunile în cauză;
 - (c) garantează faptul că produsele neecologice nu sunt introduse pe piață cu o indicație referitoare la producția ecologică.
- 1.5. Pregătirea produselor ecologice prelucrate, în conversie și neecologice se efectuează separat în timp sau în spațiu. Dacă în unitatea de pregătire în cauză se pregătesc sau se depozitează produse ecologice, în conversie și neecologice, în orice combinație, operatorul:
 - (a) informează autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea sau organismul de control în consecință;
 - (b) efectuează în mod continuu operațiunile până la încheierea unui ciclu de producție, separate în spațiu sau în timp de operațiuni similare efectuate asupra oricărui alt tip de produse (ecologice, în conversie sau neecologice);
 - (c) înainte și după operațiuni, depozitează produsele ecologice, în conversie și neecologice separat unele de celelalte în spațiu sau în timp;
 - (d) ține disponibil un registru actualizat al tuturor operațiunilor efectuate și al tuturor cantităților prelucrate;
 - (e) ia măsurile necesare pentru a asigura identificarea loturilor și pentru evitarea amestecurilor sau a schimburilor între produse ecologice, în conversie și neecologice;
 - (f) efectuează operațiuni asupra produselor ecologice sau în conversie numai după o curățare corespunzătoare a echipamentelor de producție.
- 1.6. Nu se utilizează produse, substanțe și tehnici care reconstituie proprietăți ce se pierd în timpul prelucrării și al depozitării alimentelor ecologice, care corectează rezultatele neglijenței în prelucrarea alimentelor ecologice sau care pot induce în eroare în alt fel în privința adevăratei naturi a produselor destinate să fie comercializate ca alimente ecologice.
2. Cerințe detaliate pentru producția de alimente prelucrate
- 2.1. Se aplică următoarele condiții compoziției alimentelor ecologice prelucrate:
 - (a) produsul este obținut în principal din ingrediente agricole sau din produse destinate utilizării ca alimente, enumerate în anexa I; pentru a stabili dacă un produs este obținut în principal din produsele respective, nu se iau în considerare adaosul de apă și de sare;
 - (b) un ingredient ecologic nu este prezent împreună cu același ingredient sub formă neecologică;
 - (c) un ingredient în conversie nu este prezent împreună cu același ingredient sub formă ecologică sau neecologică.
- 2.2. Utilizarea anumitor produse și substanțe în prelucrarea alimentelor
- 2.2.1. Aditivii alimentari, adjuvanții tehnologici și ingredientele agricole neecologice autorizate în temeiul articolului 24 sau 25 pentru utilizare în producția ecologică, precum și produsele și substanțele menționate la punctul 2.2.2 sunt singurele care pot fi utilizate la prelucrarea alimentelor, cu excepția produselor și a substanțelor din sectorul vitivinicol, în cazul cărora se aplică punctul 2 din partea VI, și a drojdiei, în cazul căreia se aplică punctul 1.3 din partea VII.
- 2.2.2. La prelucrarea alimentelor, este permisă utilizarea următoarelor produse și substanțe:
 - (a) preparatele din microorganisme și enzime alimentare utilizate în mod normal la prelucrarea alimentelor, cu condiția ca enzimele care urmează a fi folosite ca aditivi alimentari să fi fost autorizate în temeiul articolului 24 pentru folosirea în producția ecologică;
 - (b) substanțele și produsele definite la articolul 3 alineatul (2) litera (c) și litera (d) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 care au fost etichetate ca substanțe aromatizante naturale sau preparate aromatizante naturale, în conformitate cu articolul 16 alineatele (2), (3) și (4) din respectivul regulament;

- (c) coloranții pentru ștampilarea cărnii și a ouălor în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008;
- (d) coloranții naturali și substanțele naturale pentru învelișuri pentru colorarea decorativă tradițională a cojii ouălor fierte produse cu intenția de a fi introduse pe piață într-o anumită perioadă a anului;
- (e) apa potabilă și sarea ecologică sau neecologică (cu componentele de bază clorură de sodiu sau clorură de potasiu) folosite în general la prelucrarea alimentelor;
- (f) mineralele (inclusiv oligoelementele), vitaminele, aminoacizii și micronutrienții, cu condiția ca:
 - (i) utilizarea lor în alimentele destinate consumului normal este o cerință legală care decurge direct din dispoziții de drept al Uniunii sau din dispoziții de drept intern compatibile cu dreptul Uniunii, cu consecința că alimentele nu pot fi introduse deloc pe piață ca alimente destinate consumului normal dacă mineralele, vitaminele, aminoacizii sau micronutrienții respectivi nu sunt adăugați; sau
 - (ii) în ceea ce privește alimentele introduse pe piață ca având anumite caracteristici sau efecte în legătură cu sănătatea ori nutriția sau în legătură cu nevoile anumitor grupuri de consumatori:
 - în produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, utilizarea acestora este autorizată în temeiul regulamentului menționat și al actelor adoptate în temeiul articolului 11 alineatul (1) din regulamentul menționat pentru produsele în cauză, sau
 - în produsele reglementate prin Directiva 2006/125/CE a Comisiei ⁽²⁾, utilizarea lor este autorizată în temeiul directivei menționate.

2.2.3. Pentru curățare și dezinfecție se folosesc numai produsele de curățare și dezinfecție autorizate în temeiul articolului 24 pentru utilizare în prelucrare.

2.2.4. În vederea efectuării calculului menționat la articolul 30 alineatul (5), se aplică următoarele norme:

- (a) aditivi alimentari autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică se calculează ca ingrediente agricole;
- (b) preparatele și substanțele menționate la punctul 2.2.2 literele (a), (c), (d), (e) și (f) nu se calculează ca ingrediente agricole;
- (c) drojdia și produsele din drojdie se calculează ca ingrediente agricole.

Partea V: Norme de producție referitoare la hrana pentru animale prelucrată

Pe lângă normele generale de producție stabilite la articolele 9, 11 și 17, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției ecologice de hrană pentru animale prelucrată.

1. Cerințe generale pentru producția de hrană pentru animale prelucrată
- 1.1. Aditivii furajeri, adjuvanții tehnologici și alte substanțe și ingrediente folosite la prelucrarea hranei pentru animale, precum și orice practică de prelucrare utilizată, cum ar fi afumarea, respectă principiile bunelor practici de fabricație.
- 1.2. Operatorii care produc hrană pentru animale prelucrată stabilesc și actualizează proceduri corespunzătoare bazate pe o identificare sistematică a etapelor esențiale ale prelucrării.
- 1.3. Aplicarea procedurilor menționate la punctul 1.2 asigură că produsele prelucrate obținute din producție respectă prezentul regulament în orice moment.
- 1.4. Operatorii respectă și pun în aplicare procedurile menționate la punctul 1.2 și, în special, fără a aduce atingere articolului 28:
 - (a) iau măsuri de precauție;
 - (b) implementează măsuri de curățare adecvate, monitorizează eficacitatea acestora și țin registre privind operațiunile în cauză;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutatei și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei (JO L 181, 29.6.2013, p. 35).

⁽²⁾ Directiva 2006/125/CE a Comisiei din 5 decembrie 2006 privind preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică (JO L 339, 6.12.2006, p. 16).

- (c) garantează faptul că produsele neecologice nu sunt introduse pe piață cu o indicație referitoare la producția ecologică.
- 1.5. Pregătirea produselor ecologice prelucrate, în conversie și neecologice se efectuează separat în timp sau în spațiu. Dacă în unitatea de pregătire în cauză se pregătesc sau se depozitează produse ecologice, în conversie și neecologice, în orice combinație, operatorul:
- (a) informează autoritatea sau organismul de control în consecință;
- (b) efectuează în mod continuu operațiunile până la încheierea unui ciclu de producție, separate în spațiu sau în timp de operațiuni similare efectuate asupra oricărui alt tip de produse (ecologice, în conversie sau neecologice);
- (c) înainte și după operațiuni, depozitează produsele ecologice, în conversie și neecologice separat unele de celelalte în spațiu sau în timp;
- (d) ține disponibil un registru actualizat al tuturor operațiunilor efectuate și al tuturor cantităților prelucrate;
- (e) ia măsurile necesare pentru a asigura identificarea loturilor și pentru evitarea amestecurilor sau a schimburilor între produse ecologice, în conversie și neecologice;
- (f) efectuează operațiuni asupra produselor ecologice sau în conversie numai după o curățare corespunzătoare a echipamentelor de producție.
2. Cerințe detaliate pentru producția de hrană pentru animale prelucrată
- 2.1. Materiile prime ecologice sau materiile prime în conversie pentru hrana pentru animale nu intră simultan cu aceleași materii prime pentru hrana pentru animale produse prin mijloace neecologice în compoziția produselor furajere ecologice.
- 2.2. Se interzice prelucrarea cu ajutorul solvenților chimici de sinteză a oricăror materii prime pentru hrana pentru animale utilizate sau prelucrate în cadrul producției ecologice.
- 2.3. La prelucrarea hranei pentru animale pot fi utilizate numai materii prime neecologice de origine vegetală, animală sau provenite din alge ori drojdie destinate hranei pentru animale, materii prime de origine minerală destinate hranei pentru animale, aditivi furajeri și adjuvanți tehnologici a căror utilizare în producția ecologică este autorizată în conformitate cu articolul 24.
- 2.4. Pentru curățare și dezinfecție se folosesc numai produsele de curățare și dezinfecție autorizate în temeiul articolului 24 pentru folosire în prelucrare.

Partea VI: Vinul

1. Domeniul de aplicare
- 1.1. În plus față de normele generale de producție prevăzute la articolele 9, 10, 11, 16 și 18, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției ecologice a produselor din sectorul vitivinicol, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- 1.2. Se aplică Regulamentele (CE) nr. 606/2009 ⁽¹⁾ și (CE) nr. 607/2009 ⁽²⁾ ale Comisiei, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare explicate în prezenta parte.
2. Utilizarea anumitor produse și substanțe
- 2.1. Produsele din sectorul vitivinicol se obțin din materii prime ecologice.
- 2.2. Numai produsele și substanțele autorizate în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică pot fi folosite la fabricarea produselor din sectorul vitivinicol, inclusiv în cursul practicilor enologice, al proceselor și al tratamentelor, cu respectarea condițiilor și a restricțiilor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și în Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și, în special, în anexa I A la ultimul regulament menționat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 606/2009 al Comisiei din 10 iulie 2009 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în privința categoriilor de produse viticole, a practicilor oenologice și a restricțiilor care se aplică acestora (JO L 193, 24.7.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60).

3. Practici enologice și restricții
- 3.1. Fără a se aduce atingere secțiunilor 1 și 2 din prezenta parte și interdicțiilor și restricțiilor specifice prevăzute la punctele 3.2, 3.3 și 3.4, sunt permise numai practicile, procesele și tratamentele enologice utilizate înainte de data de 1 august 2010, ținând cont inclusiv de restricțiile prevăzute la articolul 80 și la articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, precum și la articolele 3, 5-9 și 11-14 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și în anexele la regulamentele respective.
- 3.2. Se interzice utilizarea următoarelor practici, procese și tratamente enologice:
 - (a) concentrarea parțială prin răcire, în conformitate cu partea I secțiunea B.1 litera (c) din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
 - (b) eliminarea anhidridei sulfuroase prin procedee fizice, în conformitate cu punctul 8 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (c) tratarea prin electrodializă pentru a se asigura stabilizarea tartrică a vinului, în conformitate cu punctul 36 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (d) dezalcoolizarea parțială a vinului în conformitate cu punctul 40 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (e) tratamentul cu schimbători de cationi pentru asigurarea stabilizării tartrice a vinului, în conformitate cu punctul 43 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009.
- 3.3. Utilizarea următoarelor practici, procese și tratamente enologice este permisă în următoarele condiții:
 - (a) tratamente termice în conformitate cu punctul 2 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009, cu condiția ca temperatura să nu depășească 75 °C;
 - (b) centrifugări și filtrări cu sau fără agent de filtrare inert, în conformitate cu punctul 3 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009, cu condiția ca mărimea porilor să nu fie mai mică de 0,2 micrometri.
- 3.4. Orice modificare introdusă după 1 august 2010 în ceea ce privește practicile, procesele și tratamentele enologice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sau în Regulamentul (CE) nr. 606/2009 poate fi aplicată în producția ecologică de vin numai după includerea măsurilor respective astfel cum prevede prezenta secțiune și, dacă este necesar, după efectuarea unei evaluări în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament.

Partea VII: Drojdie utilizată ca aliment sau hrană pentru animale

Pe lângă normele de producție generale stabilite la articolele 9, 11, 16, 17 și 19, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției ecologice de drojdie utilizată ca aliment sau hrană pentru animale.

1. Cerințe generale
- 1.1. Pentru producția de drojdie ecologică se utilizează numai substraturi produse în mod ecologic. Cu toate acestea, până la 31 decembrie 2023, se permite adăugarea de până la 5 % extras sau autolizat de drojdie neecologic (calculat ca greutate a materiei uscate) la substrat pentru producerea de drojdie ecologică, atunci când operatorii nu pot obține extras sau autolizat de drojdie din producție ecologică.
- 1.2. Alimentele ecologice sau hrana ecologică pentru animale nu conțin concomitent drojdie ecologică și drojdie neecologică.
- 1.3. La producerea, prepararea și elaborarea drojdiei ecologice se pot folosi următoarele produse și substanțe:
 - (a) adjuvanții tehnologici autorizați în temeiul articolului 24 pentru utilizare în producția ecologică;
 - (b) produsele și substanțele menționate la punctul 2.2.2 literele (a), (b) și (e) din partea IV.
- 1.4. Pentru curățare și dezinfecție se folosesc numai produsele de curățare și dezinfecție autorizate în temeiul articolului 24 pentru folosire în prelucrare.

ANEXA III

COLECTAREA, AMBALAREA, TRANSPORTUL ȘI DEPOZITAREA PRODUSELOR**1. Colectarea produselor și transportul către unitățile de pregătire**

Operatorii pot efectua colectarea simultană a produselor ecologice, în conversie și neecologice numai în cazul în care se iau măsuri corespunzătoare pentru a se evita orice posibil amestec sau schimb între produsele ecologice, în conversie și neecologice și pentru a se garanta identificarea produselor ecologice și în conversie. Operatorul ține la dispoziția organismului de control sau a autorității de control informațiile referitoare la zilele, orele și circuitul de colectare, precum și la data și ora primirii produselor.

2. Ambalarea și transportul produselor către alți operatori sau alte unități**2.1. Operatorii garantează că produsele ecologice și în conversie sunt transportate către alți operatori sau alte unități, inclusiv către angrosiști și comercianți cu amănuntul, numai în ambalaje, recipiente sau vehicule corespunzătoare închise astfel încât substituirea conținutului să nu poată fi realizată fără manipularea sau deteriorarea sigiliului și cărora li se aplică o etichetă pe care se precizează, fără a se aduce atingere altor indicații impuse prin dreptul Uniunii:**

- (a) denumirea și adresa operatorului și, dacă aceștia sunt diferiți, ale proprietarului sau ale vânzătorului produsului;
- (b) denumirea produsului sau o descriere a furajelor combinate, însoțite de o referire la metoda de producție ecologică;
- (c) denumirea sau numărul de cod al organismului de control sau al autorității de control de care aparține operatorul; și
- (d) dacă este cazul, marca de identificare a lotului, aplicată în conformitate cu un sistem de marcare aprobat la nivel național sau convenit cu autoritatea de control sau organismul de control, care să permită stabilirea unei legături între lot și registrele menționate la articolul 34 alineatul (5).

Informațiile menționate la literele (a)-(d) pot fi prezentate și într-un document de însoțire, în cazul în care un astfel de document poate fi legat în mod incontestabil de ambalajul, recipientul sau vehiculul în care este transportat produsul. Acest document de însoțire cuprinde informații cu privire la furnizor sau la transportator.

2.2. Închiderea ambalajelor, a recipientelor sau a vehiculelor nu este obligatorie în cazul în care:

- (a) transportul se efectuează direct între doi operatori, ambii făcând obiectul sistemului de control privind producția ecologică;
- (b) transportul include numai produse ecologice sau numai produse în conversie;
- (c) produsele sunt însoțite de un document care furnizează informațiile prevăzute la punctul 2.1; și
- (d) atât operatorul care expediază, cât și operatorul destinatar țin la dispoziția organismului de control sau a autorității de control registre cu privire la operațiunile de transport respective.

3. Norme speciale privind transportul hranei pentru animale către alte unități de producție sau de pregătire ori către spații de depozitare

La transportarea hranei pentru animale către alte unități de producție sau de pregătire ori spații de depozitare, operatorii se asigură că sunt respectate următoarele condiții:

- (a) pe parcursul transportului, hrana pentru animale produsă prin metode ecologice, hrana în conversie pentru animale și hrana pentru animale neecologică sunt efectiv separate fizic;

(b) vehiculele sau recipientele care au transportat produse neecologice sunt utilizate pentru a transporta produse ecologice sau în conversie numai dacă:

(i) înainte de începerea transportului de produse ecologice sau în conversie, s-au luat măsuri adecvate de curățare a căror eficacitate a fost verificată, iar operatorii țin registre privind operațiunile respective;

(ii) sunt puse în aplicare toate măsurile corespunzătoare, în funcție de riscurile evaluate în conformitate cu măsurile de control și, dacă este necesar, operatorii garantează faptul că produsele neecologice nu pot fi introduse pe piață cu o indicație referitoare la producția ecologică;

(iii) operatorii țin la dispoziția organismului de control sau a autorității de control registre cu privire la astfel de operațiuni de transport;

(c) transportul hranei pentru animale finite ecologice sau în conversie este separat fizic sau în timp de transportul altor produse finite;

(d) pe durata transportului, se înregistrează cantitatea de produse de la început și fiecare cantitate individuală livrată pe parcursul unei curse de livrare.

4. Transportul peștilor vii

4.1. Peștii vii se transportă în cisterne corespunzătoare cu apă curată care satisface nevoile fiziologice ale acestora în ceea ce privește temperatura și cantitatea de oxigen dizolvat.

4.2. Înainte de transportarea peștilor ecologici și a produselor ecologice din pește, cisternele se curăță, se dezinfectează și se clătesc cu multă grijă.

4.3. Se iau măsuri de precauție pentru a se reduce stresul. În timpul transportului, densitatea se menține la un nivel care nu dăunează speciei respective.

4.4. Se țin registre pentru operațiunile menționate la punctele 4.1, 4.2 și 4.3.

5. Recepția produselor de la alți operatori de unități

La recepția unui produs ecologic sau în conversie, operatorul verifică închiderea ambalajului, a recipientului sau a vehiculului în cazurile în care acest lucru este necesar, precum și prezența indicațiilor prevăzute în secțiunea 2.

Operatorul compară informațiile de pe eticheta menționată în secțiunea 2 cu informațiile din documentele de însoțire. Rezultatul acestor verificări se menționează în mod explicit în registrele menționate la articolul 34 alineatul (5).

6. Norme speciale referitoare la recepția produselor dintr-o țară terță

Dacă se importă produse ecologice sau în conversie dintr-o țară terță, acestea se transportă în ambalaje sau recipiente corespunzătoare, închise într-un mod care să împiedice înlocuirea conținutului și prevăzute cu datele de identificare ale exportatorului și cu oricare alte mărci și numere care servesc la identificarea lotului, iar acestea sunt însoțite de certificatul de control pentru importul din țări terțe, după caz.

La recepția unui produs ecologic sau în conversie importat dintr-o țară terță, persoana fizică sau juridică destinată a transportului importat și care îl recepționează în vederea pregătirii ulterioare sau a comercializării verifică închiderea ambalajului sau a recipientului și, în cazul produselor importate în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii), verifică dacă certificatul de inspecție menționat la articolul respectiv vizează tipul de produs conținut de transport. Rezultatul acestei verificări se precizează în mod explicit în registrele menționate la articolul 34 alineatul (5).

7. Depozitarea produselor

- 7.1. Zonele de depozitare a produselor se gestionează în așa fel încât să se asigure identificarea loturilor și să se evite orice amestec sau orice contaminare cu produse sau substanțe care nu sunt conforme cu normele de producție ecologică. Produsele ecologice și în conversie se pot identifica în mod clar în orice moment.
 - 7.2. Este interzisă depozitarea altor factori de producție, reprezentând produse sau substanțe, decât cei autorizați în temeiul articolelor 9 și 24 pentru utilizare în producția ecologică în unitățile de producție vegetală și animalieră ecologică sau în conversie.
 - 7.3. Este permisă depozitarea medicamentelor veterinare alopatiche, inclusiv a antibioticelor, în exploatațile agricole și de acvacultură cu condiția ca acestea să fi fost prescrise de un medic veterinar în legătură cu tratamentele menționate la punctul 1.5.2.2 din partea II și la punctul 3.1.4.2 litera (a) din partea III din anexa II, să fie depozitate într-un loc supravegheat și să fie înregistrate în registrele menționate la articolul 34 alineatul (5).
 - 7.4. În cazul în care operatorii manipulează produse ecologice, în conversie și neecologice în orice combinație, iar produsele ecologice sau în conversie sunt depozitate în spații de depozitare în care sunt depozitate și alte produse agricole sau alimentare:
 - (a) produsele ecologice sau în conversie se păstrează separat de celelalte produse agricole sau alimentare;
 - (b) se iau toate măsurile pentru a se asigura identificarea transporturilor și pentru a se evita amestecurile sau schimburile între produse ecologice, în conversie și neecologice;
 - (c) înainte de depozitarea produselor ecologice sau în conversie, s-au luat măsuri adecvate de curățare a căror eficacitate a fost verificată, iar operatorii țin registre cu privire la operațiunile respective.
 - 7.5. Pentru curățare și dezinfecție se folosesc în spațiile de depozitare numai produsele pentru curățare și dezinfecție autorizate în temeiul articolului 24 pentru folosire în producția ecologică.
-

ANEXA IV

TERMENII PREVĂZUȚI LA ARTICOLUL 30

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

ANEXA V

LOGOUL UNIUNII EUROPENE PENTRU PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ȘI NUMERELE DE COD

1. Logoul

1.1. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică respectă modelul de mai jos:

1.2. Culoarea de referință în sistemul Pantone este verde Pantone nr. 376 și verde (50 % cyan + 100 % galben), atunci când se folosește cvadricromia.

1.3. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică se poate utiliza și în alb și negru, astfel cum este ilustrat, dar numai în cazul în care nu este posibilă utilizarea variantei în culori:

1.4. În cazul în care culoarea de fond a ambalajului sau a etichetei este închisă, simbolurile pot fi reproduse în negativ, utilizând culoarea de fond a ambalajului sau a etichetei.

1.5. Dacă un logo este utilizat în culori pe un fond colorat, ceea ce îl face greu de văzut, se poate folosi, pentru a se îmbunătăți contrastul cu culorile de fond, o linie de delimitare care înconjoară logoul.

- 1.6. În cazul în care pe ambalaj există indicații într-o singură culoare, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat în aceeași culoare.
- 1.7. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică trebuie să aibă o înălțime de minimum 9 mm și o lățime de minimum 13,5 mm; raportul înălțime/lățime trebuie să fie în permanență 1:1,5. În mod excepțional, pentru ambalajele foarte mici, dimensiunea minimă poate fi redusă până la o înălțime de 6 mm.
- 1.8. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi asociat cu elemente grafice sau de text referitoare la producția ecologică, cu condiția ca acestea să nu modifice sau să nu schimbe natura logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică și nici indicațiile definite în conformitate cu articolul 32. Atunci când este asociat cu logouri naționale sau private care utilizează o culoare verde diferită de culoarea de referință menționată la punctul 1.2, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat în acea culoare diferită de culoarea de referință.

2. Numerele de cod

Formatul general al numerelor de cod este următorul:

AB-CDE-999

unde:

- (a) „AB” este codul ISO al țării în care au loc controalele;
- (b) „CDE” este un termen indicat în trei litere care trebuie hotărâte de Comisie sau de fiecare stat membru, precum „bio”, „öko”, „org” sau „eko”, care stabilește o legătură cu producția ecologică; și
- (c) „999” este numărul de referință, indicat în maximum trei cifre, care trebuie atribuit de:
 - (i) autoritatea competentă a fiecărui stat membru autorităților de control sau organismelor de control cărora le-a delegat sarcini de control;
 - (ii) Comisie:
 - autorităților de control și organismelor de control recunoscute de Comisie în temeiul articolului 46,
 - autorităților competente din țări terțe recunoscute de Comisie în temeiul articolului 48.

ANEXA VI

MODEL DE CERTIFICAT

Certificat în temeiul articolului 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/848 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice

1. Numărul documentului:	
2. (bifați căsuța corespunzătoare) ☐ Operator ☐ Grup de operatori – a se vedea anexa	3. Numele și adresa operatorului sau a grupului de operatori:
4. Activitatea/activitățile operatorului sau a(le) grupului de operatori (selecționați după caz): ☐ Producție agricolă ☐ Pregătire ☐ Distribuție ☐ Depozitare ☐ Import ☐ Export ☐ Introducere pe piață	5. Numele, adresa și numărul de cod al autorității de control sau al organismului de control al operatorului ori al grupului de operatori:
6. Categoria/categoriile de produse prevăzute la articolul 35 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 și metodele de producție (selecționați după caz):	
— plante și produse vegetale neprelucrate, inclusiv semințe și alte materiale de reproducere a plantelor Metoda de producție: ☐ producție ecologică exceptând în cursul perioadei de conversie ☐ producție în cursul perioadei de conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
— animale și produse de origine animală neprelucrate Metoda de producție: ☐ producție ecologică exceptând în cursul perioadei de conversie ☐ producție în cursul perioadei de conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
— alge și produse de acvacultură neprelucrate Metoda de producție: ☐ producție ecologică exceptând în cursul perioadei de conversie ☐ producție în cursul perioadei de conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la

— produse agricole prelucrate, inclusiv produse de acvacultură, pentru utilizare ca alimente Metoda de producție: ☐ producție de produse ecologice ☐ producție de produse în conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
— hrană pentru animale Metoda de producție: ☐ producție de produse ecologice ☐ producție de produse în conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
— vin Metoda de producție: ☐ producție de produse ecologice ☐ producție de produse în conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
— alte produse enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2018/848 sau care nu sunt cuprinse în categoriile precedente (vă rugăm să specificați): Metoda de producție: ☐ producție de produse ecologice ☐ producție de produse în conversie ☐ producție ecologică cu producție neecologică [în temeiul articolului 9 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/848 sau în caz de pregătire, distribuție, depozitare, import, export, introducere pe piață]	Perioada de valabilitate a certificatului de la ... până la
Prezentul document a fost eliberat în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2018/848 pentru a confirma faptul că operatorul sau grupul de operatori (selecțai după caz) îndeplinește cerințele din regulamentul menționat.	
Data, locul: Semnătura în numele autorității de control emitente sau al organismului de control emitent:	

Anexă – Lista membrilor grupului de operatori, astfel cum este definit la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2018/848

Numele membrului	Adresa

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 30 mai 2018

de modificare a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale și pentru a promova principiile economiei circulare.
- (2) Pentru a reduce sarcina de reglementare suportată de unitățile sau întreprinderile mici, ar trebui să se introducă o simplificare a cerințelor de autorizare și de înregistrare a acestora.
- (3) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității sau pentru asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a elabora astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.
- (4) Datele raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în cadrul evaluării respectării dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor de către statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea datelor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeuri, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 98.

⁽²⁾ JO C 17, 18.1.2017, p. 46.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 mai 2018.

- (5) Raportarea fiabilă a datelor privind gestionarea deșeurilor este esențială pentru punerea în aplicare eficientă și asigurarea comparabilității datelor între statele membre. Prin urmare, atunci când raportează cu privire la îndeplinirea obiectivelor stabilite în Directivele 2000/53/CE ⁽¹⁾, 2006/66/CE ⁽²⁾ și 2012/19/UE ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, statele membre ar trebui să utilizeze cele mai recente norme elaborate de Comisie și metodologiile elaborate de respectivele autorități naționale competente responsabile cu punerea în aplicare a respectivelor directive.
- (6) Ierarhia deșeurilor stabilită în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește ordinea priorităților în legislația Uniunii privind prevenirea și gestionarea deșeurilor. Atunci când se conformează obiectivelor prezentei directive, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a ține seama de ordinea priorităților din ierarhia deșeurilor și pentru a asigura punerea în practică a respectivelor priorități.
- (7) În contextul angajamentului Uniunii de a realiza tranziția către o economie circulară, Directivele 2000/53/CE, 2006/66/CE și 2012/19/UE ar trebui revizuite și, după caz, modificate, ținând seama de punerea lor în aplicare și acordând atenție, printre altele, fezabilității stabilirii unor ținte pentru materiale specifice conținute în fluxurile de deșeuri relevante. În cadrul revizuirii Directivei 2000/53/CE, ar trebui să se acorde atenție, de asemenea, problemei vehiculelor scoase din uz care nu sunt contabilizate, inclusiv transferului de vehicule uzate despre care se crede că ar putea fi vehicule scoase din uz, dar și aplicării Orientărilor corespondenților nr. 9 privind transferurile de vehicule scoase din uz. La revizuirea Directivei 2006/66/CE, ar trebui, de asemenea, să se țină seama de evoluția tehnică a unor noi tipuri de baterii care nu folosesc substanțe periculoase.
- (8) În vederea modificării și completării Directivei 2000/53/CE și în vederea modificării Directivei 2012/19/UE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 4 alineatul (2) litera (b), articolul 5 alineatul (5), articolul 6 alineatul (6) și articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2000/53/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, și articolul 19 din Directiva 2012/19/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (9) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2000/53/CE în ceea ce privește articolul 7 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (1d) din respectiva directivă astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, și pentru punerea în aplicare a Directivei 2012/19/UE în ceea ce privește articolul 16 alineatul (9) din respectiva directivă astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.
- (10) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune și, prin aceasta, contribuția la protecția, conservarea și îmbunătățirea calității mediului și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele măsurilor, obiectivele respective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

⁽²⁾ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

⁽⁴⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (11) Prin urmare, Directivele 2000/53/CE, 2006/66/CE și 2012/19/UE ar trebui modificate în consecință.
- (12) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2000/53/CE

Directiva 2000/53/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9a, de modificare la intervale regulate a anexei II în vederea adaptării sale la progresele tehnice și științifice, astfel încât:

- (i) după caz, să stabilească valorile concentrațiilor maxime până la care este tolerată existența substanțelor menționate la litera (a) de la prezentul alineat în anumite materiale și componente ale vehiculelor;
- (ii) să excepteze anumite materiale și componente ale vehiculelor de la aplicarea dispozițiilor literei (a) de la prezentul alineat, dacă utilizarea substanțelor menționate la respectiva literă nu poate fi evitată;
- (iii) să elimine materiale și componente ale vehiculelor din anexa II dacă utilizarea substanțelor menționate la litera (a) de la prezentul alineat poate fi evitată;
- (iv) pe baza punctelor (i) și (ii) să desemneze materialele și componentele vehiculelor care pot fi detașate înainte de continuarea tratării și să solicite ca acestea să fie etichetate sau identificate prin alte mijloace adecvate.

Comisia adoptă un act delegat separat cu privire la fiecare substanță, material sau componentă vizată în sensul punctelor (i)-(iv).”

2. La articolul 5, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente recunosc și acceptă reciproc certificatele de distrugere eliberate în alte state membre în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9a de completare a prezentei directive prin stabilirea cerințelor minime pentru certificatul de distrugere.”

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate vehiculele scoase din uz sunt depozitate (chiar și temporar) și tratate în conformitate cu ierarhia deșeurilor și cu cerințele generale stabilite la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și în conformitate cu cerințele tehnice minime stabilite în anexa I la prezenta directivă, fără a aduce atingere reglementărilor naționale în materie de sănătate și mediu.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9a, de modificare a anexei I în vederea adaptării sale la progresele tehnice și științifice.”

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

4. La articolul 7 alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în ceea ce privește normele detaliate necesare pentru a controla respectarea de către statele membre a obiectivelor stabilite la primul paragraf din prezentul alineat. Atunci când pregătește astfel de norme, Comisia țin seama de toți factorii relevanți, inclusiv disponibilitatea datelor și chestiunea importurilor și exporturilor de vehicule scoase din uz. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).”

5. La articolul 8, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9a, de completare a prezentei directive prin stabilirea standardelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Atunci când pregătește astfel de standarde, Comisia țin seama de activitatea desfășurată în acest domeniu de forurile internaționale relevante. Comisia contribuie în mod corespunzător la această activitate.”

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 7 alineatul (2).

Statele membre raportează datele pe cale electronică în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (1d) de la prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare ce stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (1d) de la prezentul articol, și cuprinde datele pentru perioada de raportare respectivă.

(1b) Datele raportate de statele membre în conformitate cu alineatul (1a) sunt însoțite de un raport privind verificarea calității.

(1c) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu alineatul (1a) și publică un raport privind rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(1d) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (b), la articolul 5 alineatul (5), la articolul 6 alineatul (6) și la articolul 8 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (b), la articolul 5 alineatul (5), la articolul 6 alineatul (6) și la articolul 8 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (b), al articolului 5 alineatul (5), al articolului 6 alineatul (6) și al articolului 8 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Revizuirea

Până la 31 decembrie 2020, Comisia revizuieste prezenta directivă și, în acest scop, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

9. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Modificarea Directivei 2006/66/CE

Directiva 2006/66/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre monitorizează ratele de colectare anual, în conformitate cu sistemul descris în anexa I la prezenta directivă. Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*), statele membre transmit Comisiei, pe cale electronică, rapoarte, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Rapoartele indică modul în care au fost obținute datele necesare pentru a calcula ratele de colectare.

(*) Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile (JO L 332, 9.12.2002, p. 1).”

2. La articolul 12, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre prezintă un raport privind nivelurile de reciclare realizate în fiecare an calendaristic în cauză și îndeplinirea nivelurilor de eficiență a reciclării menționate în anexa III, partea B. Statele membre transmit aceste date Comisiei pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele.”

3. Articolul 22 se elimină.

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor

Pentru a contribui la obiectivele stabilite în prezenta directivă, statele membre pot utiliza instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa la Directiva 2008/98/CE sau alte instrumente și măsuri adecvate.”

5. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 31 decembrie 2018, Comisia elaborează un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și impactul acesteia asupra mediului și a funcționării pieței interne.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia include în raportul său o evaluare privind următoarele aspecte ale prezentei directive:”.

Articolul 3

Modificarea Directivei 2012/19/UE

Directiva 2012/19/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se elimină;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(6) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a alineatului (4).

Statele membre raportează datele pe cale electronică în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (9).

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare ce stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (9), și cuprinde datele pentru perioada de raportare respectivă.

(7) Datele raportate de statele membre în conformitate cu alineatul (6) sunt însoțite de un raport privind verificarea calității.

(8) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu alineatul (6) și publică un raport privind rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatul (6) de la prezentul articol. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 16a

Stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor

Pentru a contribui la obiectivele stabilite în prezenta directivă, statele membre pot utiliza instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor de tipul celor indicate în anexa IVa la Directiva 2008/98/CE sau alte instrumente și măsuri adecvate.”

3. La articolul 19, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 din prezenta directivă în ceea ce privește modificările necesare în vederea adaptării anexelor IV, VII, VIII și IX la prezenta directivă la progresele științifice și tehnice. Comisia adoptă un act delegat separat pentru fiecare anexă care trebuie modificată. La modificarea anexei VII la prezenta directivă, trebuie să se țină seama de derogările acordate în temeiul Directivei 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).”

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 5 iulie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri..

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

DIRECTIVA (UE) 2018/850 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 30 mai 2018****de modificare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a crește eficiența energetică și pentru a reduce gradul de dependență al Uniunii în materie de resurse importate.
- (2) Obiectivele prevăzute de Directiva 1999/31/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ care stabilesc restricțiile privind depozitarea deșeurilor ar trebui consolidate astfel încât să reflecte mai bine dorința Uniunii de a trece la o economie circulară și de a înregistra progrese în ceea ce privește aplicarea Comunicării Comisiei din 4 noiembrie 2008 către Parlamentul European și Consiliu – „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa”, prin reducerea progresivă la minim a practicii de depozitare a deșeurilor destinate depozitelor pentru deșeuri nepericuloase. Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că această reducere se încadrează într-o politică integrată care asigură o aplicare temeinică a ierarhiei deșeurilor, consolidează reorientarea către prevenire inclusiv reutilizare, pregătire pentru reutilizare și reciclare și previne trecerea de la depozitarea deșeurilor la incinerarea acestora.
- (3) Pentru a asigura o mai mare coerență a dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor, definițiile stabilite în Directiva 1999/31/CE ar trebui să fie aliniate, atunci când este cazul, cu cele prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (4) Definiția în vigoare a „așezării izolate” ar trebui adaptată în ceea ce privește regiunile ultraperiferice pentru a ține seama de particularitățile unor astfel de așezări, care, din punctul de vedere al mediului, generează preocupări substanțial diferite în comparație cu alte regiuni.
- (5) Domeniul de aplicare al Directivei 1999/31/CE ar trebui aliniat cu cel al Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ și ar trebui să reglementeze în continuare depozitarea deșeurilor din industriile extractive care nu sunt reglementate de Directiva 2006/21/CE.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 98.

⁽²⁾ JO C 17, 18.1.2017, p. 46.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 22 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁶⁾ Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

- (6) Prin limitarea suplimentară a depozitării deșeurilor s-ar obține beneficii de mediu, economice și sociale evidente, începând cu fluxurile de deșeuri care fac obiectul colectării separate, precum materialele plastice, metalele, sticla, hârtia și bio-deșeurile. În punerea în aplicare a acestor restricții privind depozitarea de deșeuri ar trebui să se țină seama de fezabilitatea din punct de vedere tehnic, ecologic sau economic a reciclării sau a altei forme de valorificare a deșeurilor reziduale care rezultă din deșeurile colectate separat.
- (7) Deșeurile municipale biodegradabile reprezintă o mare parte a deșeurilor municipale. Depozitarea deșeurilor biodegradabile netratate are efecte negative semnificative asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră și poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului și a aerului. Deși Directiva 1999/31/CE prevede deja obiective de reducere a eliminării deșeurilor biodegradabile în depozitele de deșeuri, este necesar să se stabilească restricții suplimentare privind depozitarea deșeurilor biodegradabile prin interzicerea eliminării prin depozitare a deșeurilor biodegradabile care au fost colectate separat pentru reciclare, în conformitate cu Directiva 2008/98/CE.
- (8) Pentru a asigura aplicarea corectă a ierarhiei deșeurilor, ar trebui luate măsuri adecvate în vederea aplicării, începând din 2030, a unor restricții privind eliminarea prin depozitare a tuturor deșeurilor care pot fi reciclate sau valorificate din punct de vedere material sau energetic. Respectivă restricții nu ar trebui să se aplice atunci când se poate demonstra că deșeurile nu pot fi reciclate sau altfel valorificate și că depozitarea lor ar duce la cel mai bun rezultat general de mediu în conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută în Directiva 2008/98/CE.
- (9) Multe state membre încă nu au dezvoltat complet infrastructura necesară în materie de gestionare a deșeurilor. Stabilirea unor obiective privind reducerea eliminării prin depozitare a deșeurilor va necesita schimbări majore în multe state membre în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, va facilita progrese și investiții suplimentare privind colectarea separată, trierea și reciclarea deșeurilor și va evita blocarea materialelor reciclabile la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor.
- (10) O reducere progresivă a eliminării prin depozitare a deșeurilor este necesară pentru a preveni efectele nocive asupra sănătății umane și asupra mediului, precum și pentru a garanta că materialele din deșeuri valoroase din punct de vedere economic sunt recuperate în mod progresiv și eficace prin gestionarea adecvată a deșeurilor și în conformitate cu ierarhia deșeurilor, astfel cum este prevăzută în Directiva 2008/98/CE. Respectivă reducere ar trebui să prevină crearea unei capacități excedentare pentru instalațiile de tratare a deșeurilor reziduale, de exemplu prin valorificare energetică sau tratarea mecano-biologică primară a deșeurilor municipale netratate, întrucât aceasta ar putea duce la subminarea atingerii de către Uniune a obiectivelor pe termen lung privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2008/98/CE. În mod similar, în timp ce, pentru a preveni efectele negative asupra sănătății umane și asupra mediului, statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că numai deșeurile care au fost tratate sunt eliminate în depozite de deșeuri, respectarea acestei obligații nu ar trebui să ducă la crearea de capacități excedentare în tratarea deșeurilor municipale reziduale. Totodată, pentru a asigura coerența dintre obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE și obiectivul de reducere a eliminării prin depozitare a deșeurilor stabilit în Directiva 1999/31/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, și pentru a asigura planificarea coordonată a infrastructurilor și investițiilor necesare pentru îndeplinirea acestor obiective, ar trebui ca statele membre care, în conformitate cu datele comunicate prin chestionarul comun al OCDE și Eurostat, au eliminat peste 60 % din deșeurile lor municipale în depozite de deșeuri în 2013, să li se permită să decidă prelungirea perioadei pentru îndeplinirea obiectivului privind reducerea eliminării prin depozitare a deșeurilor stabilit pentru 2035.
- (11) În vederea asigurării fiabilității datelor, este important să se stabilească norme mai precise referitoare la modul în care statele membre ar trebui să declare deșeurile municipale care au fost eliminate în depozite. Declararea ar trebui să se bazeze pe cantitatea de deșeuri municipale eliminate prin depozitare după operațiunile de tratare în vederea pregătirii acestor deșeuri pentru depozitarea ulterioară, precum stabilizarea deșeurilor biodegradabile municipale, precum și pe cantitatea de deșeuri supuse operațiunilor de eliminare prin incinerare. În ceea ce privește deșeurile municipale care sunt supuse operațiunilor de tratare înainte de reciclării și a valorificării deșeurilor, cum ar fi sortarea și tratarea mecanică, deșeurile care rezultă din astfel de operațiuni și care sunt, în cele din urmă, eliminate în depozite de deșeuri ar trebui luate în considerare la calcularea obiectivului privind eliminarea prin depozitare a deșeurilor.
- (12) La punerea în aplicare a obligației prevăzute în Directiva 1999/31/CE pentru a asigura tratarea deșeurilor înainte de depozitarea acestora, statele membre ar trebui să utilizeze operațiunea de tratare cea mai potrivită, inclusiv stabilizarea fracțiunii organice din deșeuri, pentru a reduce, pe cât posibil, efectele negative ale depozitelor de deșeuri asupra mediului și a sănătății umane. Atunci când evaluează caracterul adecvat al unei operațiuni de tratare, statele membre ar trebui să ia în considerare măsurile deja puse în aplicare pentru a reduce aceste efecte negative, în special separarea bio-deșeurilor și colectarea separată a hârtiei și a cartonului.
- (13) Pentru a asigura o punere în aplicare mai bună, mai rapidă și mai uniformă a prezentei directive și pentru a anticipa orice deficiență în materie de punere în aplicare, ar trebui instituit un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor pentru îndeplinirea obiectivelor.

- (14) Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor Directivei 1999/31/CE și la impulsarea tranziției către o economie circulară, Comisia ar trebui să promoveze coordonarea și schimbul de informații și bune practici între statele membre și diferitele sectoare ale economiei.
- (15) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității sau pentru asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile în temeiul cărora statele membre au obligația de a elabora astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.
- (16) Datele raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în cadrul evaluării respectării dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor de către statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea datelor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeuri, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor. Raportarea fiabilă a datelor privind gestionarea deșeurilor este esențială pentru punerea în aplicare eficientă, planificarea corectă a infrastructurii de tratare a deșeurilor și asigurarea comparabilității datelor între statele membre. Prin urmare, atunci când raportează cu privire la îndeplinirea obiectivelor stabilite în Directiva 1999/31/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, statele membre ar trebui să utilizeze cele mai recente norme elaborate de Comisie și metodologiile elaborate de respectivele autorități naționale competente responsabile cu punerea în aplicare a prezentei directive.
- (17) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 1999/31/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 5a alineatul (4), articolul 15 alineatul (5) și articolele 15b și 15c din respectiva directivă astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (18) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune și, prin aceasta, contribuția la protecția, conservarea și îmbunătățirea calității mediului și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele măsurilor, aceste obiective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (19) Directiva 1999/31/CE ar trebui, prin urmare, modificată în consecință.
- (20) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Amendamente

Directiva 1999/31/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a sprijini tranziția Uniunii către o economie circulară și pentru a îndeplini cerințele stabilite în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), în special la articolele 4 și 12 din aceasta, prezenta directivă urmărește să asigure o reducere progresivă a eliminării prin depozitare a deșeurilor, în special în special în cazul deșeurilor care pot fi reciclate sau valorificate în alt mod, și, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și depozitele de deșeuri, să prevadă măsuri, proceduri și linii directoare

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului, mai ales poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri pentru sănătatea umană provocate de depozitele de deșeuri pe durata întregului lor ciclu de viață.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3)."

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) se aplică definițiile termenilor «deșeuri», «deșeuri periculoase», «deșeuri nepericuloase», «deșeuri municipale», «producător de deșeuri», «deținător de deșeuri», «gestionarea deșeurilor», «colectare separată», «valorificare», «pregătire pentru reutilizare», «reciclare» și «eliminare», prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE;”

(b) literele (b), (c), (d) și (n) se elimină;

(c) la litera (r), se adaugă următorul paragraf:

„În regiunile ultraperiferice în sensul articolului 349 din tratat, statele membre pot decide să aplice următoarea definiție:

«așezare izolată» înseamnă o așezare:

- cu maximum 2 000 de locuitori per așezare și cu maximum cinci locuitori pe kilometru pătrat, sau cu peste 2 000, dar mai puțin de 5 000 de locuitori per așezare, cu maximum cinci locuitori pe kilometru pătrat și cu o producție de deșeuri care nu depășește 3 000 de tone pe an; și
- în cazul căreia distanța până la cea mai apropiată aglomerație urbană cu minimum 250 de locuitori pe kilometru pătrat nu este mai mică de 100 km și nu există un acces rutier la aceasta.”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), se elimină ultima liniuță;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Gestionarea deșeurilor din industriile extractive provenite din activități desfășurate pe uscat, și anume a deșeurilor rezultate din activități de prospecțiune, extracție, inclusiv perioada de dezvoltare anterioară producției, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și din exploatarea carierelor, este exclusă din domeniul de aplicare al prezentei directive atunci când intră în domeniul de aplicare al altor acte legislative ale Uniunii.”

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), se elimină următorul paragraf:

„Cu doi ani înainte de data menționată la litera (c), Consiliul reexaminează obiectivele de mai sus pe baza unui raport înaintat de Comisie cu privire la experiențele practice dobândite de statele membre în urmărirea obiectivelor stabilite la literele (a) și (b), însoțit, după caz, de o propunere referitoare la confirmarea sau modificarea acestor obiective pentru a asigura un grad ridicat de protecție a mediului.”;

(b) la alineatul (3), se adaugă următoarea literă:

„(f) deșeurile care au fost colectate separat în vederea pregătirii pentru reutilizare și a reciclării în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE și al articolului 22 din respectiva directivă, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni ulterioare de tratare a deșeurilor colectate separat, pentru care eliminarea prin depozitare produce cel mai bun rezultat în privința mediului, în conformitate cu articolul 4 din respectiva directivă.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Statele membre depun eforturi pentru a garanta că, începând din 2030, nu se acceptă în depozite de deșeuri niciun deșeu care poate fi reciclat sau valorificat în alt fel, în special atunci când este vorba de deșeuri municipale, cu excepția deșeurilor pentru care eliminarea prin depozitare produce cel mai bun rezultat în privința mediului, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2008/98/CE.

Statele membre includ informații privind măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat în planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la articolul 28 din Directiva 2008/98/CE, sau în alte documente strategice care se referă la întregul teritoriu al statului membru în cauză.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, până în 2035, totalul deșeurilor municipale eliminate prin depozitare este redus la 10 % sau mai puțin din totalul deșeurilor municipale generate (în greutate).

(6) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenul stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (5) dacă respectivul stat membru:

(a) a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și

(b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenului prevăzut la alineatul (5) de la prezentul articol, informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IV la prezenta directivă. Acest plan poate fi completat cu un plan de punere în aplicare prezentat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2008/98/CE.

(7) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în temeiul alineatului (6) litera (b), Comisia poate solicita unui stat membru să revizuiască respectivul plan dacă consideră că planul nu respectă cerințele din anexa IV. Statul membru în cauză prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării Comisiei.

(8) În cazul amânării termenului stabilit, în conformitate cu alineatul (6), statul membru ia măsurile necesare pentru ca, până în 2035, totalul deșeurilor municipale eliminate prin depozitare să fie redus la 25 % sau mai puțin din totalul deșeurilor municipale generate (în greutate).

(9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia revizuieste obiectivul prevăzut la alineatul (5) în vederea menținerii sau, dacă este cazul, a reducerii acestuia, a analizării unui obiectiv privind cantitatea de deșeuri eliminată prin depozitare per cap de locuitor și a introducerii de restricții privind eliminarea prin depozitare a deșeurilor nepericuloase, altele decât deșeurile municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 5a

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 5 alineatele (5) și (6):

(a) greutatea deșeurilor municipale generate și destinate eliminării în depozite de deșeuri se calculează într-un an calendaristic dat;

(b) greutatea deșeurilor rezultate din operațiuni de tratare înainte de reciclare sau alte forme de valorificare a deșeurilor municipale, cum ar fi sortarea sau tratarea mecano-biologică, care sunt apoi eliminate în depozite de deșeuri, se include în greutatea deșeurilor municipale declarate ca fiind eliminate în depozite de deșeuri;

(c) greutatea deșeurilor municipale care fac obiectul operațiunilor de eliminare prin incinerare și greutatea deșeurilor produse în cadrul operațiunilor de stabilizare a fracțiunii biodegradabile a deșeurilor municipale pentru a fi ulterior eliminate în depozite de deșeuri se raportează în cadrul categoriei deșeurilor eliminate în depozite de deșeuri;

(d) greutatea deșeurilor produse în cadrul reciclării sau al altor operațiuni de valorificare a deșeurilor municipale care sunt ulterior eliminate prin depozitare nu este inclusă în greutatea deșeurilor municipale declarate ca fiind eliminate prin depozitare.

(2) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale eliminate prin depozitare pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. În acest scop, pot utiliza sistemul instituit în conformitate cu articolul 11a alineatul (3) din Directiva 2008/98/CE.

(3) Atunci când deșeurile municipale sunt transferate într-un alt stat membru sau sunt exportate din Uniune în scopul eliminării lor în depozite de deșeuri, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*), aceste deșeuri sunt incluse în calculul cantității de deșeuri eliminate în depozite de deșeuri, în conformitate cu alineatul (1), de către statul membru în care au fost colectate deșeurile respective.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă până la 31 martie 2019 acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 5b

Raport de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, întocmește un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 5 alineatele (5) și (6) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre expuse riscului de a nu îndeplini obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.

Articolul 5c

Schimbul de informații și de bune practici

Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, atunci când este cazul, cu autoritățile locale și regionale, cu privire la punerea în aplicare practică a cerințelor din prezenta directivă.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1)."

6. La articolul 6 litera (a), se adaugă următoarea teză:

„Statele membre se asigură că măsurile luate în conformitate cu prezenta literă nu compromit realizarea obiectivelor prevăzute de Directiva 2008/98/CE, în special în ceea ce privește ierarhia deșeurilor și intensificarea pregătirii pentru reutilizare și a reciclării prevăzute la articolul 11 din directiva respectivă.”

7. La articolul 11 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.

8. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Raportare

(1) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 5 alineatele (2), (5) și (6).

Aceste date sunt raportate pe cale electronică în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

Prima perioadă de raportare privind punerea în aplicare a articolului 5 alineatele (5) și (6) începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, și acoperă datele aferente perioadei de raportare respective.

(2) Statele membre raportează datele referitoare la punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (2) până la 1 ianuarie 2025.

(3) Datele raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității.

(4) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(5) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2)."

9. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 15a

Instrumente de promovare a tranziției către o economie mai circulară

Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor prevăzute în prezenta directivă, statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor. Aceste instrumente și măsuri le pot include pe cele indicate în anexa IVa la Directiva 2008/98/CE, sau alte instrumente și măsuri adecvate.

Articolul 15b

Stabilirea coeficientului de permeabilitate pentru depozitele de deșeurii

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metoda care trebuie folosită pentru a stabili coeficientul de permeabilitate pentru depozitele de deșeurii, la fața locului și pentru întreaga suprafață a acestora. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 15c

Standardul Uniunii de eșantionare a deșeurilor

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a elabora un standard de eșantionare a deșeurilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2). Până la adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, statele membre pot aplica standardele și procedurile naționale."

10. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Revizuirea anexelor

Comisia realizează o revizuire a anexelor și, atunci când este cazul, prezintă propuneri legislative corespunzătoare."

11. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

12. În anexa I, punctul 3.5 se elimină.
13. În anexa II, punctul 5 se elimină.
14. În anexa III punctul 2, primul paragraf se elimină.
15. Se adaugă anexa IV, astfel cum este prevăzut în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 5 iulie 2020. Acestea informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
L. PAVLOVA

ANEXĂ

Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA IV

PLAN DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 5 ALINEATUL (6)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 5 alineatul (6) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse;
2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării de deșeuri, instituite în temeiul articolelor 28 și 29 din Directiva 2008/98/CE;
3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 5 alineatul (5) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;
4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (8) din prezenta directivă, aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE și în anexa IVa la directiva respectivă;
5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;
7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.”

DIRECTIVA (UE) 2018/851 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 30 mai 2018****de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită și transformată în gestionarea durabilă a materialelor pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile, pentru a crește eficiența energetică, pentru a reduce gradul de dependență a Uniunii față de resursele importate, pentru a crea noi oportunități economice și pentru a stimula competitivitatea pe termen lung. Pentru ca economia să devină cu adevărat circulară, este necesar să se adopte măsuri suplimentare privind producția și consumul sustenabile, prin axarea pe întregul ciclu de viață al produselor, într-un mod care conservă resursele și închide bucla. Utilizarea mai eficientă a resurselor ar aduce, de asemenea, economii nete substanțiale întreprinderilor, autorităților publice și consumatorilor din Uniune, reducând, în același timp, emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră.
- (2) Creșterea eficienței în utilizarea resurselor și asigurarea valorificării deșeurilor ca resursă poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de importul de materii prime și poate facilita tranziția la o gestionare mai sustenabilă a materialelor și la crearea unui model de economie circulară. Tranziția respectivă ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii stabilite în Strategia Europa 2020 și la crearea de oportunități importante pentru economiile locale și părțile interesate, contribuind în același timp la îmbunătățirea sinergiilor dintre economia circulară și politicile în materie de energie, climă, agricultură, industrie și cercetare, și în același timp generând beneficii pentru mediu în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru economie.
- (3) Obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor ar trebui să fie mai ambițioase, astfel încât să reflecte mai bine ambiția Uniunii de a trece la o economie circulară.
- (4) Este necesar să se asigure coerența dintre Directiva 2008/98/CE și actele legislative conexe ale Uniunii, precum Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 98.

⁽²⁾ JO C 17, 18.1.2017, p. 46.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

- (5) Multe state membre nu au dezvoltat încă în întregime infrastructura necesară în materie de gestionare a deșeurilor. Prin urmare, este esențial să se stabilească obiective clare de politică pe termen lung pentru a orienta măsurile și investițiile, în special prin prevenirea creării de capacități excedentare structurale în ceea ce privește tratarea deșeurilor reziduale și blocarea materialelor reciclabile la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor.
- (6) Deșeurile municipale reprezintă aproximativ între 7 %-10 % din totalul deșeurilor generate în Uniune. Acest flux de deșeuri este însă unul dintre cele mai complexe de gestionat, iar modul în care este administrat constituie, în general, un bun indiciu în ceea ce privește calitatea sistemului global de gestionare a deșeurilor dintr-o țară. Provocările în materie de gestionare a deșeurilor municipale sunt determinate de faptul că acestea au o compoziție foarte complexă și mixtă, se află în imediata apropiere a cetățenilor, au un grad foarte ridicat de vizibilitate publică și au consecințe asupra mediului și a sănătății populației. Prin urmare, administrarea deșeurilor municipale necesită un sistem foarte complex, inclusiv o schemă eficientă de colectare, un sistem eficient de sortare și urmărirea adecvată a fluxurilor de deșeuri, implicarea în mod activ a cetățenilor și a întreprinderilor, adaptarea infrastructurii la compoziția specifică a deșeurilor și un sistem de finanțare detaliat. Țările care au dezvoltat sisteme eficiente de gestionare a deșeurilor municipale au, în general, rezultate mai bune în ceea ce privește administrarea globală a deșeurilor, inclusiv privind îndeplinirea obiectivelor de reciclare.
- (7) Experiența a demonstrat că, indiferent de modul de repartizare a responsabilităților în materie de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați, sistemele de gestionare a deșeurilor pot contribui la realizarea economiei circulare, iar decizia privind alocarea responsabilităților depinde în mod frecvent de condițiile geografice și structurale. Normele stabilite în prezenta directivă permit atât sisteme de gestionare a deșeurilor în care municipalitatea deține responsabilitatea generală de a colecta deșeurile municipale, cât și sisteme în care astfel de servicii sunt externalizate unor operatori privați, precum și orice alt tip de repartizare a responsabilităților între actorii publici și cei privați. Alegerea sistemelor și decizia de a le păstra sau schimba este în continuare responsabilitatea statelor membre.
- (8) Pentru a evita duplicarea normelor, substanțele pe bază de plante din industria agroalimentară și produsele alimentare de origine nonanimală care nu mai sunt destinate consumului uman, fiind menite să fie utilizate pentru hrănirea animalelor pe cale orală, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2008/98/CE, cu condiția să respecte pe deplin legislația Uniunii în domeniul hranei pentru animale. Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui să nu se aplice respectivelor produse și substanțe atunci când sunt utilizate ca hrană pentru animale, fiind necesar ca domeniul de aplicare al directivei menționate să fie clarificat în consecință. Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii aplicabile în domeniul nutriției animalelor, subprodusele de origine animală destinate a fi utilizate ca materii prime pentru hrana pentru animale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sunt deja excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2008/98/CE, în măsura în care sunt reglementate de alte acte legislative ale Uniunii.
- (9) Este necesar să se includă în Directiva 2008/98/CE definiții ale deșeurilor nepericuloase, ale deșeurilor municipale, ale deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări, ale deșeurilor alimentare, ale operațiunilor de valorificare materială, ale rambleierii și ale schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, astfel încât domeniul de aplicare al acestor noțiuni să fie clarificat.
- (10) Pentru a asigura faptul că pregătirea pentru reutilizare și obiectivele de reciclare se bazează pe date fiabile și comparabile și pentru a permite o monitorizare mai eficace a progreselor realizate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor respective, definiția deșeurilor municipale din Directiva 2008/98/CE ar trebui să fie conformă cu definiția utilizată în scopuri statistice de Eurostat și de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), pe baza căreia statele membre raportează date de mai mulți ani. Deșeurile municipale sunt definite ca deșeuri menajere și deșeuri provenind din alte surse, cum ar fi magazinele de vânzare cu amănuntul, administrația, sectorul educației, serviciile medicale, serviciile de cazare și de restaurație și alte servicii și activități, care sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere. Prin urmare, deșeurile municipale includ, printre altele, deșeurile rezultate din activitatea de întreținere a parcurilor și grădinilor, cum ar fi frunzele, iarba și resturile rămase în urma tunderii copacilor, precum și deșeurile provenite din activitatea de curățare a piețelor și a străzilor, cum ar fi conținutul containerelor pentru gunoi și gunoaiile adunate de pe străzi, cu excepția materialelor precum nisipul, pietrele, noroiul sau praful. Statele membre urmează să se asigure că deșeurile produse de marile întreprinderi comerciale și industriale care nu sunt similare cu deșeurile menajere nu intră în sfera de aplicare a definiției deșeurilor municipale. Deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, construcții și demolări, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare și vehiculele scoase din uz nu intră în sfera de aplicare a definiției deșeurilor municipale. Deșeurile municipale urmează a fi înțelese ca fiind corespunzătoare tipurilor de deșeuri

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

incluse în capitolul 15 01 și capitolul 20, cu excepția codurilor 20 02 02, 20 03 04 și 20 03 06, din lista deșeurilor stabilită prin Decizia 2014/955/UE a Comisiei ⁽¹⁾ din versiunea în vigoare la 4 iulie 2018. Deșeurile care se încadrează la alte capitole din respectiva listă nu trebuie să fie considerate deșeuri municipale, cu excepția cazurilor în care deșeurile municipale sunt supuse tratării și li se atribuie codurile enumerate la capitolul 19 din respectiva listă. Statele membre pot utiliza categoriile pertinente din respectiva listă în scopuri statistice. Definiția deșeurilor municipale din prezenta directivă este introdusă pentru a determina domeniul de aplicare al pregătirii pentru reutilizare și al obiectivelor de reciclare și regulile de calcul al acestora. Definiția este neutră în ceea ce privește statutul, public sau privat, al operatorului care gestionează deșeurile și include, prin urmare, deșeurile provenind de la gospodării și din alte surse care sunt gestionate de municipalități sau în numele acestora sau direct de operatori privați.

- (11) Deși definiția deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări se referă la deșeurile rezultate din activități de construcție și demolare în general, aceasta include și deșeurile provenite din activitățile minore de construcție de tipul „do-it-yourself” și demolare desfășurate în gospodăriile private. Deșeurile provenite din activități de construcție și demolări ar trebui înțelese ca fiind corespunzătoare tipurilor de deșeuri incluse în capitolul 17 din lista deșeurilor stabilită prin Decizia 2014/955/UE din versiunea în vigoare la 4 iulie 2018.
- (12) Ar trebui introdusă o definiție a valorificării materiale, pentru a acoperi formele de valorificare, altele decât valorificarea energetică și altele decât reprelucrarea deșeurilor în materiale folosite drept combustibil sau pentru a produce în alt fel energie. Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea și alte forme de valorificare materială, precum reprelucrarea deșeurilor în materii prime secundare în scopuri de amenajare pentru construcția de drumuri sau alte infrastructuri. În funcție de circumstanțele de fapt specifice, o astfel de reprelucrare poate intra în definiția reciclării, în cazul în care utilizarea materialelor se bazează pe controale de calitate corespunzătoare și îndeplinește toate standardele, normele, specificațiile și cerințele în materie de mediu și de protecție a sănătății relevante pentru utilizarea respectivă.
- (13) Ar trebui introdusă o definiție a rambleierii pentru a clarifica faptul că înseamnă orice operațiune de valorificare a deșeurilor nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere ar trebui să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea scopurilor în cauză.
- (14) Ar trebui introdusă o definiție a schemei de răspundere extinsă a producătorilor pentru a clarifica faptul că înseamnă un set de măsuri luate de statele membre potrivit cărora producătorii de produse trebuie să poarte responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs, inclusiv colectarea separată și operațiunile de sortare și tratare. Această obligație poate include, de asemenea, responsabilitatea organizațională și responsabilitatea de a contribui la prevenirea generării de deșeuri și la reutilizarea și reciclarea produselor. Producătorii de produse pot îndeplini obligațiile ce le revin în temeiul schemei de răspundere extinsă a producătorilor în mod individual sau colectiv.
- (15) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor prevăzute în Directiva 2008/98/CE, statele membre ar trebui să utilizeze instrumente economice și alte măsuri în scopul de a furniza stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, precum cele indicate în anexa IVa, care includ, printre altele, taxele de eliminare a deșeurilor prin depozitare și taxele de incinerare, schemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată, schemele de răspundere extinsă a producătorilor, facilitarea donațiilor de alimente, stimulentele acordate autorităților locale sau alte instrumente și măsuri adecvate.
- (16) Pentru a promova utilizarea durabilă a resurselor și simbioza industrială, statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a facilita recunoașterea ca subprodus a unei substanțe sau a unui obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect, în cazul în care condițiile armonizate stabilite la nivelul Uniunii sunt respectate. Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate cu privire la punerea în aplicare a statutului de subprodus, acordând prioritate practicilor de simbioză industrială care pot fi reproduse.
- (17) Pentru a le oferi operatorilor de pe piețele de materii prime secundare mai multă certitudine în ceea ce privește statutul de deșeu sau de material care nu mai este considerat deșeu al substanțelor sau al obiectelor și pentru a promova condiții de concurență echitabile, este important ca statele membre să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de valorificare sunt considerate ca încetând să mai fie deșeuri dacă respectă toate condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Astfel de măsuri pot include adoptarea de acte legislative care transpun respectivele obligații susținute de proceduri pentru punerea lor în aplicare, cum ar fi crearea unor criterii de încetare a statutului de deșeu specifice materialelor și aplicațiilor, documente de orientare, decizii de la caz la caz și alte proceduri pentru aplicarea ad-hoc a condițiilor armonizate stabilite la nivelul Uniunii. Astfel de măsuri ar trebui să includă dispoziții de executare pentru a verifica dacă deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri ca urmare a unei operațiuni de valorificare respectă dreptul Uniunii privind deșeurile, substanțele chimice și produsele, acordând prioritate în special fluxurilor de deșeuri care prezintă un risc mai ridicat pentru sănătatea umană și pentru mediu ca urmare a naturii și volumului fluxurilor de deșeuri, deșeurilor care fac obiectul unor

⁽¹⁾ Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 370, 30.12.2014, p. 44).

procese inovatoare de valorificare sau deșeurilor care sunt recuperate pentru utilizarea ulterioară în alte state membre. Măsurile pot include, de asemenea, stabilirea unei cerințe pentru operatorii care valorifică deșeuri sau deținătorii de deșeuri valorificate de a demonstra conformitatea cu condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Pentru a preveni transporturile ilegale de deșeuri și pentru a sensibiliza statele membre și operatorii economici în acest sens, ar trebui să existe o transparență mai mare cu privire la abordările statelor membre în ceea ce privește încetarea statutului de deșeu, în special în ceea ce privește deciziile lor de la caz la caz și rezultatele verificărilor efectuate de autoritățile competente, precum și în ceea ce privește îngrijorările statelor membre și alte autorităților competente, specifice privind anumite fluxuri de deșeuri. Rămâne responsabilitatea exclusivă a statului membru să determine în final, pe baza tuturor informațiilor relevante furnizate de către deținătorul de materiale sau de deșeuri, dacă condițiile prevăzute la articolul 5 sau la articolul 6 din Directiva 2008/98/CE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă sunt respectate.

- (18) Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare, cu scopul de a stabili criterii detaliate privind aplicarea încetării statutului de deșeu. În acest context, ar trebui luate în considerare anumite criterii de stabilire a încetării statutului de deșeu, cel puțin pentru agregate, hârtie, anvelope și materiale textile.
- (19) Aplicarea normelor privind subprodusele și încetarea statutului de deșeu ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor dispoziții ale dreptului Uniunii, în special articolului 28 și articolului 50 alineatele (4a) și (4b) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ privind transferurile de deșeuri, legislației privind substanțele chimice și legislației privind introducerea pe piață a anumitor produse. Încetarea statutului de deșeu poate fi realizată numai dacă substanțele sau obiectele respectă cerințele relevante aplicabile produselor. Normele privind încetarea statutului de deșeu pot fi stabilite în legislația specifică produselor.
- (20) Statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a încuraja dezvoltarea, producerea, comercializarea și utilizarea produselor și componentelor de produse adaptate unei utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic, reparabile cu ușurință și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul pregătirii pentru reutilizare și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor, fără a aduce atingere liberei circulații a bunurilor pe piața internă. Măsurile respective ar trebui să țină seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.
- (21) Schemele de răspundere extinsă a producătorilor reprezintă o parte esențială a gestionării eficiente a deșeurilor. Cu toate acestea, eficacitatea și performanța acestora diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Prin urmare, este necesar să se stabilească cerințe operaționale minime privind astfel de scheme de răspundere extinsă a producătorilor în cauză și să se clarifice faptul că cerințele respective se aplică, de asemenea, schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, în special al Directivelor 2000/53/CE ⁽²⁾, 2006/66/CE ⁽³⁾ și 2012/19/UE ⁽⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, în plus față de cerințele deja prevăzute în actele respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod explicit. Este necesar să se facă o distincție între cerințele minime în cauză, care se aplică tuturor schemelor, și cele care se aplică doar organizațiilor care pun în aplicare obligațiile ce le revin în temeiul schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse. Cu excepția cazului în care statele membre decid altfel, cerințele minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor nu se aplică schemelor care nu respectă definiția unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor.
- (22) Cerințele generale minime ar trebui să diminueze costurile și să stimuleze performanța, precum și să asigure condiții de concurență echitabile, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru întreprinderile din domeniul comerțului electronic, și să evite obstacolele în calea bunei funcționări a pieței interne. Cerințele respective ar trebui să contribuie, de asemenea, la includerea costurilor la încheierea ciclului de viață în prețurile produselor și să ofere stimulente producătorilor pentru ca, atunci când își proiectează produsele, să țină seama în mai mare măsură de posibilitățile de reciclare, reutilizare și reparare și de prezența substanțelor periculoase. În general, cerințele ar trebui să îmbunătățească guvernanta și transparența schemelor de răspundere extinsă a producătorilor și să reducă riscul de conflicte de interese între organizațiile care pun în aplicare obligațiile ce le revin în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse și

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

⁽³⁾ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

operatorii care se ocupă de deșeuri cu care respectivele organizații încheie contracte. Cerințele ar trebui să se aplice atât schemelor noi de răspundere extinsă a producătorilor, cât și celor existente. Cu toate acestea, schemele existente de răspundere extinsă a producătorilor au nevoie de o perioadă de tranziție pentru a-și adapta structurile și procedurile la noile cerințe.

- (23) Autoritățile publice joacă un rol important în organizarea colectării și tratării deșeurilor municipale și în comunicarea aferentă cu cetățenii. Dispozițiile referitoare la responsabilitatea financiară a producătorilor de produse introduse ca parte a cerințelor minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice fără a aduce atingere competenței autorităților publice în ceea ce privește colectarea și tratarea deșeurilor municipale.
- (24) În cazurile în care autoritățile publice sunt responsabile de organizarea aspectelor operaționale legate de gestionarea deșeurilor provenite din produse care fac obiectul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, serviciile respective ar trebui furnizate într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și responsabilitatea financiară a producătorilor de produse nu ar trebui să depășească costurile necesare pentru a furniza serviciile în cauză. Astfel de costuri ar trebui să fie stabilite în mod transparent între actorii implicați, inclusiv producătorii de produse, organizațiile acestora și autoritățile publice.
- (25) Pentru a asigura gestionarea corectă a deșeurilor, în cazul în care producătorii de produse sau organizațiile care pun în aplicare obligațiile schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora sunt responsabile de gestionarea deșeurilor provenite din produsele pe care le introduc pe piață, aceștia ar trebui să asigure continuitatea serviciilor de gestionare a deșeurilor pe tot parcursul anului, chiar dacă au îndeplinit deja țintele și obiectivele care le sunt impuse. De asemenea, aceștia nu ar trebui să limiteze respectivele servicii în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate la zonele în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cel mai profitabile.
- (26) Producătorii de produse ar trebui să acopere costurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor privind gestionarea deșeurilor și a altor ținte și obiective, inclusiv privind prevenirea deșeurilor, stabilite pentru schemele relevante de răspundere extinsă a producătorilor. În condiții stricte, respectivele costuri pot fi suportate în comun cu producătorii inițiali de deșeuri sau cu distribuitorii în cazurile justificate de necesitatea de a asigura gestionarea corectă a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor.
- (27) Comisia ar trebui să adopte orientări cu privire la modularea contribuțiilor financiare ale producătorilor de produse la schemele de răspundere extinsă a producătorilor pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a prezentei directive cu scopul de a înlesni funcționarea pieței interne. Pentru a asigura coerența în cadrul pieței interne, Comisia ar trebui să poată adopta criterii armonizate în acest sens prin intermediul unor acte de punere în aplicare.
- (28) Reprezentanții autorizați în scopul îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor de produse pot face obiectul unor cerințe care să permită statului membru pe teritoriul căruia sunt stabiliți să monitorizeze și să verifice respectarea obligațiilor respective. Cu toate acestea, cerințele în cauză nu ar trebui să depășească cerințele aplicabile producătorilor de produse și organizațiilor care pun în aplicare obligațiile schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora stabilite în statul membru în cauză.
- (29) Prevenirea generării de deșeuri este cea mai eficace modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca statele membre să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni generarea de deșeuri și pentru a monitoriza și a evalua progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. În cadrul acestor măsuri, statele membre ar trebui să faciliteze modele de producție, modele de afaceri și tipare de consum inovatoare, care să reducă prezența substanțelor periculoase în materiale și produse, să favorizeze creșterea duratei de viață a produselor și să promoveze reutilizarea, inclusiv prin crearea și susținerea unor rețele de reutilizare și reparare, precum cele gestionate de întreprinderile din economia socială, prin scheme de restituire a garanției și de returnare-reumplere și prin stimularea refabricării, recondiționării și, după caz, a reorientării produselor, precum și prin platforme colaborative. În vederea asigurării unei măsurări uniforme a progreselor globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri, ar trebui să se instituie obiective și indicatori comuni.

- (30) Promovarea sustenabilității în producție și în consum poate contribui în mod semnificativ la prevenirea generării de deșeuri. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a-i ajuta pe consumatori să devină conștienți de respectiva contribuție și să îi încurajeze să participe mai activ, în vederea utilizării mai eficiente a resurselor. Printre măsurile de reducere a cantității de deșeuri generate, statele membre ar trebui să prevadă inițiative constante de comunicare și educare, în scopul sensibilizării cu privire la chestiunile legate de prevenirea deșeurilor și de aruncarea de gunoaie, putând include utilizarea unor scheme de restituire a garanției și stabilirea unor obiective cantitative și acordarea, după caz, de stimulente economice adecvate pentru producători.
- (31) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a promova prevenirea și reducerea generării de deșeuri alimentare în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (ONU) la data de 25 septembrie 2015, în special cu obiectivele acesteia privind reducerea la jumătate a deșeurilor alimentare mondiale pe cap de locuitor la nivelurile comerțului cu amănuntul și consumatorilor, precum și pentru a reduce pierderile alimentare de-a lungul lanțurilor de producție și de aprovizionare, inclusiv pierderile post-recoltare, până în 2030. Respectivele măsuri ar trebui să vizeze prevenirea și reducerea generării de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor. Pentru a contribui la obiectivul de dezvoltare durabilă al ONU și pentru a asigura un parcurs favorabil îndeplinirii sale, statele membre ar trebui să încerce să atingă la nivelul Uniunii o țintă indicativă de reducere a deșeurilor alimentare de 30 % până în 2025 și de 50 % până în 2030. Având în vedere beneficiile de mediu, sociale și economice ale prevenirii generării de deșeuri alimentare, statele membre ar trebui să stabilească măsuri specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare, inclusiv campanii de sensibilizare pentru a demonstra cum să se prevină generarea de deșeuri alimentare, în programele lor de prevenire a generării deșeurilor. Statele membre ar trebui să măsoare progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea deșeurilor alimentare. Pentru a măsura respectivele progrese și a facilita schimbul de bune practici pe întreg teritoriul Uniunii, atât între statele membre, cât și între operatorii din sectorul alimentar, ar trebui să se instituie o metodologie comună pentru măsurarea respectivă. Pe baza respectivelor metodologii, raportarea privind nivelurile de deșeuri alimentare ar trebui să aibă loc anual.
- (32) Pentru a preveni generarea de deșeuri alimentare, statele membre ar trebui să ofere stimulente pentru colectarea produselor alimentare nevândute în toate etapele lanțului de aprovizionare, precum și pentru redistribuirea lor sigură, inclusiv spre organizații caritabile. Pentru a se reduce deșeurile alimentare, ar trebui să fie informați mai bine consumatorii cu privire la semnificația datei-limită de consum și a datei minime de valabilitate.
- (33) Gunoaiele, indiferent dacă sunt aruncate în orașe, pe uscat, în râuri și mări sau în altă parte, au un impact negativ direct și indirect asupra mediului, a bunăstării cetățenilor și a economiei, iar costurile de curățare reprezintă o povară economică inutilă pentru societate. Statele membre ar trebui să ia măsuri menite să prevină toate formele de abandonare, aruncare sau gestionare necontrolată sau alte forme de aruncare de deșeuri. Statele membre ar trebui să ia măsuri de curățare a gunoaielor prezente în mediu, indiferent de sursă sau mărime și indiferent dacă deșeurile au fost aruncate în mod intenționat sau din neglijență. Măsurile de prevenire și de reducere a gunoaielor provenite din produse care reprezintă sursele principale ale aruncării de gunoaie în mediul natural și marin ar putea consta, printre altele, în îmbunătățirea infrastructurii și practicilor de gestionare a deșeurilor, a instrumentelor economice și a campaniilor de sensibilizare. Atunci când examinează o măsură care are efecte restrictive asupra comerțului în interiorul Uniunii, statele membre ar trebui să poată demonstra că măsura în cauză este adecvată pentru îndeplinirea obiectivului de a preveni și a reduce aruncarea de gunoaie în mediul natural și mediul marin, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv și nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre.
- (34) Lupta împotriva gunoaielor ar trebui să fie un efort comun al autorităților competente, al producătorilor și al consumatorilor. Consumatorii ar trebui să fie stimulați să își modifice comportamentul, inclusiv prin educație și campanii de sensibilizare, iar producătorii ar trebui să promoveze utilizarea sustenabilă a produselor lor și să contribuie la gestionarea sfârșitului ciclului de viață al acestora.
- (35) Gunoaiele din mediul marin reprezintă o problemă deosebit de acută, iar statele membre ar trebui să ia măsuri care vizează stoparea generării de deșeuri marine în Uniune, contribuind astfel la obiectivul din Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015, de a preveni și reduce în mod semnificativ, până în 2025, toate tipurile de poluare marină, în special din activități desfășurate pe uscat, inclusiv deșeurile marine și poluarea cu nutrienți. Întrucât deșeurile marine, în special deșeurile din plastic, sunt generate, în mare măsură, de activități de pe uscat cauzate în principal de practici și infrastructuri deficitare de gestionare a deșeurilor solide, de aruncarea de gunoaie de către cetățeni și de lipsa de sensibilizare a publicului, ar trebui luate măsuri specifice în cadrul programelor de prevenire a deșeurilor și al planurilor de gestionare a deșeurilor. Aceste măsuri ar trebui să contribuie la obiectivul unei „stări ecologice bune” în mediul marin până în 2020, așa cum se

prevede în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În conformitate cu directiva respectivă, statele membre sunt obligate să adopte strategii și măsuri specifice și să le actualizeze o dată la șase ani. Ele sunt, de asemenea, obligate să raporteze periodic, începând cu 2018, cu privire la progresele înregistrate în menținerea sau îndeplinirea obiectivului unei stări ecologice bune. Măsurile de combatere a gunoaielor prevăzute în Directiva 2008/98/CE ar trebui, prin urmare, să fie coordonate cu măsurile necesare în temeiul Directivei 2008/56/CE și al Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾.

- (36) Anumite materii prime au mare importanță pentru economia Uniunii și furnizarea acestora implică un grad ridicat de risc. În vederea garantării securității aprovizionării cu respectivele materii prime și în concordanță cu Inițiativa privind materiile prime stabilită de Comisie în comunicarea sa din 4 noiembrie 2008 privind „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” și cu obiectivele și țintele Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime, statele membre ar trebui să ia măsuri de promovare a reutilizării produselor care constituie sursele principale de materii prime critice pentru a preveni transformarea materiilor respective în deșeuri. În acest context, Comisia a stabilit o listă de astfel de materii prime pentru Uniune în Comunicarea sa din 13 septembrie 2017 privind „lista din 2017 a materiilor prime critice pentru UE”, iar această listă face obiectul unei revizuii periodice.
- (37) Pentru a sprijini în continuare punerea în aplicare cu eficacitate a Inițiativei privind materiile prime, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia măsuri pentru a realiza cea mai bună gestionare posibilă a deșeurilor care conțin cantități semnificative de materii prime critice, ținând seama de fezabilitatea economică și tehnologică și de beneficiile ecologice și de sănătate. Statele membre ar trebui, de asemenea, să includă în planurile lor de gestionare a deșeurilor măsuri corespunzătoare la nivel național privind colectarea, sortarea și valorificarea deșeurilor care conțin cantități semnificative din aceste materii prime. Măsurile ar trebui să fie incluse în planurile de gestionare a deșeurilor atunci când acestea sunt actualizate pentru prima dată după intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia ar trebui să furnizeze informații privind grupele de produse relevante și fluxurile de deșeuri la nivelul Uniunii. Furnizarea respectivelor informații nu împiedică totuși statele membre să ia măsuri privind alte materii prime considerate ca fiind importante pentru economia lor națională.
- (38) În cazul în care produsele, materialele și substanțele devin deșeuri, prezența substanțelor periculoase poate face deșeurile nepotrivite pentru reciclarea sau producția de materii prime secundare de înaltă calitate. Prin urmare, în conformitate cu cel de-al 7-lea Program de acțiune pentru mediu, care solicită dezvoltarea unor cicluri de materiale netoxice, este necesar să se promoveze măsuri de reducere a conținutului de substanțe periculoase din materiale și produse, inclusiv materialele reciclate, și să se asigure că sunt comunicate suficiente informații cu privire la prezența substanțelor periculoase și în special a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită, pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor și materialelor. În vederea atingerii acestor obiective, este necesar să se îmbunătățească coerența între dreptul Uniunii privind deșeurile, privind substanțele chimice și privind produsele și să se prevadă un rol pentru Agenția Europeană pentru Produse Chimice pentru a se asigura disponibilitatea informațiilor privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită, pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor și materialelor, inclusiv în stadiul de deșeu.
- (39) Îmbunătățirea utilizării resurselor ar putea aduce economii nete substanțiale întreprinderilor din Uniune, autorităților publice și consumatorilor, reducând în același timp emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră. Din acest motiv, Comisia ar trebui să propună, până la sfârșitul anului 2018, un indicator central și un tablou de bord cu sub-indicatori privind utilizarea eficientă a resurselor, pentru a monitoriza progresele în direcția obiectivului de creștere a eficienței utilizării resurselor la nivelul Uniunii.
- (40) Sprijinirea unei bioeconomii sustenabile poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de importurile de materii prime. Produsele din materiale biologice reciclabile și produsele biodegradabile compostabile ar putea reprezenta prin urmare o oportunitate pentru a stimula în continuare cercetarea și inovarea și pentru a înlocui materiile prime bazate pe combustibili fosili cu resurse regenerabile.
- (41) Pentru a evita tratarea deșeurilor care blochează resurse la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor, pentru a crește ratele de pregătire pentru reutilizare și de reciclare, pentru a permite reciclarea de înaltă calitate și a stimula utilizarea materiilor prime secundare de calitate, statele membre ar trebui să asigure o mai bună respectare a obligației de a colecta separat deșeurile, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, inclusiv a obligației de a institui un sistem de colectare separată cel puțin

(1) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

(2) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă pe care statele membre trebuiau să o îndeplinească până în 2015, și ar trebui să introducă colectarea separată a bio-deșeurilor, a deșeurilor periculoase provenind din gospodării și a deșeurilor textile. După caz, bio-deșeurile periculoase și deșeurile provenite din ambalaje care conțin substanțe periculoase ar trebui să fie supuse unor cerințe specifice de colectare.

- (42) Colectarea separată ar putea fi realizată prin colectarea de la ușă la ușă, prin sistemele de predare și primire sau prin alte mecanisme de colectare. Deși obligația de colectare separată a deșeurilor prevede ca deșeurile să fie păstrate separat în funcție de tipul și natura lor, ar trebui să fie posibil să se colecteze anumite tipuri de deșeuri în mod neseplat cu condiția ca acest lucru să nu împiedice reciclarea de înaltă calitate sau alte forme de valorificare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să se abată de la obligația generală de a colecta separat deșeurile în alte cazuri justificate corespunzător, de exemplu atunci când colectarea separată a anumitor fluxuri de deșeuri în zonele îndepărtate și slab populate provoacă efecte negative asupra mediului care vor fi mai importante decât beneficiile totale pentru mediu sau atrage după sine costuri economice disproporționate. Atunci când evaluează orice cazuri în care costurile economice ar putea fi disproporționate, statele membre ar trebui să ia în considerare beneficiile economice generale ale colectării separate, inclusiv în ceea ce privește costurile directe evitate și costurile efectelor negative asupra mediului și a sănătății asociate colectării și tratării deșeurilor mixte, veniturile obținute din vânzările de materii prime secundare și posibilitatea de a dezvolta piețe pentru materiile respective, precum și contribuțiile producătorilor de deșeuri și ale producătorilor de produse, care ar putea îmbunătăți în continuare eficiența din punctul de vedere al costurilor a sistemelor de gestionare a deșeurilor.
- (43) Obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui majorate astfel încât să se genereze beneficii de mediu, economice și sociale substanțiale și să se accelereze tranziția către o economie circulară.
- (44) Printr-o majorare progresivă a obiectivelor existente privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui să se asigure faptul că materialele din deșeuri valoroase din punct de vedere economic sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate cu eficacitate, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, și că materialele valoroase din punct de vedere economic pe care le conțin deșeurile sunt reintroduse în economia europeană, impulsionând astfel Inițiativa privind materiile prime și crearea unei economii circulare.
- (45) Există diferențe mari între statele membre din perspectiva rezultatelor pe care acestea le-au obținut în domeniul gestionării deșeurilor, în special în ceea ce privește reciclarea deșeurilor municipale. Pentru a ține seama de aceste diferențe, statelor membre care, în conformitate cu datele raportate prin chestionarul comun al OCDE și Eurostat, în 2013 au pregătit pentru reutilizare și au reciclat mai puțin de 20 % din deșeurile lor municipale sau au eliminat peste 60 % din deșeurile lor municipale prin depozitare, ar trebui să li se permită să decidă extinderea perioadei de timp în vederea îndeplinirii obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea stabilite pentru 2025, 2030 și 2035. Având în vedere ratele naționale de progres observate în statele membre în ultimii 15 ani, aceste state membre ar trebui să-și majoreze capacitatea de reciclare la niveluri care să depășească cu mult mediile înregistrate anterior pentru a realiza obiectivele respective. În vederea asigurării faptului că se înregistrează progrese constante în direcția realizării obiectivelor și că deficiențele în materie de punere în aplicare sunt remediate în timp util, statele membre care au mai mult timp ar trebui să îndeplinească obiective intermediare și, pe baza unor criterii detaliate, să stabilească un plan de punere în aplicare.
- (46) În vederea asigurării fiabilității datelor, este important să se stabilească norme mai precise referitoare la modul în care statele membre ar trebui să raporteze ceea ce se reciclează efectiv și se pregătește pentru reutilizare și poate fi luat în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor. Calcularea obiectivelor în materie de reciclare ar trebui să se bazeze pe greutatea deșeurilor municipale care intră în operațiunea de reciclare. Ca regulă generală, măsurarea efectivă a greutății deșeurilor municipale considerate ca reciclate ar trebui să se desfășoare în locul unde deșeurile municipale intră în operațiunea de reciclare. Cu toate acestea, pentru a limita sarcinile administrative, ar trebui să se permită statelor membre, în condiții stricte și prin derogare de la regula generală, să stabilească greutatea deșeurilor municipale reciclate pe baza măsurării rezultatelor oricărei operațiuni de sortare. Pierderile de materiale care au loc înainte ca deșeurile să intre în operațiunea de reciclare, de exemplu din cauza sortării sau a altor operațiuni preliminare, nu ar trebui să fie incluse în cantitatea de deșeuri raportate ca reciclate. Pierderile respective pot fi stabilite pe baza registrelor electronice, a specificațiilor tehnice, a normelor detaliate privind calcularea ratelor medii ale pierderilor pentru diferite fluxuri de deșeuri sau a altor măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la măsurile respective în rapoartele privind verificarea calității care însoțesc datele privind reciclarea deșeurilor raportate Comisiei. Ratele medii ale pierderilor ar trebui, de preferință, să fie stabilite la nivelul fiecărei instalații de sortare și ar trebui să fie legate de diferite tipuri principale de deșeuri, diferite surse (de exemplu menajere sau comerciale), diferite scheme de colectare și diferite tipuri de procese de sortare. Ratele medii ale

pierderilor ar trebui să fie folosite numai în cazurile în care nu există alte date fiabile, în special în contextul transportului și exportului de deșeuri. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică sau chimică inerente în operațiunea de reciclare prin care deșeurile sunt re prelucrate efectiv în produse, materiale sau substanțe nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.

- (47) Dată fiind alinierea definițiilor conținute în Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE, Directiva 2008/98/CE și Directiva 2012/19/UE, dispoziția din articolul 6 din Directiva 2008/98/CE privind luarea în considerare a deșeurilor care încetează să mai fie considerate deșeuri în scopul obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute în aceste directive nu mai este necesară. Materialele care încetează să mai fie deșeuri prin intermediul unei operațiuni de valorificare sau de reciclare urmează a fi luate în calcul pentru îndeplinirea respectivelor obiective de valorificare sau reciclare stabilite în aceste directive, în conformitate cu metodele de calcul aplicabile. În cazul în care deșeurile încetează să mai fie deșeuri ca rezultat al unei operațiuni pregătitoare înainte de a fi re prelucrate efectiv, aceste materiale pot fi considerate ca reciclate cu condiția să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Materialele care își pierd statutul de deșeuri ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt utilizate pentru rambleiere sau sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât pregătirea pentru reutilizare și reciclarea, nu ar trebui luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (48) În cazul în care calculul ratei de reciclare se aplică tratării aerobe sau anaerobe a deșeurilor biodegradabile, cantitățile de deșeuri care intră în tratare aerobă sau anaerobă pot fi considerate drept reciclate, cu condiția ca un astfel de tratament să genereze materiale care urmează a fi utilizate ca produse, materii sau substanțe reciclate. Deși compostul sau materialul fermentat (digestatul) reprezintă cele mai frecvente rezultate ale unor astfel de tratamente, și alte tipuri de materiale obținute ar putea fi luate în considerare, cu condiția să conțină cantități comparabile de conținut reciclat în raport cu cantitatea de deșeuri biodegradabile tratate. În alte cazuri, în conformitate cu definiția reciclării, re prelucrarea deșeurilor biodegradabile în materiale ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât pregătirea pentru reutilizare și reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (49) Pentru a calcula dacă obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea sunt realizate, statele membre ar trebui să poată lua în considerare reciclarea metalelor care sunt separate după incinerarea deșeurilor municipale. În vederea asigurării unei calculări uniforme a acestor date, Comisia ar trebui să adopte norme detaliate privind criteriile de calitate pentru metalele reciclate și privind calcularea, verificarea și raportarea datelor.
- (50) În cazul exporturilor de deșeuri din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării, statele membre ar trebui să facă uz în mod eficace de competențele de control prevăzute la articolul 50 alineatul (4c) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 de a solicita documente justificative pentru a stabili dacă un transfer este destinat unor operațiuni de valorificare conforme cu articolul 49 din regulamentul respectiv și, prin urmare, dacă este gestionat rațional din punct de vedere ecologic, într-o instalație care funcționează în conformitate cu standarde privind sănătatea umană și protecția mediului în mare parte echivalente cu standardele stabilite în legislația Uniunii. În acest sens, statele membre ar putea colabora cu alți actori relevanți, cum ar fi autoritățile competente din țara de destinație, organisme de verificare independente din țările terțe sau organizații care pun în aplicare obligațiile instituite în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, care ar putea efectua controale fizice și alte controale la instalațiile din țări terțe. În raportul privind verificarea calității care însoțește datele privind îndeplinirea obiectivelor, statele membre ar trebui să prezinte măsurile luate pentru punerea în aplicare a obligației de a asigura că deșeurile exportate din Uniune sunt tratate în condiții echivalente în general cu cele necesare în temeiul dreptului relevant al Uniunii din domeniul mediului.
- (51) În vederea asigurării unei puneri în aplicare mai bune, mai rapide și mai uniforme a prezentei directive și în vederea anticipării oricăror deficiențe legate de punerea în aplicare, ar trebui să se instituie un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor de îndeplinire a obiectivelor.
- (52) Deșeurile industriale, anumite părți ale deșeurilor comerciale și deșeurile extractive sunt extrem de diversificate din punctul de vedere al compoziției și al volumului și sunt foarte diferite în funcție de structura economică a statului membru, de structura sectorului industrial sau comercial care generează deșeurile ori de densitatea industrială sau comercială dintr-o anumită zonă geografică. Prin urmare, pentru cea mai mare parte a deșeurilor industriale și extractive, o abordare orientată spre sectorul industrial, cu utilizarea documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile și a unor instrumente similare, a fost considerată o soluție adecvată de abordare a

⁽¹⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

aspectelor specifice referitoare la gestionarea unui anumit tip de deșeuri. Cu toate acestea, deșeurile de ambalaje industriale și comerciale ar trebui să facă în continuare obiectul cerințelor Directivelor 94/62/CE și 2008/98/CE, inclusiv ale modificărilor aduse acestora. În vederea explorării suplimentare a posibilității de a crește rata de pregătire pentru reutilizare și de reciclare a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri principale de deșeuri, Comisia ar trebui să ia în considerare stabilirea de obiective pentru aceste fluxuri de deșeuri.

- (53) Pentru a garanta că obiectivele dreptului Uniunii privind gestionarea deșeurilor continuă să fie îndeplinite, este important ca Comisia să revizuiască operațiunile de eliminare enumerate în anexa I la Directiva 2008/98/CE. Revizuirea respectivă ar trebui să fie efectuată în sensul articolului 13 din respectiva directivă, ținând seama în același timp de informațiile relevante, cum ar fi evoluțiile la nivel internațional, în special în legătură cu Convenția de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora ⁽¹⁾.
- (54) Deșeurile periculoase care provin din gospodării, precum deșeurile periculoase din vopsele, lacuri, solvenți sau produse de curățare ar trebui, de asemenea, să fie colectate separat pentru a evita contaminarea deșeurilor municipale cu fracțiuni de deșeuri periculoase care ar putea reduce calitatea reciclării și pentru a asigura gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase respective. În acest sens, sunt deja în vigoare obligații de colectare specifice pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice și deșeurile de baterii și acumulatori provenind din gospodării.
- (55) Colectarea separată a uleiurilor uzate și prevenirea amestecării lor cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe sunt esențiale pentru a asigura faptul că tratarea lor oferă cel mai bun rezultat global în privința mediului. La tratarea uleiurilor uzate, ar trebui să se acorde prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun în privința mediului decât regenerarea. Pentru a îmbunătăți în continuare gestionarea uleiurilor uzate, Comisia ar trebui să ia în considerare și, dacă este cazul, să propună măsuri de îmbunătățire a tratării uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea acestora. În cursul acestei examinări, ar trebui să se acorde atenție opțiunilor de tratare privind regenerarea uleiurilor uzate, precum și calității și utilizării finale a produselor regenerate și reciclate.
- (56) Pentru a evita o modalitate de tratare a deșeurilor care să blocheze resursele la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor, pentru a permite reciclarea de înaltă calitate și pentru a stimula folosirea unor materii prime secundare de calitate, statele membre ar trebui să se asigure că bio-deșeurile sunt colectate separat și sunt reciclate într-un mod care să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și rezultate ce îndeplinesc standarde înalte de calitate relevante.
- (57) Prezenta directivă stabilește obiective pe termen lung privind gestionarea deșeurilor Uniunii și oferă operatorilor economici și statelor membre o orientare clară referitoare la investițiile necesare pentru realizarea respectivelor obiective. În elaborarea planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor și în planificarea investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să evalueze și să ia în considerare investițiile necesare și alte mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale. Această evaluare ar trebui să fie inclusă în planul de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice. Într-un astfel de context, statele membre ar trebui să utilizeze judicios investițiile, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii, acordând prioritate prevenirii inclusiv reutilizarea, pregătirii pentru reutilizare și reciclării, în conformitate cu ierarhia deșeurilor. Comisia ar trebui să sprijine autoritățile competente la dezvoltarea unui cadru financiar eficace, inclusiv prin recurgerea la fondurile Uniunii, dacă este cazul, pentru a pune în aplicare cerințele prezentei directive în conformitate cu ierarhia deșeurilor și a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor și al gestionării deșeurilor.
- (58) Gestionarea corespunzătoare a deșeurilor periculoase continuă să reprezinte o problemă în Uniune, iar datele privind tratarea acestora lipsesc parțial. Prin urmare, este necesar să se consolideze mecanismele de ținere a evidenței și de trasabilitate prin instituirea de registre electronice pentru deșeurile periculoase în statele membre. Colectarea de date în format electronic ar trebui să fie extinsă la alte tipuri de deșeuri, după caz, în scopul de a simplifica sistemul de ținere a evidenței pentru întreprinderi și administrații și de a îmbunătăți monitorizarea fluxurilor de deșeuri în Uniune.
- (59) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității sau pentru asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a elabora astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 39, 16.2.1993, p. 3.

- (60) Datele raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în cadrul evaluării respectării dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor de către statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea datelor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeu, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor. Prin urmare, atunci când raportează cu privire la îndeplinirea obiectivelor stabilite în actele legislative ale Uniunii în domeniul deșeurilor, statele membre ar trebui să utilizeze cele mai recente norme elaborate de Comisie și metodologiile elaborate de respectivele autorități naționale competente responsabile cu punerea în aplicare a prezentei directive.
- (61) În vederea facilitării interpretării și punerii în aplicare adecvate a cerințelor prevăzute în Directiva 2008/98/CE, este oportun să se dezvolte și să se revizuiască periodic orientările referitoare la aceste condiții și să se asigure schimbul de informații și de bune practici între statele membre cu privire la punerea în aplicare practică și asigurarea respectării acestor cerințe. Astfel de orientări, schimb de informații și de bune practici ar trebui, printre altele, să faciliteze formarea unei înțelegeri comune și aplicarea în practică a definiției termenului de „deșeu”, inclusiv a termenului „aruncare”, și ar trebui să ia în considerare crearea unor modele de afaceri circulare în care, de exemplu, o substanță sau un obiect sunt transferate de la un deținător la altul fără intenția de a le arunca.
- (62) În vederea completării sau modificării Directivei 2008/98/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1), articolul 9 alineatul (8), articolul 11a alineatul (10), articolul 27 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatele (2) și (3) din respectiva directivă, astfel cum au fost modificate prin prezenta directivă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (63) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 8 alineatul (5), articolul 9 alineatul (7), articolul 11a alineatul (9), articolul 33 alineatul (2), articolul 35 alineatul (5) și articolul 37 alineatul (7) din respectiva directivă, așa cum au fost modificate prin prezenta directivă. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.
- (64) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune, care astfel să contribuie la protecția, păstrarea și îmbunătățirea calității mediului, la sănătatea oceanelor și la siguranța fructelor de mare prin reducerea deșeurilor marine, precum și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale în întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele măsurilor, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (65) Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui modificată în consecință.
- (66) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative⁽³⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (67) Prezenta directivă a fost adoptată ținând seama de angajamentele stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare și ar trebui să fie pusă în aplicare și executată în conformitate cu orientările cuprinse în acest acord,

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2008/98/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește măsuri pentru a proteja mediul și sănătatea populației prin prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, a efectelor adverse antrenate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, care sunt elemente esențiale pentru tranziția către o economie circulară și pentru a garanta competitivitatea Uniunii pe termen lung.”

2. La articolul 2 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale.

(*) Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) se inserează următoarele puncte:

„2a. «deșeuri nepericuloase» înseamnă deșeurile care nu intră sub incidența punctului 2;

2b. «deșeuri municipale» înseamnă:

(a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, bio-deșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

(b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere;

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile provenite din activități de construcție și demolări.

Această definiție nu aduce atingere repartizării responsabilităților de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați;

- 2c. «deșeuri provenite din activități de construcție și demolări» înseamnă deșeuri generate de activități de construcție și demolări;”;

- (b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «bio-deșeuri» înseamnă deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;”;

(c) se introduce următorul punct:

„4a. «deșeuri alimentare» înseamnă toate produsele alimentare definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care au devenit deșeuri;

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).”;

(d) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «gestionarea deșeurilor» înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker;”;

(e) la punctul 12, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor și produselor;”;

(f) se introduce următorul punct:

„15a. «valorificare materială» înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea;”;

(g) se introduce următorul punct:

„17a. «rambleiere» înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;”;

(h) se adaugă următorul punct:

„21. «schemă de răspundere extinsă a producătorilor» înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.”

4. La articolul 4, se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa sau alte instrumente și măsuri adecvate.”

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice.

Aceste criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și facilitează o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ia ca punct de plecare criteriile cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre toate criteriile adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și acordă prioritate practicilor repetabile de simbioză industrială în dezvoltarea criteriilor detaliate.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru substanțe sau obiecte specifice.

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele criterii detaliate în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului (*) în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

(*) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).”

6. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate că au încetat să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții:

(a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia monitorizează elaborarea în statele membre de criterii naționale de încetare a statutului de deșeu și evaluează nevoia de a elabora criterii la nivelul Uniunii pe această bază. În acest scop și dacă este cazul, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor tipuri de deșeuri;

Respectivele criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și înlesnesc utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Printre ele se numără:

(a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;

(b) procese și tehnici de tratare permise;

(c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar;

(d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și auto-monitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul; și

(e) o cerință pentru o declarație de conformitate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

Atunci când adoptă respectivele acte de punere în aplicare, Comisia ține cont de criteriile relevante stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și le ia ca punct de plecare pe cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre aceste criterii.

(3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru anumite tipuri de deșeuri. Respectivele criterii detaliate iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză și respectă cerințele stabilite la literele (a)-(e) de la alineatul (2).

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind aceste criterii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 dacă directiva respectivă impune o astfel de obligație.

(4) Dacă nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii sau la nivel național în temeiul alineatului (2) sau respectiv (3), un stat membru poate decide de la caz la caz sau poate lua măsurile care se impun pentru a verifica că anumite deșeuri au încetat să mai fie deșeuri pe baza condițiilor stabilite la alineatul (1) și, dacă este necesar, reflectând cerințele stabilite la alineatul (2) literele (a)-(e) și ținând cont de valorile limită pentru substanțe poluante și alte efecte adverse posibile asupra mediului și sănătății umane. Astfel de decizii de la caz la caz nu trebuie să fie notificate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535.

Statele membre pot să publice informații despre deciziile de la caz la caz și despre rezultatele verificării de către autoritățile competente prin mijloace electronice.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) O persoană fizică sau juridică care:

(a) utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau

(b) introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu;

se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și referitoare la produsul respectiv. Condițiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice la materialele care au încetat să mai fie deșeuri.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin întocmirea și revizuirea, în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, a unei liste de deșeuri.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un stat membru poate considera anumite deșeuri ca deșeuri periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează ca atare pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică imediat astfel de situații Comisiei și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.”;

(c) alineatul (5) se elimină.

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se introduc următoarele paragrafe:

„Dacă printre aceste măsuri se numără instituirea unor scheme de răspundere extinsă a producătorilor, se aplică cerințele minime generale stabilite la articolul 8a.

Statele membre pot decide ca producătorii de produse care își asumă din proprie inițiativă responsabilități financiare sau financiare și organizaționale pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs să aplice toate sau unele cerințe minime generale stabilite la articolul 8a.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot lua măsurile corespunzătoare pentru a încuraja proiectarea de produse și de componente de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare a produselor și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 4 și 13.

Aceste măsuri încurajează, printre altele, dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor și componentelor de produse adaptate unei utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și ușor de reparat și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul pregătirii pentru reutilizare și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere extinsă a producătorilor privind punerea în aplicare din punct de vedere practic a cerințelor minime generale stabilite la articolul 8a. Acesta include, printre altele, schimbul de informații privind cele mai bune practici pentru a asigura guvernarea adecvată, cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor, precum și o bună funcționare a pieței interne, precum și schimbul de informații privind caracteristicile organizaționale și monitorizarea organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, modularea contribuțiilor financiare, selecția operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor și prevenirea aruncării de gunoaie. Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații și poate prezenta orientări cu privire la aceste aspecte și la alte aspecte relevante.

Comisia publică orientări, în consultare cu statele membre, cu privire la cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor și privind modularea contribuțiilor financiare menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (b).

În cazul în care este necesar, pentru a se evita denaturarea pieței interne, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii în vederea aplicării uniforme a articolului 8a alineatul (4) litera (b), dar excluzând orice determinare exactă a nivelului contribuțiilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).”

9. Se inserează următorul articol:

„Articolul 8a

Cerințele minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor

(1) În cazul în care sunt instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), inclusiv în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii, statele membre:

- (a) definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv ale producătorilor de produse care introduc produse pe piața statului membru, ale organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, ale operatorilor privați sau publici care se ocupă de deșeurile, ale autorităților locale și, dacă este cazul, ale operatorilor care se ocupă de reutilizare și de pregătirea pentru reutilizare, precum și ale întreprinderilor economiei sociale;
- (b) în concordanță cu ierarhia deșeurilor, stabilesc obiective în materie de gestionare a deșeurilor, în scopul de a realiza cel puțin obiectivele cantitative relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), și stabilesc alte ținte cantitative și/sau obiective calitative considerate relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor;
- (c) asigură înființarea unui sistem de raportare pentru a colecta date privind produsele introduse pe piața statului membru de către producătorii de produse cărora li se aplică răspunderea extinsă și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din aceste produse precizând, după caz, tipul fluxurilor de deșeurile, precum și alte date relevante în sensul literei (b);
- (d) asigură egalitatea de tratament a producătorilor de produse indiferent de originea sau mărimea lor, fără a pune o sarcină de reglementare disproporționată pe umerii producătorilor, inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, de cantități mici de produse.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că deținătorii de deșeurile vizate de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la măsurile de prevenire, centrele de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, preluare și colectare a deșeurilor și la prevenirea aruncării de gunoaie. Statele membre iau, de asemenea, măsuri menite să creeze stimulente pentru ca deținătorii de deșeurile să își asume răspunderea de a preda deșeurile în sisteme de colectare separată, în special, după caz, prin intermediul stimulentele economice sau al reglementărilor.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că orice producător de produse sau organizație care pune în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse:

- (a) are un domeniu de aplicare clar definit în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate, fără a se limita la acele zone în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile;
- (b) asigură o disponibilitate adecvată a sistemelor de colectare a deșeurilor în zonele menționate la litera (a);

- (c) are mijloacele financiare sau financiare și organizatorice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor;
 - (d) instituie un mecanism de autocontrol adecvat, susținut, unde este cazul, de audituri independente periodice, pentru a evalua:
 - (i) gestiunea sa financiară, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (4) literele (a) și (b);
 - (ii) calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006;
 - (e) pune la dispoziția publicului informații cu privire la îndeplinirea obiectivelor în materie de gestionare a deșeurilor menționate la alineatul (1) litera (b) și, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, și informații cu privire la:
 - (i) proprietari și membri;
 - (ii) contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pe unitate vândută sau pe tonă de produs plasat pe piață; și
 - (iii) procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor.
 - (4) Statele membre iau măsurile necesare menite să asigure faptul că respectivele contribuții financiare plătite de producătorii de produse pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de răspundere extinsă:
 - (a) acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le introduce pe piața statului membru respectiv:
 - costurile aferente colectării separate a deșeurilor și transportării lor ulterioare, precum și operațiunilor de tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind gestionarea deșeurilor, și costurile necesare pentru a îndeplini alte ținte și obiective astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1) litera (b), luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor și din taxe de depozitare nerevendicate;
 - costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alineatul (2);
 - costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alineatul (1) litera (c).
- Prezenta literă nu se aplică în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor înființate în conformitate cu Directiva 2000/53/CE, 2006/66/CE sau 2012/19/UE;
- (b) în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, sunt modulate, în măsura posibilităților, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, în special luând în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținând cont cu acest prilej de ciclul de viață și în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul relevant al Uniunii și, dacă este posibil, pe baza unor criterii armonizate, în vederea asigurării unei bune funcționări a pieței interne; și
 - (c) nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite în mod transparent între actorii implicați.

În cazurile justificate de necesitatea de a asigura gestionarea corectă a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să se abată de la modelul de partajare a responsabilității financiare prevăzut la litera (a), cu condiția ca:

- (i) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite în temeiul actelor legislative ale Uniunii, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;
- (ii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite la sau după 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;
- (iii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite înainte de 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 50 % din costurile necesare;

și cu condiția ca restul costurilor să fie suportate de producătorii sau distribuitorii inițiali ai deșeurilor.

Această derogare nu poate fi utilizată pentru a reduce proporția costurilor suportate de producătorii de produse în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018.

(5) Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare în vederea asigurării faptului că producătorii de produse și organizațiile care pun în aplicare, în numele acestora, obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor pun în aplicare obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, precum și a faptului că mijloacele financiare sunt corect utilizate și că toți actorii implicați în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.

În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, statul membru în cauză numește cel puțin un organism care este independent de interesele private sau desemnează o autoritate publică care să supravegheze punerea în aplicare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

Fiecare stat membru le permite producătorilor de produse stabiliți în alt stat membru, care introduc produse pe teritoriul său, să numească o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul său drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin unui producător pe teritoriul său în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.

În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor ce îi revin unui producător al unui produs în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să prevadă cerințe, cum ar fi înregistrarea, informarea și raportarea, care trebuie îndeplinite de o persoană fizică sau juridică care urmează să fie numită reprezentant autorizat pe teritoriul lor.

(6) Statele membre asigură un dialog regulat între părțile interesate pertinente, implicate în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv între producători și distribuitori, operatorii privați sau publici care se ocupă de deșeuri, autoritățile locale, organizațiile societății civile și, dacă este cazul, actorii economiei sociale, rețelele de reparare și reutilizare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.

(7) Statele membre iau măsuri pentru a asigura faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 sunt conforme cu prezentul articol în termen de 5 ianuarie 2023.

(8) Punerea la dispoziția publicului a informațiilor în temeiul prezentului articol nu aduce atingere asigurării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul Uniunii relevant și cu dreptul intern relevant.

(*) Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38)."

10. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Prevenirea generării de deșeuri

(1) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeuri. Cel puțin, măsurile respective:

- (a) promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție;
- (b) încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile (inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența obsolescenței programate), pot fi reparate, reutilizate și modernizate;
- (c) vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeuri;
- (d) încurajează reutilizarea produselor și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții;

- (e) încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța;
 - (f) reduc generarea de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile;
 - (g) reduc generarea de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor, drept contribuție la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la reducerea cu 50 % a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor la nivel mondial, în rețeaua de comerț cu amănuntul și la consumator, și referitor la reducerea pierderilor de produse alimentare în lanțurile de producție și distribuție până în 2030;
 - (h) încurajează donațiile de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;
 - (i) promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii referitoare la respectivele materiale și produse, și garantează că orice furnizor al unui articol, conform definiției de la articolul 3 punctul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*), pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din regulamentul menționat începând cu 5 ianuarie 2021;
 - (j) reduc volumul deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;
 - (k) identifică produsele care reprezintă sursa principală a gunoaielor aruncate, în special în mediul natural și în cel marin, și adoptă măsuri corespunzătoare pentru a preveni și a reduce gunoaiile aruncate provenite de la astfel de produse; în cazul în care statele membre decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii;
 - (l) vizează încetarea generării de deșeuri marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile; și
 - (m) dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării de deșeuri și la aruncarea de gunoaie.
- (2) Agenția Europeană pentru Produse Chimice creează o bază de date care conține datele ce trebuie transmise acesteia în temeiul alineatului (1) litera (i), în termen de 5 ianuarie 2020 și menține această bază de date. Agenția Europeană pentru Produse Chimice permite accesul operatorilor de tratare a deșeurilor la această bază de date. Aceasta permite, de asemenea, accesul la respectiva bază de date și pentru consumatori, la cerere.
- (3) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În acest scop, acestea utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri care sunt generate.
- (4) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza metodologiei comune prevăzute de actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act de punere în aplicare.
- (5) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor pe care le-au instituit în materie de prevenire a generării de deșeuri alimentare prin măsurarea nivelului de deșeuri alimentare pe baza metodologiei stabilite de actul delegat menționat la alineatul (8), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act delegat.
- (6) Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează datele privind deșeurile alimentare puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor alimentare la nivelul întregii Uniuni, care să fie îndeplinit până în 2030, pe baza datelor transmise de statele membre în conformitate cu metodologia comună stabilită în temeiul alineatului (8) din prezentul articol. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.
- (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri și adoptă, până la 31 martie 2019, un act de punere în aplicare în vederea stabilirii unei metodologii comune pentru raportarea cu privire la reutilizarea produselor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(8) Până la 31 martie 2019, pe baza rezultatelor activității Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa de alimente, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea unei metodologii comune și a unor cerințe minime de calitate în vederea măsurării uniforme a nivelurilor de deșeuri alimentare.

(9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind reutilizarea puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza fezabilitatea instituirii unor măsuri de încurajare a reutilizării produselor, inclusiv fezabilitatea stabilirii unor obiective cantitative. Comisia analizează, de asemenea, fezabilitatea instituirii unor alte măsuri de prevenire a generării de deșeuri, inclusiv obiective de reducere a deșeurilor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1)."

11. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Valorificarea

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operațiuni de valorificare, în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării și altor operațiuni de valorificare, deșeurile sunt colectate separat și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

(3) Statele membre pot autoriza derogări de la alineatul (2), cu condiția să fie îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

- (a) colectarea amestecată a anumitor tipuri de deșeuri nu le afectează potențialul de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolul 4, iar operațiunile respective produc un rezultat de o calitate comparabilă cu cea obținută în urma colectării separate;
- (b) colectarea separată nu produce rezultatul optim din punct de vedere ecologic dacă se ține seama de impactul global asupra mediului al gestionării fluxurilor corespunzătoare de deșeuri;
- (c) colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici de colectare a deșeurilor;
- (d) colectarea separată ar presupune costuri economice disproporționate, având în vedere costurile generate de impactul negativ asupra sănătății și a mediului al colectării și tratării deșeurilor mixte, potențialul unor îmbunătățiri în materie de eficiență în colectarea și tratarea deșeurilor, veniturile provenite din vânzarea de materii prime secundare, precum și aplicarea principiului „poluatorul plătește” și răspunderea extinsă a producătorilor.

Statele membre reexaminează periodic derogările acordate în temeiul prezentului alineat, ținând seama de bunele practici aplicate în colectarea separată a deșeurilor și de alte evoluții în materie de gestionare a deșeurilor.

(4) Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că deșeurile colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 22 nu sunt incinerate, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni de tratare ulterioară a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu articolul 4.

(5) În cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alineatul (1) din prezentul articol și a se facilita sau îmbunătăți valorificarea, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanțele periculoase, amestecurile și componentele provenite de la deșeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu articolele 4 și 13.

(6) Până la 31 decembrie 2021, statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și bio-deșeurile, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și eventualele derogări în temeiul alineatului (3)."

12. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de schemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele scheme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.

Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), instituie colectarea separată a deșeurilor.

Cu condiția respectării articolului 10 alineatele (2) și (3), statele membre introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la 1 ianuarie 2025, și pentru textile.

Statele membre iau măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase și pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea selectivă a materialelor, precum și măsuri de instituire a unor sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări, cel puțin pentru lemn, materiale minerale (beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră), metal, sticlă, plastic și ghips.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și pentru a trece la o economie circulară europeană cu un înalt grad de eficiență în utilizarea resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective:”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 55 % din greutate;

(d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate;

(e) până în 2035, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate.”;

(d) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenele stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c), (d) și (e), dacă respectivul stat membru:

(a) a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20 % sau a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și

(b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) litera (c), (d) sau (e), informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IVb.

(4) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite în anexa IVb, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei.

(5) În cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alineatul (3), statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează:

(a) la minimum 50 % până în 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (c);

(b) la minimum 55 % până în 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (d);

(c) la minimum 60 % până în 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (e).”;

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(6) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări și a fracțiunilor acestora de materiale specifice, a deșeurilor textile, a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri de deșeuri, precum și posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare în ceea ce privește deșeurile municipale și a unor obiective privind reciclarea bio-deșeurilor municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(7) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (e). În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Comisia evaluează tehnologiile de coprocesare care permit introducerea de minerale în procesul de incinerare a deșeurilor municipale. În cazul în care se găsește o metodologie fiabilă, Comisia analizează, în cadrul evaluării menționate, dacă mineralele în cauză pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare.”

13. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 11a

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

„(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3):

- (a) statele membre calculează greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic concret;
- (b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca greutatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeuri municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare;
- (c) greutatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca greutatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de prelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, prelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), greutatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf, cantitatea deșeurilor municipale reciclate pot fi cântărite la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca:

- (a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior;
 - (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.
- (3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol și la alineatul (2) de la prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (10) de la prezentul articol.

(4) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

Începând cu 1 ianuarie 2027, statele membre pot considera bio-deșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform articolului 22.

(5) Pentru a se calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri care nu mai sunt considerate deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care nu mai au statut de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei, sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(6) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.

(7) Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleierii în respectivul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile.

(8) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului.

(9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește:

- (a) o metodologie comună pentru calculul greutateii metalelor care au fost reciclate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate; precum și
- (b) bio-deșeurile separate și reciclate la sursă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(10) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a în vederea completării prezentei directive prin stabilirea unor norme pentru calculul, verificarea și raportarea greutateii materialelor sau a substanțelor care sunt extrase în urma unei operațiuni de sortare și care nu sunt reciclate ulterior, pe baza ratelor medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate.

Articolul 11b

Raportul de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Eliminarea

(1) Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, deșeurile sunt supuse unor operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului.

(2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia efectuează o evaluare a operațiunilor de eliminare enumerate în anexa I, în special în contextul articolului 13, și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, vizând să reglementeze operațiunile de eliminare, inclusiv prin aplicarea unor eventuale restricții, precum și să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor eliminate, pentru a se asigura gestionarea deșeurilor într-un mod ce nu afectează mediul.”

15. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Costurile

(1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatării acesteia, urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 8 și 8a, statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.”

16. La articolul 18, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile de la prezentul articol, statele membre garantează, fără a aduce atingere articolului 36, efectuarea separării dacă aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară pentru respectarea articolului 13.

În cazul în care separarea nu este necesară în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, statele membre garantează că deșeurile amestecate sunt tratate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu articolul 23.”

17. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Deșeurile periculoase provenind din gospodării

(1) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre organizează colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodării, pentru a asigura tratarea acestora în conformitate cu articolele 4 și 13 și pentru a garanta că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale.

(2) Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării.

(3) Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolul 23 sau 26.

(4) Până la 5 ianuarie 2020, Comisia elaborează orientări pentru a ajuta statele membre și a le facilita sarcina de colectare separată a deșeurilor periculoase provenind din gospodării.”

18. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic, ținând cont de bunele practici;

(b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu articolele 4 și 13;

(c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia examinează date privind uleiurile uzate furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (4), în vederea analizării posibilității adoptării de măsuri pentru tratarea uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea uleiurilor uzate și orice măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

19. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Bio-deșeurile

(1) Statele membre se asigură că până la 31 decembrie 2023 și sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), bio-deșeurile sunt fie separate și reciclate la sursă, fie colectate separat și nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri.

Statele membre pot permite ca deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene relevante sau cu orice standarde naționale echivalente pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare, să fie colectate împreună cu bio-deșeurile.

(2) Statele membre iau măsuri în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a:

(a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea bio-deșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate;

(b) încuraja producerea de compost în gospodării; și

(c) promova utilizarea unor materiale produse din bio-deșeuri.

(3) Până la 31 decembrie 2018, Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene pentru bio-deșeurile supuse unor procese de reciclare organică, pentru compost și pentru produsul fermentat, pe baza celor mai bune practici disponibile.”

20. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare, inclusiv pentru sortarea și reciclarea deșeurilor, care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.”

21. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii;

(c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16.

Statele membre se asigură că se efectuează o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective. Această evaluare este inclusă în planurile relevante de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;”;

(ii) se introduc următoarele litere:

- „(ca) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (3a) din Directiva 1999/31/CE sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;
- (cb) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), precum și a necesarului de noi scheme de colectare;”;

(iii) se adaugă următoarele litere:

- „(f) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a gunoaielor și de curățare a tuturor tipurilor de gunoaie;
- (g) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și, în scopul prevenirii aruncării de gunoaie, cerințele stabilite la articolul 13 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și de la articolul 11 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

(**) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).”

22. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre instituie programe de prevenire a generării de deșeuri care prevăd cel puțin măsuri de prevenire a generării de deșeuri, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1), în conformitate cu articolele 1 și 4.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor necesare în temeiul articolului 28 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în acele alte programe, obiectivele și măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Când stabilesc astfel de programe, statele membre descriu, acolo unde este cazul, contribuția instrumentelor și a măsurilor enumerate în anexa IVa la prevenirea generării deșeurilor și evaluează utilitatea exemplor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare. Programele descriu, de asemenea, măsurile existente de prevenire a generării deșeurilor și contribuția acestora la prevenirea generării deșeurilor.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2a) Statele membre adoptă programe specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare în cadrul programelor naționale de prevenire a generării deșeurilor.”;

(d) alineatele (3) și (4) se elimină.

23. La articolul 30, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agenția Europeană de Mediu publică o dată la doi ani un raport care conține un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor, inclusiv o evaluare a evoluției în domeniul prevenirii generării deșeurilor pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul ei și în ceea ce privește decuplarea generării deșeurilor de creșterea economică și tranziția la o economie circulară.”

24. La articolul 33, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor privind prevenirea deșeurilor și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).”

25. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Unitățile și întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a:

- (a) cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective, precum și a cantității de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; și
- (b) atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri.

Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(*) Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).”

26. La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a aruncării de gunoaie.”

27. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Raportare

(1) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a)-(e) și a articolului 11 alineatul (3).

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(2) În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), statele membre raportează cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiere și alte operațiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate. Statele membre raportează ca rambleiere operațiunea de retratare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiere.

În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și cu articolul 11 alineatul (3), statele membre raportează cantitatea de deșeuri pregătită pentru reutilizare, separat de cantitatea de deșeuri reciclate.

(3) Statele membre raportează Comisiei datele privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatele (4) și (5) pentru fiecare an calendaristic.

Acestea raportează, pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea unui act de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(4) Statele membre raportează Comisiei datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat.

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7).

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7).

(5) Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatele (3) și (8), care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul. Respectivile informații se raportează în formatul de raportare stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(6) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(7) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatele (1), (3), (4) și (5) din prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b), statele membre utilizează formatul stabilit în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 aprilie 2012 privind stabilirea unui chestionar pentru rapoartele statelor membre privind punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile. În scopul raportării privind deșeurile alimentare, metodologia elaborată în conformitate cu articolul 9 alineatul (8) este luată în considerare la elaborarea formatului de raportare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă.”

28. Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 38

Schimbul de informații și de bune practici, interpretarea și adaptarea la progresul tehnic

(1) Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cu autoritățile locale și regionale, privind punerea în aplicare și aplicarea practică a cerințelor prezentei directive, inclusiv privind:

- (a) aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a și dezvoltarea măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare;
- (b) guvernanta adecvată, asigurarea respectării, cooperarea transfrontalieră;
- (c) inovarea în domeniul gestionării deșeurilor;
- (d) criteriile privind subprodusele naționale și privind încetarea statutului de deșeu, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatele (3) și (4), facilitate de un registru electronic la nivelul Uniunii, care urmează să fie înființat de Comisie;

- (e) instrumentele economice și alte măsuri utilizate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), pentru a stimula realizarea obiectivelor prevăzute la respectivul articol;
- (f) măsurile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2);
- (g) prevenirea și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare și prelungirea duratei de viață;
- (h) punerea în aplicare a obligațiilor legate de colectarea separată;
- (i) instrumentele și stimulentele pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e).

Comisia face publice rezultatele schimbului de informații și de bune practici.

(2) Comisia poate elabora orientări privind interpretarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu privire la definiția următoarelor noțiuni: «deșuri», «prevenire», «reutilizare», «pregătire pentru reutilizare», «valorificare», «reciclare», «eliminare», și pentru aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a.

Comisia elaborează orientări privind definițiile noțiunilor de «deșuri municipale» și «rambleiere».

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica prezenta directivă în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climatice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea alineat din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele IV și V în funcție de progresele științifice și tehnice.”

29. Se introduce următorul articol:

„Articolul 38a

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1), al articolului 9 alineatul (8), al articolului 11a alineatul (10), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

30. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

31. În anexa II, operațiunile R 3, R 4 și R 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (**)

R 4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici (***)

R 5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice (****)

(**) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice și valorificarea materialelor organice sub formă de rambleiaj.

(***) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare.

(****) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea materialelor de construcție anorganice, valorificarea materialelor anorganice sub formă de rambleiaj și curățirea solului care are ca rezultat valorificarea solului.”

32. Textul prevăzut în anexa la prezenta directivă este introdus ca anexele IVa și IVb.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu prezenta directivă până la 5 iulie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a acestei trimiteri este prevăzută de statele membre.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXĂ

Se introduc următoarele anexe:

„ANEXA IVa

EXEMPLE DE INSTRUMENTE ECONOMICE ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DE A OFERI STIMULENTE PENTRU APLICAREA IERARHIEI DEȘEURILOR, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) ⁽¹⁾

1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor.
2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte.
3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare.
4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernanței acestora.
5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate.
6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii.
7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate.
8. Măsuri de eliminare treptată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor.
9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate.
10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării.
11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor.
12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor.
13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoarie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare.
14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor.
15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile.

ANEXA IVb

PLANUL DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 11 ALINEATUL (3)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse;

⁽¹⁾ În timp ce aceste instrumente și măsuri ar putea oferi stimulente pentru prevenirea generării deșeurilor, care este treapta cea mai înaltă a ierarhiei deșeurilor, o listă cuprinzătoare cu exemple mai specifice de măsuri de prevenire a producerii deșeurilor este prezentată în anexa IV.

2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul articolelor 28 și 29;
 3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 11 alineatul (2) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;
 4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatele (2) și (5), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și în anexa IVa;
 5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
 6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul «poluatorul plătește»;
 7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.”
-

DIRECTIVA (UE) 2018/852 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 30 mai 2018****de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile, pentru a crește eficiența energetică, pentru a reduce gradul de dependență a Uniunii față de resursele importate, pentru a crea noi oportunități economice și pentru a contribui la competitivitatea pe termen lung. Utilizarea mai eficientă a resurselor ar aduce, de asemenea, economii nete substanțiale întreprinderilor, autorităților publice și consumatorilor din Uniune, reducând, în același timp, emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră.
- (2) Obiectivele stabilite în Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ referitoare la valorificarea și reciclarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje ar trebui modificate, sporind reciclarea deșeurilor de ambalaje, astfel încât să reflecte mai bine ambiția Uniunii de a trece la o economie circulară.
- (3) De asemenea, pentru a asigura o mai mare coerență a dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor, definițiile din Directiva 94/62/CE ar trebui să fie aliniate, după caz, cu cele prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, care este aplicabilă deșeurilor în general.
- (4) Prevenirea generării de deșeuri este cea mai eficace modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca statele membre să ia măsurile corespunzătoare pentru a încuraja creșterea cotei de ambalaje reutilizabile introduse pe piață și reutilizarea ambalajelor. Aceste măsuri pot include utilizarea unor sisteme de restituire a garanției și a altor stimulente, cum ar fi stabilirea unor obiective cantitative, luând în considerare reutilizarea pentru atingerea obiectivelor de reciclare, precum și contribuții financiare diferențiate pentru ambalajele reutilizabile în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor pentru ambalaje. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a stimula folosirea ambalajelor reutilizabile și pentru a obține o reducere a consumului de ambalaje care nu sunt reciclabile și a ambalajelor excesive.
- (5) Deoarece reutilizarea implică evitarea introducerii pe piață a unor ambalaje noi și evitarea creșterii volumului de deșeuri de ambalaje generate, ambalajele de vânzare reutilizabile care sunt introduse pe piață pentru prima dată și ambalajele din lemn care sunt reparate în vederea reutilizării ar trebui luate în considerare în scopul atingerii obiectivelor respective privind reciclarea ambalajelor.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 98.

⁽²⁾ JO C 17, 18.1.2017, p. 46.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

⁽⁵⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

- (6) Statele membre ar trebui să introducă stimulente adecvate pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, inclusiv instrumente economice și alte măsuri. Astfel de măsuri ar trebui să urmărească reducerea la minimum a impactului asupra mediului al ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje, din perspectiva ciclului de viață al acestora, luându-se în considerare, acolo unde este cazul, beneficiile utilizării de materiale biologice și de materiale adecvate pentru reciclarea multiplă. Măsurile de creștere a gradului de sensibilizare a publicului cu privire la beneficiile care decurg din folosirea de ambalaje realizate din materiale reciclate pot contribui la extinderea sectorului reciclării pentru deșeurile de ambalaje. În cazul în care ambalajele de unică folosință sunt indispensabile pentru a garanta igiena alimentară și sănătatea și siguranța consumatorilor, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a asigura reciclarea acestor ambalaje.
- (7) Sprijinirea unei bioeconomii sustenabile poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de importurile de materii prime. Ambalajele din materiale biologice reciclabile și ambalajele compostabile biodegradabile ar putea reprezenta o oportunitate de promovare a surselor regenerabile pentru producția de ambalaje, atunci când acest lucru este benefic din perspectiva ciclului de viață.
- (8) Gunoaiele, indiferent dacă sunt aruncate în orașe, în mediul rural, în râuri și în mări sau în altă parte, au un impact negativ direct și indirect asupra mediului, a bunăstării cetățenilor și a economiei, iar costurile de curățare reprezintă o povară economică inutilă pentru societate. Printre obiectele cel mai des întâlnite pe plaje se găsesc de multe ori deșeuri de ambalaje, care au un impact pe termen lung asupra mediului, ceea ce afectează turismul și beneficiile publice aduse de aceste zone naturale. În plus, prezența de deșeuri de ambalaje în mediul marin implică acțiuni care subminează ordinea de prioritate în cadrul ierarhiei deșeurilor, în special prin evitarea reutilizării, a reciclării și a altor operațiuni de valorificare.
- (9) Creșterea suplimentară a obiectivelor stabilite în Directiva 94/62/CE privind reciclarea deșeurilor de ambalaje ar aduce beneficii de mediu, economice și sociale clare. Ar trebui să se asigure faptul că materialele valoroase din punct de vedere economic pe care le conțin deșeurile sunt valorificate în mod progresiv și eficace prin gestionarea adecvată a deșeurilor și în conformitate cu ierarhia deșeurilor astfel cum este stabilită în Directiva 2008/98/CE și că acestea sunt reintroduse în economia europeană, realizându-se astfel progrese în ceea ce privește punerea în aplicare a Comunicării Comisiei din 4 noiembrie 2008 privind „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” și crearea unei economii circulare.
- (10) Multe state membre încă nu au dezvoltat complet infrastructura necesară în materie de gestionare a deșeurilor. Prin urmare, este esențial să se stabilească obiective clare pe termen lung de politică pentru a evita blocarea materialelor reciclabile la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor.
- (11) Prezenta directivă stabilește obiective pe termen lung pentru politica de gestionare a deșeurilor a Uniunii și dă agenților economici și statelor membre o orientare clară în ceea ce privește investițiile necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor directivei. În elaborarea planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor și în planificarea investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să utilizeze judicios investițiile, inclusiv prin fondurile Uniunii, prioritizând prevenirea inclusiv reutilizarea și reciclarea, în conformitate cu ierarhia deșeurilor.
- (12) Ca urmare a combinării obiectivelor privind reciclarea și a restricțiilor privind eliminarea prin depozitare a deșeurilor stabilite în Directiva 2008/98/CE și în Directiva 1999/31/CE a Consiliului ⁽¹⁾, stabilirea unor obiective privind valorificarea și a unor obiective maxime privind reciclarea deșeurilor de ambalaje nu mai sunt necesare.
- (13) Ar trebui stabilite obiective separate pentru reciclarea metalelor feroase și a aluminiului, pentru a obține importante beneficii economice și de mediu, deoarece astfel ar fi reciclat mai mult aluminiu, ceea ce ar determina economii semnificative de energie și reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Obiectivul existent privind reciclarea ambalajelor din metal ar trebui, prin urmare, să fie împărțit în obiective separate pentru cele două tipuri de deșeuri.
- (14) Obiectivele pentru 2030 în materie de reciclare a ambalajelor ar trebui examinate în vederea menținerii sau, după caz, a creșterii lor. În cursul acestei examinări, ar trebui să se acorde, de asemenea, atenție fluxurilor specifice de deșeuri de ambalaje, cum ar fi deșeurile provenite din gospodării, deșeurile de ambalaje comerciale și industriale, precum și deșeurilor de ambalaje compozite.

⁽¹⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

- (15) Calcularea obiectivelor în materie de reciclare ar trebui să se bazeze pe greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în operațiunea de reciclare. Ca regulă generală, măsurarea efectivă a greutății deșeurilor de ambalaje considerate ca reciclate ar trebui să se desfășoare în locul unde deșeurile de ambalaje intră în operațiunea de reciclare. Cu toate acestea, pentru a limita sarcinile administrative, ar trebui să se permită statelor membre ca, în condiții stricte și prin derogare de la regula generală, să stabilească greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate pe baza măsurării materialului rezultat din orice operațiune de sortare. Pierderile de materiale care au loc înainte ca deșeurile să intre în operațiunea de reciclare, de exemplu din cauza sortării sau a altor operațiuni preliminare, nu ar trebui să fie incluse în cantitatea de deșeuri raportate ca fiind reciclate. Aceste pierderi pot fi stabilite pe baza registrelor electronice, a specificațiilor tehnice, a normelor detaliate privind calcularea ratelor medii ale pierderilor pentru diferitele fluxuri de deșeuri sau a altor măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la măsurătorile respective în rapoartele privind verificarea calității care însoțesc datele pe care acestea le raportează Comisiei privind reciclarea deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor ar trebui, de preferință, să fie stabilite la nivelul fiecărei instalații de sortare și ar trebui să fie legate de diferite tipuri principale de deșeuri, diferite surse, precum cele provenite din gospodăria sau comerciale, diferite scheme de colectare și diferite tipuri de procese de sortare. Ratele medii ale pierderilor ar trebui să fie folosite numai în cazurile în care nu există alte date fiabile, în special în contextul transferului și exportului de deșeuri. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică sau chimică inerente operațiunii de reciclare în care deșeurile sunt reprelucrate efectiv în produse, materiale sau substanțe nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.
- (16) În cazul în care materialele din deșeurile de ambalaje încetează să mai fie deșeuri ca rezultat al unei operațiuni pregătitoare înainte de a fi reprelucrate efectiv, aceste materiale pot fi contabilizate ca reciclate, cu condiția să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Materialele al căror statut de deșeu a încetat și care urmează să fie utilizate drept combustibil sau alt mijloc de generare a energiei, care sunt utilizate pentru rambleiere sau care sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (17) În cazul în care calculul ratei de reciclare se aplică tratării aerobe sau anaerobe a deșeurilor de ambalaje biodegradabile, cantitățile de deșeuri care intră în tratare aerobă sau anaerobă pot fi considerate drept reciclate, cu condiția ca o astfel de tratare să genereze materiale care urmează a fi utilizate ca produse, materii sau substanțe reciclate. Deși compostul sau produsul fermentat (digestatul) reprezintă cele mai frecvente produse rezultate în urma unei astfel de tratări, și alte tipuri de materiale ar putea fi luate în considerare, cu condiția să conțină cantități comparabile de conținut reciclat în raport cu cantitatea de deșeuri de ambalaje biodegradabile tratate. În alte cazuri, în conformitate cu definiția reciclării, reprelucrarea deșeurilor de ambalaje biodegradabile în materiale ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt eliminate sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (18) În cazul exporturilor de deșeuri de ambalaje din Uniune în scopul reciclării, statele membre ar trebui să facă uz în mod eficace de competențele de control prevăzute la articolul 50 alineatul (4c) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ de a solicita documente justificative pentru a stabili dacă un transfer este destinat unor operațiuni de valorificare conforme cu articolul 49 din respectivul regulament și, prin urmare, dacă este gestionat în mod ecologic, într-o instalație care funcționează în conformitate cu standarde privind sănătatea umană și protecția mediului care sunt în mare parte echivalente cu standardele stabilite în dreptul Uniunii. În cadrul îndeplinirii acestei sarcini, statele membre ar trebui să poată coopera cu alți actori relevanți, cum ar fi autoritățile competente din țara de destinație, organisme de verificare independente din țările terțe sau organizații care pun în aplicare, în numele producătorilor de produse, obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorilor, instituite în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, care ar trebui să poată efectua controale fizice și alte controale la instalații din țări terțe. În raportul privind verificarea calității, care însoțește datele privind îndeplinirea obiectivelor, statele membre ar trebui să raporteze cu privire la măsurile luate pentru punerea în aplicare a obligației de a garanta că deșeurile exportate în afara Uniunii sunt tratate în condiții în general echivalente cu cele prevăzute în temeiul dreptului relevant al Uniunii în domeniul mediului.
- (19) Pentru a asigura o punere în aplicare mai bună, mai rapidă și mai uniformă a prezentei directive și pentru a anticipa orice deficiență în materie de punere în aplicare, ar trebui înființat un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor pentru îndeplinirea obiectivelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

- (20) Deoarece cantitatea și tipul de ambalaje utilizate depind în general mai curând de alegerile făcute de producător decât de alegerile consumatorului, ar trebui să fie instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor. Schemele eficace de răspundere extinsă a producătorilor pot avea un impact pozitiv asupra mediului prin reducerea generării de deșeuri de ambalaje și prin sporirea acțiunilor de colectare separată și de reciclare. Deși în majoritatea statelor membre există deja scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru ambalaje, există mari disparități în ceea ce privește modul în care acestea sunt instituite, eficiența acestora și sfera de responsabilitate a producătorilor. Prin urmare, normele privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în Directiva 2008/98/CE ar trebui să se aplice schemelor de răspundere extinsă a producătorilor pentru producătorii de ambalaje.
- (21) Pentru a stimula prevenirea generării de deșeuri de ambalaje, pentru a reduce impactul acestora asupra mediului și pentru a promova reciclarea de înaltă calitate a materialelor, asigurând totodată funcționarea pieței interne, evitarea obstacolelor în calea schimburilor comerciale și evitarea denaturării și a restrângerii concurenței în cadrul Uniunii, cerințele esențiale din Directiva 94/62/CE și din anexa II la aceasta ar trebui să fie analizate și, dacă este necesar, modificate, pentru a consolida cerințele, cu scopul de a îmbunătăți concepția pentru reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate a ambalajelor.
- (22) Datele raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în vederea evaluării respectării dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor de către statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea statisticilor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeuri, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor.
- (23) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității sau pentru asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a elabora astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.
- (24) Raportarea fiabilă a datelor privind gestionarea deșeurilor este esențială pentru punerea în aplicare eficientă și asigurarea comparabilității datelor între statele membre. Prin urmare, atunci când raportează cu privire la îndeplinirea obiectivelor stabilite în Directiva 94/62/CE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, statele membre ar trebui să utilizeze cele mai recente norme elaborate de Comisie și metodologiile elaborate de respectivele autorități naționale competente responsabile de punerea în aplicare a prezentei directive.
- (25) Pentru a completa sau a modifica Directiva 94/62/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 11 alineatul (3), articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 din respectiva directivă, astfel cum au fost modificate prin prezenta directivă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (26) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 94/62/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 5 alineatul (4), articolul 6a alineatul (9), articolul 12 alineatul (3d) și articolul 19 alineatul (1) din respectiva directivă, astfel cum au fost modificate prin prezenta directivă. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.
- (27) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume, pe de o parte, prevenirea impactului ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje asupra mediului sau reducerea acestui impact, oferind astfel un nivel ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, asigurarea funcționării pieței interne și evitarea obstacolelor în calea schimburilor comerciale, precum și a denaturării și restrângerii concurenței în cadrul Uniunii, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele măsurilor, aceste obiective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (28) Prin urmare, Directiva 94/62/CE ar trebui modificată în consecință.
- (29) În conformitate cu Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾, tehnica de reformare este un mijloc corespunzător pentru a asigura lizibilitatea legislației Uniunii în mod permanent și universal, prevenind proliferarea unor acte de modificare izolate din cauza cărora actele juridice sunt adeseori dificil de înțeles. În plus, în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare, cele trei instituții și-au confirmat angajamentul de a utiliza mai frecvent tehnica legislativă de reformare pentru modificarea legislației în vigoare. Prin urmare, având în vedere faptul că Directiva 94/62/CE a fost deja modificată de șase ori, ar fi oportun ca în viitorul apropiat Directiva 94/62/CE să se reformeze.
- (30) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽²⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Amendamente

Directiva 94/62/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În acest scop, prezenta directivă stabilește măsurile destinate, ca prioritate, prevenirii producerii de deșeuri de ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării ambalajelor, reciclării și altor forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerii eliminării finale a unor astfel de deșeuri, pentru a contribui la tranziția către o economie circulară.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) la punctul 1, se elimină următorul text:

„În cazul în care este necesar, Comisia examinează și, după caz, revizuieste exemplele cu caracter ilustrativ pentru definiția ambalajelor din anexa I. Următoarele articole sunt abordate cu prioritate: carcasele de compact discuri și de casete video, ghivecele de flori, tuburile și cilindrii în jurul cărora sunt înfășurate materiale flexibile, suporturile de etichete autoadezive și hârtia de împachetat. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).”;

- (b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «deșeuri de ambalaje» înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj, care se încadrează în definiția deșeurilor stabilită la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE, cu excepția reziduurilor din producție”;

- (c) se introduc următoarele puncte:

„2a. «ambalaj reutilizabil» înseamnă un ambalaj care a fost conceput, proiectat și introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații, fiind reumplut sau reutilizat în același scop pentru care a fost conceput;

2b. «ambalaj compozit» înseamnă un ambalaj confecționat din două sau mai multe straturi de materiale diferite care nu pot fi separate manual, formând o singură unitate integrală, constituită dintr-un recipient interior și un înveliș exterior, care este umplută, depozitată, transportată și golită ca atare;

2c. se aplică definițiile termenilor «deșeuri», «gestionarea deșeurilor», «colectare», «colectare separată», «prevenire», «reutilizare», «tratament», «valorificare», «reciclare», «eliminare» și «schemă de răspundere extinsă a producătorilor», prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE.”;

- (d) punctele 3-10 se elimină.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre garantează ca, pe lângă măsurile adoptate în conformitate cu articolul 9, se implementează și alte măsuri care au scopul de a preveni generarea de deșeuri de ambalaje și de a reduce la minimum impactul asupra mediului al ambalajelor.

Astfel de alte măsuri de prevenire pot consta în programe naționale, în stimulente oferite prin scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru reducerea la minimum a impactului ambalajelor asupra mediului sau în acțiuni similare, care sunt adoptate, după caz, prin consultare cu agenții economici, cu organizațiile de mediu și cu organizațiile de consumatori și vizează reunirea și valorificarea multiplelor inițiative adoptate în statele membre în domeniul prevenirii.

Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri în scopul de a furniza stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor de tipul celor indicate în anexa IVa la Directiva 2008/98/CE sau alte instrumente și măsuri adecvate.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

4. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Reutilizare

(1) În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE, statele membre adoptă măsuri pentru a încuraja creșterea cotei de ambalaje reutilizabile introduse pe piață și a sistemelor de reutilizare a ambalajelor într-un mod ecologic și în conformitate cu dispozițiile tratatului, fără a compromite igiena alimentară sau siguranța consumatorilor. Aceste măsuri pot include, printre altele:

- (a) utilizarea sistemelor de returnare a garanției;
 - (b) stabilirea de obiective cantitative sau calitative;
 - (c) utilizarea de stimulente economice;
 - (d) stabilirea unui procent minim de ambalaje reutilizabile introduse pe piață anual pentru fiecare flux de ambalaje.
- (2) Statele membre pot decide să atingă un nivel ajustat al obiectivelor menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) pentru un anumit an, luând în considerare cota medie, în ultimii trei ani, a ambalajelor reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate ca parte a unui sistem de reutilizare a ambalajelor.

Nivelul ajustat se calculează prin scăderea:

- (a) de la obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f) și (h), cota de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat pentru toate ambalajele de vânzare introduse pe piață; și
- (b) de la obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i), cota de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat compuse din materialul de ambalare respectiv, pentru toate ambalajele de vânzare compuse din materialul respectiv introduse pe piață.

La calcularea nivelului-țintă ajustat respectiv se ia în considerare maximum 5 % din cota respectivă.

(3) Statele membre pot lua în considerare cantitatea de ambalaje de lemn care este reparată în vederea reutilizării în calcularea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) litera (f), litera (g) punctul (ii), litera (h) și litera (i) punctul (ii).

(4) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, precum și pentru calcularea obiectivelor în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(5) Până la data de 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind ambalajele reutilizabile furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 12 și anexa III, cu scopul de a analiza fezabilitatea stabilirii de obiective cantitative privind reutilizarea ambalajelor, inclusiv norme de calcul, precum și orice măsuri suplimentare pentru a promova reutilizarea ambalajelor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarele litere:

- „(f) cel târziu până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
- (g) cel târziu până la 31 decembrie 2025, se vor îndeplini următoarele obiective minime, stabilite ca procent din greutate, în ceea ce privește reciclarea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
 - (i) 50 % pentru plastic;
 - (ii) 25 % pentru lemn;
 - (iii) 70 % pentru metale feroase;
 - (iv) 50 % pentru aluminiu;
 - (v) 70 % pentru sticlă;
 - (vi) 75 % pentru hârtie și carton;
- (h) cel târziu până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
- (i) cel târziu până la 31 decembrie 2030, se vor îndeplini următoarele obiective minime, stabilite ca procent din greutate, privind reciclarea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
 - (i) 55 % pentru plastic;
 - (ii) 30 % pentru lemn;
 - (iii) 80 % pentru metale feroase;
 - (iv) 60 % pentru aluminiu;
 - (v) 75 % pentru sticlă;
 - (vi) 85 % pentru hârtie și carton.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Fără a aduce atingere alineatului (1) literele (f) și (h), un stat membru poate amâna termenele pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (1) litera (g) punctele (i)-(vi) și la alineatul (1) litera (i) punctele (i)-(vi) cu până la cinci ani, în următoarele condiții:

- (a) derogarea se limitează la maximum 15 puncte procentuale față de un singur obiectiv sau împărțite între două obiective;
- (b) ca urmare a derogării, rata de reciclare pentru un singur obiectiv nu este redusă sub 30 %;
- (c) ca urmare a derogării, rata de reciclare pentru un singur obiectiv menționat la alineatul (1) litera (g) punctele (v) și (vi) și la alineatul (1) litera (i) punctele (v) și (vi) nu este redusă sub 60 %; și
- (d) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) litera (g) sau (i) din prezentul articol, statul membru informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IV la prezenta directivă. Statul membru poate completa acest plan cu un plan de punere în aplicare prezentat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2008/98/CE.

(1b) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în temeiul literei (d) de la alineatul (1a), Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască planul, în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele prevăzute în anexa IV. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei.

(1c) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează obiectivele prevăzute la alineatul (1) literele (h) și (i) în vederea menținerii sau, după caz, a creșterii acestora. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”;

(c) alineatele (2), (3), (5), (8) și (9) se elimină.

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

(1) Pentru a calcula dacă au fost atinse obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i):

- (a) statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje generate și reciclate într-un an calendaristic dat; deșeurile de ambalaje generate într-un stat membru pot fi considerate ca fiind egale cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piață în același an în acel stat membru;
- (b) greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se calculează ca fiind greutatea ambalajelor care au devenit deșeuri și care, fiind supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, de sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), greutatea deșeurilor de ambalaje reciclată se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate poate fi măsurată pe baza materialului care rezultă din orice operațiune de sortare în cazul în care:

- (a) deșeurile rezultate respective sunt reciclate ulterior;
- (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare și care nu sunt reciclate ulterior nu este inclusă în greutatea deșeurilor raportată ca fiind reciclată.

(3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol și la alineatul (2) literele (a) și (b) din prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile de ambalaje reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4) din Directiva 2008/98/CE, în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor triate, sau în rate medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, în practici de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile în alt mod și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 11a alineatul (10) din Directiva 2008/98/CE.

(4) Pentru a calcula dacă obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) au fost îndeplinite, cantitatea de deșeuri de ambalaje biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, produs fermentat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizate ca produse, materiale sau substanțe reciclate. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate, doar dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau conduce la îmbunătățirea mediului.

(5) Cantitatea de materiale din deșeurile de ambalaje care încetează să mai fie deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care au încetat să fie deșeuri și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu pot fi luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(6) Pentru a calcula dacă au fost îndeplinite obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor realizată separat după incinerarea deșeurilor, proporțional cu deșeurile de ambalaje incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 11a alineatul (9) din Directiva 2008/98/CE.

(7) Deșeurile de ambalaje trimise către alt stat membru în scopul reciclării în acel alt stat membru nu pot fi luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) decât de către statul membru în care deșeurile de ambalaje au fost colectate.

(8) Deșeurile de ambalaje exportate din Uniune sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile de ambalaje, numai dacă sunt îndeplinite cerințele alineatului (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*), exportatorul poate demonstra că transferurile de deșuri respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor de ambalaje în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în general echivalente cu cerințele dreptului mediului relevant al Uniunii.

(9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește greutatea deșeurilor de ambalaje generate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1)."

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6b

Raportul de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, întocmește rapoarte privind progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici utilizate în întreaga Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.”

8. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Sistemele de returnare, colectare și valorificare

(1) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite în prezenta directivă, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că sunt instituite sisteme care să asigure:

- (a) returnarea sau colectarea, sau ambele, a ambalajelor folosite și a deșeurilor de ambalaje de la consumator, alt utilizator final sau din fluxul deșeurilor, pentru a le îndrepta spre cea mai bună alternativă de gestionare a deșeurilor;
- (b) refolosirea sau valorificarea, inclusiv reciclarea ambalajelor și/sau a deșeurilor de ambalaje colectate.

Aceste sisteme sunt deschise participării agenților economici din sectoarele vizate și a participării autorităților publice competente. Ele se aplică, de asemenea, produselor importate, în condiții nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește modalitățile detaliate și orice tarife impuse accesului la sisteme, și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței, în conformitate cu dispozițiile tratatului.

(2) Statele membre se asigură că, până la 31 decembrie 2024, se instituie scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate ambalajele, în conformitate cu articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE.

(3) Măsurile menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să facă parte dintr-o politică care reglementează toate ambalajele și deșeurile de ambalaje și țin seama în special de cerințele privind protecția mediului și a sănătății, securității și igienei consumatorului, protecția calității, autenticității și a caracteristicilor tehnice ale bunurilor ambalate și ale materialelor utilizate și protecția drepturilor de proprietate comercială și industrială.

(4) Statele membre iau măsuri pentru a promova reciclarea de înaltă calitate a deșeurilor de ambalaje și pentru a respecta standardele de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare. În acest scop, articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE se aplică deșeurilor de ambalaje, inclusiv de ambalaje compozite.”

9. La articolul 9, se adaugă următorul alineat:

„(5) Până la 31 decembrie 2020, Comisia examinează fezabilitatea consolidării cerințelor esențiale în vederea, printre altele, a îmbunătățirii proiectării pentru reutilizare și a promovării reciclării de înaltă calitate, precum și a consolidării punerii lor în aplicare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

10. Articolul 11 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 21a pentru a completa prezenta directivă stabilind condițiile în care nivelurile de concentrație menționate la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică materialelor reciclate și circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și pentru a stabili tipurile de ambalaje scutite de obligația menționată la alineatul (1) a treia liniuță din prezentul articol.”

11. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu „Sisteme de informare și raportare”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Bazele de date prevăzute la alineatul (1) includ datele care au la bază anexa III și furnizează în special informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția fluxurilor de ambalaje și de deșeurile de ambalaje, inclusiv informații privind caracterul toxic sau periculos al materialelor de ambalaje și al componentelor utilizate pentru fabricarea lor, la nivelul fiecărui stat membru.”;

(c) alineatul (3) se elimină;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(i) și datele privind ambalajele reutilizabile.

Statele membre raportează aceste date pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie pe baza anexei III în conformitate cu alineatul (3d) de la prezentul articol.

Prima perioadă de raportare privind obiectivele stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) și datele referitoare la ambalajele reutilizabile, începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (3d) din prezentul articol, și cuprinde datele pentru perioada de raportare respectivă.

(3b) Datele raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile luate în temeiul articolului 6a alineatele (3) și (8), incluzând informații detaliate privind ratele medii de pierdere, după caz.

(3c) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(3d) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (3a) din prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(e), statele membre folosesc formatul stabilit în Decizia 2005/270/CE a Comisiei (*). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2) din prezenta directivă.

(*) Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 86, 5.4.2005, p. 6).”;

(e) alineatul (5) se elimină.

12. Articolul 17 se elimină.

13. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Adaptarea la progresul științific și tehnic

(1) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare menționat la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 10 al doilea paragraf a șasea liniuță. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 21a, acte delegate pentru a modifica exemplele ilustrative pentru definiția ambalajelor din anexa I.”

14. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Măsuri specifice

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 21a, pentru a completa prezenta directivă, să adopte actele delegate necesare pentru a soluționa orice dificultăți întâmpinate în aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în special în ceea ce privește materialele de ambalaj inerte introduse pe piață în Uniune în cantități foarte mici (și anume aproximativ 0,1 % în greutate), ambalajele primare ale echipamentelor medicale și ale produselor farmaceutice, ambalajele de mici dimensiuni și ambalajele de lux.”

15. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 21a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 11 alineatul (3), la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 11 alineatul (3), la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (3), al articolului 19 alineatul (2) și al articolului 20 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1."

17. Anexele II și III se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezenta directivă.

18. Se adaugă anexa IV, astfel cum se prevede în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 5 iulie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXĂ

1. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) La punctul 1, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— Ambalajul trebuie proiectat, produs și comercializat astfel încât să permită reutilizarea și valorificarea sa, inclusiv reciclarea, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, și să reducă la minimum impactul său asupra mediului care rezultă din eliminarea deșeurilor de ambalaje sau a reziduurilor rezultate din operațiunile de gestionare a deșeurilor de ambalaje.”

(b) La punctul 3, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) *Ambalaj recuperabil sub formă de compost*

Deșeurile de ambalaje prelucrate în scopul compostării trebuie să fie de natură biodegradabilă, astfel încât să nu împiedice colectarea separată și procesul sau activitatea de compostare în care sunt introduse.

(d) *Ambalaje biodegradabile*

Deșeurile de ambalaje biodegradabile trebuie să fie de o asemenea natură, încât să poată suporta descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât majoritatea composturilor finisate să se descompună, în cele din urmă, în dioxid de carbon, biomasă și apă. Ambalajele din plastic oxodegradabile nu sunt considerate biodegradabile.”

2. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) În tabelele 1 și 2, rândurile intitulate „Metal” se înlocuiesc fiecare cu două rânduri intitulate „Metale feroase” și „Aluminiu”.

(b) Tabelul 2 se modifică după cum urmează:

(i) în cea de a doua coloană, titlul „Tone de ambalaj consumat”, se înlocuiește cu „Tone de ambalaj introdus pe piață pentru prima dată”;

(ii) în cea de a treia coloană, titlul „Ambalaj reutilizat”, se înlocuiește cu „Ambalaj reutilizabil”;

(iii) după cea de a treia coloană, se adaugă următoarele:

„Ambalaj pentru vânzare reutilizabil	
Tonaj	Procentaj”

(c) În tabelele 3 și 4, rândurile intitulate „Ambalaje din metal” se înlocuiesc fiecare cu două rânduri intitulate „Ambalaje din metale feroase” și „Ambalaje din aluminiu”.

3. Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA IV

PLAN DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 6 ALINEATUL (1A) LITERA (D)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 6 alineatul (1a) litera (d) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare și alte operațiuni de tratare a deșeurilor de ambalaje și a fluxurilor din care sunt compuse;

2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării de deșeuri, instituite în temeiul articolelor 28 și 29 din Directiva 2008/98/CE;
 3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;
 4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i) din prezenta directivă, aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE și în anexa IVa la directiva respectivă;
 5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului responsabil cu punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
 6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul «poluatorul plătește»;
 7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.”
-

DECIZII

DECIZIA (UE) 2018/853 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 30 mai 2018

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1257/2013, a Directivelor 94/63/CE și 2009/31/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivelor 86/278/CEE și 87/217/CEE ale Consiliului în ceea ce privește normele procedurale în domeniul raportării cu privire la mediu și de abrogare a Directivei 91/692/CEE a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directivele 86/278/CEE ⁽³⁾ și 87/217/CEE ale Consiliului ⁽⁴⁾ se întemeiază pe articolele 100 și 235 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în prezent articolele 115 și 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Modificările aduse acestor directive prin prezenta decizie sunt legate de politica Uniunii în domeniul mediului, fiind o consecință directă a abrogării Directivei 91/692/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾ în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE. Prin urmare, este oportun ca modificările respective să se realizeze în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE.
- (2) Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ se întemeiază pe articolul 100a din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în prezent articolul 114 din TFUE. Modificările aduse directivei menționate prin prezenta decizie sunt legate de politica Uniunii în domeniul mediului, fiind o consecință directă a abrogării Directivei 91/692/CEE în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE. Prin urmare, este indicat ca modificările respective să se realizeze în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE.
- (3) Directiva 91/692/CEE a fost adoptată pentru a raționaliza și a îmbunătăți, în diverse sectoare, dispozițiile care privesc transmiterea informațiilor și publicarea rapoartelor referitoare la anumite directive privind protecția mediului. În vederea atingerii acestui obiectiv, Directiva 91/692/CEE a modificat mai multe directive prin introducerea cerințelor uniforme de raportare.

⁽¹⁾ JO C 173, 31.5.2017, p. 82.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2018.

⁽³⁾ Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6).

⁽⁴⁾ Directiva 87/217/CEE a Consiliului din 19 martie 1987 privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest (JO L 85, 28.3.1987, p. 40).

⁽⁵⁾ Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁽⁶⁾ Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților (JO L 365, 31.12.1994, p. 24).

- (4) Punerea în aplicare a cerințelor de raportare introduse de Directiva 91/692/CEE a devenit dificilă și ineficace. În plus, multe dintre actele Uniunii modificate prin Directiva 91/692/CEE au fost înlocuite și nu mai conțin cerințele de raportare introduse de directiva menționată. De exemplu, Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ a abrogat șapte acte ale Uniunii în domeniul politicii apei, fără a prelua sistemul de raportare introdus de Directiva 91/692/CEE. Mai mult, Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ nu conține nicio trimitere la Directiva 91/692/CEE, prevăzând în schimb un sistem separat de raportare.
- (5) Directiva 91/692/CEE nu prevede utilizarea instrumentelor electronice. În urma dezvoltării cu succes a instrumentului Reportnet al Agenției Europene de Mediu și a reușitei inițiativelor sectoriale de optimizare a raportării, cum ar fi Sistemul european de informații privind apa, necesitatea și eficacitatea unui instrument orizontal privind raportarea au fost din ce în ce mai mult puse sub semnul întrebării. În sfârșit, adoptarea Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și dezvoltarea asociată a Sistemului partajat de informații referitoare la mediu au introdus o abordare orizontală mai modernă și mai eficace a gestionării și raportării informațiilor legate de politica de mediu a Uniunii.
- (6) Prin urmare, Directiva 91/692/CEE ar trebui abrogată.
- (7) Majoritatea directivelor modificate prin Directiva 91/692/CEE nu mai sunt în vigoare. Cu toate acestea, Directivele 86/278/CEE și 87/217/CEE sunt încă în vigoare.
- (8) Directiva 86/278/CEE prevede obligația statelor membre de a transmite un raport privind punerea în aplicare a directivei menționate, pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale elaborate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută de Directiva 91/692/CEE. Pentru a evita un vid juridic în urma abrogării Directivei 91/692/CEE, este necesar să se înlocuiască trimiterea la Directiva 91/692/CEE cu o trimitere la procedura menționată în Directiva 86/278/CEE.
- (9) Nu mai este necesar ca statele membre să transmită rapoarte astfel cum se prevede în Directiva 87/217/CEE, în urma adoptării Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, care prevede eliminarea treptată a producției și utilizării în Uniune a azbestului brut și a produselor care conțin azbest. Prin urmare, este indicat să se elimine cerințele respective de raportare prevăzute în directiva menționată.
- (10) După intrarea în vigoare a Directivei 91/692/CEE, următoarele regulamente și directive cuprindeau o trimitere la directiva menționată: Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, Directiva 94/63/CE, Directiva 1999/31/CE a Consiliului ⁽⁶⁾, Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾, Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (11) În cadrul Planului de acțiune al UE pentru economia circulară, Comisia a propus modificarea Directivelor 94/62/CE, 1999/31/CE, 2000/53/CE și 2008/98/CE pentru a înlocui trimiterile la Directiva 91/692/CEE.

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽³⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

⁽⁶⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

⁽⁸⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽⁹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1).

- (12) Pentru a asigura actualizarea anumitor dispoziții din anexele la Directiva 86/278/CEE, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru adaptarea acestor dispoziții la progresul tehnic și științific. De asemenea, pentru a asigura actualizarea anexelor la Directiva 2009/31/CE, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru adaptarea acestor anexe la progresul tehnic și științific. Adaptarea anexelor la Directiva 2009/31/CE nu ar trebui să conducă la o reducere a nivelului de siguranță sau la o slăbire a principiilor de monitorizare, prevăzute în criteriile care figurează în respectivele anexe. Este deosebit de important ca, în cadrul activităților sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. ⁽¹⁾ În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate² Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (13) Articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 face trimitere la Directiva 91/692/CEE, care urmează să fie abrogată. În conformitate cu dispoziția respectivă, primul exercițiu de raportare urmează să înceapă la data aplicării Regulamentului (UE) nr. 1257/2013. La 19 decembrie 2016, prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2323 ⁽²⁾, Comisia a stabilit prima versiune a listei europene a instalațiilor de reciclare a navelor (denumită în continuare „Lista europeană”). În conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013, statele membre pot autoriza reciclarea navelor în instalațiile de reciclare a navelor incluse pe Lista europeană anterior datei aplicării regulamentului menționat. În aceste condiții, Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ nu se aplică. Pentru a evita un decalaj de timp în care informațiile nu sunt colectate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 sau al Regulamentului (UE) nr. 1257/2013, este oportun să se introducă o perioadă de raportare tranzitorie cuprinsă între data primei autorizări anticipate în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 într-un anumit stat membru și data aplicării regulamentului menționat pentru fiecare stat membru care decide să recurgă la perioada de tranziție prevăzută la articolul menționat. Pentru a limita sarcina administrativă aferentă fiecărui stat membru în cauză, nu este necesar ca informațiile colectate în timpul perioadei de tranziție să constituie baza unui raport separat. În schimb, ar trebui să fie suficient ca astfel de informații să fie incluse sau să facă parte din primul raport periodic care acoperă perioada de trei ani de la data aplicării Regulamentului (UE) nr. 1257/2013.
- (14) Cerința de raportare stabilită de Directiva 94/63/CE nu mai este necesară pentru monitorizarea punerii în aplicare a directivei menționate. În consecință, dispoziția relevantă ar trebui eliminată.
- (15) Întrucât obiectivul prezentei decizii, și anume modificarea sau abrogarea actelor juridice ale Uniunii în domeniul raportării cu privire la mediu care nu mai sunt aplicabile sau relevante, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere natura sa, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (16) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 și Directivele 94/63/CE, 2009/31/CE, 86/278/CEE și 87/217/CEE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2009/31/CE

Directiva 2009/31/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 27, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La fiecare trei ani, statele membre înaintează Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv registrul prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (b). Primul raport se transmite Comisiei până la 30 iunie 2011. Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale adoptate de Comisie sub formă de acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2). Chestionarul sau prezentarea generală se trimit statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul de depunere a raportului.”

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2323 a Comisiei din 19 decembrie 2016 de stabilire a listei europene a instalațiilor de reciclare a navelor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind reciclarea navelor (JO L 345, 20.12.2016, p. 119).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

2. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Modificări ale anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 29a pentru a modifica anexele în vederea adaptării lor la progresul tehnic și științific. O astfel de adaptare nu poate avea drept rezultat o reducere a nivelului de siguranță prevăzut de criteriile incluse în anexa I sau slăbirea principiilor de monitorizare incluse în anexa II.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 29 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 29 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 29 intră în vigoare în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

4. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice instituit prin articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 86/278/CEE

Directiva 86/278/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 15a, să adopte acte delegate pentru a modifica anexele în vederea adaptării acestora la progresul tehnic și științific.

Primul paragraf nu se aplică parametrilor și valorilor menționate în anexele IA, IB și IC, oricărui factor care poate afecta evaluarea valorilor respective și parametrilor de analiză menționați în anexele IIA și IIB.”

2. Articolul 14 se elimină.

3. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 39 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

5. La articolul 17, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„La fiecare trei ani, statele membre comunică Comisiei informații privind aplicarea prezentei directive în cadrul unui raport sectorial care trebuie să acopere deopotrivă celelalte directive comunitare pertinente. Rapoartele sectoriale se întocmesc pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale adoptate de Comisie sub forma unui act de punere în aplicare. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2). Chestionarul sau prezentarea generală se trimite statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei cuprinse în raport. Raportul se transmite Comisiei în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.”

Articolul 3

Modificarea adusă Directivei 87/217/CEE

La articolul 13 din Directiva 87/217/CEE, alineatul (1) se elimină.

Articolul 4

Modificarea adusă Regulamentului (UE) nr. 1257/2013

La articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare raport acoperă trei ani și se transmite Comisiei pe cale electronică, în termen de maximum nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

Primul raport electronic acoperă perioada de trei ani care începe la data aplicării prezentului regulament, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1). În cazul în care un stat membru autorizează reciclarea navelor în instalațiile de reciclare a navelor care sunt incluse pe Lista europeană anterior datei aplicării prezentului regulament în conformitate cu articolul 26, primul raport electronic al statului membru respectiv acoperă, de asemenea, perioada cuprinsă între data acestei autorizări și data aplicării prezentului regulament.

Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament nu mai târziu de nouă luni de la primirea rapoartelor statelor membre.”

Articolul 5

Modificări aduse Directivei 94/63/CE

Directiva 94/63/CE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 4 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre comunică Comisiei terminalele pentru care se aplică această derogare.”

(2) La articolul 6 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre furnizează Comisiei informații despre zonele în care intenționează să acorde o astfel de derogare și, ulterior, îi comunică orice modificări aduse acestor zone.”

(3) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Control și raportare

Comisia este invitată să depună odată cu rapoartele sale, dacă este cazul, propuneri de modificare a prezentei directive, inclusiv și în special privind extinderea domeniului de aplicare pentru a include sistemele de control și recuperare a vaporilor pentru instalațiile de încărcare și pentru nave.”

Articolul 6

Abrogarea Directivei 91/692/CE

Directiva 91/692/CEE se abrogă.

*Articolul 7***Intrare în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO